00048243

KL
WP295.S
San Din
8243

THE

ASIATIC SOCIETY OF BOMBAY

Town Hall, Bombay.

Digitized with financial assistance from

Ms.Vaidehi Thakar

on 06 November, 2019

દીનકદ કેતાબ,

૦ તેહની

અસલ પેહલવી એબારત, છંદ અક્ષરે ઉચ્ચાર, ગુજરાતી તથા ઈંગરેજી તરજુમો, શરેહ, અને અંગતજોગ પેહલવી શબ્દોની ફરહંગ સાથે.

બનાવનાર

પેશોતન દસતુર બેહરામજી સંજાણા.

દફતર પાંચમું.

સર જમશેદજી જીજીભાઈ ટરાંસલેશન ફંડના આસરા હેઠલ છપાવી પરગટ કરેલું છે.

મુંબઈ,

દફતર આશકારા છાપાખાનાંમાં,

રૂસતમજી નવરોજજી ખંભાતાએ છાપ્યું છે.

કોટ:—કાવસજી પટેલ સ્ટ્રીટ, નં૦ ૮૭.

સને ૧૨૫૭ યજદજરદી.

ઇસવી સને ૧૮૮૮.

THE
DINKARD

THE ORIGINAL PAHLAVI TEXT; THE SAME TRANSLITERATED IN ZEND CHARACTERS; TRANSLATIONS OF THE TEXT IN THE GUJRATI AND ENGLISH LANGUAGES; A COMMENTARY AND A GLOSSARY OF SELECT TERMS

BY

PESHOTAN DASTUR BEHRAMJEE SANJANA.

VOL. V.

48243

PUBLISHED UNDER THE PATRONAGE

OF THE

SIR JAMSHEDJI JEEJEEBHAI TRANSLATION FUND.

Bombay:

PRINTED AT THE DUFTUR ASHKARA PRESS

BY RUSTOMJEE NOWROZJEE KHAMBATTA,

87 COWASJEE PATELL STREET, FORT.

IN THE YEAR 1257 OF YEJDAJARD, AND 1888 OF CHRIST.

00048243

સંકલીત

	સફે.
છ તરેહના મરગરેજ્બંત ગુનાહનાં નીવારણ વીસે	૨૫૭
હુજવખ્ત તેહમાસપના બદીને તાલવાના ગુણો વીસે	૨૫૯
માંણસે પોતામાંથી બીજા લોકોમાં દેખાતા હલાકીવાલા દુરગુણોને દુર કરવા તથા હમદીનો તરફ નેકી કરવા વીસે..	૨૬૧
માંણસ (આલ્મે દુનીઆમાં) જીંદગીથી ઉમેદવાલુ અને મોતથી ધાસતીવાલુ છે. અને તેમાંની એક વસ્તુથી બીજી વસ્તુનું પાછું ફરવું છે. તે વીસે ભલા દીનને લગતો ઓલાસો	૨૬૨
સરવેથી સરસ પાદશાહ કોયોછે? તે વીસે	૨૬૪
આદમીઓએ પોતાની જતને સુધારવી અને રવાંનને દોજખથી છોડવવું ધટારત છે.	૨૬૫
નહી હકદારને બખશીશ કરવી, એ હકદારની તરફ ઉલટું કરવું છે	૨૬૬
આદમીઓને ફાએદો કરનારી વસ્તુ કેહીછે?	૨૬૭
લોકોને નહી હાંણી પોંહચવા સારૂ નેજાસતને વસ્તીમાંથી દુર કરવી..	૨૬૭
પ્રમાંણીક અને અપ્રમાંણીક મુલને લગતી આએપત, સહમજ, વીચાર, ફાએદો, અને નોકસાંન વીસે..	૨૬૯
ભલી બુનીઆદવાલા ઉપર વગર મહનતીવાલો અંધમઈનીકુશ ફાવવાનો નથી, પણ દાદાર અહુરમજદ હમેશાં તેની ઉપર ફાવવાનોછે	૨૭૨
દાદારને પસંદ પડતાં કામથી આદમી દાદારને પસંદ પડતું છે. અને આદમીને પસંદ પડતાં કામથી દાદાર આદમીને પસંદ પડતોછે.	૨૭૩
આતશ અને પાંણીને સંભાલથી રાખવું. અને તેને અંધારામાં નહી રાખવા વીસે.	૨૭૩
આદમીએ ભલી દીનની નસીહતથી પોતાને દર વખતે ચલાવવા વીસે	૨૭૪
દીન ઉપર ઓસ્તવાર રેહવાં વીસેના, તથા દીનની બદગોઈ કરવાના વીચાર વીસે.	૨૭૫
ભલી અને બુરી દીન તથા તેને પાલનારાઓને લગતો ઓલાસો....	૨૭૫
આલ્મે દુનીઆમાં પેદાએશને જનમ આપનાર દાદાર અહુરમજદ છે.	૨૭૭
આસમાંની દોરને બુતાવનાર દાદાર અહુરમજદે હદવાલા વખતની અંદર બે તરેહની સકતી ધરાવનારાઓથી બે તરેહનું કામ કરનારાઓનો અટકાવ કરેઓછે.	૨૭૮
આતમાને લગતો વખત હદવાલો તેમજ હમેશનો છે ...૬	૨૮૨
આલ્મે દુનીઆને લગતી કાયા હયાતીને લીધે રેહી સકનારી તથા હીલચાલ કરનારીછે.	૨૮૩
પેગમબર અશો જરતોશતની ઓત્તમ દસ નસીહત	૨૮૫
અસ્સ જાદુની તરફની ૧૦ બુરી નસીહત	૨૮૬
અશો દાયુનની ૧૦ નસીહત	૨૮૯

ગુજરવા પછીની તરણ રાતની અંદર સવાબ કરવાથી યા તે સવાબ કરવાને લગતી કબુલાત આપવાથી જણાવેલોછે.*

---

* રવાંનના ગુનાહને ફેરવવાને લગતો છેલ્લો ઉપાએ તેને ગુજરવા પછીની તરણ રાતની અંદર સવાબ કરવાથી યા તેને લગતી કબુલાત આપવાથી જણાવેલોછે. તેની મતલબ એ છે કે, આપણી પાક દીનનાં ફરમાંન પરમાંણે એક જરતોસ્તી ગુજરતી વખતે પતેત કીધા પછી પોતાની પછી તેની નઇમતે કેટલાંએક સવાબનાં કાંમ કરવાની પોતાના એશીએાને વસીઅત કરી ગીએા હોએ, તે મુજબ તે કાંમો મરનારની તરણ રાતની હદમાં તે એશાવંદો કરે, યા તે પછી કરવાની પાદરોજની (યાને ઉડમણાંની) કીરીઆની મજલસમાં દસ્તુર અને અનજુમનની હજુરમાં તેઓ કબુલાત આપે, તો તેથી તે ગુજરનારના બાકી રહેલા ગુનાહને ફેરવવાને લગતો છેલ્લો ઉપાએ થાએ. એ વીસે દસ્તુરાંન દસ્તુર આદરબાદ મારાસ્પંદે બનાવેલી પતેત પશેમાનીથી આપણને શાહદત મલેછે. એ પતેતની અંદર દસ્તુર આદરબાદ મજદીઅસ્નની દીનનાં ફરમાંન મુજબ કેહેછે કે :—

[illegible]

"હું એ આએ પતેત (ઇમાને ગુનાહગ્એાનો પસ્તાવો) સવાબની મોહટી ઉમેદને સારૂ, દોજખની ઘણી ધાસ્તીને સારૂ, અને રવાંનનાં હેતુને લગતાં સારાં પુણ્યને સારૂ કરીછે. અને તે એવા વીચારથી કરીછે કે, જે કાંઇ સવાબનાં કાંમ હું એ હમણાં સુધી કરેઆંછે, અને હવે પછી આગલ હું કરૂં, તે સધલાં સવાબનાં કાંમો કાએમ રેહ. તથા ગુનાહનું નીવારણ થાએ. અને મારાં રવાંનનો (દોજખથી) છુટકારો થાએ. જો મારો કાંઇ ગુનાહ રેહી ગીએો હોએ, એટલે જે તે ગુનાહથી મહને છુટકારો નહી મલેએો હોએતેા, તેને લગતી તરણ રાતની સજાને સારૂ હું રાજી અને એકમતતા વીચારનો છેઉં. અને હું મારી ગુજરતી વખતે તથા મારા ગુજરવા પછી (મારે સારૂ) ભલાં સવાબનાં કાંમ તથા (મારા) ગુનાહ વીસેનો પસ્તાવો કરવાની ફરમાએેશ કરૂં છેઉં. જેથી (જે મારા હમદીનો) મારા ગુજરવા પછી મારી નઇમતે મારા ગુનાહની ગુજરેશ તથા પસ્તાવો કરવાનાં કાંમો કરે, તથા ગુજરવા પછીની તરણ રાતમાં ગેતીખરીદીનું (ઇમાને આએ દુનીઆમાં સવાબ) નું કાંમ કરાવે, તે કરાવનારાએોની ઇચ્છા સાથે હું એકમતતા વીચારનો છેઉં."

હાદોખ્ત નુસ્કની પેઠલ્લી પરગરદના પાક અવસ્તામાં લખેછે કે :—"એક અજે માણસ આએ દુનીઆંથી ગુજરતી વખતે બુરા વીચાર, વચન અને કાંમોનો ધીકાર કરી, નેક વીચાર--નેક વચન અને સારા કાંમની વખાણ કરતાં જે એક

(૧૫૧) હુજવબન તેહમાસ્પની અંદર સારા ગુણો તથા બદકારીને ટાલવા વાસેની અતીશય મોજેજા ભરેલી ગેબી સકતી તેની સપેહસાલારીથી જણાઇ હતી, તે પવીતર અતીશય મોજેજા ભરેલી મીનોઇ સકતીથી તે બીજા નાફરમાન અને દેવપ્રસ્ત લોકોને ઇરાન શેહર મવેથી પાછા ફેરવીને ઇરાન શેહરને પાછું સુધારવાને, તથા તેમાં એરચની ખુનીઆદના પાદશાહની હકુમત તથા વારાને અમલમાં લાવવાને શકતીવાન થયો હતો, તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, ભલી દીનનાં લખાણ ઉપરથી જણાએલું છે કે, આએ દુનીઆમાં હુજવબન તેહમાસ્પની જે મોજેજા ભરેલી ઘણીજ ગેબી સકતી, તે (સકતી) તેની સેપેહસાલારીથી તેની (હકુમતની) અંદરનો બદકારીનો દેખાવ તોડવા, ભાંજવા અને નાબુદ કરવામાં જણાઇ હતી. અને વલી (તુરકસતાંનના પાદશાહને તથા છુટા બાળવાલાં અરબસ્તાંનનાં તથા ફલીસીઆઇ તથા રૂમી રાજવનશી ટોલાના) લોકોને (પાદશાહ) ગુશતાસ્પ (મજદીઅસની) દીનમાં લાવશે, તે વીશેની ભવીશવાણી તેણે (ઇઆને હજવબન તેહમાસ્પે) પોતાની પાક મીનોઇ સકતીથી (તે વખતના) નાફરમાન દેવપ્રસ્તોને અને તેઓના ઘણાએક બાહદુર સપેહસાલારોને જણાવી હતી. અને તે હુજવબન* પાદશાહે ઇરાંનના

વખત નેકીની સ્તુતી કરેછે. (એટલે જે છેલ્લી પતેત કરીને એક અશેમ પઢી નેકીની તરફ પોતાની પસંદગી બતલાવિછે) તે એક અશેમની કીમત 'ખોનેરથ-બામી' નાં સરવેથી ઉત્તમ કેશ્વરના જેટલીછે.

(જુવો પ્રોફેસર વેસ્ટગેઆર્ડ છપાવેલા અવસ્તાનાં પુસ્તકને ૨૯૫ મે સફે ફકરો ૧૪ મો તથા ૧૫ મો.)

* હુજવબન—પાદશાહ, ઇરાનના પાદશાહ નોજરની પછી ઇરાનનાં પાએે-તખ્ત ઉપર આવિએો હતો. આએે પાદશાહ વીશે [illegible] મુજમેઅઉલ તવારીખમાં લખેછે કે તે પાદશાહ મીનોચેહરનો નબીરો હતો. આએે 'હુજવબન' પાદશાહને શાએર ફીરદોસી અને બીજી તવારીખોમાં ;; જો-ને નામે લખેલોછે. અને મજમેઅઉલ તવારીખમાં ;; જબ-નાં નામથી જણાવિલોછે. પાદશાહ નોજરનાં મરણ પછી નોજરના 'તુર' અને 'ગશતેહમ' નામના બે છોકરાઓ હયાત હોવા છતાં (જેહાંપેહલવાન જાલ અને ઇરાનના બીજા બુજરગોએે મશવરત કરીને તેહમાસ્પના બેટા જો-વીશે) એકમત થાઇ તેને ઇરાનનો પાદશાહ કીધો હતો. આએે પાદશાહ જે વખતે ઇરાનનાં તખ્ત ઉપર બેઠો તે વેળા તેની ઉમર ૮૦ વરસની હતી અને ૮૬ વરસની ઉમરે તે આએે દુનીઆથી રેહલત પામેઓ હતો. આએે યજદાપરસ્ત પાદશાહે પોતાની સઘલી ઉમર પાક ખોદાએેતાલાની

રેહવાસીઓની અંદરથી ઘણીએક બદીના સંબંધ આપનારા લોકોને હાંકી કાહડેઆ—તથા પાએમાલ કીધા—અને તોડેઆ તથા નાબુદ કીધા હતા. અને ઈરાંન દેશની હકુમત અને તેના ધારાઓને તેણે પાછા સુધારેઆ હતા. અને તે પછી બરતોશતના હજારાના દોરમાં ઈરાંન શેહરના વતનીઓની અંદર અહુરમજદની દીનને લગતી હીમત અને ફતેહ નવેસરથી પેવસ થવા વીશેની તથા તેઓમાંથી બુતપ્રસ્તી—કંગાલીઅત—અને દેવપ્રસ્તીને દુર થવાની તથા પાણીઓ—આતશો—જમીનો અને બીજી ભલી પેદાએશોમાંથી દરએક જાતની નાશકારક રીમની તથા ખરાબી અને વેરાંણીને દુર થવાની, અને સેવટે (યાને રીસ્તાખેજને વખતે) દાદારની ઈચ્છા અને હોકમ મુજબ ચસરૂમદીના† નો

બંદગી અને રીઆજતમાં ગુજરેલી હતી, જેથી તેની ઉપર કુદરતી ઓરેહની બખ્શીશ ઉતરેલી હતી; અને તેથી તે, યજદાની તરફથી આગાહી મલવાએ આવતા ભવીશના બનાવો વીશેની ખબર ધરાવતો હતો. આએ પાદશાહના અશો રવાંનની યાદ ફરવરદીન યશ્તના ૧૩૧ મા ફકરામાં તથા અરદાફરૂમશની આફરીનમાં કરેઆમાં આવેલીછે. શાહનામાં મધે શાએર ફીરદુસી તુસી આએ પાદશાહ રીઆજતનાં બળથી એજમતી સકતી ધરાવતો હતો તે વીશે નીચે જણાવેઆ મુજબ લખી ગીએછે.

بشاهي بر او آفرين خواند زال نشست از بر تخت زو پنج سال
كهن بود در سال هشيار مرد بداد و بخوبي جهان تازه كرد
سپه را ز كار بدي باز داشت كه با پاك يزدان يكي راز داشت
گرفتن نياراست و كشتن كسي و ز انديس نديدند كشته بسي

'જલે તેની ઉપર પાદશાહ તરીકેની દુઆ કીધી, અને જો એ પાદશાહી તખ્ત ઉપર પાંચ વરસ ગુજરેઆં, તે જઈફ ઉમરનો હુશીઆર પુરૂશ હતો. અને તેણે ઇનસાફ અને નેકીથી દુનીઆંને તાજી કીધી હતી. લશકરને બુરાઈનાં કામથી અટકાવીઉં હતું, કારણ કે તે પાક યજદાંનથી ગેબની વાતને જાણનારો હતો. તેણે કોઈને પકડવા કે કતલ કરવા દીધા નહી અને તેઆરપછી લોકોએ ઘણી ખુનરેજી જોઈતી નહી.'

† ગ્રાવ ગ્રોજ્ઞ—ચસરૂ-મદીને, એ 'કંગદેજ' નું નાંમ છે, કે જેમાં પાદશાહ ગુસ્તાસ્પના અમરગ બેટા પેશોતનનું રેહઠાંણ છે. ગ્રાવ ગ્રોજ્ઞ ચસરૂ-મદીનેના અરથ 'છતરવાલું અથવા (યજદી) પ્રતાપવાલું શેહર' એવો થાએછે. પાછળથી આએ નાંમ ઉપલાં શેહરની આસપાસ આવેલી નદીને માટે પણ લોકો વાપરવા લાગા હતા, તેથી તે નદી પણ 'બુન્દેહશને' માં એજ નાંમથી જણાએલીછે. 'દાદસ્તાને દીની' નામની પેહલવી કેતાબમાં એને લગતો એમલો 'ગ્રાવ ગ્રોજ્ઞ ચિતરૂ-માદીને,' તેમજ 'બુન્દેહશને' માં ગ્રાવ ગ્રોજ્ઞ ચિતરૂ-મદીનો' કરી મલેછે. કાપેલ ડાકટર વેસ્ટે છેલ્લા બે પેહલવી એમલાઓને Chîtrôk-mâhanô (or mîgânô), તથા Chitro-mâônô, કરીને વાંચેઆંછે, અને તેમની એ પેહલવી એમલાઓ પેહલવી અખ્શરોના એકમલતા આકારને લીધે વંચાઈ સકેછે.

અશો સરદાર જે ગુશતાસ્પનો બેટો, જેનું બીજું નામ પેશોતન છે, તે પોતે પોતાના ૧૫૦ શાગેરદો સાથે (ઉપલાં સુધારાનાં કામો કરવામાં) શકતીવાંન થશે તે વીશેની અગમચેતી આપી હતી.

(૧૧૪) (માણસો) આદમીઓની અંદર હલાકીને લગતી દરએક શકતી (ઈઓને માણસને હાંણી પોંહચાડનારો દરએક દુરગુણ) દેખાતાંવાર પોતાથી તથા દુનીઆનાં લોકોથી તેને દુર કરવા વીશે અને જસ્તે બીજા હમદીનો તરફ નેકી કરવા વીશે ભલી દીનને લગતો બોલાસો.

જાંણવું કે, આદમીના દરએક પેગંબરનું જણાવું પોતાની તરફ તથા પોતાનાં ફરજંદની તરફછે. તેના સબબથી તે આદમી તથા (તેનાં) ફરજંદો (એક બીજાની તરફ) હલાકી વગર નેકી કરવાને લાએકનાંછે. આદમીએ પોતાની જાતની તરફ અને (પોતાના) ફરજંદો તરફ મોહબત રાખવી, અને તેને ઉધારવું અને પોતાની જાતનો વધારો કરવો એ ખાંનદાંનને લગતી મોહબતથીછે. સઘલાં આદમીઓ વચે સારી મોહબતનો સંબંધ, તેઓ કોઇ હલાકીને લાએક નહી થાએ અને નેકીને લાએક થાએ તેને સારૂછે. સઘલાં આદમીઓ જેમ આદમીની પોતાની જાત તથા તેનાં ફરજંદોછે તે માફકનાંછે. એટલા સારૂ દરએક આદમીએ હલાકીનાં એરાદાથી દુર રેહવાનો અને નેકીની તરફ આગલ વધવાનો ઘણોજ ઉલટ રાખવો. (કારણ કે) દરએક આદમી દુનીઆંનાં આદમીઓની (નેકી અને બદીમાં) ભાગ લેનારૂંછે. તેથી માણસે પોતે સહમજ રાખીને બીજાને હલાકી આપનાર તથા (બીજાને સારૂ) હલાકીને પસંદ કરનાર થવું નહી. જેનામાં આતમાને લગતી નેકીનું કાએમ રેહવુંછે, તે બીજાને સારૂ (નેકી કરવાને) લાએકનો તથા (બીજાને સારૂ નેકીને) પસંદ કરનારોછે, અને તેથી આદમીની અંદરથી એક બીજાને લગતી હલાકીને દુર કરવાને અને એક બીજાની અંદર નેકીનો સંબંધ આંપવાને તે શકતીવાંન થાએછે. અને એવી રીતથી તે ઇનસાંન

દુનીઆંને ઘાતકરનારી અને દરૂજને મદદકરનારી આદમીઓની સકતીનો નાસ કરનારૂ થાએછે. દરૂજો યજદોથી ઈજા પાંમેલા થાએછે; અને દુનીઆંને મદદ કરનારા યજદો પોતે જે વગર તેજવાલો દરૂજ અને તેને લગતી હલાકીછે, તેને દુનીઆનો લોકોમાંથી સારી તરેથી હાંકી કાહડેછે;
૩ અને તે યજદોથી દુનીઆંમાં નેકીનો વધારો થાએછે. (દુનીઆંમાં) આએ (નીચે જણાવેલી) બે પ્રકારની બદીછે. તેમાં એક આએ દુનીઆંનાં આદમીને દરૂજની કઉઅત મલવાથીછે, અને બીજી જેબી દરૂજની જાતી શકતીથીછે.* (તે બેહુને) દુનીઆંમાંથી (આદમીઓએ) દુર કરવી
૪ સજાવારછે. (દુનીઆંમાં) નેકી પણ બે તરેહથીછે. જેમાં એક દુનીઆંનાં આદમીઓની તરફથી, અને બીજી જેબી યજદોની તરફથી દુનીઆનાં
૫ લોકોને પોહચેછે.* ભલી દીનની અંદર એમ જણાવેલુંછે કે, દુનીઆં બદી વગર પુરતી નેકી સાથની સોસીઓશ† ની મારફતે છેલાં ૫૭ વરસમાં થાશે, અને રીસ્તાખેજનો આગળ સઘળાં આદમીઓ મજદીઅસનની દીન ઉપરની એસ્તવારીને લીધે સારા ખવાસનાં કામોથી સુધરેલાં થાશે, અને ગાથાનાં ફરમાંન મુજબની ચાલચલણવાળાં બનશે.

૧ (૧૫૮) આદમી જીનદગીથી ઊભેદવાલું અને મોતથી ધારતીવાલુંછે, અને (તેમાંની) એક (વરતુ) થી બીજી વરતુનું પાછું પુરવુંછે, તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, આદમી (પોતાની) જીનદગીની અંદર તેને જનમ આપનાર દાદારની ઇચ્છાવાલુ (અશો અહુરમજદના) પ્રતાપને લીધેછે.

* બદી અને નેકી એ બેહુ માંણુસી-દેવી અને યજદી સકતીથીછે. અને તેની મહમજ એ છે કે, દેવો પોતે દુનીઆંમાં બદીની ઉતપનતી કરનારાછે, તેઓની તરફથી તથા જે માંણુસોમાં તે દેવોને લગતા બુરા ખવાસો હોએછે તેઓથી, દુનીઆંમાં બદીનાં કામો થાએછે. એમાં દેવો ખુદ બદીને દુનીઆંમાં જણમ આપનારાછે, અને તેઓને લગતાં દેવપ્રસ્ત માંણુસો આએ દુનીઆંમાં દેવોનાં કામો કરનારા વસીલા તરીકેછે. એજ પરમાંણે યજદો આએ દુનીઆંમાં નેકીને ઉતપન કરનારાછે, અને તેઓના વસીલા તરીકે આએ દુનીઆંમાં બદીનો નાસ કરીને નેકીનો વધારો કરનારા યજદી ગુણ અને સકતીવાલા યજદાંપ્રસ્ત લોકોછે.

† જુઓ એ વીસે આપેલી નોટ દીનકર્દનાં દફતર પેહલાંને સફે ૨૯ મે.

અને એબ આપનાર (એહરેમન) નું અનીતીવાલું તેજ તેને પોહચવાથી, પાક ખોદાએતાલાની યાદ નહી કરવાએ (આએ દુનીઆંની) જીનદગીથી તેને બેહદ વખત સુધીનું મોહત મેલવવું છે.* આદમી જાંહાંસુધી (તેની અંદર) યજદોનો સંબંધ હોએછે, ત્યાંસુધી (પાક ખોદાએતાલાની ૭ અરૂા અન્તકરણથી યાદ કરવાએ, ફરજંદને જનમ આપવાની શકતી તથા બીજાં કામો કરવા વીશેની ચહડતી કળા અને ઉનચે દરજેની અકલ યજદીખોરેહની અસરથી મેળવેછે. અને ધાતકી (એહેરેમન) નાં ઉલટાં તેનથી, ચીનવત પુલ (તરફ જવા) ને વખતે, તેની જીનદગાંનીને લગતી ઉમેદ મોતની ધાસ્તી વાલી થાએછે (એટલે જે, તે વખતે તેને સારો બદલો મળવાની ઉમેદ રેહતી નથી, પણ દોજખમાં દુખ સાથની જીનદગી ગુજારવાની ધાસ્તી આવી પડેછે). પાક ખોદાએતાલાની યાદને લગતા સબબવાલી જીનદગીથી, (માણુસને આવતી દુનીઆંમાં) દુખ પામવાની યાદ આવતી નથી. જો તે યજદી કઉઅતવાળાં આદમીને ભલાઈને માટેનાં કામને સારૂ (આએ દુનીઆંમાં) જાંખ પોંહચે, તોપણ તેને મદદ કરનારાં યજદીનુરની સરદારીથી અને યજદાંને લગતી ઉમેદવાળી (તેની) જીનદગીથી, મોતને લગતી દોજખની ધાસ્તી તેથી દુર થાએછે; અને તેની અંદર એબ આપનાર (એહેરેમન) નું અનીતીવાળું તેજ નહી હોવાથી તે દુઃખ વગરની જીનદગીવાલું છે. જેઆરે આદમી યજદાંની યાદ કરી શકતું નથી, ત્યારે ખોદાઇ ખોરેહના આપનો ઘણો ઘટારો થવાથી, જે ખોદાઇ અકલ (તેનામાં છે, તેનું) નીચ હાલતની અંદર ફરવું છે. અને તેથી (તે આદમી), ઉલટા એરાદાવાલું હોવાને લીધે, જીંદગીને વાંસતેની ઉમેદ આપનારી તથા દોજખની સજાની ધાસ્તી બતલાવનારી ખોદાઇ દીન વગર, બેહુ ચીજ વગરનું છે (એટલેજે, તે આવતી જીનદગીને લગતી સારી ઉમેદની કે દોજખની ધાસ્તીની શહમજ વગરનું છે). એબ આપનારા (એહેરેમન) નાં અનીતી વાલાં તેજના ઉલટા એરાદાને લીધે, આદમીને આવતી (મીનોઇ) જીનદગીની યાદ રાખેઆ વગર, મોતને લગતી (જીનદગીની) સહમજની તરફ

* એટલે જે, જે જીનદગીથી આએ દુનીઆમાં પાક ખોદાએતાલાની મરજી મુજબ ચાલીને આવતી દુનીઆંનું સુખ મેળવવાની આદમીની ફરજ છે, તેને બદલે જો તે આદમી આએ દુનીઆમાં અંઘ્રમઇનીકુશનું તાબેદાર થાઇ તેને લગતાં કામો કરે તો તે ઇનસાંન આવતી દુનીઆનું સુખ ખોએછે, અને દોજખનું બંદીખાંનું ભોગવવાને લાએક થાએછે.

આગલ વધવું છે (એટલે જે, શેતાની ઉલટી વલાંણુથી તે આદમી બેહશ તને લગતું કાંમ કરવાથી દુર રેહછે. અને દોજખનાં કાંમ કરવામાં આગલ વધેછે). વલી જેઆરે માણસો ફરજંદને જનમ આપવાની, તેમજ તેને ઉધારવાની (યુજદી) કઉઅતથી અટકેછે, અને તેથી નાઉમેદ થાએછે, (એટલે જે તેઓની કાયામાંથી સકતી જતી રેછે), તેઆરે તેઓનો આતમા અનજલના સબબને લીધે (બદનથી) છુટો પડેછે. અને તેઓ (આવતી) જીનદગીની ઉમેદ તથા (દોજખને લગતી) સજા એ બેહુને સારૂ ઘણી નબલી હાલતમાં આવેછે; અને જીનદગીમાં (ખોદાતાલાની) યાદ નહી કરવાથી, મોતની હાલતમાં (યાને દોજખની સજા ભોગવતી વખતે) તેની ઘણી યાદ કરનારા થાએછે. કેમકે દોજખી આદમીઓ વીસે (દીનમાં) જાહેર કરેલું છે કે, તેઓને (દોજખમાં) ઘણી સખત સજા લાગવાથી, તેઓની આએ દુનીઆંની લાએક જીનદગી ત્યાં તેઓને એટલી તો નાલાએક થાએલી દેખાએછે કે, તેઓ પોતાની ઇછાથી જણાવેછે કે, પાપીની દીનમાં હમેાએ જનમ નહી ગુજારેએો હોતતો કેવું સારૂ! વલી જે સજાને લીધે તેઓ એમ પણ કેહછે કે, તેઓ માવતરથી જનમેઆજ નહી હતેતો સારૂ.

૧ (૧૧૧) સરવેથી સરસ પાદશાહો વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાણવું કે, જમશેદ અને ગુશતાસ્પના મરતબાવાલા પાદશાહઓ (આએ દુનીઆમાં) ઘણાજ ચહડતે દરજજેનાછે. જમશેદના મરતબાવાલો તે પાદશાહછે કે જે પાદશાહ જમશેદની માફક આદમીઓની અંદર ખોરશેદની માફક ઘણોજ દેખાવરો, તથા નેક જાતવાલાં આદમીઓની અંદર જેઓ ખોદાના તાબેદાર (યાને મજદયસન) હોએ, તે સલાલાએો ઉપર ઘણીજ સારી નજર રાખનાર (ઇચ્છાને તેઓનું ભલું ચાહનાર) હોએ.*

* પાદશાહ જમશેદ વીસે ઉપલી સીફત યજશનેના નવમાં હાના ૪ થા અને ૫ માં ફકરાના પાક અવસ્તામાં, તથા ફરવરદીન યશતના ૧૩૦ માં ફકરામાં આવેલીછે.

ગુસ્તાસ્પના જેવો મરતબો ધરાવનાર (પાદશાહ) આએ પરમાણેનોછે ૩
કે, જે (પાદશાહ) મજદીએસની દીનને કે ગુસ્તાસ્પની માફક ઘણોજ
ચાહનાર, તેને ઘણુંજ માન આપનાર, તે ઉપર ઘણોજ ચુસ્ત અને તેનો
દુનીઆંમાં ઘણોજ ફેલાવો કરનાર તરીકે જણાએલો હોએ.*

(૧૮૰) દાદારની પેદાએશની અંદર આદમીઓએ આએ દુનીઆંમાં પોતાની જાતને સુધારવી અને રવાનને (દોજખથી) છુટકારો આપવો ઘટારતછે, તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાશો. ૧

જાંણવું કે, દાદારની પેદાએશની અંદર આદમીઓએ પોતાની જાતને ૨
સુધારવી તથા રવાંનને દોજખથી છુટકારો આપવો, એ નીચે જણાવેલી છ
ચીજથીછે. (તેમાં) રવાંનને છુટકારો આપવા સારૂ તરણ મુખ્ય ચીજછે.
તથા બદનને સુધારવા સારૂ તરણ મુખ્ય વસ્તુછે.

(એમાં) રવાંનને છુટકારો આપવાને માટેની એક વસ્તુ, દરએક ૩
માણસનુ પોતાનું અન્તકરણછે. જે (અન્તકરણ) આદમીને વગર ગુનાહે,
છુટાપણાની વગર હાજતે, અને સજાની વગર કેદે રાખનારૂં તથા
રવાંનને દોજખથી ઘણો છુટકારો આપનારૂં મુલછે. બીજી વસ્તુ, આએ ૪
દુનીઆંને લગતો ધરમગુરૂછે. જે આદમીઓને મજદીયસની દીનને
લગતી કેળવણી તથા તેઓના રવાંનને સવાબથી છુટકારો મલવાની
અને ગુનાહની સજા થવાની સહમજ આપવાએ, જે ભલું માણસ
હોએછે તેને (દોજખથી) છુટકારો આપનાર અને ઉનચે દરજ્જે પોહચા-
ડનારછે. તરીજી વસ્તુ, રશનેરાસ્ત અને બ્રીજા મીનો સરદારો (યાને યજદ ૫
અમેશાસ્પંદો) છે, જેઓ, જે ગુનાહ આદમીથી આએ દુનીઆંમાં થાએલો
હોએ, તે ગુનાહનું નીવારંણ કરવા સારૂ, તે આદમીએ આએ દુનીઆંમાં
તે ગુનાહને લગતો પસતાવો કરેઓ હોએ, અને પોતાની જાતથી તે ગુનાહનું
નીવારંણ કરીઉં હોએ, તો તે કાંમ કરનારને, ગુજરવા પછીની તરીજી રાતના

* પાદશાહ ગુસ્તાસ્પને લગતી ઉપલી સીફત ફરવરદીન યશતના પાક અવસ્તા મધે ૯૯ માં ફકરામાં આવેલીછે.

હેસાબ શુમારની મારફતે, ગુનાહની સજાથી પાક કરનાર અને ચીનવટ-
પુલની મારફતે બેહશતનાં મકાનમાં *મોકલનારછે.*

૬-૭ બદનના સુધારાને માટે જે તરણ મુખ્ય વસ્તુછે તે આ એ છે; (જેમાં)
એક સારી ચલચલાવવાલો દુઃખ (નાં વખત) નો મદદગાર (દોસ્ત) છે, કે
જે પોતાના જાતી સારા ખવાસના દેખાવનો સંબંધ આદમીની અંદર
૮ આપનારછે. બીજી (વસ્તુ), મેહરનો તરીકોછે,† કે જે (તરીકો), આદમીને
જીનદગી બખશવા પછી તેને યજદાં (ના સંબંધ સાથ) ની જીનદગીવાલું અને
૯ કાયા સાથનું રાખનારછે. તરીજી (વસ્તુ), ખલકનું રખશાન કરનારો પાદશાહછે,
કે જે આદમીને બદનવાલી જીનદગીમાં દરએક નુકસાનવાળા સબબથી
સાચવનાર, તેનું પાલંણ કરનાર અને તેને છુટાપણું આપનારછે.

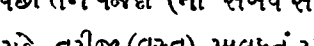

૧ (૧૮૧) નહી હકદારને બખશેશ કરવાથી, હકદારની તરફ ઝીલટું કરવુંછે, તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, જે હકદાર નથી તેને બખશેશ કરવાથી, હકદારના
હકમાં ગેરવાજબી થવાનો સબબ એ છે કે, જે (આદમી) બખશેશ
કરવાને લાએકનું હોય, તે લાએક માણસને વગર માંગવે ધરમી માણસે
ખુશીથી આપવું જોઇએ; કારંણ કે (તે લાએક આદમીને) નહી આપેતો
૩ તેથી તે (ધરમી માણસ) ગુનેહગાર થાએછે. અને જે આદમી બખશેશને
લાએકનું નહી હોએ, અને તેણે માંગણી પંણ કીધી નહી હોએ અને
જો તેને નહી આપેતો, તે બખશેશ કરનાર કોઇબી પ્રકારે ગુનેહગાર થતો
૪ નથી. પણ (લાએક આદમીએ) માંગવા છતાં, જો કોઇ દોલતમંદ તેહને
બખશેશ નહી કરેતો, ગાથાની અંદર તેને દરજની (યાને અંધ્રમઇનીઉશની)

---

* દાદસ્તાંને દીની નામની પેહલવી કેતાબનાં ૧૨ માં પ્રકરણમાં જણાવેલું છે કે, મેહર-સરોશ અને રશને, દરએક રવાંનની ચેહારમની બાંમદાદને વખતે માણશે। આએ દુનીઆમાં જે સવાબ અને ગુનાહ કરેલો હોએય તેનો તોલ કરીને, તેના સવાબની અંદરથી ગુનાહને બાદ કરીને, જેટલું તેના સવાબનું પરમાંણ રહેલું હોએ, તેટલે દરજ્જેનાં શુખવાલાં બેહસ્તનાં મકાનમાં તે રવાંનને મોકલેછે.

† મેહરનો તરીકો—તે આએ દુનીઆમાં (આદમીને) પરમાંણીકપણાંથી, સચાઇની મારફતે ચાલવાની રીતભાતને સહમજવી.

પેદાએશની બરાબરનો કહેલોછે. એટલેજે તે દરજની (યાને અંધ્રમઈ-
નીઉશની) પેદાએશને લગતું કામ કરનારોછે. એટલા સારૂ તેને એહરેમનની
જાતવાળો જાહેર રીતે લોકો કેહ તો તે વાજબીછે.

(૧૨૮) **દુનીઆનાં આદમીઓને વધારે ફાએદો કરનારી** ૧
વસ્તુ કેહીછે ? તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, દુનીઆનાં લોકોને ઘણો ફાએદો કરનારી આએ નીચે ૨
જણાવેલી છ તરેહની વસ્તુછે. એક દુનીઆમાં બળખની અનજુમનના ૩
વડા (દશતુર) ની હજુરમાં ફાએદાસરની સજાને સારૂ ગુનાહોને લગતો વીચાર
જાહેર કરવો. બીજું—આદમીઓએ આગલા દીનના પેશવાઓએ કરેલાં ૪
(કામો) ની ઉપર હમેશાં સારૂં ધેઆન આપતા રેહવું. તરીજું—વધારે ૫
ભલી શકતીવાલા અથોરનાનોએ ધરમને લગતી કેળવણી આપવાનાં
ખાતાંઓ ઉભાં કરવાની ઘણી કુશેશ કરવી. ચોથું—શાગેરદોએ પોતાના ૬
સારા ઉસ્તાદના ખવાસોને પોતાના કરવા. અને તેના સંબંધથી મજદી-
અસની દીનના વીચારની મારફતે સજાથી પોતાને સલામતી ભરેલી હાલ-
તમાં ફેરવવા. પાંચમું—અહુરમજદની દીનના તાબેદારોએ ભલી દીનની ૭
મારફતે પોતાને ચલાવવા સારૂ, મજદીઅસની દીનના દરજજાવાળા લાએક
દશતુરની તાબેદારીની અંદર પોતાને ઘટતી રીતે રાખવા. છઠું—દુનીઆના ૮
પાદશાહની રઇઅતે, રયતને સારી રીતે ચલાવવા સારૂ, કેશવરન્ન ઇનસાફી
અને આગેવાન ખલકના પાદેશાહની સાથે એકમળતા વીચારથી રેહવું.

(૧૨૯) **(લોકોને) નહી હાણી પોંચવા સારૂ, માણસોએ વરતી** ૧
માંથી દેખઈતી નજરોના ભાગને ઈંઆ સાધળી નેમ્નસતને
જેમ બને તેમ દુર લેઈ જવા વીશે ભલી દીનને
લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે--મજદીઅસની દીન, એ (માણસ જાતને) પુરતીરીતે ૨
તનદરૂસ્તી આપનારા એક ઓત્તમ એલાજ તરીકેછે. કેમકે, તેમાં જણા-

વેલું છે કે, આદમીઓએ દરએક નસા, એહર અને રીમનીને લગતી વસ્તુને આબાદીવાલી જગોએથી દુર લેઇ જવી. અને જેમ બને તેમ તેથી દુર રેહવું. તથા વસ્તીની અંદરથી બે તરતીઆંઉસ ગલીચીનો નાશ કરવો. તેમજ તેને (ઇઆને નસા-એહર અને રીમન ચીજોને) આતશની અંદર બાલવાથી દુર રાખવી. તથા પાણી તે ઉપર નાખવાથી પરહેજ કરવી. અને એ બેહુ ચીજો (યાને આતશ તથા પાણી) ની અંદરથી, રીમની
૩ (ઇઆને નેજાસત) ને દુર કરવી. હમેશાં આતશોની રોશનીના પડવાએ, (ઇઆને શુરીય-ચંદરનો તાપ અને આતશની ગરમી પડવાથી) બે તરતી-આંઉશ ખરાબી કરનારી વસ્તુ (ઇઆને રોગને ઉતપન કરનારી જેહરી હવા) દુનીઆના લોકોમાંથી દુર થાએછે. વલી દેખઇતુંછે કે, આદમીની અંદર નેજીસાત અને ખરાબી કરનારી વસ્તુ (ઇઆને જેહરી હવા) નું પોહચવું, એબ આપનાર (એહરેમન) ની તરફથીછે. અને તેની આએ-પત, રીમની તથા ગંદગીછે. અને તે (ચીજ) આદમીને બીમાર કરનારૂં જેહરછે. આએ પ્રથવી ઉપર બદનનો દેખાવ પવન અને આતશને લીધે છે. (એટલે જે જાનદાર ઇનસાનની કાયાનું હયાત રેહવું, એ હવા અને આતશથીછે.) અને તેઓ આદમીનાં બદનના મુખ્ય માદાની અંદર તેની પરવરશી કરનારી વસ્તુઓ તરીકેછે. તેથી જેમ બને તેમ એવી ચીજોને
૪ નીજશીથી દુર રાખવાનું દીનનું ફરમાનછે. આએ વસ્તુઓમાં (ઇઆને આતશ-પાણી-અને હવામાં) રીમન અને નેજીસ ચીજોને લેઇ જવાથી તેમાંથી (માણુસ અથવા એવાનોને સારૂ) બીમારીનું ઉતપન થવું છે. (એટલા સારૂ નેજીસ ચીજોથી) તેને દુર રાખવાએ તથા રીમની અને ગંદગી ભરેલી વસ્તુઓને તેથી દુર લેઇ જવાએ, આદમીઓ તથા ગાવ-ગોસપંદો તનદરૂસ્તી અને સલામતીથી પોતાને (આએ દુનીઆમાં) રાખી શકેછે. માણુસે નેજાસત અને રોગને ઉતપન કરનારી વસ્તુથી પોતાની જાતને પાએદાર રાખવી, એ પાક પાંણીના ઉપાએ કરીછે. આગલા વખતનાં આદમીઓ, મજદયસની દીન ઉપર ઓસ્તવાર રેહવા સારૂ, ભલી દીનના દશતુરનાં મજદીયસની દીનને લગતાં ફરમાનને તથા ભલી દીનવાલા પાદશાહના હોકમને માન આપતા હતા. અને તે યજદાંપ્રસ્ત પાદશાહની હકુ-મતને ભલી દીનનાં આદમીઓ પોતાની હકુમત તરીકે ગણતાં હતાં. અને તે (પાદશાહોનાં) ફરમાન મુજબ આદમીઓ (આએ દુનીઆમાં) કામ કરતાં જણાંતાં હતાં. અને તેથી દુનીઆનાં લોકો ઉપર મજદીઅસની

દીનના કાબેલ દશતુરની તરફથી (તેઓને) પવીતરાઇ, સુંદર દેખાવ અને કીરતી સાથે રેહવાના આશીરવાદ દેવામાં આવતા હતા. આદમીઓ દુનીઆની અંદર ફતેમંદ, મોહટાઇવાલાં, અને ચહડતે દરજ્જેની બંદગીવાલાં પોતાની જાતને લગતી આવતી દુનીઆનાં સુખની કઉઅતને વાસતેનાં ઘણાંએક પરહેજગારીને લગતાં કામથીછે. (પણ જ્યારે) તેઓ (યાને આદમીઓ), તે (મજદીયસની દીનના) કાબેલ દશતુરનાં ફરમાન મુજબ ચાલવાનું છોડી દીએછે, અને જે, આદમીની જાતને વગર પરહેજગારીથી ચાલવાની કેલવણી આપનાર, ઠગારો અને બુરા તરીકા ઉપર ચલાવનારો ધરમગુરૂ છે, તેની સાથે સંબંધ રાખીને (તેઓ) પોતાની જીંદગી ગુજરેછે; તેઆરે આદમીઓને પોતાની જાત તથા આતમાની સહમજને લગતા સબબ (ઇચ્છાને કામ) થી પાછુ ફરવુંછે. અને તેથી દુનીઆમાં પુશકલ આજારોનું પેદા થાવુંછે. મજદીઅસની દીનમાં આએ રીતે ૫
જણાવેલુંછે કે, સઘલાં આદમીઓએ, દુનીઆના લોકોની સલામતી તથા તનદરૂસ્તીને માટેના ઉપાએ, એક કાબેલ દશતુરના હોકમને માંન આપીને કરવા. અને તેઓએ તે ચહડતે દરજ્જેનો મારગ બતલાવનારા કાબેલ દશતુરનાં એકમતથી (સઘલાં) કાંમ કરવાં. અને તે કાબેલ દશતુરે, એક બીજા શાથે દોસતીનો સંબંધ રાખવાથી તથા એક બીજા વચેની અરસપરસની દોસ્તી અને સખાવતથી, સઘલાં આદમીઓની અંદર વગર નેજાસતે, વગર રોગે અને વગર જઇફીયે રેહવાના ઉપાએ બતલાવવા, કે તેથી સઘલાં આદમીઓ બેઆજાર રેહ, અને દુનીઆંની ભલી પેદાએશ સઘલી નેકીવાલી બને.

(૧૨૯) **પ્રમાણીક વીચારવાલાં તથા અપ્રમાણીક વીચારવાલાં** ૧
મુલ-તેઓની આએપત, તથા તેઓને લગતી સહમજ, અને તેઓની શકતી તથા તેમાંથી ધેઆનમાં આવતા વીચાર વીશે, અને પ્રમાણીક વીચારને લગતા પ્રાએદા તથા અપ્રમાણીક વીચારથી થતાં નુકશાનનાં સંબંધ વીશે, ભલી દીનને લગતો ખેલાશો.

જાણવું કે-પ્રમાંણીક વીચારનું મુલ, એ પ્રમાંણીક વીચારવાલો જે ૨
અહુરમજદ છે તેની બખશેશથી છે. અને તેહને લગતી સહમજ, આત-

માને માટેના અસબાબને લગતો (યાને સંવાબનાં કામનો) વીચાર રાખ-
૩ વાની છે. અને આદમીની અંદર•તેના શુધારાને લગતી સકતી તેને લીધે છે. આદમીની અંદર જયાંશુધી બેહમનને લગતી (યાને ભલા વીચારને લગતી)• જતીઅકલ છે, ત્યાંસુધી તેનો વીચાર પોતાને સારૂ સારા ગુણ અને સારી શકતીને વીચારવાનો છે. માણુસની જીંદગી આબાદી વાલી, તેને લગતા સંતોશ અને અહુરમજદની તરફના સંભાળથી છે. અને તેથી (માણુસને) યજદાંને લગતા સારા ગુણ અને સારી શકતીનું પુરતી રીતે વીચારવું છે. અને તેથી તે ઇનસાન યજદાંની તરફથી વગર અદેખાઇએ રેહેવાની ઓતમ બખશેશવાલું છે. અને તેથી તે (આદમી) ને (આખ્યે દુનીઆમાં) વગર આજારે રેહવું છે. અને ભલા લોકોની સાંહાં-મણે કરીઆદ તથા જગડો કરનાર થવું નથી. વલી જે ઇનશાંન અહુર-મજદની પાસબાનીવાલું છે, તેને યજદાંના સારા ગુણ તથા સારી શક-તીનો બેહરો મલેછે. અને તેથી તે પોતાના જાતભાઇઓને ઘટતી રીતે રાખવાને ઘણું લાએક થાએછે. અને તેથી તેને ખુશી અને ખુબી વન્તી કઉઅતના સંબંધનું મેલવવું છે. વલી મજદીઅસની દીનના સંબંધનો વખાંણુવા જોગ વીચાર આપનારા દરએક જણ, તે (ભલી અકલ) ની મારફતે તે (દીન) ને લગતી સહમજ આપનારા હતા. જેમકે પેશદાદી લોકોમાં હોશંગ ; નોકસાંન કરનારાઓમાં જોહાક ; ભાએ-ગસારીઓમાં પાતસરોબ ; દાનાઇવાલાઓમાં કાઉશ ; કઉઅતદારોમાં સાંમ ; ચલકાટવાલાઓમાં જરતોશત ; પરહેજ કરનારાઓમાં અસ્પંદીઆર. તેમજ વલી સ્પગ અને લુનને લગતી પેદાએશમાં કોઇ કોઇ (જાનવર) યજદી ગુણ અને દાનાઇવાલાં થાઇ ગીઆછે. વલી આરાધના કરવા જોગ ફરોહરના જરતોશતે ભલી દીનની અંદર બુજોરગીવાલા કએ-ગુશતાસ્પને કહેલા સખુનો આએ પરમાંણે જાહેર છે કે :—જે કોઇ તારી તાબેદારી સારા વીચારથી કરતો હોએ તેને તું ધીકારતો માં ; કારણ કે તે (તારો તાબેદાર) તારી તરફની તે કેળવણીથી વધારે બુરો થસે.

૪ પ્રમાંણીક વીચારવાનો ફાએદો—આએ ભલી દીનની અંદર જે કાંઇ સંબંધ ધરાવનારૂં (લખાંણુ) છે, તેને હમેશાં વીચારવાને લગતો છે. આએ (દીનના સંબંધને) સારૂ અશો જરતોશતે ગુશતાસ્પને આ પરમાંણે કહેલું હતું કે:—વલી તુંને આએ પરમાંણેની હીમત, અને તુંને આએ રીતની ફતેહ, જાંહ શુધી તું આએ (દીનનાં ફરમાન) પરમાણેનાં કાંમ કરશે તાંહાંશુધી છે.

અપ્રમાંણીક વીચારવાનું મુલ, એહરેમનને લગતા અપ્રમાંણીક વીચારવાનો ફુરગુણ આદમીની અંદર હોવાથીછે. અને તે વીચારની સહમજ, પોતાની ઉલટા વીચારવાલી તથા લોભી શકતીએ કરી (આવતી દુનીઆંની) હયાતીના અસબાબને દુર કરવાની છે. અને તેથી તે આદમીના વીચાર તેને માટેના સારા ગુણ તથા સારી શકતીને વીચારવાના નથી. પણ અહુરમજદની તરફનો સંભાલ કરનારા યજદોની સારી શકતી તથા સારા ગુણોને ધીકારવાનો છે. અને વળી યજદોની બખ્શેશ વીશેની તેને અદેખાઇ તથા ઉલટી ઇચ્છા રાખવીછે. અને તેથી તેનેં પોતાને માટેની તનદરૂસ્તીની સાંહમણે થવું તે તેને અનીતીથી લડવું અને પુરતી બદીના વીચારનું તેની અંદર તાજું થવું છે. અને તેના આતમાને લગતી જે ઓત્તમ શકતી હમેશગીને લગતી છે, તેનું તે વીચારની મારફતે કમજોર થવુંછે. અને જે કાંઇ તેને લગતા ઓત્તમ યજદોના સારા ગુણ અને સારી શકતી છે, તે સઘળી શકતીઓની તરફથી તેનો ધીકાર થવોછે. અને તે (આદમી) કાએદાને તોડનારા દેવોની અંધકાર શકતીવાળું છે. તેથી તેના જનને લગતી જીંદગીને હાણી પોંહચાડવી ઘટારત છે. જેમ પેલા શનાવીદક * દરૂજને જલદીથી નાપેદા કરવા સારૂ ઘણા કીરતીવાલા પેહલવાંન, સામના કેરસાસ્પ વીશે (અવસ્તામાં) જણાવેલું છે તેમ.

---

* જમીઆદ યશતના ૪૩ અને ૪૪ મા ફકરામાં આએ 'સ્નાવિધક' નામના દયતને પેહલવાંન કેરશાસ્પે માર્યો હતો તે વીશેનું, તથા એ દયતની મગરૂરી વીશેનું, વરણન આએ રીતે કરેલું છે:—

"જેણે (યાને કેરેસાસ્પે) સ્નાવિધકને માર્યો, કે જે (સ્નાવિધક) સખ્ત ખડીવતે તથા સખ્ત હાથે (હોરમજદની પેદાયશને) મારનારો (હતો.) તે આએ પ્રમાણે મગરૂરી ભરેલો વીચાર રાખતો હતો કે:—'હું હજી પુરતી ઉમરનો થયો નથી, જો હું પુરતી ઉમરનો થાઉં (અને) જો મને જેહાંપેહલવાંન કેરસાસ્પ મારે નહીં, તો આસમાનને હું (મારી) ગાડી બનાઉં, અને પૃથિવને (તેનું) પાદડું

૧ (૧૮૦) **ભલી ધુની આદવાળાઓની ઊપર તે વગર શકતીવાલો (અંધ્રમઈનીઊશ) કોઇ પરકારેલાએકનો નથી. અને લાએક થાએલો નથી. અને લાએક થશે નહી. પણ દાદાર અહુર-મજદ તેની ઊપર શુ હદવાળા કે વગર હદવાળા વખ-તમાં શકતીવાંન રેહેસે, તે વીસે દીનના ઓગેવાંનોએ ભલી દીનનાં લખાંણ ઊપરથી કરેલો ખોલાસો.**

૨ જાણવું કે, ભલાઇવાલા (યજદો) નો બાપ અને (તેઓને) જનમ આપનાર—સઘલી સહુમજવાલો—સરવે શકતીવાંન અને સરવેનો માલેક, દાદર અહુમજદછે. તે ભલી ઇછાવાલા-સવાબકાર (અહુરમજદ) ની આગલ, બુરી શકતીવાલો (અધ્રમઈનીઊશ) નહી હતો, નથી અને નથી
૩ રહેવાનો. વલી તે (અશો અહુરમજદ) વીસે (દીનમાં) એમ જણાવેલું છે કે, તે દરએક લાએક (આદમી) ની અંદર શકતીવાંન છે. અને તેનો સંબંધ સઘલી તેનાં મુળ સાથે સંબંધ રાખનારી (યાને સ્પેનામીનોને લગતી) પેદાએશની અંદરછે. અને પેલો બુરીદીનના તરીકાવાળો (અંધ્રમઈનીશ) દરએક (આદમી) ની અંદર જે શકતીવાંન છે, તે હદવાળા વખતમાં જે (માણસ) ની અંદર તેની બુરી દીન પેવસ થાએલી હોએછે, તેને લીધેછે. અને વલી તે આસમાની દોર વગરના બેકીનારે વખતની અંદર (યાને રીસ્તાખેજના વખતમાં), તે (અંધ્રમઈનીઊશ) ની હદનું આએ દુનીઆંમાં પુરૂં થવું છે. પણ વખતની અંદર તેને વગર હદવેર રેહેવું છે.

બનાઉં ; સ્પેંતામીનોને રોશનીવાલા ગરોથમાનમાંથી હું નિચે લાઉં, અને ગંધાતાં દોઝખમાંથી હેરેમનને હું ઉંચે લઈ આઉ ; (કે) તે સ્પેંતામીનો અને હેરેમન મારી ગાડીમાં જોડાએ. તે (સ્નાવિધક) ને જેહાંપેહલવાંન કેરસાસ્પે માર્યો, જેથી તેની જીંદગીનો અંત આયો અને તેનો (યાને સ્નાવિધકનો) આત્મા નાબુદ થયો."

સ્નાવિધક દઇતનું ઉપલું વરણુન યુનાની કવી હોમરના 'ઓડીસી' નામના ગ્રંથમાં જણાયલા 'ઓટસ' અને 'ઇફીએલતીસ' રાક્ષસોના વરણુનને થોડુંએક મળતું આવેછે. હોમર તેઓ વિશે લખેછે કે:—

'Such were those youths! Had they to manhood grown,
Almighty Jove had trembled on his throne:'

(જુવો ડારમેસ્ટેટે ભર્ફે-૨૯૭.)

(૧૮૫) દાદારને પસંદ પડતાં કામથી આદમી (દાદારને) પસંદ પડતું છે. અને આદમીને પસંદ પડતાં કામથી દાદાર (આદમીને) પસંદ પડતો છે, તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાણવું કે, આતમાને લગતી ભલી દીનની સહમજ (આદમીને મળવા) થી, આદમી પોતાને સુધારવાનાં જે કામ કરી સકેછે, તે આદમીએ પસંદ કરેલાં કાંમ, દાદારને પસંદ પડતાંછે. તેમજ જે આદમી પોતાની સાચી અકલથી (યાને ખરાં અંન્તકરણથી), પસંદ કરવા જોગ કાયેદાસરનાં કાંમ કરેછે, તે આદમી બુન્દેરગી ભરેલા દાદારને પસંદ છે એમ કેહવું વાજબીછે. વલી તે દાદાર, આદમીને તેના આતમાને માટેની દરેએક અકલથી મારફતે ફતેહ બખશનારોછે; તયારે તે દાદાર આગમચથી પોતાની સાચી અકલથી પસંદ કરવાજોગ અકલવાળો અને (આદમીને) પસંદ કરવાજોગ કાંમ કરનારોછે. ૨ ૩

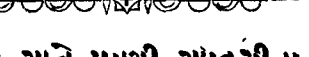

(૧૮૬) જે કાંઈ આતશ અને પાણી આદમીના એખતીઆરમાં હોએ તેને ભલી દીનના હોકમ મુજબ સંભાળથી રાખવાં, અને તેને અંધારાંથી ખોલ્લાં રાખવા વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાંણવું કે, આએ દુનીઆંની વસતુઓ હમેંશાં પોતાનાં અસલ મથકની તરફ પાછો દેખાવ આપવાના એરાદાવાલીછે. (તેમાં) આતશનું અસલ મથક આતશનું ખોરેહ (યાને નુર) છે. પાંણીનું અસલ મથક જમીન ઉપરનો દરીઆવછે. જોસ્સાથી આતશનું ઉપર નીકલી આવવું પવનને લીધેછે. અને તે (પવન) થી પાંણીને તરેહવાર રીતે જમીનની અંદર નીચે પંથરાવુંછે. પવનને લીધે દરીઆવને હીલચાલ કરવીછે. અને આએ દુનીઆંની હયાતી ધરાવનારાં આદમીઓને ગરમી તથા તરાવતનું મલવું પવનથીછે. અને આએ દુનીઆંનાં બીજાં જંનવરોને જણમવું તથા તેઓની (જાતની) અંદર સુધારો થવો, પાંણીની બખશેશથી જણાએલોછે. ૨ ૩ ૪ ૫ ૬

૭ તે આતશ અને પાણીને નજીસીથી દુર નહી રાખવાએ લોકો નજીસ થાએછે. અને તે નેજસ્ત દરીઆનાં પાણીમાં નાંખવાથી તે સઘળી હવાની અંદર મલી જાએછે. અને પવનની ગરમીની મારફતે તે (નેજસતુ) નો ચ્યાપ આએ દુનીઆનાં લોકોમાં પેવસ થાએછે. તે (નેજસત) નો સંબંધ (લોકોમાં) શું ગરમી કે શું તરાવત (એ બેહુ ચીજ) થી છે. તેને લગતાં દુઃખનું નીવારંણ કરવું, અને તનદુરસ્તીથી રેહવું, એ આએ દુનીઆનાં લોકોએ તે (નેજસત) ના સંબંધથી પોતાને દુર તથા પાક રાખવાએછે. આદમીને રીમન થવાનો સબબ નેજસતથી છે. અને તેથી (આદમીનાં) બદનને બીમારી અને સઘળી જાતના મરજોનો ઉપદરવ થાએછે. એ પરમાણેના ઘણાએક આજારોની દુર ધાસતીના સબબને સારૂ ભલી દીનની અંદર આતશ તથા પાણીને નેજસતથી દુર રાખવાની નસીહત કરેલીછે.

૮ જે ધરમવાલાએના ધરમની અંદર પાણી તથા આતશને રીમની તથા ગનદગીથી નજીસ કરવાની ઇછા બતલાવેલી હોએ, તે ધરમ આદમીઓને બીમાર તથા મોતમંદ કરવાને માટેનોછે. અને તે ધરમને લગતો ફતવો આપનાર (ધરમગુરૂ) ગેાયા આદમીઓની દુશમનીના ખવાસવાલો છે.

૧ (૧૮૮) ભલી દીનવાલાં આદમીએ વખતની અંદર દીનની નસીહતના તરીકાથી પોતાને ચલાવવા વીશે ભલી દીનનો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, ભલી દીનને લગતી આએ નસીહત છે કે, ભલી દીનવાલાં આદમીઓનો ચહડતે દરજ્જેનો વખત (જેવારે) તેઓ પોતે ચહડતે દરજ્જેની અકલ-સારા ગુણો-ઉંચી નીતી-ચહડતો દરજ્જો મેળવવાની કુશેશ-જાહેરકામને લગતી હીંમત-કઉવ્વત અને આગેવાની કરવાથી, ઉતરતે દરજ્જેના વખતની સાંહામણે થનારા હોએએ તેવારે છે. અને જેઓ ચહડતે દરજ્જેના વખતની સાહામણે થનારછે, તેઓ પોતાને એલમ શીખવવાથી પાછા રાખનારા, તથા ભલા લોકોની હીંમત-નમનતાઇ-સંતોષ અને મોહટાઇને ઉધી વાલવા સારૂ પોતા-
૩ ને ચલાવનારા ઉતરતે દરજ્જેના લોકો છે. એ વીસે દીનને લગતી

નસીહતની અંદર પરંદાં મુરગોના અને ખરફસ્તરોના દેખાવની મીસલ આપેઆમાં આવેલીછે કે, જેયારે રાત પડેછે ત્યારે અંધારામાં બાહેર નીકલનારાં જાંનવરોનું (દુનીઆંમાં) ફરવુંહરવું થાયછે. અને રોશનીમાં ફરવાવાલાં પખ્શીઓને (તેઓના) માલામાંથી બાહેર નીકલવું નથી. અને રોશનીવાલાં પખ્શીઓનાં બંધ પડવાથી, અંધારીવાલાં જાંનવરોને ખોલી રીતે ફરહર કરવીછે. અને રોશનીવાલા દીવસની શરૂઆતમાં અંધારાં મકાંનમાં રેહવાવાલાં અંધારીવાલાં નાસકારક અને બુરી ચાલ-ચલંણુવાલાં મુજી જાંનવરોનું બંધ પડવુંછે. અને રોશનીવાલાં પખ્શીઓનું ખોલી રીતે બાહેર નીકલવુંછે. (તેમ શારા અને માઠા વખતનું દુનીઆંમાં રેહવુંછે.

(૧૮૧) દીન ઉપર ઓસ્તવાર રેહવા વીશેના તથા તેની બદ્ધગોઈ કરવાના વીચાર વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાંણુવું કે, ભલી દીન ઉપર ઓસ્તવાર રેહવા વીશેનો વીચાર તેને ૨
લગતાં પ્રાકરંણમાં આગલ જણાવેલોછે. ભલી દીનની બદ્ધગોઇ કરવાના ૩
વીચાર બેતરેહનાછે. એક આશમોગની માફક આવતી દુનીઆની હયા- ૪
તીને નહી માંનવાનોછે. અને બીજો બુરી દીનવાલાની માફક ભલી ૫
દીનને બુરી ગણુવાનોછે.

(૧૮૨) ભલી દીન અને બુરી દીનનાં નામ વીશે તથા તે દીન પાલનારાઓ કેવા છે? તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાંણુવું કે ભલી દીન, (એ ખોદાએતાલાની) જાતી અકલનો સંબંધ ૨
ધરાવનારી, સંઘલી રીતની સીનગાર પાંમેલી દાંનાઇવાલી, અહડતે દરજ્જની બાબતની સહમજ આપનારી, ભલા મીનોને લગતી બુજોરગી ધરાવનારી, નીતીઓમાં સરવેથી સરસનીતીવાલી, અને હમેશગીને લગતી સઘલી ભલાઇ,

બખ્શેશ અને જાલવણીવાલીછે. અને તેની મતલબ તે દીનવાલાને બોદ્ધ એતાલાની સ્તુતી કરનારો, તેના તાબેદાર તરીકે રેહેનારો, અસલની સાથે સંબંધ રાખનારો અને અસલ વીચારવાલો બનાવવાનીછે. (કારણ કે) તે (દીન) પેહેલે અશોઇનું મથક અને હકુમતનું મુલછે. અને તે (દીન) ઉપર એતેકાદ રાખનારા લોકો તે દીનની મદદથી (પોતાના) ખવાસને સુધારનારા, અકલનો વધારો કરનારા, અને તે (દીનની) બોરેહનો પ્રકાશ (બીજાઓને) આપનારાછે. તે દીનના સંબંધવાલી હકુમત જેબદારછે. અને બેહદ આદમીઓ તે દીન ઉપર એતેકાદ રાખનારાં હોવાએ સારા વખતનું બનવુંછે. અને તેથી લોકોની અંદરથી નાપાકીને તથા એબ આપનાર (એહરે-
મન) ને તોડવું, અને લોકોને (દોજખથી) છુટકારો મલવોછે. જે (દીન) ની અંદર અથોરનાંન-રથેશતાર વાસ્તરીઉશ અને હુતોખ્શના વગો તથા અહુ-
રમજદની પ્રસ્તેશ-નેકી અને બીજા સવાબ તથા ભલાઇને લગતા સારા
૩ ગુણોછે. બુરી દીન-એ એહરેમનના ઉલટા વીચારનો સંબંધ ધરાવનારી-અગમ બુધીની સાંહમને થનારી, જુઠા લોભને લગતા બુરા મીનોના સખુનોના જથાવાલી, માંણુસને તસદી ભોગવાવનારી, જાદુઇની મારફતે દેવને પ્રકાશ આપનારી, યજદાંને નામે દરૂજની આરાધના કરાવનારી, અનીતીનો નીતીનાં નામથી રેવાજ આપનારી, ફરેહીબુત અને અઇબી-બુતની માતા અને બોટારાંનું મથકછે. અને તે (દીન) થી જોલમગાર-હાકમને જેબછે. આએ (બુરી) દીન ઉપર એતેકાદ રાખનારા લોકો પોતાના ખવાસને બુરો કરનારા, અકલને ઉંધી વાલનારા, અને બોરેહને ઘટાડ-નારાછે. તે દીનને બુરી મદદ આપવાએ તેને લગતા હાકમને જેબછે.
• અને તે (દીન) ઉપર એતેકાદ રાખનારાં ઘણાંએક માંણુસો ઠગાઇથી બુરાઇને લગતા વખતવાલાંછે. (કારણ કે તેઓ) લોકોને બુરી મદદ તથા અંધ્રમ-ઇનીઉશનું ઉલટું જોર આપનારાં અને તેથી ભલા લોકોને સંકટમાં લાવનારાંછે. તે (બુરી દીન) ની અંદર નેકીને ખરાબ કરવાની, જોલમ કરવાની, ધાતકી થવાની, ઠગાઇ કરવાની, બદકાર બનવાની, દેવપ્રસ્તીની
૪ અને બીજાં પાપી તથા બદ કામો કરવાની નીચ એબોછે. તે બુરી દીન આપમતલબના સંબંધવાલી, અગમ બુધીની દુશમન, સહમજ સકતીને આડે આવનારી, મીનોઇ દુનીઆનાં ઇમાનમાં ખલલ નાખનારી અને
• નેસ્તીના તરીકાને પસંદ કરનારીછે. અને તેમાં બેઇમાંની, કાફરોને લગતો ખવાસ અને જાદુઇછે.

(૧૧) દાદાર અહુરમજદ (આએ દુનીઆમાં) નેક પૈદાએશને જણમ આપનારછે, તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, જણમ-એ બોલ મીનોઇ દુનીઆમાં હયાતી પામેલી પેહલ્લી પૈદાએશને સારૂછે. મીનોને લગતાં મુલ અને અસલનું (યાને હયાતીનું) જણાવું આએ દુનીઆંની કઉઅતની મારફતેછે. જેબી આતમા જે (બદનની અંદર) પોંહચેલોછે, તે જેમ તાજના કારણુસર શુંનુંછે; વાસતનાં કારણુસર રૂપું છે; ચાંચવા-ફાવરાનાં કારણુસર લોહડું છે; બારણાં બરશાખનાં કારણુસર લાકડુંછે; ફલનાં કારણુસર મુલછે; અને જનમ લેનારનાં કારણુસર જણનમ આપનારછે, તે મીસાલેછે. બીજી જે કાયાનો સંબંધ ધરાવનારી વસ્તુછે તે આતમાને લગતી કઉઅતની બખ્શેશથીછે. ખલક-એ નાંમ, મીનોને લગતા (આતમા) ને આએ દુનીઆંને લગતાં (બદન) ની અંદર આવવાને લીધે પડેલું છે. હયાતી વાલી કાયા, તેને કઉઅત આપનારા આતમાથી બનેલીછે. જેમ ઉનનો દોરો ઉનથીછે; તાજની બનાવટ શુનાંથીછે; વાસણુની બનાવટ રૂપાંથીછે; ચાંચવા ફાવરાની બનાવટ લોહડાંથીછે; બારણાં બરશાખની બનાવટ લાકડાંથીછે; ફલની બનાવટ મુલથીછે; અને જણમ લેનાર જણમ આપનારથીછે. તેમ બીજી કાયા તેના પોતાના અસલ આતમાથીછે. કાયાને કઉઅત આપનાર તરીકે અસલ આતમા ગણાએછે. જેમ એક બીથી તેને લગતાં જાડો ઉગેલાંછે, તેમ આએ દુનીઆંની કાયાઓ (ઇયાને-ઇનશાંન તથા હેવાંનો) તેને લગતી બુનીઆદથી બનેલાંછે. જેને દીનની અંદર હયાતીવાલી કાયાનું નામ આપેલું છે. હયાતીવાલી કાયા માદા-ના વસીલાથી અને આતશ તથા પાણીની કઉઅતના સબબથી છે. જે (આતમા) એ કઉઅતવાલી જીંદગી ધરાવનારાછે, તેઓ કાયાવાળા કેહવાએ છે. વલી આએ દુનીઆંની કાયાને લગતી શરૂઆતનું તોખમ પાંણીની જાતથીછે. અને તે (કાયા) ને દીનની અંદર હીલચાલ કરનારી હયાતી (એટલે જે જાંનદાર ઇનશાંન યા હેવાંન) નું નામ આપેલું છે. વલી તે (તોખમ) સેવટે આતમાની મારફતે પાહ લઇને કાયાવાલું આદમી બને છે. જે જોડાંનાં સંબંધથી તેની કાયા બનીછે, તે તેના મા-બાપ તરીકે

૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮-૯ ૧૦

ગણુએછે. અને તેની પોતાની જાત તેઓનાં ફરજંદ તરીકે કેહવાએછે. અને જો તે (ફરજંદ) સારી જાત વાલુ હોએછે, તો તેનીથી હયાતીવાલી ખલકને ફાએદો થાએછે. અને વલી તે એક સારી કીરતીવાલાં માણુસથી, કેટલાંએક આદમીઓ યજદાંનાં કામનો શારો શોક કરનારા થાએછે.

૧ (૧૧૮) **આસમાંની દોરને બનાવનાર અગમ બુધીવાલા દાદાર અહુરમજદે, હદવાલા વખત*ની અંદર બે તરેહની સકતી ધરાવનારાઓથી બે તરેહનુ કામ કરનારાઓનો અટકાવ કરેલોછે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, આસમાંની દોરને બનાવનારા અગમ બુધીવાલા દાદાર અહુરમજદે, (આએ દુનીઆંમાં) હદવાલા વખતની અંદર બે સકતીવાલાઓની મારફતે બે તરેહનું કામ કરનારાઓનો અટકાવ કરેલો છે. તેમાં (આદમીઓ) ખોદાએતાલાની ચહડતે દરજેની હકુમતની સહમજને ચાલુ રાખવાએ હાંણી પોંહચાડનારી સકતીને નાપસંદ કરનારછે. અને તે ઠગાઇને લગતી સકતીને લીધે બુરાં કામવાલુંછે. જેઓ જે પરમાણેની વીચાર સકતી ધરાવનારાછે, તેઓ તે પરમાંણેનું કામ પસંદ કરનારાંછે. તેથી છ હજાર વરસના હદવાલા વખતની અંદર, (માણસે) પોતાને દેવને લગતાં કોઇબી કામની તરફ ચલાવવાથી આટકાવવું અને પાછું ફેરવવું. અને આએ દુનીઆંની આખેરી સુધી (એટલે જે આએ દુનીઆંની હયા-
૩ તીવેર) લોકોને આતમાનાં કામની શહમજ આપવી (ઘટારત) છે. તેમાં (ઇચ્છાને ઉપર જણાવેલી બે જાતોમાંની) એક (લોકોને આએ દુનીઆમાં) ચલાવવા સારૂ અથોરનાંતની ભલી અને ખાલેસ જાત છે. કે જે (અથોરનાંત) પોતાની અંદર સ્પેનામીનોની ખોરેહ ધરાવનારો છે. અને તેથી તે (અથોરનાંત) જે (યજમાંન) તેનેં લગતો હોએચ તેને પોતાને લગતી ઇચ્છા આપીને હયાતીની અંદર તેનો (દોજખથી) છુટકારો કરનારછે.

* હદવાળો વખત—તે આએ દુનીઆંની ૧૨૦૦૦) વરસની હદને લગતો વખત સહમજવો. અને તેની અંદર છ હજાર વરસની હદવાલો વખત પેગમબર જરતોશથી રીસતાએજ સુધીનો ગણવો. હદવાળા વખતને અવસ્તામાં [illegible] કરીને કેહછે.

જે (કામ) થી તે (અથોરનાંન) પોતાની પેદાએશથી હેરેમનને પુરતી રીતે હાંકી કાહડવાની અને (લોકોની અંદર) તેનો ઘટારો કરવાની સેવટની ફતેહ મેળવનારોછે. આએ (અથોરનાંનની) જાત સ્પેનામીનોને લગતી કેહવાએછે. કારણ કે અહુરમજદ જાતે તેની જાતની અંદર છે. તે (અથોરનાંન) નો સફેદ પોશાક છે. અને તે બેહમન અને આર્મેસ્પ-ન્તની (મદદ) ને લીધે ગેબી વીચારની અંદર ઘણો ચહડતે દરજ્જેનો છે. તે (અથોરનાંન) ની સરવેથી ચહડતે દરજ્જેની પ્રતાપી જાતને ૪
સારી રીતે ચલાવનાર તેની અંદરના રોશનીવાળા યજદો છે. આદમીનાં બદનની અંદર તેનાં રવાંનને ચલાવવા સારૂ સારી સહમજ આપનારી યજદી શકતીઓ રેહછે. તે શકતીઓ (આદમીની) અંદર અકલની મારફતે સારા ગુનોને, (યજદાંની) તાબેદારીની મારફતે સંતોશને. અને જાતી અકલના વીચારની મારફતે સારા ખવાસોમાં સાચું બોલવાના સખુનોને લઇ જનારછે. આએ દુનીઆનાં આદમીઓના (ચેઆર) ૫
ટોળાની અંદર અશો મરદ તરીકે અથોરનાંનોના સરદાર તરીકે છે. તેમાં જે ધરમગુરૂ-અને હાકમ છે, તે આએ દુનીઆનાં લોકોમાં સરવેથી વડાછે. પોશાકોની અંદર તે રોશનીવાળા (પુરૂશ) ને સારૂ સફેદ પોશાકછે. ૬
આએ દુનીઆમાં નેક કામ કરનારાઓ, ભલાં (માણુસ) ને ચહડતે ૭
દરજ્જે પોંહચાડવાથી અને બુરાં (માણુસ) ને સજા કરવાથીછે.

બીજી (લોકોને આએ દુનીઆમાં) ચલાવવા સારૂ દેવની દીનની ૮
કેળવણી આપનારી બુરી અને નજીસ જાતછે. કે જે પોતાની અંદર ધનાહમીનોની ખોરહે ધરાવનારછે, તેથી તે પોતાના તાબેદારોમાં જે (યજમાંન) હોએછે તેને, પોતાને લગતી ઇચ્છા આપીને (આએ દુનીઆની હયાતીને લગતા) આસમાંની દોરના વખતની અંદર ચલાવનારછે. અને તે (દોજખથી) છુટકારો કરવાનાં કામને ઘટાડનારોછે. આએ ધનાહમીનોનાં ખોરહેને પસંદ કર-નારો (ધરમગુરૂ) આખેરસ્તની સહમજથી આંધરોછે. આએ (ધરમ ૯
ગુરૂની) જાત અંધ્રમઇનીઉશ (ની જાત તરીકે) કેહવાએછે; (કારણ કે અંધ્રમઇનીઉશ) પોતે તેની (જાતની) અંદર છે. તે (અંધ્રમઇ-નીઉશ) નો સંબંધ તે (ધરમગુરૂ) ની અંદર, બુરી દીનના ઉલટા વીચારને સારૂ, તથા સખતી પોંહચાડનારા અને કાએદાને તોડ-નારા દેવોનાં રેહઠાંણને સારૂછે. તે (પાપી ધરમગુરૂ) ની અંદર જે

(સહમજ સકતીની) સખાવત કરનારા સખીઓછે, તે આજાર દેનારા અવાપ્તરીઓ (યાને દેવો) છે. જેને અવાપ્તરી સેતારાઓની સહમજ ધરાવનારાઓ અવાપ્તરીસનીચરને નામે બોલેછે. અને તે દીનને લગતાં નામવાલી કુંભ રાસીને ધાત કરનારછે. અને તે બુરી બુધીની મારફતે
૧૦ (માણુસની) અંદર એબ કરનારછે. તે (ધરમગુરૂ) માંણુસોની અંદર, બોદાની નાફરમાની અને અસંતોષપણાને અને (માંણુસનાં) ઇમાંનની
૧૧ અંદર, નીચ વીચારની મારફતે જુઠું બોલવું લેઇ જનારછે. આએ દુનીઆનાં લોકોમાં જે પાપી ધરમગુરૂ અથવા હાકમ તરીકે (જણુમ લેના-
૨) છે, તે ધાતકી ટોલામાંના બુરી દીનની કેલવણી આપનારા ધાતકી સરદારોમાંથીછે. અને તેમાં લોકોની અંદર જે ચહડતે દરજેની બુરી
૧૨ દીનવાલો તથા દોજખીછે, તે ધાતકીઓનાં સરદાર તરીકેછે. પોશાકોની
૧૩ અંદર તેને માટેનો પોશાક દેવના તાબેદાર તરીકેનોછે. બદકારોની અંદર તેનું કમ ભલાને ઇજા દેવાનું અને બુરાને વધારવાનું છે.

૧૪ એક (યાને તરીજી) ભલા (ધરમગુરૂ) ના સંબંધથી (આએ દુનીઆમાં) પોતાને ચલાવનારી પેહલવાંની જાતછે. કે જેનો વીચાર સારી દાનાઇને જણુમ આપનારા અથોરનાનોને, (લોકોને) સુધરેલી રીતે અને સુધારાના વીચારથી સારી રીતે ચલાવવાનાં કામમાં મદદ અને હીમત આપવાનોછે. અને જે કોઇ ચહડતે દરજેના વીચારવાલી ખાસીયતનો હોએ તેનો વીચાર મેલવવાનો તથા દુનીઆંના જે લોકો તેના તાબેબામાં હોએ તેઓને ફાએદા ભરેલી મદદ કરવાનોછે. તે (પેહલવાન) પોતાનેં આસમાંની દોરના વખતમાં (યાને પોતાની આએ દુનીઆંને લગતી જીંદગીની અંદર) દોજખથી છુટકારો આપનાર અને આખેરશનો ફાએદો મેલવનારછે. તેમજ તે ભલી બુનીઆદવાલો (પેહલવાંન) બેહુ જેહાંનની અંદર સેવટ સુધી પોતાની
૧૫ અંદર (અહુરમજદનાં) બોરેહને રાખનારછે. આએ (પેહલવાંની) આતમાવાલી જાતનું ચહડતે દરજેનું કામ તેના ભલા પોશાક (યાને જાત) ને લગતું છે. અનેં તેની અંદર યજદોનું રેઠાંણ હોવાને લીધે તેની દાનાઇ ભલા મીનોને લગતાં બોરેહવાલીછે. અને તે પોતે બાહુધુરીવાલાઓની અંદર દુઃખ ભાંજનારા પેહલવાંનના નામથી બોલાએછે.
૧૬ વલી તે (પેહલવાંન) મરદાંનગીવાલા નરોની ચહડતે દરજેની બાહુધુરીના હોનરોની અંદર એક પ્રકાશ આપનારાં ઇનસાંન તરીકેછે. અને તે પોતાની અંદર ચહડતે દરજેનાં ઇમાનવાલા વીચારોને લેઇ જનારછે.

અને સારી ઇચ્છાની મારફતે પોતાની અંદર સારા ખવાસને રાખનારો
તથા ચહડતે દરજ્જેના વીચારવાલાં કામ કરનારોછે. આએ દુનીઆંના ૧૭
લોકોમાં જે જોરાવર અને પેહલવાંની જાતવાલાછે, તેઓ અરથેશતાર
(યાને પાદશાહ પેહલવાંનો) ના ટોલામાંનાછે. અને તેઓની અંદર જે
દલેર સેપેહસાલાર તરીકેછે તેઓ પેહલવાંનોના સરદારોછે. પોશાકોની અંદર
તે (પેહલવાંનો) ને માટેનો રાતો અને બલવન્ત પોશાકછે. જે (પોશાક)
સઘલો રૂપાં-શુનાં અને પ્રકાશ આપનારાં જહવેરાતની ચીજોથી જડાવદાર
બનાવેલો હોએછે, તેમજ તે પોશાક ચલકાટવાલો અને ભલુકદાર હોએછે.
કામોની અંદર તેઓનું કામ ચહડતે દરજ્જેનો ઇનસાફ ખલકના લોકોને ૧૮
આપવાનું તથા ભલા અને બુરા એ બેમાંના એકને ચહડતે દરજ્જે
પોહચાડવાનું અને એકને સજા કરવાનુંછે.

એક (યાને ચોથી) ગુનાહની આમીજશમાં ચલાવનારી આપમતલબી ૧૯
(પેહલવાંન) ની જાતછે. કે જે બુરા વીચારથી (આએ દુનીઆંમાં
પોતાને) ચલાવનાર હોવાથી (દોજખનાં) બંદીખાનાંનો શાથીછે. અને
તે આડે આવનારા (અંધ્રમઇનીઉશ) ની બુરી સહમજની કેલવણી
આપનાર (ધરમગુરૂ) ની દુશ્મન તરીકેની નાપાકી અને અનીતીમાં (લોકોને)
ચલાવવાએ, પોતાનો દબદબો અને મોહટાઇને ખોહી દીએછે. અને તે
પાપી ઇચ્છાવાલાં—શુલેહનો ભંગ કરવાનાં અને નેકીને હાંણી પોહચાડ-
વાનાં કામ ઉલટથી કરનારછે. અને હદવાલા વખતની અંદર (યાને તેની
આએ દુનીઆંની જીનદગીમાં), જે લોકો તેના તાએબામાં હોએચ તેઓને
આસમાંની દોર (ની મદદ) થી મરાતરૂત* ની મીસાલે ચલાવનારછે. અને
તેને સારૂં સેવટે (મીનોઇ જેહાંનમાં) જે લાએક બદલોછે, તે, તે કામ
કરનારની દરએક ઇચ્છાના દેખાવને લગતોછે. આએ (બુરાં બલવાલી)
જાત, ઉલટી અકલવાલા દરૂજને મલતીછે. તેની અંદર સખતી ઉપજાવનાર
દેવોનો શોક રેહછે. અને જેમ તેને જોઇએ તેમ તેની અંદર ધાતકી
હેશમનું ઉપરીપણુંછે. અને તેની અંદર જે (વીચાર સકતીની) બખ્શેશ કરનારો
સખીછે, તે ઇજા દેનારાં અવાખતરીએોમાંનો છે. જેને નજુમીએો મંગલને
નામે ઓલખેછે. અને તેનું દીનને લગતું નામ બુરો અનીતીવાનછે. અને
એમવાલા (સેતારાએો) માં તે આપમતલબી (ઇચ્છાને હટીલો) છે. અને ૨૦

* જુઓ દીનકર્દનાં દફ્તર પેહલનિ સ્પર્દ ૧૯ મે એ વીશે આપેલી નોટ.

તે (પેલા બુરા પેહલવાનની) અંદર વગર આએપતવાલી કંગાલીઅતને
લેઇ જનારછે. તેથી તેનો ખવાસ ઉલટી ઇચ્છાને માટેનો અને સેવટની
૨૧ ખરાબી કરનારી આપમતલબી દીઆંનતવાલોછે. અને તે (બુરો પેહલવાંન)
આએ દુનીઆંના લોકોની અંદર આપમતલબી અને ઉલટા વીચારવાલી
૨૨ લડાઇ કરનારા હાકમોની અંદરથી (જણુમ લેનાર) છે. અને (મનદી-
અસનાંનને) આડે આવનારા બુરા ધરમગુરૂના ટોલાની અંદર તે ઘાતકી-
ઓના સરદાર તરીકે તથા નાંલાએક હાકમ અને ઇજા દેનારી અકલ-
૨૩ વાલા નાફરમાંન નીઆધીસ તરીકેછે. અને પોશાકોની અંદર તેને
સારૂ તેની આપમતલબી જાતછે.

૧ (૧૧૮) **આતમાને લગતો વખત હમેશનોછે, તેમજ તે હદવાલોછે.**
તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, આતમાને લગતો વખત હમેશગીવાલોછે; તેમજ તે
હદવાલો છે. અને તે આતમાની સાથે જે હયાતીને લગતું કાંમ કરનારી
કઉઅતદાર વસ્તુઓછે તે પણ હમેશગીવાલીછે. અને તે સકતીઓની મારફતે
આએ દુનીઆંને લગતી કાયા તેનું કાંમ કરનારીછે. વલી આએ દુનીઆમાં
કાયાની હીલચાલ તેની અંદરના ખોદાનો આભાર માનનારા દમ (ઇઆને
સવાસ) થીછે. વલી રોશનીવાલો આતમા તથા આતમાની દમ લેવાની
સકતી (દરએક જાણદાર પ્રાંણીના) નાલની અંદર રેહછે. અને તેથી પાંણીનું
વેહવું, અને ઓરવરનું ઉગવુંછે. અને સઘલી જાનદાર વસ્તુ, તરેહવાર
કાંમ કરનારી, તેની અંદર દમ હોવાથીછે. તે ઉપરથી (જણાએછે કે) સહમજ
ધરાવનારી હયાતીવાલી વસ્તુ હમેશાં રેહનારીછે.

(૧૧૮) આએ દુનીઆંની હયાતીવાલી કાયા હયાતીને લીધે હીલચાલ કરનારી તથા હયાતીને લીધે રેહી શકનારીછે. તે વીસે અવસ્તાની અંદર જણાવેલો ભલી દીનનાં લખાંણ (સાથ)-નો ખોલાસો.

જાણવું કે, ખાકી બુનીઆદવાલી હયાતી ધરાવનારી કાયાઓનો સેલસેલો, હયાતીવાલી વસ્તુઓના સેલસેલાની માફકછે. અને જણમ લેનારનું જાહેર થવું, (તેને) જણમ આપનારાં મુલથીછે. વલી બદન (ને હયાતી ભોગવવા) નો ઉપાએ હવાછે. અને તત્વોને એકબીજા સાથે મલીને રેહેવાનું મુલ આતમાને લગતી સકતીઓછે. અને તે આતમાની સકતી પેદાએશની અંદર હોવાથી પેદાએશ હયાતીવાલીછે. જેમ સોનીની કારીગરીની સહમજ જે શુનેરી તાજ અને તખ્તની જાત તેનીથી બનેલીછે તે ઉપરથી મલેછે. અને રૂપગરની કારીગરીની સહમજ રૂપાનાં વાસણ અને ઈસ્ટાંતથી આપણને મલેછે. અને લોહારની કારીગરીની સહમજ જે લોહડાંનાં ફાવરા ઈતીઆદી ઉપરથી આપણને મલેછે. અને સુથારની કારીગરીની સહમજ તેણે લાકડાંથી જે કુરસી-દરવાજા અને બાજટ બનાવેલાછે તે ઉપરથી આપણને મલેછે. તેજ પરમાંણે હયાતીના માલેકનું (ઈઆને ખોદાએતાલાનું) (સઘલાં) મુલોનાં એક મુલ તરીકે જણાવુંછે. આએ દુનીઆંનું મુલ હયાતીવાલાં ખોરહ (યાને આતમા) થીછે. જેમકે (એ વીસે) દીનમાં ફરમાવેલુંછે કે, (આએ દુનીઆંની) વગર હયાતીવાલી (પેદાએશ) આતમાથી વજુદ પાંમેલીછે. તોખમની અંદર (એટલે જે ઓલાદને લગતાં બીની અંદર) હયાતીને પેવસ થવાથી હીલચાલ કરનારી કાયાએ જણમ લીધેલોછે. વલી (કાયાની) અંદરની હયાતીવાલી વસ્તુને લીધે જણમ આપનારી (માતા) ની અંદર જણમ લેનારાં બચાંની શુરતનું બનવુંછે. વલી જણમ લેનારની અંદર જે કાંઈ તત્વોછે, તે કાયાની અંદરની સહમજ સકતીનાં મુલોને (યાને જાન-રવાંન-બોએ-અબો અને ફરોહરને) માદ્દાની (યાને પાચન સકતીની) મારફતે સહમજદાર રાખેછે. જે પરમાંણે સોની અને રૂપગરની સહમજ સકતીથી તાજ અને ગલાસ પેઆલાંની બનાવટ (યાને તે ચીજોના આકાર) તેને લગતી શુનાં અને રૂપાની ધાતુની મારફતે બનેછે. તેમજ લોહાર અને સુથારની સહમજ

સકતીથી કોડારી-પાવરો અને બાજટ તથા બારણાંનો આકાર તેને લગતી લોહડાંની ધાતુ તથા લાકડાંની જાતથી બનેછે. તેજ પરમાંણે કાયા હયાતીથી હીલચાલ કરનારીછે. તેમજ બીઆંએોનો આકાર તથા બીઆંએોને લગતા રોપાએો તેને તેજ આપનારા મુખ્ય (આતમા) થી હયાતી પાંમેલાછે. વલી દીનમાં જણાવેલુંછે કે, હયાતી વગરની (વસ્તુ) હયાતીથી હીલચાલ કરનારી બનેલીછે. અને હયાતીનું રેહવું કાયાવાલી જાતથીછે. બુજોરગ આતમાને તેનાં બીઆંની અંદર દાખેલ થવાનો ખોલાશો જેમ એક ચીજની અંદર એક શખશ હોએેય, અને જણમ આપનારી (માતા) ની અંદર બચાંના આકારની બનાવટ થાએેછે તે પરમાંણે છે. વલી મરદનાં વીરજથી (બચાંનાં આકારની) બનાવટ, જણમ આપનારી માવતરની અંદર આતમાને લગતી સકતીએોનાં હેકમતી કાંમથીછે. જેમ ધાતુની ખાંનને (આતશના) તાપથી તાવી નાખવાએે તે ખાલેસ બનેછે. અને લાકડું કાપવા અને છોલવાથી સાફ થાએેછે; તેમ હયાતી ધરાવનારી કાયા બનેલીછે. વલી હયાતીથી હીલચાલ કરનારાં (ઇનસાંન) વીશે દીનમાં આએે રીતે ફરમાવેલુંછે કે, હીલચાલ કરનારી હયાતીથી હયાતીનું રેહઠાંણ (ઇચ્છાને માણસની કાયા) બનેલીછે.
૮ આએે દુનીઆંની કાયાએોનું બનવું એેખલા એેક (પેદાના કરનાર)થી છે. જેમ એેક ચીજથી તેને લગતા ખવાશો અને એેક ઇનસાંનથી તેને લગતી ખાસીઅતોછે, તેમ જણમ લેનારના એેહરાનો પુરતો ચીતાર તેની માતાના પેટની અંદર આતમાને લગતી સકતીએોથીછે. જેમ શુનાંથી સોનીની સહમજ તરેંહવાર તાજ, ગલાસ અને પેઆલાં બનાવેછે; અને લાકડાંથી શુથારની સહમજ તરેહવાર આકારની ખુરશી-બાજટ અને બારણાં બનાવેછે; તેમ
૯ આએે દુનીઆંની કાયા હયાતીથી બનેલીછે. હયાતી વગર આએે દુનીઆં બનતે નહી. આએે દુનીઆંની તરેહવાર વસ્તુએો અને તરેહવાર શખશોછે, તે વસ્તુએો તથા શખશો વીશે દીનમાં જણાવેલુંછે કે, તેએો ભલું અને બુરું કાંમ કરનાર, (તેઓની) કાયાની અંદર (સ્પન્તોમઇનીઉશ અને અંધ્રમઇનીઉશચ) એે બંધે મીનોની જેબી સકતીએોનો સંબંધ હોવાને લીધેછે.

(૧૧૦) **અશો જરતોશતે આદમીઓને ઓત્તમ દશ નસીહત કરી હતી. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

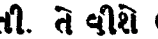

જાણવું કે, અશો જરતોશતે આદમીઓને ઉમદા દશ નસીહત કરી હતી. તેમાં એક (નસીહત) ખોદાતાલાની તાબેદારીને માટે (માણસે પોતાને) શુધારવા સારૂ, ખોદાના તાબેદાર તરીકે દાદાર અહુરમજદની ઉપર ચુસ્ત એતેકાદથી રેહવાની, તથા ખલકનો સંભાલ કરનારા ખુબીવનતા આએ દુનીઆના હાકમની હકુમત ઉપર તેની રઇઅતે ઈમાનદારીથી એતેકાદ રાખવા વીશેનીછે. બીજી (નસીહત) પુંણનાં કાંમથી (પોતાને) ચહડતે દરજ્જેના બનાવવા સારૂ, અશોઇનું મુલ જે ભલી દીનછે, તે ઉપર એતેકાદ રાખવાનીછે. તરીજી (નસીહત) દુનીઆંની અંદર શુધારો કરવા સારૂ વડા દશતુર તથા હાકમોની હકુમતનાં બલથી દીનને લગતા વીચારની મારફતે લોકોને ચલાવવાનીછે. ચોથી (નસીહત) દરએક આદમીએ દરએક આદમીને નેકી પોહચાડવા તથા દરએક શખ્શે દરએક શખ્શને હલાક કીધા વગર તેને શુખ પોહચાડવા સારૂ લાએક થવા વીશેનીછે. પાંચમી (નસીહત) દરજને પોતાની જતથી સજા પાંમતો રાખવાની અને યજદોને તેની જતની અંદર આવવા સારૂ (માણશોને તેઓનો) ખવાસ શુધારવાનીછે. છઠી (નસીહત) જે કાંમો (દીનથી) સુધરેલા ખવાસવાલાં (આદમી) ને સારાં દેખાએ તે કાંમ કરવાની અને જે કાંમો નહી સારાં દેખાએ તેથી દુર રેહવાનીછે. સાતમી (નસીહત) ગુનાહથી પાક રેહવા સારૂ તથા સવાબનો સીનગાર મેલવવા સારૂ, બુરાઓની દરએક બદીથી દુર રેહવાની અને સધલી ભલાઇને માટે ભલા લોકોની સાથે સંબંધ રાખવાનીછે. આઠમી (નસીહત) દેવોને ઘણી ધાસ્તી ભરેલા કરવા સારૂ તથા ભલા (યજદો) ની નેક દુઆ પોતાની જતને માટે મેલવવા થકી ખેતીઓદથ (યાને ઓરત તથા મરદને લગતી શાદીની સગાઇ (નો બંદોબસ્ત) કરવા વીસેનીછે.* નવમી (નસીહત) ગુનાહથી પાક રેહવા સારૂ તથા

* ખેતીઓદથ—આએ ઓલ અવસ્તાનો છે અને તેનો અરથ 'સગાઇ કરવા' નો થાએછે. અને તે સગાઇ બે તરેહનીછે, એક દીનને લગતી અને એક ઓરત અને મરદનાં જોડાને લગતીછે. દીનને લગતી સગાઇનું વરણુન યજશનેના ૧૨ મા હાની (યાને નીરંગ દુસ્તીની સેવટે પઢવામાં આવતા મજદીયસ્નો અહમિની) અંદર આવેલું છે. અને ઓરત મરદ વચેની સગાઇ કરવાને લગતું વરણુન, વીસપેરદના તરીજા કરદાના તથા અઇવીસ્રુથ્રેમ ગેહના પાક અવસ્તામાં આવેલું છે.

સવાબનો બદલો મેલવવાનો મારગ ખોલલો રાખવા સારૂ, એક સાચો દશતુર
૧૨ રાખવાનીછે.† દસમી (નસીહત) લુએક વસ્તુ મલવા વીસે ખોદાએતાલાનો આભાર માનવાની અને બીજી નેકીને સારૂ દાદાર અહુરમજદ, અમેશાસ્પંદો અને બીજા બીનામજદોની આરાધના અને સ્તુતી કરવાનીછે.

૧ (૧૧) રોશન વીચારના-જેથી સહમજ ધરાવનારા અને માણોની વાચાવાલા અશો જરતોશતે, કે જે આદમીઓને અહુરમજદના સંબંધવાલી મજદયશની દીનની અંદર લાવનારો હતો, તેણે (ગોપલી) ભલી દીનને લગતી ૧૦ નસીહત કરી હતી; તેની સાંહાંમણે બુરી દાનાઇવાલા અખ્તજાદુએ, પાપી-અને અનીતીનો શોક રાખનારા લોકોની વચે દશ નસીહત કરી હતી.

૨ જાણવું કે, અશો જરતોશતની પેહલલી નસીહત (આદમીને) ખોદાએતાલાની તાબેદારીથી તથા ખલકની જલવણી કરનારા હાકમની હકુમત ઉપર એતેકાદ રાખવાથી પોતાને સુધારવા વીસેની હતી. તેની સાંહાંમણે બુરી દાનાઇવાલા પાપી અખ્ત‡ જાદુએ, ખોદાએતાલાની (અને

અને એ બેહુ તરેહની માણુસજાતની સગાઈ માણુસને નીતીવાલું બનાવનારીછે. એટલાસારૂ તે કાંમથી યુજદ અમેસાસ્પંદને ખુશી થવાનું અને દેવ દરૂજોને ધાસ્તી આવાનું કારણ જણાવેલું છે.

† જુઓ યજશનેના ૧૩ મા હાનો ૩ જો ફકરો. તથા દીનકર્દ કેતાબનાં ચોથાં દફતરને સફે ૨૪૧ મે આપેલી નોટ.

‡ અખ્ત જાદુ—એ જરતોસ્તી દીનને નહી પસંદ કરનારા આશમોગ હાકમો મધેનો એક દીન દુશ્મન હાકમ હતો. અને તે પેગમબર જરતોશતે જે વેળા પાદશાહ ગુશતાસ્પની મદદથી દુનીઆમાં મજદીઅસ્ની દીનનો ફેલાવો કીધો તે વખતે થાઇ ગીએોછે. આએ બુરા* હાકમને લગતું વરણુન 'માદીગાંને યોશતો ફરીઆંન' યાને ગોશત ફરીઆંનના પેહલવી રેસાલામાં આવેલું છે. અખ્ત જાદુએ (યોઇશત ફરીઆંન નામના એક પરહેજગાર અથોરનાંનને) ૯૯ સવાલ પુછેઆ હતા તેના જવાબો યોઇશત ફરીઆંને આપેઆ હતા. અને અખ્ત જાદુના સવાલના જવાબો આપવાની કુદરતી સકતી મેલવવા સારૂ યોઇશતફરીઆંને અરદુઇસુરના વસીલાથી ખોદાએતાલાની હજુરમાં દુઆ ચાહી હતી તે વીસેનું વરણુન આવાંત

* યશતના ૮૧—૮૩ મા ફકરામાં આવેલું છે. તેમજ ફરવરદીન યશતના ૧૨૦ મા ફકરામાં 'યોઇશતફરીઆંન' નાં અશો ફરોહરની યાદ કરેઆમાં આવેલીછે.

આએ દુનીઆંના હાકમની) તાબેદારીને હાંણી પોંહચાડવાની અને નાફરમાન
થવાની (લોકોને) નસીહત કરી હતી. અશો જરતોશતે બીજી નસીઅત ૩
(આદમીઓને) અશોઇથી ચહડતે દરજેનાં બનવા સારૂ ભલી દીન ઉપર
ઓસ્તવાર રેહવા વીસેની કરી હતી. તેની સાંહાંમણે અંધકાર અન્તકરણ-
વાલા પાપી અખ્તજાદુએ, ભલી દીનને હાંણી પોંહચાડવા સારૂ જાદુઇને
લગતા બુરા તરીકાને (દુનીઆંમાં) ચાલુ કરવા સારૂ (લોકોને) કહીઉં હતું.
અશો જરતોશતે તરીજી નસીહત ખલકને આબાદ રાખવા અને ૪
તેને સુધારવા સારૂ દુનીઆંમાં ઇનસાફથી આરાસ્તગી આપવા વીસેની કરી
હતી; તેની સાંહાંમણે બુરી દાંનાઇવાલા પાપી અખ્ત (જાદુએ) લોકોનો
ઇનસાફ હાકમ તરીકે અને અકલ પરમાંણે નહી કરવા સારૂ કહીઉં
હતું. અશો જરતોસ્તે ચોથી નસીહત દરએક જણથી દરએક આદમીને ૫
હલાકી નહી પોહચવા તથા દરએક જણનાં હલાકી વગર નેકીને પેવસ
કરવા અને સધલા લોકોને નેકીને લાએકના થવા સારૂ કરી હતી;
તેહની સાંહાંમણે, અંધકાર અન્તકરંણવાલા-જાદુગર-પાપી અખ્તે દરએક
આદમીની દુશ્મની કરવા સારૂ, કોઇનેભી નેકી નહી પોહચાડવા સારૂ
અને દરએક માંણુસને દુખ દેવાજોગ બનાવા થકી કહીઉં હતું. અશો ૬
જરતોસ્તે (આદમીઓને) પાંચમી નસીહત, (આદમીની) જાતથી દરૂજનો
અટકાવ થવા સારૂ તથા માંણુસની અંદર યજદોને પોહચવા થકી
(તેઓના) ખવાસને શુધારવા વીસેની કરી હતી. તેની સાંહાંમણે અન્ધકાર
અન્તકરંણવાલા પાપી અખ્તે આદમીની દુશમનીને સારૂ તે (આદમી) ની
જાતની અંદર યજદોને પોહચવાને બદલે તેનાં શરીરમાં દેવોનું રેહઠાન
થવા સારૂ (માંણુસોના) ખવાસને ખરાબ કરવા થકી કહીઉં હતું. અશો ૭
જરતોસ્તે છઠી નસીહત પવીતર કામને સારૂ આદમીઓના ખવાસને
શુધારવાની અને જે કામને (આદમી) સારૂં જાંણે તે કરવાની અને જે
(કામ) વીસેની સહમજ નહી હોએ તે વીસેની દાંનાઓથી પુછપરછ
કરીને સહમજ મેલવવા સારૂ કરી હતી. તેની સાંહાંમણે પાપી, જાદુગર
અખ્તે ખલકની દુશમનીને સારૂ (લોકોને) જે સારૂ કામ જણાએ તે
નહી કરવા તથા જે કામને લગતી સહમજ (માંણુસને) નહી હોએ તે વીસેની
પુછપરછ નહી કરવા તથા તેની સહમજ નહી મેલવવા સારૂ કહીઉં હતું.
અશો જરતોસ્તે (આદમીઓને) સાતમી નસીહત ગુનાહથી પાક રેહવાની, ૮
સવાબથી (પોતાને) સીનગારવાની, બદીઓમાંની દરએક બદીથી (પોતાને)

દુર રાખવાની અને હમેશાં ભલા લોકોની સાથે ભલાઇને માટેની દોસતી રાખવા વીસેની કરી હતી. તેની સાંહાંમણે પાપી-જાદુગર અખ્તે અંધકાર અન્તકરંણથી દુનીઆંનાં લોકોને ગુનાહની આલુદગીનો શોક રાખવા સાંરૂ અને તેથી જાદુઇની મારફતે દુનીઆંને ઘણી હાંણી પોહચાડવા સારૂ અને બુરાઓની સાથે બુરાઇને માટે દોસતી કરવા તથા દરએક ભલાઇને માટે ભલા લોકોથી દુર રેહવા સારૂ (આદમીઓને)
૯ કહીઉં હતું. અશો જરતોસ્તે આદમીઓને આઠમી નસીહત, તેઓની જાતથી દેવોને ઘણી ઇજા પોહચાડવા તથા ભલા યજદોની દુઆ તેઓ ઉપર ઉતરવા સારૂ લગણુને લગતી સગાઇ તેઓની જાતને સારૂ કરવા થક કરી હતી. તેહની સાંહાંમણે પાપી, જાદુગર અખ્તે ભલાં માંણુસનું બુરૂં વીચારવા સારૂ તેની જે લગણુને લગતી સગાઇ કરવી જોઇએ તે સગાઇ નહી કરવા અને તેની જીનદગી સખતીમાં ગુજારવા સારૂ કહીઉં હતું.
૧૦ અશો જરતોસ્તે આદમીઓને નવમી નસીહત, (તેઓને) ગુનાહથી પાક થવા શારૂ તથા સવાબના બદલાનો મારગ તેઓને સારૂ ખોલલો રેહવા થકી, પોતાને સારૂ એક દાંનેશમંદ દશતુર કરવા વીસે કરી હતી. તેહની સાંહાંમણે, બુરી દાંનાઇવાલા-પાપી અખ્તે સવાબના બદલાની (માંણુસને) નહી મદદ મલવા સારૂ તથા ગુનાહની સજાથી (માંણુશોનો) છુટકારો નહી થવા સારૂ, (લોકોને) નાંફરમાંની કરવા અને દશતુરના ઓધાને હાંણી
૧૧ પોહચાડવા સારૂ કહીઉં હતું. અશો જરતોશતે (આદમીઓને) દસમી નસીહત, (ખોદાએતાલાની તરફથી) જે કાંઇ વસતુ (માણુસને) મલી હોએ, તેહને લાએક થવા સારૂ તે સાહેબનો માણુસે આભાર માંનવાની તથા યજદાંની તરફથી બીજી નેકી મલવા સારૂ દાદાર અહુરમજદ, અમેશાસ્પંદો અને બીજા મીનો યજદોની યજશને, સ્તુતી અને પ્રસ્તેશ કરવાની કરી હતી. તેની સાંહાંમણે અન્ધકાર, જાદુગર પાપી અખ્તે, યજદોની દુશમની કરવા અને દેવોને ચાહવા સારૂ, યજદોની આરાધનાને છોડી દેવા અને ઘણી એક તરેહની દેવપ્રસ્તી કરવા સારૂ (લોકોને) કહીઉં હતું.

(૧૧૪) મજદીઅસની દીનના ઇનસાફ વીશે અશો દાયુને* કરેલી ૧૦ નસીહત.

જાણવું કે, અશો દાયુને (ભલી દીનનાં આદમીઓને) મજદીઅસની દીનના ઇનસાફ વીશે નીચે લખી જણાવેલી ૧૦ નસીહત કરી હતી.

પેહલ્લી નસીહત ફુનીઆંની અંદર વગર ઇજાવાલાં આદમીના શુધારાને સારૂ, ઇનસાફની મારફતે તેને ઇજા દેનારાં અનીતીવાલાં ઇનસાંતને તેના ગુનાહનું નીવારણ કરવા સારૂ પાછી સજા કરવા વીશેની કરી હતી. બીજી નસીહત (પારકાની દોલતને) પોતાની તરીકે નહી રાખવાથી ઇમાંનદાર રેહવા સારૂ, આપનારની તરફથી તેને નહી આપેલી દોલતને પોતાની પાશે નહી રાખવાની તથા તે બીજાની દોલતને તેના માલેકને પાછી આપવાની અને તે દોલતને પોતાની કરનારને તે વીશેની ઇનસાફથી ઘટતી સજા કરાવીને તેહના ગુનાહનું નીવારણ કરવા વીશેની કરી હતી. તરીજી નસીહત, ઇનસાફ ચાહનારાઓને પુરતો ઇનસાફ મલવા સારૂ, ઇનસાફ કરનારા નીઆધીસે સાચી શાખશી અને ભલી દીનને લગતી મુખ્ય દાંનાઇથી (તે વીશેનો) ચુકાદો કરવા અને લોકોને શુધારવા થકી કરી હતી. ચોથી નસીહત હાતેમાગ્રે, ગાથા અને હાતેનાં (લખાણની)

---

*(દાયુન—એ નામવાલો એક દસ્તુરાંત દસ્તુર કયાંની પાદશાહ બેહમન અસફંદીઆરનો વખતમાં થાઇ ગીઓછે.) પાક અવસ્તામા અશો અહુરમજદે પેગમબર જરતોશતને આપેલી અગમચેતીની અંદર આએ બુજોરગ દસ્તુર વીસે નીચે જણાવેઆ પરમાણે કહીઉ હતું. જેની નોંધ અસલ દીનકર્દ કેતાબનાં સાતમાં દફતરમાં આએ રીતે કરેલીછે:—

"દસ્તુરોની અંદર દાયુન વીસે દીનમાં આએ રીતે કહેલું છે કે, દીનને ૧૦૦ વરસ થાસે ત્યારે દાયુન જણમસે અને જેયારે (દીનને) ૨૦૦ વરસ થાસે તેયારે તે ગુજરી જસે. અને તે મજદીયસની દીનના મુખ્ય દસ્તુરથી ૧૦૦ વરસમાં થાએલા જે ૧૦૦ શાગેરદો છે તેઓની મારફતે આએ પુરથવી ઉપર (દીન) ચાલુ રેહસે."

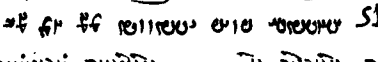

આએ પેહલવી લખાંણમાં આવેલો ١٠٠٠ નો એમલો અવસ્તાના ١٠٠٠٠ બોલની સાથે ઘણે દરજે મલતો આવેછે. અને ફરવરદીન યશતના ૧૧૬ માં ફકરામાં ١٠٠٠٠-١٠٠٠٠ અને ١٠٠٠٠-١٠٠٠٠ એવાં બે નામ વાલા શબ્દોનાં અશો ફરોહરની યાદ કરેઆમાં આવેલીછે, તે નામ ઉપલા ધરસ્થને મળતું આવે એવું ધારી સકાએછે.

ઉપર ઇનસાફી પાદશાહ અને ધરમગુરૂની તરફથી ચોકસી રાખવાની અને ખલકનાં લોકો તેની સચાઇ ઉપર વધારે એકીનદાર રેહ તે સારૂ, તે પુશતકોને મોટાઇ આપવાની અને તેને અશો અહુરમજદની તરફથી
૭ મલેલી સ્રહુમજ તરીકે ગણુવાં વીસેની કરી હતી. પાંચમી નસીહત, જે પાદશાહ હકુમતની મારફતે દુનીઆંનાં લોકોને શુધારનારો તથા મજદી અસની દીન ઉપર ઘણો વીસવાસ રાખનારો હોએ, તેને (લોકોની તરફથી)
૮ મોહટાઇ આપવા સારૂ કરી હતી. છઠી નસીહત, મજદીઅસની દીનને લગતો તરીકો આએ દુનીઆંનાં લોકોને શુખ આપનારા સબબ તરીકેછે. અને યાહુદી ધરમને લગતા તરીકો આએ દુનીઆંનાં લોકોને ખરાબ કરનારોછે. તેથી જે પાદશાહો સાચાં ફરમાંનોથી ઇનસાફ આપનારાછે, તેઓ મજદીઅસની દીનના ભલા તરીકાવાલાછે, તેઓને યાહુદીના ધરમથી દુર રેહવાની અને યજદાંને લગતી નસીહતથી તેઓની જીનદગી ગુજારવા સારૂ કરી હતી.

૯ સાતમી નસીહત એ કરી હતી કે, દીનને લગતી હકુમતવાલો હાકમ તથા પાદશાહ ચહડતે દરજ્જેનોછે, તેથી ઇનશાફી પાદશાહોઓની અંદર તેને વડા હાકમ તરીકે ગણુવો. અને (રઇઅતે) તેના ઇનસાફની તાબેદારીમાં બંધાએલા રેહવું.

૧૦ આઠમી નસીહત એ કરી હતી કે, જે કબુ તે બુરી દીનવાલાઓની અંદર, કેટલાએક પાદશાહો આબેરશને લગતા ચહડતે દરજ્જેના ઇનસાફ વાલા હોએ, તેઓના ઇનસાફને કબુલ રાખવો અને તેઓને લોકોએ મજદીઅસની દીનને લગતા પાદશાહ તરીકે માનવા, તેઓની સ્તુતી કરવી-તેઓને તાબેએ રેહેવું-તેઓને લગતો વીચાર આપવો અને બોલવું.

૧૧ નવમી નસીહત એ કરી હતી કે, દાદારની તરફનો ધરમ એબ આપનાર (એહરેમન) ના તરીકાને ઢાંકી નાખવા અને તેને છુપી રીતે હાંણી પોહચાડવા સારૂ બનેલોછે.

૧૨ દશમી નસીહત એ કરી હતી કે, દાદારના તરીકાનાં ભલે કરી, ખરાબી કરનાર (એહરેમન) ના (આએ દુનીઆંમાં) પોહચેલા સઘલા અધરમીઓને તેમજ ખુદ એહરેમનને પુરતી રીતે હાંણી પોહચાડવીછે.

(૧૧૨) ઈનસાફને આરાસ્તગી આપનારા અશૌ દાયુનની (નસીહતની) સાંહમણે ઈનસાફને ખરાબ કરનારા રશનેરીશ આશમોગે કરેલી ૧૦ નસીહત.

ઈનસાફને આરાસ્તગી આપનારા અશૌ દાયુનની (ઉપલી) નસીહતોની સાંહાંમણે, ઈનસાફને ખરાબ કરનારો રશનેરીશ* આશમોગ, જેની શુરત કરીસાક† ના અકવાન‡ ના જેવી હતી, તે ઠગારાએ (નીચે જણાવેલી) દશ નશીહત કરી હતી. પેહલું—અશૌ દાયુને દુનીઆંમાં લોકોને વગર ઈજાએ રેહેવાનો સુધારો કરવા સારૂં, બેકાએદે ઈજા દેનારાં આદમીને ઈનસાફની મારફતે પાછી ઈજા કરવાથી તેના ગુનાહનું નીવારણ કરવાની શીખામણ દીધી હતી; તેની સાંહાંમણે નીરદોશ લોકોને ઈજા પોહચાડવા, તથા હકુમતની મારફતે તેઓને ઘણી ઈજા કરવા સારૂ, તથા પેલા ગેરસરેશતે ઈજા દેનારા ગુનેહગારને સંતોશ પમાડવા સારૂ રશનેરીશ આશમોગે કહીઉં હતું. બીજું—અશૌ દાયુને ખલકનાં લોકોને ઈમાન-

* રશનેરીશ આશમોગ—એ પેગમબર જરતોશતની દીન દુનીઆંમાં ફેલાવા પછી ૪૦૦ વરસે, સીકંદર પાદશાહની પછી, ઈરાનમાં એક દીન દુશ્મન રૂમી ધરમગુરૂ તેમજ હાકમ થાઈ ગીઆંછ; અને તે વીશેની અગમચેતી પેગમબર જરતોશતને દાદારે નીચે જણાવિઆ મુજબ પાક અવસ્તામાં આપેલી હતી, જે વીશેની નોંધ દીનકર્દ કેતાબમાં આએ રીતે આવેલીછે.

"જેઆરે તારી આએ મજદીઅસ્નની દીનને ૪૦૦ વરસ થસે, ત્યારે તેમાં બુરી દીનવાલાઓથી ખરાબી થાસે, + તે વખતમાં પેલા દુખ દેનારા 'રશનેરીશ આશમોગ' થી, જેઓ ઘણુ સાચા હસે + તેઓ દુખી થસે. અને અરજવાક (દસ્તુર) અને તેના બીજા તરફ સાથીઓ (સ્તુતોસ્પાદાઓ, જરયંધાઓ) અને સ્પેન્તોઅત્વાઓ)૧ સધલી સ્પેનામીનાને લગતી બાબતને પોતાની તરફ એકીનદાર કરશે."

† કરીસાક—એ એક દીન દુશ્મન હાકમનું નામ છે.

‡ અકવાંન—એ કરીસાક નામના દીન દુશ્મન પાદશાહનો ધરમગુરૂ હતો.

૧ આએ દસ્તુરોનાં અશૌ રવાનીની યાદ ફરવરદીન યશતના ૧૧૫ મા કંડરાની અંદર કરેલામાં આવેલીછે.

દાર રેહવા સારૂ, તેઓની વાજબી દોલતને પોતાની ગણવાની અને આપનારની તરફથી તેને જે દોલત નહી આપેલી હોએ તે દોલતને પોતાની પાસે નહી રાખવાની, તથા પારકાની દોલત રાખવાથી (તે દોલત રાખનારને) ઇનસાફની મારફતે સજા અને તેના પાપનું નીવારણ કરવાની નસીહત કરી હતી; તેની સાંહાંમણે રશનેરીશ આશમોગે, અનીતીના મારગને નીતીને લગતો મારગ કહેયો હતો તથા બીજા નીરદોશ લોકોની દોલત તથા મતાને તેના માલેકની પાસેથી લેઇને અનીતીવાલા ગુનેહગારને આપવા સારૂ કહીઉં હતું. તરીજું—અશો દાયુને, સાચા નીઆધીસને કબુલ રાખવાજોગ શાખ્શીથી અને દીનની દલીલથી ચુકાદો કરવાની (અને દુનીઆંને) સુધારવાની નસીહત કીધી હતી; તેની સાંહાંમણે રશનેરીશ આશમોગે દુનીઆંના લોકોમાંથી ઇનસાફી નીઆધીસને અને કબુલ રાખવાજોગ શાખ્શીને ફેંકી દેવા સારૂં કહીઉં હતું. ચોથું—અશો દાયુને આ દુનીઆંના ઇનસાફને પાદશાહે અને ધરમગુરૂએ જાલવવાથી મીનોઇ દુનીઆંને લગતા ઇનસાફની સ્તુતી કરવા તથા તે ઉપર (માણુસોનો) એતેકાદ રાખવા અને તેની કીરતીને વધારવા વીશેની નસીહત કરી હતી; તેની સાંહાંમણે રશનેરીશ આશમોગે આએ દુનીઆંને લગતા ઇનસાફને આવતી દુનીઆંના ઇનસાફને નોકસાંન કરવાને માટેનો કહેએો હતો. પાંચમું—અશો દાયુને ઇનસાફને આએ દુનીઆંના લોકોને સારૂ રાજની મજબુતી અને દીનની પોહશતપનાહ તરીકે વખાંનેએો હતો; તેની સાંહાંમણે રશનેરીશ આશમોગે, દુનીઆંનાં લોકોને ભલાઇ નહી કરવા, અને દુનીઆંમાં નાફરમાંનો અને યાહુદીઓની ખુબી અને ધરમ વધારવા, અને બુરાઇને કઉમત આપવાના ઇનસાફે કરી દીન અને હકુમતને નોકસાંન કરવા સારૂ કહીઉં હતું. છઠું—અશો દાયુને દુનીઆંને સુખ આપનારા ઇનસાફને વખાંણુવા, તથા ખલકના ઇનસાફી પાદશાહને ચાહવા અને દુનીઆંને (ઇનસાફથી) ચલાવવાની, તથા દુનીઆંને ખરાબ અવસ્થામાં લાવનારા અને ઇનસાફને ધીકારનારા અને દુનીઆંના લોકોની બુરી અવસ્થા કરનારા પાદશાહોથી દુર રેહવાની, નસીહત કરી હતી; તેહની સાંહાંમણે રશનેરીશ આશમોગે દુનીઆંની ખરાબ અવસ્થા બનાવનારા ઇનસાફને વખાંણુવા, અને તેવા ઇનસાફવાલા પાદશાહોને ચાહવા, તથા (તેવા ઇનસાફથી) દુનીઆંને ચલાવવા, અને દુનીઆંને સુખ આપનારા ઇન-

સાફને ધીક્કારવા અને ઇનસાફી પાદશાહથી દુર રેહવા તથા દુનીઆંમાંથી (તેવા પાદશાહોને) તોડી પાડવા અને (તેઓને) વગર તેજના કરવા સારૂ કહીઉં હતું.

સાતમું—અશો દાયુને ઇનસાફી પાદશાહોને (ખલકના લોકોએ) ૮
પોતાની ઉપર ચહડતે દરજ્જેના હાકમ તરીકે ગણુવાની અને પોતાને (તેઓના) ઇનસાફના તાબેદાર બંદા તરીકે રાખવાની, નસીહત કરી હતી. તેની સાંહાંમણે રશનેરીશ આશમોગે (દુનીઆંનાં લોકોને) કહીઉં હતું કે, પાપથી આખે દુનીઆંનો શુધારોછે, તેથી દુનીઆંને શુધારનારો પાપી પાદશાહ છે.

આઠમું—અશો દાયુને જેકાંઇ બુરી દીનવાલા (પાદશાહો) ની ૯
તરફથી આખેરસને લગતા તેઓના કેટલાએક ચુકાદાઓને ઇનસાફ તરીકે માંનવા તથા લોકોએ તે ઉપર કાએમ રેહવા, અને તેને મજદીઅસની દીનવાલાઓએ કબુલ કરવા, અને તેની વખાંણ કરવા સારૂ; નસીહત કરી હતી. તેની સાંહમણે રશનેરીશ આશમોગે, દીનને લગતો જે ઇનસાફ આખે દુનીઆંના લોકોને શુધારનારોછે, તે દીનને લગતા ઇનશાફનું દાદારની તથા હયાતીને લગતી દીનની ઇચ્છાની વીરૂધના કહેએો હતો.

નવમું—અશો દાયુને હાંણી પોહચાડનારા એહરેમનને લગતાં ૧૦
મુખ્ય કાંમો ચોરી-અપકીરતી-અને અનીતીને કંગાલ કહેઆં હતાં. તેની સાંહાંમણે રશનેરીશ આશમોગે, તે આશમોગ પોતે હાંણી પોહચાડનારા એહરેમનને લગતો હોવાને લીધે, તે તરીકાને આએ દુનીઆંનાં લોકોને શુધારનાર તરીકે જણુવેએો હતો.

દશમું—અશો દાયુંનં સેવટને લગતા (યાને કીઆમતના) ઇનસાફથી ૧૧
હેરેમનને લગતા સધલા વગર તેજના કંગાળો (યાને દેવ દરૂજો) ને અને તેમજ તે (ઇનસાફ) થી એહરેમનને પોતાને હાંણી પોંહચવા સારૂ તથા વગર તેજનો બનવા સારૂં કહીઉં હતું. તેની સાંહાંમણે રશનેરીશ આશમોગે દાદારની તરફથી દુનીઆંના લોકોને હાંણી પોંહચવા તથા તેઓનો નાસ થવા સારૂ અને સેવટે તેઓનો પુરતી રીતનો નાસ થવા અને નેસ્તીની અંદર પોંહચવા સારૂ કહીઉં હતું.

(૧૧૧) નેકીથી પરવરશ પાંમેલા આદરબાદ મારારૂપંદે અને બીજા અશો જરતોશતની દીનના બીજા પેશવાઓએ, દીનને લગતી આએ પરમાણેની (યાને નીચે લખી જણાવેલી) દશ નસીહત કરી હતી.

૨ જાંણવું કે, નેકીથી પરવરશ પાંમેલા આદરબાદ મારારૂપંદે અને અશો જરતોશતની દીનના બીજા પેશવાઓએ, દીનને લગતી આએ પરમાણેની (યાને નીચે લખી જણાવેલી) દશ નસીહત કરી હતી.

૩ (પેહેલ્લી નસીહત)—તમો દીલની અંદર બુરૂ વેર રાખતામા, કે તમારી ઉપર જબરમ શતરૂ ફાવે નહી.

૪ (બીજી નસીહત)—લોભથી દોલત મેળવતામાં, કે તમોને મુફલેસીનો વખત જલદીથી નહી આવે.

૫ (તરીજી નસીહત) ભલા (લોકો) ની મેહમાનદારી કરજો, કે આવતી મીનોઇ જેહાંનમાં તમોને ભલાં (આદમીઓ) તરીકે કબુલ રાખે.

૬ (ચોથી નસીહત)—બુનીઆદમ ઓરત કરજો, કે તમારી ઓલાદ ઘણી સચાઇવાલી રેહ.

૭ (પાંચમી નસીહત)—વાદી અને પ્રતીવાદીનો ઇનસાફ સાચો કરજો, કે (મેહરદાવરના) ઇનસાફને વખતે તમો છુટકારો મેળવનારા થાઓ.

૮ (છઠી નસીહત)—ગાવો તથા ગોસપંદોને ગેરસરેશતે કાપવાથી દુર રેહજો; કેમકે તેથી (યાને ગાવગોસ્પંદોને ગેરસરેશતે કાપવાથી) તમોને (આવતી દુનીઆંના) ઇનસાફને વખતે દુઃખ થસે. આએ દુનીઆંને તમો ઓલાદને વધારવાનું મકાંન તરીકે ગણુજો; કારંણ કે (અતરે) લાંમબી મુદતવેર રેહવાનું નથી.

૯ (સાતમી નસીહત)—આએ દુનીઆંની દોલતને તમો ખોદાએતાલા (ની મરજી મુજબનાં કાંમ) ને સારૂં વાપરજો. અને ખોદાએતાલા (ની મરજી મુજબ) નાં કાંમ કરજો, અને ખોદાએતાલા વીસે તમો બેશક રેહજો કે, તે તમારી સાથે એ પ્રકારનો સંબંધ રાખસે કે, ગોયા તમો તમારાં તન અને રવાંનની મારફતે (યાને બંધે જેહાંનમાં) ઓતમ (દરજાવાલા) બનસો.

૧૦ (આઠમી નસીહત)—આવતી દુનીઆંને લગતી તમારી દોલતને (યાને સવાબને), તમો પોતે મેળવજો. કારંણ કે જે કાંઇ (સવાબનું કાંમ) તમો તમારી જાતે કરશો તો, તેથી તમો સઘલી દુનીઆંનાં નેક કાંમોમાં હમશરીક થસો.

(નવમી નસીહત)—તમારી જાતની અંદર યજદોનું રેહઠાંણ કરજો. ૧૧
કેમકે જો તમો તમારી જાતની અંદર યજદોનું રેહઠાંણ કરસો તો, તેથી
તમો સઘલી દુનીઆંને તમારી કરસો.

(દશમી નસીહત)—તમારી જાતનેં ભલા તરીકાથી સુધારજો, કે તમો ૧૨
સઘલી દુનીઆંમાં સુધરેલા ગણાસો.

(૧૦૦) દરૂજની જાતવાલા માંનીએ, નેકીનો શીનગાર આપનારા આદરબાદ મારેસ્પંદની નસીહતની સાંહાંમણે કરેલી દશ નસીહત. ૧

પેહેલ્લું—અશોઇને જેબ આપનારા આદરબાદ મારાસ્પંદે, (માંણુસોંને) ૨
ઉલટી રીતનું વેર દીલમાં નહી રાખવાની નસીહત કરી હતી; તેની
સાંહાંમણે દરૂજની જાતવાલા માંનીએ કીનો અને બીજા દુરગુણોને (માણુસને)
પોતાની અંદર પસંદ કરવાની નસીહત કરી હતી.

બીજું—અશોઇને જેબ આપનાર આદરબાદ મારાસ્પંદે લોભથી ૩
(માલમતાનો) જખીરો કરવાની (આદમીઓંને) મનાઇ કરી હતી; તેની
સાંહાંમણે દરૂજની જાતવાલા માંનીએ લોભથી માલમતા મેળવવા સારૂં તથા
અનઘટતી રીતે દુનીઆંનાં આદમીઓંએ એકઠું કરેલું ખાવા અને રાખવા
સારૂં અને (લોકોની મતા) ખરાબ કરવા સારૂં તથા જેઓ દેવોની
ઇચ્છાથી આલમને હાંણી પોંહચાડનારા હોએ તેઓંને સારૂં બુરા લોભથી
એકઠું કરવા સારૂં કહીઉં હતું.

તરીજું—અશોઇને જેબ આપનારા આદરબાદે ભલા લોકોની ૪.
મેહમાંનદારી (યાનેં સવાગતા) કરવાની નસીહત કરી હતી; તેની સાંહાંમણે
દરૂજની જાતવાલા માંનીએ આળસુઓંની મેહમાંનદારી કરવા સારૂં કહીઉં હતું.

ચોથું—અશોઇને જેબ આપનાર આદરબાદ મારાસ્પંદે, બુનીઆ- ૫
દમ ઓરત કરવાની નસીહત કરી હતી; તેની સાંહાંમને દરૂજની જાતવાલા
માંનીએ વગર બુનીઆદની ઓરત સાથે નેકાહ કરવા સારૂં તથા તેને
લગતી કુગાઇનાં કામને વગર પાપનું ગણવા સારૂં કહીઉં હતું.

૬ પાંચમું—અશોઇને જેબ આપનાર આદરબાદ મારાસ્પંદે, વાદી તથા પ્રતીવાદીનો ઇનસાફ સાચવટથી કરવાની નસીહત કરી હતી. તેની સાંહાંમણે દરૂજની જાતવાલા માંનીએ, ઇનસાફી નીઆધીસના ઇનસાફને દુનીઆંમાંથી વંગર તેજનો કરવા સારૂં કહીઉં હતું.

૭ છઠું—અશોઇને જેબ આપનાર આદરબાદે, ગાએા-ગોસ્પંદોને અનીતીથી કાપવાની મનાઇ સાથની નસીહત કરી હતી. તેની સાંહાંમણે દરૂજની જાતવાલા માંનીએ, દુનીઆંમાં દરએેક આદમીની મતાની તથા રાખેલાં સારાં દેખાવવાલાં ગોસ્પંદોની ચોરી કરવા તથા આદમીનો ધટારો કરવાનાં કાંમને નેક કાંમ તરીકે કહીઉં હતું.

૮ સાતમું—અશોઇને જેબ આપનારા આદરબાદ મારાસ્પંદે, આએે દુનીઆંને એોલાદને સારૂં ગણવા થકી (યાને તેમાં પોતાનાં ખાંનદાંનનો સેલસેલા ચલાવવા સારૂં) નસીહત કરી હતી; તેની સાંહાંમણે દરૂજની જાતવાલા માંનીએ આએે દુનીઆંમાં આદમીની એોલાદને લગતું કાંમ કુનને લગતી બદકારીનો શોક રાખવાને લગતું (એેટલે જે કુન મરજીનો ગુનાહ કરવાનું) કહીઉં હતું.

૯ આઠમું—અશોઇને જેબ આપનાર આદરબાદ મારાસ્પંદે, આએે દુનીઆંની દોલતને ખોદાએેતાલાનાં કાંમમાં વાપરવા સારૂં કહીઉં હતું; તેની સાંહાંમણે દરૂજની જાતવાલા માંનીએે, આએે દુનીઆંની દોલતને તે (દોલત) થી ગુનાહ કરનારને લાએેકની અને ગુનેહગારને આપવાને યોગીય કેહી હતી.

૧૦ નવમું—અશોઇને જેબ આપનાર આદરબાદ મારાસ્પંદે, મીનોને લગતી દોલતને (યાને સવાબને) આતમાને સારૂં મેળવવાની નસીહત કરી હતી; તેની સાંહાંમણે દરૂજની જાતવાલા માંનીએે મીનોને લગતી દોલત, પોતાની અંદર પાપનાં કાંમનો સીનગાર આપવાથી છે તથા તેથી (માંણુસને) દોજખથી છુટકારો મેલવવાની સારી ઉમેદ છે, એેવું કહીઉં હતું.

૧૧ દશમું—અશોઇને જેબ આપનાર આદરબાદ મારાસ્પંદે, દરૂજને (માંણુસની) જાતમાંથી બાહેર કાહડવાની નસીહત કરી હતી; તેની સાંહાંમણે દરૂજની જાતવાલા માંનીએે આદમીની જાતની અંદર દરૂજને (યાને દરગુણોને) રાખવા સારૂં કહીઉં હતું.

અગીઆરમું—અશોઇને જેબ આપનાર આદરબાદ મારાસ્પંદે, યજદોને પોતાની (જાતની) અંદર રાખવા સારૂ નસીહત કરી હતી; તેની સાંહાંમણે દરૂજની જાતવાલા માંનીએ યજદોનું રેહઠાંણ (માંણુસની) જાતની અંદર નહી રેહ અને તે બંધ થાએ તે કહીંઉં હતું. ૧૨

બારમું—અશોઇને જેબ આપનાર આદરબાદ મારાસ્પંદે, ભલી દીનના તરીકાથી (માંણુસે) પોતાને તથા દુનીઆંનાં લોકોને સુધારવા સારૂ નસીહત કરી હતી; તેની સાંહાંમણે દરૂજની જાતવાલા માંની* એ દુનીઆંનાં લોકો કોઇબી વખતે સુધરેલાં નહી બને, પણ હમેશાં (દોજખના) આતશની સોજશથી ઇજા પાંમે તે કહીઉં હતું. ૧૩

(૮૦૧) બેઆબાદ રવાંનના શેહનશાહ ખસરૂ કોબાદે † ઈરાંન (શેહર) ના આગેવાંનો (યાને રયતની ઉપર હકુમત કરનારાઓ) ને, અહુરમજદની દીનનાં પૂરમાંન મુજબ ચાલવા સારૂ કરેલી દશ નસીહત. ૧

પેહલ્લું—આએ દુનીઆંના હાકમોની અંદર વધારે ચહડતે દરજ્જેનો (હાકમ) મીનોઇ વીચાર (યાને દીનને લગતી સહમજ) આપનારો ધરમગુરૂ પોતે છે. કારંણ કે તે ધરમગુરૂ, દીનદાર પાદશાહને આવતી દુનીઆંને લગતો વીચાર આપનારોછે. અને (તેથી) મીનોઇ દુનીઆંના સરવેથી ૨

* જુઓ માની વીસે દીનકર્દ કેતાબનાં દફતર ચોથાનિ સફે ૨૦૪ મે આપેલી નોટ.

† શેહનશાહ ખસરૂ કોબાદ—એ સાસાંની તબકાના બુજોરગ પાદશાહ નોશેરવાંન આદેલનું નાંમ છે. આએ દીનદાર પાદશાહે આપણી દીનનો ઘણો ફેલાવો કરેઓ હતો. અને કાબેલ દસ્તુરોની પાસે જરતોસ્તી ધરમને લગતાં વીદવતા ભરેલાં પુસતકો પેહલવી—પાજંદ અને ફારસી ભાશામાં લખાવેઆં હતાં. અને 'મજદક' નાંમના એક ઠગારા પુરૂશે ઇરાંનનાં દેશમાં પેગમબર તરીકેનો દાવો કરેઓ હતો તેની ઠગાઇને જાહેરમાં લાવીને તેને મારી નાંખેઓ હતો. આએ દાદગર પાદશાહનાં કરોહરની યાદ આકરીને પંજીમાં તે વખતના દસ્તુરોએ કરેલીછે તેમાં (એ પાદશાહને ચહડતે દરજ્જેના ઇનસાફી નીયાધીસો—દીનને પવીતરાઇની હાલતમાં રાખનારા ધરમી હાકમો અને હકુમતે જોમદાર બનાવનારા પાદશાહોનાં રહની સાથે સરખામણી આપીછે.) તે ઉપરથી જણાએછે કે આએ દાદગર પાદશાહે જેમ રાજને પાએદાર રાખવાના ઉપાયો કરેઆ હતા, તેમજ જરતોશતી દીનને

ચહડતે દરજ્જેના હાકમ દાદાર અહુરમજ્દની ખાલેશ દોસ્તીનો સંબંધ (તે પાદશાહને) આપનારોછે. અને જે સાચા દોસ્તની તરફના વીચારની અસરને લીધે ચહડતે દરજ્જેના હાકમને સાચા દોસ્તો (યાને મીનો યજ્દો) નો સંબંધ મેલવવોછે તથા (મીનોને લગતા) સરવેથી સરશ હાકમને લગતી સંપુરંણ સહમજ, તથા બોલવા અને કરવાની તાકત, તથા બંધે જેહાંનની મદદને માટેની નેકીનું પુરતી રીતે મેલવવુંછે.

૩ બીજું—ખલકનાં લોકોએ અહુરમજ્દના સંબંધને સારૂ—ભલી દીનને સારી સહમજથી બોલવા સારૂ—સાચા વીચારને, અને પસંદ કરવાજોગ ઓતમ કામો કરવા સારૂ—સખાવતને, ચહડતે દરજ્જેની ગણવી.

૪ તરીજું—જેમ મજ્દીઅસની દીનના પેશવાઓને (યાને દશતુર મોબેદોને) રાજની તરફથી નાંનાંની ચોકસ રકમ મલેછે, તેમ તે રકમ તે ઇમાંનદાર લોકોને બનતી કુશેશથી પોહચાડવી.

૫ ચોથું—નીચ કૃતવો આપનારા ઠગારાઓને પુરતી રીતે હાંણી પોહચાડવા સાથે ઇરાંનનાં શેહર મધેથી તેઓનો ધટારો કરવો.

૬ પાંચમું—બોદાના ખવાસની અને દરએક યજ્દના તરીકાની કેલવણી લેનારાઓએ, દીનને લગતાં ભણતરોની અને યજશને કરવાની સહમજ, ગીલાંન શેહરના રેહવાસી આદરબાદ મારાસપંદના શાગેરદોન લખાંણુ અને કૃતવાથી મેલવવી.

૭ છઠું—આતશ (ના કેબલા) ની જતન કરવા અને ભલાં પાંણીથી યોજદાગ્રેગરીનું કામ કરવા સારૂ, અશો મરદોને ચહડતે દરજ્જેના ગણવા અને ઇરાંનનાં શેહરોમાંથી તેઓનો ધટારો કરવો નહી.

૮ સાતમું—દીનને લગતી દાંનાઇ, અન્તકરંણુના વીચારને સારા બનાવનારીછે; માટે તેનો સંપુરંણ કુશેશથી (દુનીઆંમાં) પ્રકાશ આપવો. અને

તેની અસલ કીરતીમાં રાખવાના એલાજો કરેઆ હતા. જે વીસેનો અસલ પાજંદ કેકરો ઉપલી આકરીનમાં નીચે જણાવિઆ મુજબ આવેલોછે.

[illegible]

"આએ બંદગીની કઉઅત મેઆજાર રવાંનના બોસરો કોબાદનાં ફરોહરને પોંહચો. અને તેની સાથે (આએ બંદગીની કઉઅત) મધલા તેજ જેહનવાલા-ઇનસાફી નીઆધીસો તથા દીનને પવીતરાઈ આપનારા અને રાજને જેબદાર બનાવનારા મજદીઅસનાંનોનાં ફરોહરોને પોંહચો."

ઈમાંનદાર ખવાસના લોકોને (આવતી દુનીઆંનું) સુખ મલવા સારૂ (દીનને લગતી દાંનાઈની) કેલવણી આપવી. અને બુરી સહમજ આપનારા આશમોગોથી તેઓને આસરો આપીને સંભાલ તરે રાખવા.

આઠમું—પુરતાં પ્રમાણીકપણાંથી યજ્ઞાંની આરધના કરનારાઓનો મરતબો ઈરાંનના દેશોમાં વધારવો. અને તે (મ કરવા) થી દેવના સંબંધને (લોકોમાંથી) તોડવો, તથા બુતખાંનાંને ભાજવાં અને (ખોદાએતાલાની) નાં ફરમાંની કરનારા બુતપ્રસ્તોને હાંણી પોહચાડવી.

નવમું—આપણા મજહબને (દુનીઆંમાં) ચાલુ રાખવા સારૂ, અને શુખના વીચાર તથા ફીરીઆને (દુનીઆંમાં) પાંથરી નાંખવા થકી (પોતાનાં) તન અને જાંનને ફેદા કરવો.

દસમું—તમારૂ જોર અને કઉમત પોતાના ખેશાવંદો (યાને હમદીનો) ને મદદ કરવામાં વાપરવું. અને તમારાં પોતાનાં વેરને કુશમનથી દુર કરવું.

(૧૦૧) **શેહરના રેહવાસીઓને લડાઈ કરવાની ઊલટ આપનારા, રવાંનને ઘણું બંદીવાંન કરનારા, અને ઈચ્છાની મારફતે આતમાને ઈજા પોહચાડનારા, તથા બુરી દીનની હકુમત વાલા ગુરગી (યાને વરૂના ખવાસના) પાપી સરદારે* ઈરાંન શેહરના ભલી દીનવાલાઓને હાંણી પોહચાડવા વીશેની દશ નસીહત કરી હતી.**

પેહલ્લું—તે જબાંનદરાજ, અતીશીય લોભને દીલમાં પેવસ કરેલા— અને વગર ઈજ્જતવાલી જાત તથા બુનીઆદવાલા ગુરગી આશમોગે પોતાને ઘણો સંતોષ મલવા સારૂં ભલા ખવાસવાલા (બેહદીનો) ની આગ્યે દુનીઆની હકુમત અને દોલતને લગતી મોહટાઈને, જાહેરમાં હાંકી નાંખવા સારૂ જણાવીઉં હતું.

બીજું—તે ઠગારા ગુરગીએ તેની વગર ઈજ્જતવાલી જાતને સારૂ પાદશાહી પોશાક-દબદબો-ચલકાટ-તખત અને તાજની મદદ માંગી હતી.

* આગ્યે પાપી સરદાર, અસલ પેહલવી દીનકરદ કેતાબનાં સાતમાં દફ્તરની અંદર તથા શાહનામેહમાં જણાવેલા મજદકનો જગ્યેનશીન 'ગુરગી' નામનો એક ઠગારો મજદકી દીનનો ધરમગુરૂ થઈ ગીએલો છે.

૪ તરીજું—તેણે પોતાને અહુરમજદની દીન ચાલુ કરનારાઓના પેશવાનું નામ આપવા સારૂ અને આખે દુનીઆના સરવે લોકોના હાકમ તથા ધરમગુરૂ તરીકે તેને ગણવા સારૂ લડાઇ કરવા કહીઉં હતું. અને તેના ફરેબથી ઘણાએક નાગા અને છુટા બાલવાલા બદકાર ગુરગી લોકો પોતાને એકઠા કરીને બાહેર કાહડે તથા લુટ કરનારાં અને ઘેરો નાખનારાં લશકર તરીકે ઇરાંનનાં શેહરો ઉપર હોમલો કરે.

૫ ચોથું—(ઇરાંનના લોકોને) તેઆંની જબાંનની મારફતે અને કાંમની મારફતે તેઓના મજહબની ઘણી અહંડતે દરજેની વખાંણ કરવાથી પાછા ફેરવવા સારૂ જણાવીઉં હતું.

૬ પાંચમું—આતશને બુજવવાની તથા તેને ઇજા અને આજાર દેવાની તથા જમીનને નજીસ રાખવાની—ગોસ્પંદોને અપ્રમાંણીક રીતે તથા બેકાએદે કાપવાની અને આદમીઓને (એકબીજાંથી) જુદાં પડે તે વીસેની તથા તેઓની સલાહ સંપજનો નાસ કરવાની અને અહુરમજદની પેદાએશને ઘટારવાની નશીહત કરી હતી.

૭ છઠું—ઇરાંન શેહરની અંદર દીનને લગતા હાકમ તથા ધરમગુરૂની હકુમતને નબલી કરવાની સીખામણ દીધી હતી.

૮ સાતમું—ઇરાંનની (આખી) સરજમીનનાં (યાને ઇરાંનના સબલા દેશના) રેહવાસીઓને પાપી અને ઉલટી ચાલચલણની કઉઅતવાલા બનાવવા તથા આખે સરજમીનનાં આદમીઓને ખોદાઇ દીનથી ફેરવીને દેવને લગતા સવભાવ-આદત-અને પ્રતાપવાલા કરવાની તથા તેઓને દાનાઇની દુશમની કરવાની અને બુરૂં સાંભલવાની અંદર નાંખવાની તથા તેઓને શરમ અને સચાઇ વગર કોલ તોડવાની અનેં બુરી આરાધનાના એતેકાદથી આદમીઓને દુખ દેવાની તથા અંધરમઇનીઉશની તરફથી (લોકોને) હાંણી પોંહચવા સારૂ ગોલાંમબારગી અને બીજી હલાકીનાં કાંમ (લોકોમાં) આપવાની (યાને ફેલાવવાની) ભલાંમણ કરી હતી.

૯ આઠમું—હલકે દરજેનાઓને મોહટાઇ આપવા, અને મોહટપણ વાલાઓને નીચ હાલતમાં લાવવા સારૂ કહીઉં હતું.

૧૦ નવમું—આબાદીને જનમ આપનારી સખાવતનો નાસ કરવાની તથા સંકટ આપનારાં પાપના એતેકાદથી લોકને હયાતી ગુજારવાની કેલવણી આપવા સારૂ કહીઉં હતું.

દસમું—ફાએદાવાલા લોકોને નોકસાંન કરવાની તથા વરૂ અને ૧૧
મુજી જનવરના ખવાસવાલા લોકોની દોસ્તી કરવાની બુરી કેલવણી આપવા સારૂ કહીઉં હતું.

અગીઆરમું—ગુનાહને માટેનાં કેદખાંનાંને અને દોજખની ૧૨
અંદરની બલવાની ધાસ્તીને નજીવું કાંમ ગણવા સારૂ કહીઉં હતું.

ખલકને ચહડતે દરજ્જેની બનાવનારા એકે (યાને શેહનશાહ નોશેર- ૧૩
વાંને) જે દશ નસીહત સારા મજહબવાલા સઘલા લોકોનું દુઃખ ટાલવા સારૂ કરી હતી; (તેની સાહાંમણે) ખલકને હીની કરનારા (ગુરગી) એ સઘલા ઉલટા મજહબવાલાઓને જેહાકી દશ નશીહતથી કઉઅત આપીઉં હતું.

(૧૦૮) **ભલાઈ—ભલાઈનું મુલ—ભલાઇનો રેવાજ—ભલાઈનાં પખ્શવાલો—ભલાઈનો વસીલો—ભલાઈનું કારણ—અને તેને લગતા વીચારની અંદરથી જનમ લેનારી સાહમજો—અને ભલાઈને (દુનીઆંની) શરૂઆતમાં—વચ્ચે અને સેવટે ચાલુ રાખનાર વીસે;—તેમજ બુરાઈ—બુરાઈનું મુલ—બુરાઇનો રેવાજ આપનાર—બુરાઈની પખ્શવાલો—બુરાઈનો વસીલો—બુરાઈનું કારંણ—બુરાઈનો વીચાર અને તેમાંથી જણમ લેનારી સાહમજો—અને બુરાઈને શરૂઆતમાં—મધેયમ વખતમાં અને સેવટે ચાલુ રાખનાર (કોણ છે?) તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

જાંણવું કે, ભલાઈને લગતા લોકોને ભલાઇ સ્પેનામીનોથીછે. ૨
ભલાઈનું મુલ, એ દરએક માંણસને ચહડતે દરજ્જે પોહચાડનારો તથા ૩
તેને ફાએદો કરનારો ભલી દીનનો સંબંધછે. (દુનીઆંમાં) ભલાઇનો ૪
રેવાજ, તે ભલી દીનની દોસ્તી રાખનારથીછે; કે જેની પોતાની હયાતી ઉલટી દાંનાઇવાલી વસ્તુને પડતી મેલીને દાહપંણથી ચાલનારાં ઇનસાંનને લગતી હોએ. અને તેમજ તેની ઇચ્છા-કલા-કઉઅત-અને ધનધો ભલી દીનની પખ્શવાલો હોય. અને તે મીનો અને ગેતીને લગતી ભલાઇને ચાલુ રાખનાર તરીકે સઘલા લોકોમાં જાંણીતો હોએ, તથા તેની જાતથી પોહલ્લો દરજાવાલી ભલાઇને ચાલુ રાખવાનાં ચહડતે દરજ્જેનાં કાંમ હોએ.

(માંણસે) દાંનાઇને લગતું વીચારવું, એ રોશનીથી (યાને યજદી પ્રતાપથી) છે. જે (આદમી) એો આએ દુનીઆંમાં ભલી દીનને લગતી સહમજ અને વીચાર ધરાવેછે તે ઉપલા (યજદી પ્રતાપ) ને લીધેછે. જે ભલાઇની ઇચ્છાછે, તેથી (માંણસને) ભલાઇની કઉઅત-કલા-ઉદ્દીએોગ અને હીમતને લાએક થવુંછે. અને જેકોઇ ભલાઇની કઉઅતવાલા હોએછે, તેઓ ભલાઇની કઉઅતથી દુનીઆંમાં ભલાઇનાંજ કાંમ કરેછે.

૫ જે કોઇ આતમાને લગતી અગમબુધીવાલો અને આતમાને લગતી પછમબુધી વગરનોછે, તે ભલાઇની પખ્શવાલોછે. કારંણ કે તે જાતે લાએક અને વખાંણ કરવાજોગ જીનદગીવાલોછે. અને આતમાને લગતી બીમારી-ખરાબ અવસ્થા-નબલાઇ-પાપ અને ખોટારૂ જે જીનદગીને નાલાએક તથા ગીબતખોર કરનારી (વસ્તુ) છે, તેથી દુર રેહનારછે.

૬ લોકોની અંદર ભલાઇનો વસીલો, (એ) દુનીઆંનાં લોકોમાં ખલકના બાપ તથા માલેક, દાદાર અહુરમજદની તરફની ભલાઇને લગતી જાતી બખ્શેશછે.

૭ ભલાઇનું કારણ, તે ભલાઇને લગતી યોગીય ઇચ્છાવાલાની તરફથી ખલકના લોકોને ફાએદો પોંહચાડવાનું અને તેહને લગતા લોકોને ભલા બનાવવાનુંછે.

૮ ભલાઇને લગતો પ્રમાણીક વીચાર-એ તેને સારૂ જણમ લેનારો મજહબછે. અને તેમાંથી જણમ લેનારી વસ્તુઓ અકલ-સારો સવભાવ-શરમ-માયા-સખાવત-સચાઇ-નીમખહલાલી અને બીજા સારા ગુણોછે. જેને લીધે સઘલા અમેશાસ્પંદો અને બીજા માંનોને લગતા યજદો પોતે, તેથી આદમીની જીનદગીને સલાંમત રાખનારા, અને આબાદી-હકુમત-દીનને લગતી દાનાઇ-સવાબને લગતી પવીતરાઇ અને આએ દુનીઆંની ભલી પેદાએેશને લગતી દરએેક નેકીથી (આદમીને) શુધારનારાછે.

૯ શરૂઆતમાં ભલાઇને ચાલુ કરનાર, જે ખલકને પેદા કરનારો અને તેને ચલાવનારો (દાદાર) છે તેછે. અને મધયમ વખતની અંદર તે સાહેબ ખલકને (પેગમબરના) સંબંધની મારફતે શુધારનાર તથા બુરાઇને તોડનારછે. અને તે (દાદાર) સેવટે એબ આપનાર એહરેમનને પુરતી રીતે હાંણી પોંહચાડનાર તથા સઘલી પેદાએેશને ખાલેસી-હમેશની નેકી અને મલકાટ સાથનું છુટાપણું આપનારછે.

૧૦ બુરાઇને લગતા લોકો બુરી સહમજવાલા ઘનામીનોની જાતીછે.

૧૧ બુરાઇનું મુલ—તે બુરાઇનો સંબંધ ધરાવનારી (ઘનામીનોની) જાતછે, કે

જે દરએક આદમીને વધારે નોકસાંનની અંદર પોંહચાડનારછે. (દુની- ૧૨
આંમાં) બુરાઇને ચાલુ રાખવી, એ પેલા બુરા અંધ્રમઇનીઉશનું જુદું કેહવું-ગુમરાહી સાથનો વીચાર અને ખોટી રીતે કોલ તોડવો ઇત્યાદી બદ્દીને (દુનીઆંમાં) નાંખવાથીછે. અને તેમજ તે (બુરાઇની) પખશવાલાં (આદમી) ની ઇચ્છા-સકતી-ધનધો-હીકમત અને વીચારનું જાહેર થવું, જે બુરાં કાંમ કરનારા લોકો પોતાને બુરાં કાંમ કરવામાં રાખેછે, તેથી છે. જેઓ તે બુરા (અંધ્રમઇનીઉશ) ને માટેની ગુમરાહી તથા કોલ તોડવાની સહમજ તથા વીચાર (આદમીઓને) આપેછે, તેઓની જે ઇચ્છાછે, તે પેલા બુરા (અંધ્રમઇનીઉશ)ને લાએકની કઉમત-હાંણી પોંહ-ચાડવાનો ધનધો-હીકમત-તમીજ અને વીચારને લગતીછે. અને જેઓ આએ દુનીઆંમાં બુરાઇનાં કાંમો કરેછે તે ઉપલી સકતીઓને લીધેછે.

જે બુરાઇની પખશવાલોછે, તે પોતાને વાસતેની દુરઅંદેશી વગર- ૧૩
નોછે. તેથી તેનું સેવટ, નોકસાંન વગરનું નહી કાંએ હોએ ? (યાને આખેરશ તેને દોજખની સજા ભોગવવીજ જોઇએછે.) અને તેથી તે (માણુસ) પોતે નાલાએક અને ધીકારવા જોગછે. અને દોજખની બુરી સજાને લગતી બીમારી-ખરાબ અવસ્થા-નાતવાની-કંગાલીઅત અને દુખ વગરની જીનદગીએ માણુસ સ્તુતી કરવાને લાએકનુંછે.

આએ દુનીઆંમાં અને મીનોઇ જેહાંનમાં બુરાઇનો વસીલો, ૧૪
સધલી બદ્દીનું મુલ અને પેદાએશને એબ આપનારો અંધ્રમઇનીઉશછે.

બુરાઇને આએ દુનીઆંના લોકોમાં પોંહચવાનું કારંણ, પેલા એબ ૧૫
આપનારા (અંધ્રમઇનીઉશ) ની હલાક કરવાને લગતી ઇચ્છાછે. (જે ઇચ્છા) તે પાપી (અંધ્રમઇનીઉશ) એ સ્પેનામીનોની પેદાએશને નોકસાંન કરવા તથા એબીઅલ બનાવવા સારૂ રાખેલીછે. અને (તે ઇચ્છા) જેઓ દરએક હલાકીને સારૂ તે બુરાઇનાં મુલ તથા વસીલાને લગતાછે, તેઓને સારૂછે.

બુરાઇના વીચારવાલા 'ફ્રરેહીબુત' અને 'અઇબીબુત'* છે. બુરાઇનું ૧૬
બચ્ચું અનીતીછે. અને લોભ-ગોસસો-વેર-અદેખાઇ-જુઠું બોલવું-પાપ-મખીલી-નીમખહરામી અને બીજી એબો અનીતીના વીચારોમાંથી જણમ લેનારછે. અને તેને લીધે દેવદરૂજો બુરી હકુમત કરનારાછે. અને તેથી આદમીઓને ઠગાઇ-(રવાનની) બીમારી-કંગાલીઅત-બુરી બુધી-

* જુઓ 'ફ્રરેહબુત' તથા 'અઇબીબુત' ને લગતો બોલાસો, આએ કેતાબનાં દફ્તર પેહલ્લાને સફે ૩૮ મેની નોટની અંદર.

ગુનાહ-અને ખોટારાંને લગતી કેલવણીનું આપવું તથા આખ્યે દુનીઆંની બીજી સઘલી પેદાએશને હલાકી અને નાકસાંન પોહચવુંછે.

૧૭ બુરાઇનું ચલંણ—પેહલ્લાં ખલકને ખરાબ કરનાર (એહરેમન) થીછે. મધ્યમ વખંતમાં (બુરાઇનું ચંલણ) લડાઇ અને ફીતનો કરનાર (એહરેમનના) મલતા વીશેકોથી હતું. અને શેવટને વખતે ભલા રપેનામીનોની અગમબુધીથી (દુનીઆંમાં) ભલાઇની કઉઅતને ચાલુ કરવાથી (એહરેમનની બુરાઇનું દુનીઆંમાંથી) ટલવુંછે.

૧૮ જે ધરમગુરૂઓ અસલ એકને (યાને દાદારને) લગતાછે, તેઓનો મજહબ રપેનામીનોનાં બુલને (યાને અશો અહુરમજદને) લગતો ભલો અને વખાંણવાજોગ કેહવાએછે. અને બુરા ધનામીનોને લગતા મજહબનો (તેમાં) ધીકાર કરેલોછે.

૧ (૧૯) અવસ્તા અને તેની શરેહનો સંબંધ ધરાવનારા (એટલે જે તેની સહમજ મેલવનારા) ઓ વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, યજદો ખોદાએતાલાની દાંનાંઇને લગતી ગેબી સહમજ તે સાહેબની સાથે પુછપ્રછ કરવાથી મેલવનારાછે. અને તે ખોદાતાલાની તરફનાં ગણેઆંણને તેઓ આદમીઓની વાકેફકારીને સારૂ ખોદાના પેગાંમ તરીકે તેઓને આપનારાછે. તેથી બેહદ આદમીઓની અંદર, જે કાંઇ યજદોની તરફથી ખોદાએતાલાનો પેગાંમ સારા ખવાસવાલી (યાને દીનદાર) જાતવાલાં આદમીને એક બીજા સાથના બુલંદ આવાજે પોહચાડેઆમાં આવેલોછે. અવસ્તાને લગતો સંબંધ ધરાવનારા (યાને તેની સહમજ મેલવનારા) ઓમાં, એક સારા ખવાસવાલું આદમી યજદોની સાથે બુલંદ આવાજે મજદીઅસની દીનને લગતી વાત કરવાથી તેને લગતા ખોલાસાની સહમજ મેલવનારૂછે. બીજું—જેઓ તે (અવસ્તા) ની અંદરના દરએક બોલના ખોલાસાને સહમજનારાછે, તેઓ જુદા જુદા વાકયઓની વચ્ચે શરેહ કરવાથી ખોલાસાવાર જાંણવા માંગનારાઓને (તેનું) ગણેઆંન આપનારાછે.

(૧૦૦) (આદમીની અંદર) મજદીઅસનની દીનને લગતો કેટલો સંબંધછે? અને કેટલો સંબંધ નથી? તે વીસેનાં પ્રમાંણની શહમજ મલવા વીસે ભલી દીનને લગતો બોલાસો. ૧

જાંણવું કે, મજદીઅસનની દીનનો સંબંધ ધરાવનારા તથા તેને ચાહનારા ઘણા લોકો, નીચે જણાવેલ્યા પ્રમાંણેનાછે. અને (એ દીનને લગતી) દોસ્તીનું જાણવું બે તરેહના વીચારથીછે. ૨

કોઇ (આદમી) મજદીઅસની દીનની દોસ્તીનો વીચાર બતલાવનારૂ હોએછે, તે દેવપ્રસ્તીનો સંબંધ ધરાવનારૂ નથી. કોઇ (આદમી) યજદાંપ્રસ્તી તથા દેવપ્રસ્તી (એ બેહુ) ની દોસ્તીનો વીચાર રાખનારૂં હોએછે. પણ (તેમાં) યજદાંપ્રસ્તીનો સંબંધ વધારે બતલાવનારૂ અને દેવપ્રસ્તીનો સંબંધ ઓછો બતલાવનારૂં હોએછે. વલી કોઇ (આદમી) દેવપ્રસ્તી તેમજ યજદાંપ્રસ્તી (એ બેહુ) ને વાસ્તેની દોસ્તીનો વીચાર રાખનારૂ હોએછે, પણ (તેમાં) દેવપ્રસ્તીનો સંબંધ વધારે બતલાવનારૂ અને યજદાંપ્રસ્તીનો સંબંધ ઓછો બતલાવનારૂ હોએછે. વલી કોઇ (આદમી) દેવપ્રસ્તીની દોસ્તીનો વીચાર બતલાવનારૂ હોએછે, તેમાં સઘલો સંબંધ દેવપ્રસ્તીને લગતો બતલાવનારૂ હોએછે, અને યજદાંપ્રસ્તીને લગતો સંબંધ નહી બતલાવનારૂ હોએછે. ૩ ૪ ૫ ૬

આએ (ઉપર જણાવેલી) રીતે મજદયસની દીનવાલાં આદમીને પીછાંણવું. અને વખતને લગતી સહમજથી પોતાને ચલાવનારાઓમાંના દરએક શખ્શનો ચહડતો દરજ્જો ખાલેસ (દીનને લગતા) સંબંધથી મુકરર કરવો. ૭

(૧૦૧) અહુરમજદ જાતે હયાતીવાલોછે, અને બીનો તથા ગેતીને લગતી પેદાએશને તેહનીથી પેદા થવુંછે. અને બીજો (અંધ્રમઇનીઊશ) તેનીથી જુદોછે. તે વીસે ભલી દીનને લગતો બોલાસો. ૧

જાંણવું કે, અહુરમજદ પોતે ગેબી વરધીનો કરનાર, અને સઘળી ભલાઇની અને રોશનીની કઉઅતવાળો છે. તે જાતે ખાલેસ છે. અને જાતે ૨

સઘલી મીનો અને ગેતીને લગતી ભલી પેદાએશને જણુમ આપનારોછે. અને તે (સાહેબ) ગેબી આતમાની અંદર બેહુ (દુનીઆં) ને જોવાની તથા બેહુ (દુનીઆં) નું કામ કરવાની શકતી આપનારોછે. તેથી જે કોઇ ભલી વસ્તુવાળો (યાને સારૂં કામ કરનારો) છે, તે હંમેશગીના મીનો તથા અંધકારમીનો વીશેનો (યાને સ્પન્તો મઇનીઉશ અને અંધ્રમઇનીઉશનો)
૩ વીચાર કરેછે, (એટલે જે તેઓને લગતી સહમજ રાખેછે.) તે સાહેબ આએ દુનીઆંમાં (આદમીને) (ભલી અને બુરી) એ બેહુ વસ્તુને (યાને ભલાં તથા બુરાં કામને) સહમજવા અને કરવા સારૂ આતમાને બખ્શનારોછે. તેથી આએ દુનીઆંના સઘળા ભલા તથા બુરા લોકોમાં જે ભલી મીનને લગતો છે, તે ભલા માલેકને લગતો છે. અને જે બુરો છે, તે અંધકારને
૪ લગતો છે. તે (સાહેબ) સઘળાં (આદમી) ઓને આએ દુનીઆંમાં બેહુ (દુનીઆં) ને લગતી સહમજ તથા બેહુ (દુનીઆં) ને લગતું કામ કરવાનું તેજ, મીનોઇ શકતીઓની મારફતે બખ્શનારોછે. હમેશાં ભલી વસ્તુ મીનોની (યાને યજદીશકતીની) મારફતે છે. અને આએ દુનીઆંના લોકો જે ખુબીવન્તા છે, તે મીનોની (યાને યજદી) શકતીથી છે. આએ દુનીઆંના લોકો મીનોને લગતી જાતવાળા, તેઓની અંદર પેદાના કરનાર અહુરમજદને લગતા સ્પેનામીનોનો લાએક સંબંધ હોવાથી તથા બીજા યજદોનો ખાલેસ સંબંધ હોવાથી છે. આએ દુનીઆંનાં માણુસને બીજા ઉલટી ચાલવાળા (અંધ્રમઇનીઉશ) ની જાતનું (યાને તેના સંબંધ વાલું) જણાવું, એ તેની અંદર ઉલટો પ્રતાપ આપનારા (અંધ્રમઇનીઉશ) ના હંમેશના ઉલટા પ્રતાપથી છે. અને આદમીને સારૂ તે પ્રતાપ આપનારી (અંધ્રમઇનીઉશની) જાત અપવીતર છે. દરએક પ્રતાપ આપનારાએાએ (યાને સ્પંન્તોમઇનીઉશ તથા અંધ્રમઇનીઉશે) પોતાની તરફનો પ્રતાપ આપવો, એ માણુસને પોતાની મારફકનું બનાવવા સારૂં છે; (કેમકે જો) તે પ્રતાપ બખ્શવો અહુરમજદથી હોયચ તો તે માણુસને તે પોતાના પાકીજે સંબંધને લાએકનું કરેછે. અને જે પેદાએશ પોતે હાંણી પોંહચાડનારા અંધ્રમઇનીઉશ-દેવ-દરૂજ અને બીજા તેને લગતા દુખકારકોના સંબંધ વાલી હોએચ તો તેનું જણાવું તેઓની તરફના પ્રતાપી આપથી છે.

૫ જે ધરમગુરૂએાનો મજહબ નેક પ્રમાંણુ વગરનો બુરો હોએ તો, તેઓના તે મજહબને અંધ્રમઇનીઉશના તરીકાની મારફકનો ગણુવો, અને તે મજહબને સ્પેનામીનોને લગતો કહેવો નહી.

(૧૦૪) દરએક ઊલટી વસ્તુ, લાએક વસ્તુની સાથે ભેળવવા ૧
જોગ નથી, તે વીશે તેલી દીનને લગતો ખોલાસો.

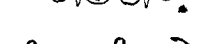

જાણવું કે, દરએક ઉલટી વસ્તુથી લાએક વસ્તુની સાથે ભલી સકાતું ૨
નથી. (કારંણ કે) એક વસ્તુ પોતે તેના પેદા કરનારને લાએકની થવા સારૂ ચહડતે દરજ્જેનું કાંમ કરનાર તરીકેછે. અને બીજી વસ્તુ પેલા હાંણી પોહ-ચાડનાર (એહરેમન) ની તરફથી દરએક બીજને નોકસાંન કરનાર તરીકેછે. એક અગન બુધીવાલા (દાદાર) ને લગતીછે. અને બીજી બેકરારીવાલા (અંધમઇનીઉશ) ને લગતીછે. તેથી તે વસ્તુ એક રીતનો સંબંધ ધરાવનારી કેમ હોએ! (કારંણ કે તે) દરએક (વસ્તુ) ને સારૂ તેના દરએક ઉપરીની મારફતે ખલકના લોકોને માટેની દાનાઇ તેમજ બુરી બુધી; સાચવટ અને ખોટારૂ; શબીઅતા અને તુછકાર; સખાવત અને કંગા-લીઅત; બરદાશત તેમજ બેરેહેમી; રોશની અને અંધારૂં; અને બીજી તેવીજ વસ્તુઓ છે. એમાં જે એક દાંનાઇવાલો અને શુનદર છે, તે વખાંણવાજોગ છે. અને જે એક બુરી બુધીવાલો અને બદશેકલ છે, તે ધીક્કારવાજોગ છે. તેથી જો આદમી પેલા ઉલટી ચાલચલંણવાલા એકના સંબંધવાલું (યાને એહરેમનનું સાથી) જણએતો, તે આદમીની અંદર તે (અંધમઇનીઉશ) ની વસ્તુને ભેલાવાથી તેની સાથે તેને એક ભલતા એરાદાવાલું બનવુંછે. અને તે (આદમી) પેલા એક ગણીઆંણી (પેદા કરનાર) ની તરફ મુતલક જોનારૂં નથી. અને તે એક દાંનાઇવાલા ખોદાએતાલાની દાંનાઇ વગર તે (આદમી) પોતાની એબોને તથા તેની ધીક્કારવા જોગ બદશુરતીને જાતે જોઇ સકનારૂં નથી. અને તેથી તેને સઘલા શુંદર અને સ્તુતી કરવાજોગ લોકોને લાએકનું થાવું નથી. તેઆરે એક દાંનાઇથી જોનારો (શખસ) એક ઉલટી વસ્તુને લાએક વસ્તુની સાથે કેમ મેલવી સકે?

વલી (એક ઝાડને) રોપવાનું તથા તેને સાફશુફ કરવાનું કાંમ એક ૩
બીજાથી ઉલટું નથી, પણ એક બીજાને ભલતુંછે. બલકે (તે કાંમો) એક બીજાનો શુધારો કરનારાંછે. કારંણ કે પેલાં રોપાએલાં (ઝાડ) ને કાપ-કુપ કરીને સાફ કરવાથી તેને લાએક બનવુંછે. તેથી (ઝાડને) કાપકુપ કરીને સાફ કરવું એ તેને પુરતી રીતે લાએક બનાવવા સારૂછે. ત્યારે પોતને

જીનદગીનું કારણ કેહવું, એ સબબથી છે કે તે (માણસ) ને લાએક બનવા વીશેની જીનદગી, મોતને લીધેછે. અમે મોત, એ જીનદગીને (સારાં કાંમથી) સંપુરંણ કરવા સારૂંછે.

૪ જે•ધરમગુરૂઓ તેના પેદાં કરનાર (દાદાર) નો સંબંધ ધરાવનારાછે, તેઓ પેલા હાંણી પોહચાડનારા (એહરેમન) તથા બીજા ઉલટી ચાલ-ચલણવાલાઓની સાથે મલતા કેમ થાઇ સકે ? કારંણ કે એક દાંનાઇ ભરેલી નજરવાલો, વગર તરીકાવાલાને મલતો નહી થાએ. જેઓનો મજહબ તે દાદારની દાંનાઇવાલોછે, તે ચહડતે દરજેનો ધરમ, પેલા હાંણી પોંહચાડનારા (અંધ્રમઇનીઉશ) ની બુરી દાંનાઇવાલો કેમ હોય ? સબબ કે સાચવટ વાલો સ્તુતી કરવા જોગછે. અને ખોટારાંવાલો તીરસકાર કરવાને માટેનોછે. તેમજ (જે આદમી) સભીઅતાવાલું હોએ તે વખાંણવા જોગછે. અને તુછકાર કરનારૂ હોએ તે ધીકારવા જોગછે. વલી સખી (માણસ) વખાણવા જોગછે. અને બખીલ ધીકારવા જોગછે. તેમજ (જે આદમી) રોશનીવાલું (યાને યજદોના સંબંધ સાથનું) છે, તે સુંદર દેખાવનું હોએછે. અને (જે) નારીકીવાલું (યાને દેવોના સંબંધ સાથનું) હોયચ, તે બુરા દેખાવવાલું કેહ-
૫ વાએછે. વલી આસમાંન અને જમીન એ દાદારને લગતી વસ્તુ છે, તે એકબીજાથી ઉલટી નથી ; પણ તે બેહુ ચીજો સ્તુતી કરવા જોગ છે. તેજપરમાણે સુરજ-ચંદર અને સેતારાઓ ; અને તેમજ પાંણી અને જાડપાંણ ; અને તેજ પરમાણે આદમી અને ગોસ્પંદ ; અને તેમજ દીન અને હકુમત ; અને તેજ પરમાણે હોશ-તરકશકતી અને અકલ ; તેમજ આતમા અને બદન ; તેમજ મરવત અને માયા ; અને તેજ પરમાણે વફાદારી અને યકીનદારી અને (બીજી) ઘણીએક ચીજો એક બીજાથી જુદી છે, પણ તે સઘલી ફાએદાકારક અને વખાંણવા જોગ છે.

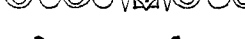

૧ (૮•૮) અહુરમજદની અકલ-ઈચ્છા-કામ અને વખત વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, અહુરમજદ (પોતાની) હરવેસ્ય આગાહીવાલી અકલની મારફતે, હદવાલા વખતને માટેનાં કામની દરએક ધારણાવાલી ઈચ્છા પાર પાડેછે. હદવાલા વખતને માટેનાં કામનું પુરૂં થવું (દુનીઆંની) શરૂ-

આતથી છેક સેવટે છે. (હદવાલા વખતને માટેનું) કામ પુરૂં કરવાએ, શેવટને વખતે (આદમીને) સુખેવાલા વખતની શરૂઆતને સારૂ પાછું યોગીય બનવું છે. અને ત્યારપછી હમેશગીના વખતનું શરૂ થવું—શેવટનો શુધારો-દરૂજનો ઘટારો-ગુજરેલાંનું ઉઠવું-સેવટની કાયાનું મેળવવું અને ખલકનાં લોકોનો દોજખથી છુટકારો થવોછે. અને તેથી (લોકોને) હમેશગી—ખોરેહ અને ફેરફાર થયા વગરની અકલ-ઇચ્છા-કાંમ અને વખતથી રેહવુંછે. અને (તે વખતે) આદમીની તરફથી જે ઇચ્છા ઉપર ધ્યેમાંન આપવુંછે, તે ધ્યેમાંણુ વાજબી રીતનું છે. અને તે (વખત) માં સેવટનો શુધારો ચાલુ રાખવા સારૂ દરએક પેદાએશને મજદીઅસની દીનની દાંનાઇના સંબંધથી ચલાવવુંછે. અને (તે વખતમાં) દરએક નેક આતમાવાલી પેદાએશને મજદીઅસની દીનને લગતો ચહડતો દરજ્જો મેલવવોછે, કે જેથી તે (પેદાએશ) ફરશકન્ત (યાને શેવટના શુધારા) ને ધણીજ મલતી થાએ. અને આદમીઓની ઇચ્છા તથા (તેઓનું) કાંમ મજદીઅસની દીનનાં ફરમાંનને લગતું રેહ. અને દરએક (આદમીને) અશો અહુરમજદની તરફનો સેવટનો ફાએદો મલે. અને જે કોઇ આએ દુનીઆંમાં ઘાત (પોહચાડવા) ની કુશેશ કરનારો હોએ, તે નોકસાંનની અંદરરેહ. તે (હમેશગીના વખત) માં જે નાફરમાનો (યાને દેવ લોકો) હમેશની હલાકીવાલાછે, તેઓ સેવટે નોકસાંન પામેલા થશે અને આએ દુનીઆંનાં લોકોમાં જેકોઇ ઘાતકી (અંગ્રમઇનીઉશ) થી ઠગાએલા હશે તેઓ અહુરમજદથી ફાએદાને લાએકના થશે. એ ઉપરથી સાબેત થાએછે કે અહુરમજદની અકલ-ઇચ્છા અને ધારણા સધળી પેદાએશને ફાએદો કરનારી અને વગર ફેરફારને લાએકની છે.*

જે ધરમગુરૂઓ હંમેશાં (પોતાનાં) ભાશાંણુની મારફતે ખોદાએતાલાની ઇચ્છાને (લોકોની અંદરથી) ફેરવનારાછે, તે આએ દુનીઆંના ભાષાંણુ આપનારા ધરમગુરૂઓ ખરેખર આદમીઓથી દોજખને ભરનારાછે. 3

* અહુરમજદ યશતના ૨૬ મા ફકરામાં અશો અહુરમજદે પેગમબર જરતોશતને આએ પરમાણે કહેલુંછે કે:—

'ઓ અશો જરતોશત! માહરી અકલ અને દાહપણુ એ બેહુની મારફતે આએ દુનીઆંની શરૂઆત કેમ થઇ અને આએ દુનીઆંનો છેડો કેહવી રીતે આવશે તે તું જાંણેછે.'

ધર્મસમાજ. ધર્મસમાજ. ધર્મસમાજ.

તે ધરમગુરૂઓને લગતી દીનને જેઓ ખોટ્ટાઇ મજહબ તરીકે ગણેછે તેઓ વગર હયાતીની ઇચ્છાવાલા અને દેહનો વધારો કરનારા લોકો છે. જેથી તે (આદમીઓને) હલાક કરનારા ધરમગુરૂની જાત આએ દુનીઆંમાં અંધ્રમઇનીઉંશના વસીલા તરીકેની છે.

૧ (૮૦૧) **આદમી (તેના) અસલ વડવાનું ભાગીદાર (યાને ખવાસ તથા ચાલચલણમાં એકમલતું) છે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, આદમી (ખવાસ અને ચાલચલણમાં પોતાના) અસલ વડીઅલનું ભાગીદાર (યાને તેઓને એક મલતું) છે. અને તે બે તરેહથી છે. એક આતમાને લગતું, અને બીજું આતમા તથા બદનને લગતું.

૩ જે (આદમી) આતમાને લગતું છે, તે હયાતી આપનાર (ખોદાએતાલા) ની પખ્શવાલું છે, અને તેનીથી ફરનારૂં નથી.

૪ (બીજું) બદન અને આતમાને લગતું (ઇનસાંન) છે તે જેમ તેને કાંમોની તરફ ફરવું જોઇએ તેમ ફરનારૂંછે. બદન અને આતમાને લગતું (ઇનસાંન) હયાતી આપનારની તરફ પોતાને શુધારનારૂ આતમાની મારફતેછે. હયાતીવાલાં (આદમી) એ આતમાને લગતાં કાંમ તથા નફાને સારૂ જે ફરહર કરનારાંછે, તે આતમા સાથનાં બદનને લીધેછે. અને તે આદમીઓ પોતે બે પખ્શવાલાંછે, તેમાં એક બીનોને લગતી પખ્શવાલું અને બીજુ ગેતીને લગતી પખ્શવાલુછે. અને તે (ગેતીને લગતી પખ્શવાલાં) નો માલેક રવાંનછે. તેથી આદમી જો અમેશા-રપંદોની સાથે એક મલતું અને એક પખ્શવાલું હોએચ તો તે (પોતાના) માલેક (યાને રવાંન) ની પખ્શવાલું રેહછે. પણ જો આએ દુનીઆંને લગતાં બદનવાલું ઇનસાંન, તેના માલેક રવાંનનું સાથી નહી રેહતુ તો તે આએ દુનીઆંમાં ગેરપંદો તથા બીજી આએ દુનીઆંની કાયાવાલી પેદાએશોની બરાબરનું, બલકે માણુસી જીંદગી વગરનુંછે. અહુરમજદની હકુમતતલે રેહવાએ (માણુસની) જીનદગી અમરગી સાથની બુજોરગીવાલીછે. અને તે આએ દુનીઆની ફરહર કરવાજોગ હયાતીવાલી કાયાને લીધેછે. આદમી

આઅે દુનીઆંને માટેનું તેની લાઅેક સકતી (યાને ઘટતાં કાંમોની કઉઅત) ને લીધે ગણાઅેછે. કાયા સાથની હયાતીવાલું ઇનસાંન પોતે આઅે દુનીઆંમાં તેની (યાને અશો અહુરમજદની) પખ્શવાલું અેમ આપનાર (અંગ્રમઇ-નીઉશ) ના વગર સંબંધેછે. કાયા સાથની હયાતીવાલું આદમી જેમ અેમ આપનારની આગલ ગયોમરદ હતો. અને તનપસીનને વખ્તે સઘલાં આદમીઅો થશે. તેમ વગર મોહતનું અેહેરેમનના વગર સંબંધેછે. આઅે (કિઆમતને) વખતે (ઇનસાંનને) ગોસપંદથી જુદી રીતે અમરગ થવુંછે. કારંણ કે કાયાવાલુ ગોસપંદ પોતાની અંદર સાવધ સકતી ધરાવનારૂ નથી. તેથી તે કાયાવાલું હોવા છતાં બુન્જેરગ અમરસકતી (યાને યજદી સંબંધ) વગરનું છે. તે હયાતીવાલી બુન્જેરગ અમરગ સકતીને લીધે આદમી કાયા વગરનું નથી. (અેટલે જે અમરગીવાલી બુન્જેરગ સકતીના સંબંધને લીધે માણસ મોત વગરનુંછે.) જે સબબને લીધે આઅે દુનીઆમાં સવચ્છ હયાતીવાલી કાયાવાલું આદમી અમરગીની પખ્શવાલુંછે. અને (આઅે દુનીઆંમાં) અેમ આપનારની સાથે ભેલા-વાથી હયાતીવાલું આદમી મોતવાલુંછે. અે પરમાણે જે હયાતીવાલું આદમી આતમાની પખ્શવાલુંછે, તે અસલ વડીઅલથી (યાને ગયોમરદથી) છે. અને વલી હયાતી સાથનાં બદનવાલું આદમી પોતે આઅે દુનીઆંમાં તેજવાલા આતમાની પખ્શવાલું હોઅેચ તો તે સવચ્છ હાલતની અંદર વગર મોતની જીનદગીવાલુંછે. પંણ જે બદન સાથની હયાતીવાલું આદમી અેમ આપનારની સાથે સંબંધ રાખનારૂ હોઅેચ તો તે મોતવાલુંછે. જે આદમીછે, તે જીનદગીવાલું, બોલતું અને મોતવાલી પખ્શવાલું કેહવાઅેલુંછે. જે આતમાના અસલ સંબંધથી તે (આદમી બણેલું) છે, તે આતમા અેમ આપનારને બદનવાલી હયાતી સાથની કાયામાં ભેલાવાથી, મોત સાથની જીનદગીવાલો (યાને મીનોઇ દુનીઆંમાં દુઃખ ભોગવનારો) છે. અને (આદમીનો) આતમા જે બોલતો છે, તે તેની સાથે જોડાઅેલી અબ્રો-શકતીથી છે. અને તેનું દાનાઇ સાથનું બોલવું યજદી સાવધ શકતીના સંબંધને લીધે છે.

વલી આઅે આતમાનું ગયોમરદની કાયામાંથી ગુજરકરી જવું (યાને નીકલી જવું), તેની અંદર અેમ આપનારની જાત આવાવાથી (યાને અેહરેમનને તેમાં દાખેલ થવાથી) છે. વલી ગયોમરદનો આતમા બદનની અંદરથી નીકલી જવાઅે તેની જીવવાની અને બોલવાની શકતી મરણ ૫

પાંખનારી (બની) છે. બાકી ગયો અરદની હયાતીવાલી કાયા સવચ્છ હાલતમાં હતી ત્યાંવેર તે જીવવાની અને બોલવાની શકતી ધરાવનારો હતો.

૬ જે આતમા અને બદનવાલું આદમી છે, તે (પોતાના) અસલ વડવાની માફક એક પેદાનો કરનાર જે દીન અને ઇનસાફનું મુલ છે, તેનું તાબેદાર અને તેનો ડર રાખનાર તરીકે છે. અને તેજ પરમાંણે તે (યાને આદમી) પેહલ્લાં આદમીથીજ પોતાના વડીઅલની માફકનું છે. કારણ કે 'મશીય' એ નામનો તરજુમો, (અહુરમજદની) તાબેદારીવાલા વાચા સાથના પુરૂશને લગતો છે. અને 'મશીયાંનિ' નાં નામનો તરજુમો (અહુરમજદની)

૭ તાબેદારીવાલી વાચા સાથની સ્ત્રીને લગતોછે. અને તેઓ (યાને મશીય તથા મશીયાનિ) ગોયા ફાએદાભરેલાં આદમીઓનો સેલસેલો જે ફશકન્તને સારૂ છે તેના અસલ વડીઅલના સબબ તરીકે છે. અને તેથી (યાને તેઓની ઓલાદથી) જેઓ ભલી દીનની મારફતે ફશકન્તના (વખત) ને માટેનો સંબંધ ધરાવનારાછે, તેઓ તે (દીન) થી ખલકનાં લોકોને ફશકન્તને માટેનો ફાએદો કરનારાછે. આએ (ફશકન્તને માટેનાં) આદમીઓ, જેમકે અગત કરીને સીઆમક અને ફરવાકની ઓલાદનાં છે. વલી તે સીઆમક અને ફરવાકનાં નામનો તરજુમો "આગલના ફાએદાનો સેલસેલો ચલાવનાર" નો છે. તે (સીઆમક અને ફરવાક) નો વીચાર ફાએદા ભરેલા છેલ્લા સુધારાને લગતી પુષ્ન ઓલાદ કરવાને લગતો હતો.

૮ વલી તેઓ (યાને સીઆમક અને ફરવાક) શરૂઆતથી દુનીઆંની પરવરશીનું કામ કરનારા તથા દુનીઆંને ચલાવનારા અને ખલકના લોકોનો સુધારો ચાલુ રાખનારા વડીઅલ તરીકેના વસીલા છે. દુનીઆંની પરવરશી કરનાર થવું એ જે કોઇ દુનીઆંને ચલાવનારછે તેની મારફતે બની શકેછે. જે દુનીઆંને ચલાવનારો (પાદશાહ) છે, તે દુનીઆંની પરવરશી તથા સુધારો કરવાએ, ફરશોકન્તના સંબંધને સારૂ ખલકની પરવરશી અને સુધારો એ બેહુ કામો કરનારછે. જેમકે આએ (કામને લગતા) જે પેહલ્લા વડીઅલ તરીકે હતા તે 'આસરોતે' અને 'હોશંગ' હતા. વલી તે 'આસ્રોતે' નાં નામનો તરજુમો ખેરૂત (યાને ઇનસાંનની પરવરશી) ને લગતુ કામ કરનારનો થાએછે. અને 'હોશંગ' નાં નામનો તરજુમો પાદશાહીનો એરાદો રાખનારનો થાએછે. વલી તે (હોશંગ) પોતે અહુરમજદ પ્રસ્તી (યાને મજદીઅસની દીન) ની મારફતે માણસોને સઘલી રીતે સુધારનારો હતો.

વલી આદમીઓ આગ્યે (મજદીઅસની દીનની) સહમજવાલાં ૯
(પોતાના) પાંચ વડીઅલોની મારફતે બનેલાંછે. જેમકે (તેઓને) દીનની
ઘંનાઇ ઉપર એતેકાદ રાખવો, ગયોમરદથી; ખોદાના તાબેદાર તરીકે ૧૦
રેહવું, મશી અને મશીયાંનિથી; અને ફાએદેમંદ (સોસીઓશ) નો સંબંધ ૧૧
મેલવનાર થવું, સીઆમક અને ફરવાકથી; અને દુનીઆંની પરવરશી ૧૨
કરનાર થવું તથા દુનીઆંને ચલાવનાર થવું, આસીત અને હોશંગ-
થીછે. અને તેઓથી (આદમીઓ) દુનીઆંમાં લોકોને શુધારનારાં, આગ્યે
દુનીઆંને ચલાવનારાં, છેલ્લા શુધારાને માટે માણુસની ઓલાદને
પુરતાં બલથી ચાલુ રાખનારાં, દરજને હાંકી કાહડનારાં અને શઘલા
લોકોને છેલ્લા શુધારાના વખતને માટેનો ફાએદો કરનારાંછે.

(૧૧૦) આદમીને અગમચેતી મલવા વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાણવું કે, કાયાવાલાં આદમીની અંદર, અખો (યાને ગેબી સહમજ ૨
આપનારી) સકતી પોતે એક પવીતર આંખછે. અને જેયાંસુધી (આદમીની
અંદર) તે ગેબી ચીજને દેખાડનારી સકતી—અકલના સખુન સીખવા સાથે
પાએદાર હોયછે, તેયાંસુધી તે માંણુસને અગમચેતીનું મલવુંછે. (યાને
માંણુસની અંદર જેયાંસુધી ગેબને લગતી અકલ આપનારી બેહમનની જાત
અખોની સાથે હોયછે, તેયાંસુધી ભવીશને લગતી યાને ખોદાની તરફની ગેબી
સહમજ તેને મલેછે.) અને તે (આદમી) હયાતી ધરાવનારાં (ઇનસાંનો)
ને (તેઓનાં) સુખને માટેનો વીચાર હમેશાં સીખવનારૂંછે. અને તે
અકલના આવજની (યાને બેહમનની તરફનાં સંભલાંણુની) કેલવણી
આપનાર (માંણુસ), મજદીઅસની દીનની શઘલી જડાવદાર અગમચેતી
સાથે તે (બેહમનની) અગમચેતીથી વધારે ફાવનાર (યાને ફતેહ મેલવનાર) છે.
(આવતી દુનીઆંનાં) સુખને માટેનો વીચાર અખોની અંદર (માણુસને)
હમેશાં ગુનાહથી પાક રાખવાના વીચાર તરીકેછે. (આવતી દુનીઆંનું)
સુખ આપનારો વીચાર સવાબને સારૂ તથા (માણુસને) લોભ-અદેખાઇ-
ઉલટો વીચાર-અકુનમ-વેર અને બીજાં પાપની તરફ ચલાવનારા વસીલા-

ઓનાં પાપથી દુર રાખવા સારૂ અને તેને દરૂજથી પાક કરવા સારૂછે. અને તેથી તેની અંદર સવાબના વસીલા બેહમન અને બીજા યજદો સંપુરંણ રીતે રેહીને (તેને) સવાબને માટેની હીલચાલ કરાવનારાછે.
૩ જેયાંસુધી તે (આદમી) તેઓના (યાને યજદ અમેશારપંદોના) વીચાર સાથનું રેહેછે ત્યાંસુધી.

૧ (૧૧) **માણસને (આએ દુનીઆંમાં) લાએક બનવા સારૂ સારી પ્રતેહ મલવાનો મોબારેક સંબંધ, તેને લગતી સરવેથી ચહડતે દરજ્જેની સાત પદવીની મારપ્રતે છે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો બોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, માણુસને (આએ દુનીઆંમાં) લાએક બનવા સારૂ સારી
પ્રતેહ મલવાનો મોબારેક સંબંધ, દીનની અંદર તેને સારૂ જણાવેલા
૩ સરવેથી ચહડતી પદવીવાલા સાત તરીકાથીછે. એમાંની પેહલલી (પદવી)
રવાનની અશોઇને લગતીછે, અને તે ભલી દીનને લગતા ઓત્તમ
તરીકાથી બોદાએતાલાની મરજી મુજબનાં કાંમ કરવાએછે; જે (કાંમ)
૪ આદમીને લાએક બનવા વીસેનાં બખતાવર મુલથી છે. આદમીને
લાએક બનવા સારૂ બીજી (પદવી) તનદરૂસ્તી સાથની હીલચાલ કરવાને
૫ લગતીછે, કે જેને લીધે તે લાએક જીનદગીવાલું બની સકે. તરીજી
(પદવી) આદમીને આતમાને લગતી લાંમબી જીનદગીનીછે, કે જેને
૬ લીધે તે સલામત હીલચાલથી પાએદાર રેહી સકે. ચોથી (પદવી) હીમત-
વાંન દોલતને લગતીછે, કે જેથી (માણુસ) બેહુ દુનીઆંને માટેનાં કાંમ
૭ કરી સકે અને તેને લગતી લેજ્જત ચાખી સકે. પાંચમી (પદવી) સાંહમણે
થનારાઓને ટાલવાની અને (તેઓ ઉપર) પ્રતેહ મેલવવાનીછે, કે જેથી તે
૮ પોતાની જાતને તથા દોલતને જાલવી સકે. છઠી (પદવી) શતરૂઓને
વાસ્તેનો ઉપાએ આગમચથી જાંણવા વીસેનીછે, કે જેથી શતરૂઓની
૯ ઉપર તે પ્રતેહ મેલવી શકે. આદમીની અંદર સાતમી (પદવી) ઉપલી
છ પદવીઓને માટે આદમીઓને સરવેથી સરસ થવા વીસેનીછે. કે જેથી
તે (આદમી) બીજા શખ્સોનાં કરતાં બુન્દેરગી અને બખતાવરીમાં વધારે
ચહડતે દરજ્જેનું ગણાએ.

(૧૧૮) સારા ખવાસનાં (આદમી) ની અંદર તેને ઊનચે દરજજે ચલાવનારી ભલી સકતી છે. અને બુરા ખવાસનાં (આદમી) ની અંદર તેને નીચ હાલતે ચલાવનારી બુરી સકતી છે. તથા (આદમીની) અંદરથી ચહડતે દરજજેની સકતી પાછી ફરવાએ તે બુરૂ અને વધારે બુરા ખવાસવાલું જણાએલું છે. અને (આદમીની) અંદરથી નીચ સકતી નીકલી જવાએ તે વધારે ભલું અને સારા ખવાસવાલું જણાએલું છે; તેના કારણ વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, સારા ખવાસવાલાં આદમીએો સારા ગુણને લીધેછે. ૨
અને બુરા ખવાસવાળાં આદમીએો બુરી એબને લીધેછે. (માંણસની અંદર) સારો ગુણ યજદી પ્રતાપના સંબંધથી છે. અને એબ બુરા સાયાના (યાને દેવના પ્રતાપના) સંબંધથી છે. (માંણસની અંદર) યજદી પ્રતાપ સ્પેનામીનોથી છે અને તેથી તેનો એરાદો સારા ખવાસને માંટેનો છે. અને બુરો સાયો (યાને દેવનો પ્રતાપ) ધનાહમીનોથી છે અને તેથી તેનો એરાદો બુરા ખવાસોને માંટેનો છે. સારા ખવાસવાલાં ૩
આદમીની અંદર તે વધારે પ્રતાપી (સ્પેનામીનો) વધારે સારા ગુણોનો જઠો કરનાર છે, તેથી તે (આદમી) સારાં મુલવાલી પેદાએેશ તરીકે છે. અને સારાં મુલવાલાં આદમીની અંદર તે સરવેથી સરસ પ્રતાપી (સ્પેનામીનો) ના ઓત્તમ ગુણો, જતી અકલ—(ખોદાની) તાબેદારીનો વીચાર-સખાવત-સચાઇ અને બીજા સારા ગુણો હોએેછે. તેને લીધે તે જે બાએેશવાલું અને કરજને લગતી (ઇચ્છાને પાપની) ઇચ્છા વગરનું છે. (એટલે જે આએે દુનીઆંમાં તેણે કરેલાં પાપનાં ફાયનું કરજ અદા કરવાની તેને આવતી દુનીઆંમાં ફીકર નથી.)

બુરા ખવાસવાળાં (આદમી) ની અંદર બુરો સાયો (યાને દેવનો ૪
પ્રતાપ) હોવાએે. બુરા ખવાસોનું ઉતરવું છે. જે (આદમી) બુરા સાયા (યાને દેવના પ્રતાપ) વાલું છે, તે (દુનીઆંમાં) એબ અને બુરી આદતને દીપાવનારૂ અને બુરાં મુલવાલી પેદાએેશ તરીકેનું છે. અને બુરાં મુલવાલાં આદમીની અંદર જે મોટાઇ વગરનો (એહરેમન) છે, તેનું રેહઠાંણ

હોવાને લીધે તેને ઉલટો વીચાર, લોભ, ધીક્કાર, ગોસ્સો, બખીલી, પાપ, મોત, અંધાપો અને બીજી બુરી દીનને લગતો ધીકાર ભરેલા ગુનાહને માંટેના દુરગુણો હોયછે. અને તે એબના વધારાને લીધે તે માણુસને બીગડવુંછે.

૫ (આદમીની) પેદાયેશની અંદર સ્પેનામીનોના પ્રતાપનો સંબંધ હોવાએ તે આબાદીવાલું અને સારા ગુણોનું મુલ છે. અને અંધ્રમઇ-નીઉશના બુરા સાયા (યાને પ્રતાપ) ની અસરને લીધે તે કેદને લગતું (યાને દોજખનું બંદીખાંનું ભોગવનારૂ) અને દુર ગુણોનું મુલ છે. આદમીની અંદર ઘણી આબાદ હાલત, ચહડતે દરજ્જેના સારા ગુણોના સંબંધને લીધેછે. અને તેને દુરગુણોથી નાપાક અને નાસવન્તું થવું, એબોની તરફ શોક રાખવાને લીધેછે.

૬ સારા ગુણોથી આદમી ખરાબ થતું નથી, પણ ઘણી સારી હાલતવાલું રેહછે. અને તેની અંદર તેને ચહડતે દરજ્જે ચલાવનારી સ્પેનામીનોની પોતાની અકલ, નમનતાઇ સાથનો વીચાર, સખાવત, સચ્ચાઇ અને સધંલા સારા ગુણોછે; તેથી તે (આખ્રે દુનીઆંમાં) ચહડતા દરજ્જાથી, ખીલતી હાલતથી અને નુરમંદ ચેહરાથી પરકાશેછે. અને જે આદમી અંધ્ર-મઇનીઉશની એબ આપનારી સકતીનો સંબંધ રાખનારૂ હોયએ, તે પોતાની અંદરની એબનો ઉપાએ નહી કરવાથી (આખ્રે દુનીઆંમાં) નીચી અવસ્થામાં રેહછે. અને નીચ તથા પરતી હાલતને લીધે તે (માંણુસ) કોઇની જાંણમાં આવતું નથી. અને તે (આદમી) ની અંદર તેને ચલાવવાની નીચ સકતી હોવાએ તેના ચહડતે દરજ્જેના સારા ગુણ અસ પાંમેછે. અને તેથી વગર ઉપાએવાલી એબો તેની અંદર મોટાઇ ભોગવેછે. અને તેને દુરબલ કરવા સારૂ તેની અંદર નીચાઇ, કજલાત, અને એબ આપનારના સંબંધવાલી એબનો ચહડતો દરજ્જો, તથા વગર ઉપાએવાલા દુરગુણોનો પ્રકાશ પોહચેછે.

૭ બુરા ખવાસવાલાં તથા બુરાં મુલવાલાં આદમીની અંદર ગુનાહનો વધારો કરનારો ઉલટો વીચાર, લોભ, કરોધ, અભીમાંન, બખીલી, જુઠાઇ, (દીનની તરફ નહી જોવાનો) અન્ધાપો, (દીનની બાબત નહી સાંભળવાનું) બેહરપંણુ અને બીજા દુરગુણવાલી સકતીઓ પોતે તેની અંદર મોહટાઇ ભોગવેછે. અને તેથી તે (માંણુસ) પોતાનાં ખાંનદાંનની મીનજલસથી દુર થાએછે. (એટલેજે તેના બુરા ખવાસને લીધે તેનાં ખાંન-દાંનના ભલા લોક તેની સાથે સંબંધ રાખતા નથી.) અને તેની અંદરના

તે ફુરગુણેાની નીચાઇ તેને હીન કરેછે. અને તેની અંદરના ફુરગુણેાની બુરી ખાહેશ તેહને (લેાકેાની) જાંચ વગરનું રાખેછે. તેની અંદર તેને નીચાઇથી ચલાવનારા જાલમ ફુરગુણેા તેના આતમાને નીચ હાલતને લીધે રેાશની વગરનેા રાખેછે. અને તેને નીચ ફુરગુણેાથી પરકાશ આપેછે. અને તેથી તે (આદમી) તેની અંદરના ફુરગુણેાની નીચાઇથી ચલકાટ વગરનું છે. માંણુસને સારા ગુણ બુજોરગીએ પેાહચાડનારાછે. અને તેથી તે સારા ઉપાએ કરનારૂંછે. અને જે સારાં ગુણછે, તે તેની જાતને પ્રખીઆત કરનારછે. અને તે સબબને લીધે તે આદમીને અશેા લેાકેાનું બેહશતનું મકાંન, ચહડતેા દરજ્જો, જોઇતી હકુમત, શુખ અને આરાંમ મલેછે. અને (ત્યાં) તેને નવી ખેારેહ, ભલેા ચલકાટ, દબદબેા, એેનજમતી કઉઅત અને કીમતી બદલાનું બખશવું છે.

મજદીઅસની દીનની નસીહતછે કે, આએે દુનીઆંમાં યજદાંની ૮
સ્તુતી અને આરાધના ચાલુ રાખનારા ભલા લેાકેાની ઉપર, યજદેાની તરફથી તેએાને બેહુ દુનીઆંને માંટેના ફાએદા, ફરાગત અને સુખ મલવાની અને બુરાએાને સંકટ અને સખતી (પેાહચવા) ની દુઆ કરવીછે. યજદેાથી પરહેજગારને પાપની (યાને પાપી કાંમ નહી કરવાની) શહમજ ૯
આપવીછે. દેાજખથી છુટકારેા મેલવનારા પરહેજગારેાઆંનેા પેહલેા પરહેજગાર ચલકાટ ભરેલા નુરમંદ જાતવાલા માલેકેાને (યાને યજદ અમેશાસપંદેાને) પેાતાને સારૂ પસંદ કરવાએે અને તેએાને દેાસ્ત તરીકે કબુલ રાખવાએે, સુખ-નેકનાંમી અને રવાનને માટેની નેકી મેલવનારેાછે.

બીજો—(પરહેજગાર) લેાકેાને શુખ આપવાએે, મેાભાવાલાએાનેા ૧૦
મુલાહેજો રાખવાએે, અને એારત લેાકેાની માલેક તરીકે બરદાસત કરવાએે અને દેાસ્તેાને યજદેાના સંબંધથી સારૂં કાંમ કરનાર બનાવવાએેછે.

તરીજો—(પરહેજગાર) દુનીઆંનેા પાદશાહછે, કે જે પેાતાની ખલ- ૧૧
કને લગતી હકુમતની મારફતે પરહેજગારેાને ચહડતેા દરજ્જો આપનાર, મજદીઅસની દીનને બુજોરગ ગણુનાર, બુરીદીનને નીચી પાડનાર, સારી હાકમેાની સવાગત કરનાર, સારા હાકમેાને હકુમત આપનાર, દુનીઆંમાં ઇનસાફ પાંથરનાર, આદમીએાને આબાદાંની—સારા બંદેાબસ્ત અને સારા દેખાવથી ઘણી ફરાગત અને શુખનેા વધારેા કરનાર હેાએે.

(દેાજખનેા) પેહલ્લે દરજ્જેનેા કેદી, પેાતાને માટેના (દેવેાના) બુરા ૧૨
સાયા (યાને પ્રતાપ) ને લીધે અને બુરા સરદારને (યાને અંધ્રમઇનીઉશને)

પસંદ કરવાએ, નાલાએક તથા દુઃખવન્તો, બદનાંમીવાલો, અને બુરાં રવાંનવાલો જણાએલોછે.

૧૩ (દોજખનો) બીજો કેદી, લોકોને દુખ દેનાર થવાએ, દરજાદાર લોકોને ધીકારવાએ, ઓરતોને અપમાન આપવાએ, અને પોતાના મદદગારોને ખુબીવનતા નહી બનાવવાએછે.

૧૪ (દોજખનો) તરીજે દરજેનો કેદી, દુનીઆંનો પાદશાહછે, કે જે પોતાની ખલકનાં લોકોની હકુમતની મારફતે ગુનહેગારોને ચહડતો દરજંજે આપનાર, મજદીઅસની દીનને પસ્ત દરજેની ગણનાર, બુરી દીનને ચહડતો દરજજે પોહચાડનાર, (દુનીઆંમાં) બુરી હકુમત કરનારાઓની સવાગતા કરનાર, અને બુરા ફરમાંન આપનારાઓને હાકમ કરનારો હોએ. કે જેથી દુનીઆંમાં કંગાલીઅત, ઉજડપણું અને બુરી સાહેતાનું પંથરાવું થાએ અને આદમીઓને સંકટ અને દુઃખ પોહચે.

૧ (૧૫) ચહડતે દરજેનાં લોકોને ઊતરતે દરજેનું બનવું, એટલે જે ચહડતે દરજેથી ઊતરતા દરજાવાલું થવું, યા જાતે ચહડતે દરજજે બનેલું હોએ તેને ઊતરતે દરજેનું થવા વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાશો.

૨ જાંણવું કે, ચહડતે દરજેનાં (માણસ) ને ચહડતા દરજજાવાલું બનવાનું કારંણ, ગુણવાલાં મુલને લગતી ઓત્તમ બુનીઆદના સંબંધથી છે. જેને
૩ લીધે આદમી ચહડતે દરજેનાં સમબ વાલું બનેલુંછે. આદમીની જાત સારા ખવાસવાલી અને પરહેજગારીની ચાલચલણ વાલી, તે ભલી બુનીઆદના સંબંધે કરી થાએલીછે. અને તે પરહેજગાર ખવાસવાલાં (ઇનસાંન) નો
૪ દોજખથી છુટકારો છે. નીચ (માંણુસ) ને નીચ બનવાનું કારંણ, એબવાલાં મુલની અસર આદમીની અંદર પેવસ થાએછે. અને તેને લીધે
૫ (તે આદમી) એબોના શોકવાલું બનેલુંછે. તે આદમીની જાત બુરા ખવાસવાલી અને સજા પાંમનારી ચાલચલંણવાલી, બુરી બુનીઆદના સંબંધે કરી થાએલીછે. અને તેથી તેને દોજખની સજાનું મેલવવુંછે.
૬ કારંણ કે સારા વખતની અંદર સારા ખવાસવાલા પરહેજગાર લોકોને હલકાઇ, ચોરી અને છુપી હાલત વગર ઘણી રીતે હકુમત—મોહટાઇ

અને પ્રખીઆતીમાં પોહચવું છે. અને સજાને લગતા ગુનેહગારોને હકુમત, મોહટાઇ અને પ્રખીઆતપણું વગર, ચોરી—હલકાઇ અને બેમાલમ હાલતની અંદર પોહચવું છે. અને બુરા વખતની અંદર સજાને લાએકના ૭
પાપીઓને ચોરી—હલકાઇ અને વગર પ્રખીઆતીથી હકુમત—મોહટાઇ—અને પ્રખીઆતીમાં પોહચવું છે. અને સારા ખવાસવાલા પરહેજગારોને હલકાઇ—ચોરી અને અપ્રખીઆતીમાં આવવું છે. તેથી (માંણસને) ૮
ચહડતે દરજેનું બનવાની નીશાંણી તેને વાસ્તેના વખતનાં સંબંધવાલાં મુલથી છે. બુરા વખતની તથા તેનાં સેવટને લગતી શાખ્શી અને ભલા વખતની અને તેને લગતાં કાંમની શાખ્શી ચહડતે દરજેનાં (આદમી) ને નીચ બનવાથી અને નીચ (માંણસ) ને ઉંચ થવાથી છે. વલી બુરા ૯
વખતની અંદર ચહડતે દરજે પોહચેલા શખ્શથી તેને લગતાં ભલાં આદમીની બરદાશત કરવી, (તેની તરફ) સારી નજર રાખવી, ખોદાના બંદા તરીકે રેહેવું, નીતીથી ચાલવું, સખાવત કરવી અને બીજા સારા ગુણો છે. તેમજ (માંણસને) નીચ હાલતમાંથી સાચું અને ચહડતે દરજેનું બનવું છે. (માણસ) મજદીઅસની દીનને પસંદ કરે તો તે નીચ હાલતમાંથી ઉંચે દરજેનું થાએછે. કારંણ કે ઘણાએક લોકો બુરા વખતની અંદર દીનને લગતી સીખામણથી ભલા વખતને મેલવેછે. અને જે નીચ હોએછે તે ઉંચ થાએછે. અને જે શખ્શ બુરા વીચારથી (દેવની) બુરી મદદવાલો, બુરી મતલબનો, ઇજા દેનારી જાતવાલો અને ઘણો કીનાખોર હોએછે તે અનીતીથી દુઃખી થાએછે.

(૧૧૬) દુનીઆંમાં ભલી દીન, તેની કબીઅત અને કાંમને હમેશાં ઘણું ચાલુ રાખવા વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાંણવું કે, દુનીઆંમાં ભલી દીનનું જણાવું હમેશાં તેનો ઘણો ૨
ફેંસલ આપંવાએછે. કારંણ કે સઘલા દીનદારોથી (ભલી દીન) ચાલુ રહેવાએ ભલી દીનની મારફતે લોકોની અંદર યજદાંની યાદ કરવી અને સચાઇ તથા ભલાઇની વખાંણ કરવીછે; અને ખોટારાં તથા બુરાઇ અને જે કાંઇ બુરી દીનથી સખતી ઉપજાવનારી વસ્તુછે તેને ધીક્કારવીછે.

દાદારનો મજહબ સઘલા પાક અને ફરમી લોકોને સારાં કામ કરવા સારૂંછે. અને બુરો તરીકો બુરાં કામ કરવા સારૂંછે. હકુમત, ફરમાંન-બરદારી, ગરીબોની પરવરશી, ગોરપંદોને છુટાપણાંથી રાખવાં અને વલી બીજાં ઘણાંએક સાચાં સવાબનાં કામો અને તેને લગતી બખ્શેશ ભલી દીનથીછે. અને તે (દીન) ની મારફતે બોદાના તાબેદાર લોકો ભલા તરીકાવાલા કેહવાએછે. અને જેઓના મજહબની અંદર બોટારૂં અને પાપછે તેઓની અંદર આએ સાચા સવાબનાં કામને માટેની કઉઅત નથી.

૩ ભલી દીનની કઉઅત લોકોને ગુનાહની અપવીતરાઇની અંદર ચાલવાથી સુધારનારીછે. તથા (દીન), તેની હકુમતથી (આદમીની) બોલાદને ચલાવનારીછે. અને પાક હાલતમાં (લોકોને) ચલાવવાથી બલકના લોકોમાંથી એબ આપનારનો ઘટાડો થવોછે. અને લોકોને સઘલી એબ અને ઘાતથી પાક રાખવાએ તેઓને હમેશની ખુરતી રોશનીને માટે સુધારવુંછે; તે એવી રીતે કે, અપવીતરાઇમાં તેને ચાલવાનું એકુ કારંણ જણાતાં, ભલાઇનો વધારો કરવો અને (તેને લગતી) બદીને તોડવી. અને જે કાંઇ દેવને લગતી સકતીઓ તે (માંણસ) ની અંદર હોએ તે સઘલી બુરી સકતીને તોડવાના ઉનએ દરજેના વીચારથી પોતાને ચલાવવું. આએ (દીન) ઉપર સઘલાં આદમીઓએ કાએમ રેહવાથી દુનીઆંનાં લોકોની અંદર સઘલી ભલાઇથી સુધારો કરવોછે. અને એથી બનાહમી-નોને ઘણી સખ્ત ઇજા થવીછે. ભલી દીનને લીધે ફશોકન્તને લગતા સ્પેનામીનોથી બનાહમીનોને દરએક કામથી અસકત કરવો તથા દરએક ચીજથી બરતરફ કરવોછે. અને ફશોકન્તને (યાને સેવટના શુધારાને) ચાલુ રાખવો મજદીઅસની દીનના ભલા વીચારને (દુનીઆંમાં) ચાલુ રાખવાએછે.

૧ (૧૧૭) **માંણસ (બોદાએતાલાનો) દોસ્તી અને કામને સારૂ પસંદ પડતું નેક જાતના સંબંધને લીધે અને લોભી જાતથી દુર રેહવાએછે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો બોલાસો.**

૨. જાંણવું કે, ઘણાંજ ચહડતે દરજેનાં આદમીથી, છેક ઉતરતે દરજે-વેરના આદમીની મરતબાની ગણતરી, આએ (યાને નીચે જણાવેલા)

૩ છ તરીકાથી છે. પેહેલ્લું સરવેથી સરસ (આદમી) તે છે કે. જે

બુરાઇ વગર ભલાઇની મારફતે જીનદગી ભોગવનારૂં (હોયે). બીજું તે (આદમી) છે, કે જે બુરાઇને માટે વગર જીનદગીવાલું અને ભલાઇને માંટેની જીનદગીવાલું (હોયે). તરીજું તે (આદમી) છે, કે જે ભલાઇ અને બુરાઇ એ બંધેને માંટેની જીનદગીવાલું (હોયે). ચોથું તે (આદમી) છે, કે જે બુરાઇથી જીનદગી ગુજારનારૂં અને ભલાઇથી નહી જીનદગી ગુજારનારૂં (હોયે). પાંચમું તે (આદમી) છે, કે જે ભલાઇ અને બુરાઇ એ બેહુની મારફતે જીનદગી ગુજારનારૂં નહી (હોયે). છઠું અને સરવેથી પસ્ત દરજેનું તે (આદમી) છે, કે જે બુરી જીનદગીની મારફતે ભલાઇની ખરાબીવાલું (હોયે). જે (આદમી) બુરાઇ વગર ભલાઇથી જીનદગી ગુજારનારૂંછે, તે આદમીએોની અંદર સરવેથી અહડતે દરજેનું છે. અને તે ખોદાએતાલાની) દોસ્તી તથા કામને સારૂં પસંદ કરવાજોગ છે. સારી જાતનું (યાને યજદ અમેશાસ્પંદના) સંબંધ વાલું (આદમી) હમેશાં બુરાં કાંમનો લોભ કરવાથી દુર રેહનારૂં છે. જે (આદમી) ભલાઇને ખરાબ કરવા સાથે બદીની મારફતે જીનદગી ગુજારનારૂં છે, તે અહડતે દરજેની દોસ્તી અને કાંમને પસંદ કરવાથી તથા સારી જાતના સંબંધથી રદ થાએલુંછે. અને સારી જાતનો સંબંધ ધરાવનારૂં (આદમી) હમેશાં બુરાં કાંમથી અને લોભી જાતથી દુર રેહનારૂં છે. આએ બે તરીકાવાલાં (માંણસ), વચલાં એેઆર (આદમી) ની અંદરથી છે. જે ભલાઇથી જીનદગી ગુજારનારૂં અને બુરાઇથી નહી જીનદગી ગુજારનારૂં (આદમી છે) તે અહડતે દરજેની દોસ્તી તથા કાંમ અને સારી જાતનો સંબંધ તથા ઉનચી દીનને પસંદ કરવાએે અને લોભ કરવાના વગર વિચારથી અને બુરાં કાંમથી દુર રેહવાએે ઘણાજ અહડતા દરજાની નજદીકીવાલું છે. જે ભલાઇ અને બુરાઇ એ બંધેને લગતી જીનદગીવાલું (આદમી) છે, તે આજાર અને બદીથી દુર રેહીને પોતાને દુરઅંદેશીથી ચલાવવાએે પોતાનાં શુખની બખ્શેશ મેળવનારૂં ભલા (સ્પેનામીનો) થી થાએેછે. જે (આદમી) બુરાઇની મારફતે જીનદગી ગુજારનારૂં અને ભલાઇથી નહી જીનદગી ગુજારનારૂંછે, તે લોભી જાત (યાને આજદેવ) ની મારફતે હમેશાં સારી જાતના સંબંધને બુરૂં ચાહનારૂં અને વખતની અંદર છુપીઆં કાંમને (ઇચ્છાને પાપને) પસંદ કરનારૂં છે. જે (આદમી) ભલાઇ અને બુરાઇ, એ બેહુને લગતી જીનદગીવાલું નથી, તે વખતની અંદર ઠગાઇનાં કાંમથી તથા મોહટાઇનાં કાંમથી દુર રેહવાએે બદબખતીની (યાને દોજખની સજાની) ઇછાવાલું નથી.

૧ (૧૧૫) **અપ્રમાંણીક મુલ, પ્રમાંણીકપણું તથા અપ્રમાંણીકને (પ્રમાંણીકપણાંમાં) ફેરવવાના ઊપાએ બાબે ભલી દીનને લગતો ખોલાશો.**

૨ જાંણવું કે, અપ્રમાંણીક (માંણસ) તેના જાતી ઉલટા વીચારે કરીછે. જે કોઇ અનીતીવાલી જીનદગી ધરાવનારૂંછે, તેનો વીચાર જે વસ્તુની તેને જરૂર નથી તે દરએક વસ્તુને મેલવવાનોછે. અને તે (અપ્રમાંણીક વીચાર) ની મારફતે તેનું જે કાંમ છે, તે ફરહીબુતની જાતને લગતુંછે. અને તે (ફરહીબુત) ને લગતી હયાતીના વીચારને અન્તકરણની અંદર રાખવાએ, જેકાંઇ વસ્તુની તેને અગત નથી, તે દરએક વસ્તુ મેલવવાએ તથા જે કાંમ તેને માંટેનું નથી તે કરવાએ, તેની જાત અઇબીબુતને લગતીછે. (આએ) ફરહીબુત તથા અઇબીબુતની બંધે જાત દેવોના તરીકાવાલી અને ધાતકી વીચારવાલીછે. વલી જે (આદમી) નો વીચાર હયાતીને લગતા તરીકાવાલો છે, તે (આદમી) જે કાંઇ વસ્તુની તેને જરૂર છે તે દરએક વસ્તુ મેલવવા સારૂં પોતાને ફેરવનારૂં છે. અને તેને માંટેનું કાંમ કરનારૂં છે. અને જે વસ્તુ તેને લગતી નથી, તેને તે મેલવતું નથી. તથા જે કાંમ તેને લગતું નથી, તેને તે કરતું નથી. તેથી તેની જાત પ્રમાંણીક યજદોના તરીકાવાલી છે.

૩ અપ્રમાંણીક (માંણસ) પોતે ફરહીબુત અને અઇબીબુતના ઉલટા વીચારવાલી પેદાએશ છે. અને તે બુરા વીચાર તથા બીજી દરએક બદીનું મુલ ધનાહમીનો છે. જે પરમાંણે દાંનાઇને લગતા પ્રમાંણીક વીચારની ઉતપન્તી અને બીજી દરએક ભલાઇનું મુલ સ્પેનામીનો છે. તેથી અપ્રમાંણીક માંણસો એક બીજાને સારૂ જે કાંઇ પાપી કાંમ કરેછે, તે અંધ્રમઇનીઉશનાં અપ્રમાંણીક મુલની ઉલટી અસરના પોહચવાથી છે.

૪ અને તેને લીધે અપ્રમાંણીક માણસો બુરી બુદ્ધીનું મુલ જે ધનામીનો છે તેનાં કાંમો કરેછે. જેમ ધરમી માંણસો દરએક કાંમ દાંનાઇવાલાં મુલ સ્પેનામીનોની દાંનાઇથી કરેછે તેમ.

૫ અપ્રમાંણીક (માંણસ) ને પ્રમાંણીક બનવાનો ઉપાએ ભલી દીનનું નીતીવાલું કઉઅત છે. અને ભલી દીનવાલો પાદશાહ તે (દીનની નીતીની કઉઅત) થી (અપ્રમાણી [માંણસનો) બે તરેહથી ઉપાએ કરનારોછે.

પૈહલ્લું—(તે પાદશાહ) પોતાના ખવાસને અનીતીથી જલવવાએ બેહદ આદમીઓના ખવાસને અનીતીથી મીનોની (યાને બેહશતની) તરફ જલવી રાખેછે. બીજું—(તે પાદશાહ) ભલી દીનની નસીહતથી (માંણસોને) નીતીની હીમતવાલાં બનાવવાએ તથા લોકોને ગુનાહની સજા કરવાથી (તેઓનો) બચાવ કરનારાઓને (શેહરની અંદર) મુકરર કરવાએ, તેઓને માંટેની પુરતી કઉઅત, આપનારો છે. કે તેને લીધે ઘણાંએક આદમીઓ અનીતીનું બોલવા અને કરવાથી સંભાલ ભરેલાં રીહે. અને તેથી અનીતીવાલા પાદશાહ તથા નીતીવાલા પાદશાહનું ૬
જણાવુંછે. અનીતીવાલાને ઇનસાફ આપનારો પાદશાહ તે છે કે, તેમાં ૭
પાદશાહને લાએકની દાંનાઇ હોએ. અને તે દાંનાઇથી તે (પાદશાહ) જાતે હકુમત કરનારો હોએ. તથા તે પાદશાહની અંદર જેટલો સારો ઉપાએ કરવાની સકતી હોએ, તે મુજબ જો તે દરએક (આદમીના) આતમાને જલવવા સારૂં હીમતવાંન રેહ, તો (તેની રઇઅતની અંદર) અનીતીવાલું માંણસ મુતલક રેહ નહી. અને તેવા પાદશાહની હકુમતની અંદર દરએક (માંણસ), અનીતીવાલાં માંણસને પાદશાહની તરફથી (સજા કરવા) સારૂં નાહીમત નહી થાએ. અનીતીવાલાં માંણસને ૮
સારૂ પાદશાહનું પોતાનું કાંમ એ છે કે, અનીતીવાલા માંણસને સોધી કાહડવું. અને તે અનીતીવાલાં માંણસને લગતી દુઃખકારક ફરીઆદથી તેને ઓલખવું; અને તે અનીતીવાંન (આદમી) ને નીવારંણ કરનારા ઉનચી અકલવાલાઓએ જહેરમાં મેંલવું. (યાને તેને ધરંમનાં ફરમાંન મુજબની સજા કરવી.) જાતી બુદ્ધીવાલો નીતીવાંન પાદશાહ પોતાનાં પાદશાહી ફરમાંનથી આએ રીતે અનીતીવાલાં માંણસનાં દુઃખનું પુરતું નીવારંણ કરનાર થાએછે. અને તે (પાદશાહ) અનીતીવાલાં માંણસની ફરીઆદ પોંહચતાંવાર પોતાના ઓધાની મારફતે તેનાં દુઃખનો અટકાવ એવી રીતનાં નીવારંણથી કરેછે, કે તેથી તે (અનીતીવાંન માંણસ) નીતીવાલું થાએછે. અને તે પાદશાહ, તેહને લગતા ગુનાહથી પાક રેહછે. આએ રીતના ઇનસાફથી અનીતીવાંન માંણસના અનીતીવાલા ૯
વીચારથી દુનીઆંના લોકોનો બચાવ થાએછે. તથા (તે અનીતીના વીચારને તેઓથી) દુર કરી શકાએછે. ધરમગુરૂઓમાંથી જે અનીતીવાંનને ૧૦
અનીતીથી ઘણો જેબદાર કરનાર છે, તે બુરી બુદ્ધીવાલા આશભોગના ધરમ અને તરીકાથી ઠગાએલોછે. જે અનીતીવાલો (ધરમગુરૂ) આદમીઓની

અંદરથી ધરમને લગતી ઇચ્છા તથા (ધરમને લગતાં) કામથી ચહડતે દરજ્જેના મદદગારની તરફ પોહચેલી ધરમી લોકોને નીચ મદદગારની તરફ કરનારો છે. (એટલે જે ખોદાની રાહ ઉપર ચાલનારાં આદમીને એહરેમનની તરફ ચલાવનારો છે.) તેથી તે પાપી વાચાવાલો અને ઇમાનને ઠગનારો આશમોગ ધરમને લગતી દાનાઇ તથા સ્પેનામીનોના તરીકાવાલો. મજહબ એ બેહુને નામે (લોકોને) જુઠ ધરમ ઉપર એકીનદાર કરનારો છે. અને ધરમની દાનાઇ તથા સ્પેનામીનોના ધરમને બદલે બુરી બુદ્ધીવાલો તથા અંધમઇનીઉશની બદીને લગતો ધરમ સહમજાવેછે.

૧ (૧૧૧) **જે (ચીજ) દુનીઆંને સારૂં, બદનને સારૂં, રવાંનને સારૂં અને આદમીઓની વચે તથા કામ અને ચુકાદાને સારૂં સારી છે; તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

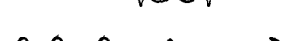

૨ જાંણવું કે, ભલી દીનની અંદર ફરમાવેલું છે કે, દુનીઆને સારૂં ખુબીવનતો હાકમ,—આદમીની જાતને સારૂં અકલ,—રવાંનને સારૂં સખાવત; આદમીઓની વચે સચાઇ; અને સઘળાં કામ અને ચુકાદાને સારૂં પુરતા વીચારવાલી કુશેશ સારી છે.

આખે પુસ્તક પાંચમાંને છપાતાં થએલી ભુલને લગતું ગુજરાતી સુદ્ધિ પત્રક.

પૃષ્ઠ.	પંક્તિ.	અસુદ્ધ.	સુદ્ધ.
૨૬૭	૧	પેદાએશની બરાબરનો કહેલોછે. એટલે જે....	પેદાએશની બરાબરનો કહેલોછે. એ વિશે એવો ખોલાસો કરેલોછે કે જે (શખ્સ) પુંજી વાલો હોય તેની આગલ (પુંજી વગરનો) કોઈ મોહતાજદાર શખ્સ (બક્ષીસ માગવાને માટે) આવે અને તેને જો તે (બક્ષીસ) નહીં આપે, તો તે દરજની (યાને હરામનની) પેદાએશ તરીકે છે. એટલે જે....
૨૬૭	૩	જાહેર રીતે લોકો	જાહેર રીતે શહેરના લોકો
૨૬૯	૧૦	ગુજરેછે;..	મોજમાં ગુજરેછે;
૨૬૯	૧૦	આતમાની સમજને લગતા સબબથી.....	આતમાના બરાબ થવાને લીધે તેઓને લગતી સમજથી
૨૬૯	૧૬	એકમતથી કામ કરવાં	એકમતથી હમેશાં કામ કરવાં.
૨૭૦	૧૩	બેહરો મલેછે.	બેહરો વધારે સારી રીતે મલેછે.
૨૭૧	૬	તરફનો સંભાલ કરનારા....	તરફના સંભાલને અને
૨૭૧	૧૪	તરફથી.....	તરફ
૨૭૩	૩	તે આદમીએ પસંદ કરેલાં કામ દાદારને પસંદ પડતાંછે ..	તે આદમી દાદારને પસંદ પડતાં કામથી તે (દાદાર) ને પસંદ પડતુંછે.
૨૭૩	૫	બુજોરગી ભરેલા	(બુજોરગી ભરેલા)
૨૭૩	૭	અકલથી	અકલની
૨૭૩	સેવટથી ૪ થી	૬ (યો ફકરો)	[સેવટથી પાંચમી લીટીની બાજુએ ૬ નો આંકડો જોઇએ, તેમજ ચોથીની બાજુએ ૭ નો આંકડો જોઇએ.]
૨૭૪	૧	૭	[હીંયાંથી ૭ નો આંકડો કાઢી નાખ્યો.]
૨૭૫	૭	નાસકારક	નાશકારક પરંદાં
૨૭૫	૧૦	રેહવું છે....	રેહવું છે.)
૨૭૫	૧૫	પ્રાકરંણમાં..	પ્રકરણમાં

સફો.	સતર.	અસુદ્ધ.	સુદ્ધ.
૨૭૫	સેવટથી ૨ જી	બુજોરગી	બુજોરગીનો જોઠો
૨૭૫	સેવટથી ૧ લી	હમેશગીને લગતી	હમેશગીવાલી તથા
૨૭૬	૪	હકુમતનું મુલ્ક છે.	હકુમતનું જેબદાર મુલ્ક છે.
૨૭૬	૧૫	માંણુસને તસદી	બુરા મીનોની મારફતે માંણુસને તસદી
૨૭૬	૧૮	મથક છે.	ઇમાંન છે.
૨૭૭	૧	નેક પેદાએશને	પેદાએશને
૨૭૭	૧૦	જણુનમ....	જનમ
૨૭૭	૨૦	બનેલાંછે.	બનેલીછે.
૨૭૭	૨૧	માદાના..	હૈયાતીના આત્માના
૨૭૮	૧૨	તેમાં (આદમીઓ)	તેમાં (આદમીઓ) છુટકારાવાલી કઉમતે
૨૭૯	૧૪	અશો મરદ તરીકે	અશો મરદ
૨૮૦	૨	જેને	જેમાના એકને
૨૮૦	૬	નાફરમાની અને	નાફરમાનીની મારફતે
૨૮૦	૧૩	કમ.....	કામ
૨૮૨	૧૪	અને તે શકતીઓની મારફતે...	અને તે શકતીની મારફતે આએ દુન્યાને લગતો આત્મા કાયાની અંદર હદવાલા વખતનો છે.
૨૮૫	૩	ઉમદા	આએ ઉમદા
૨૮૫	૨૪	સગાઇ(નો બંદોબસ્ત)	સગાઇનો બંદોબસ્ત)
૨૮૭	૮	ઇનસાફથી	ઇનસાફને
૨૮૭	૧૨	નહીં પોંહચવા તથા....અને સઘલા લોકોને	(નહી પોંહચવા વગર તથા.... અને સઘલા લોકોને)
૨૮૮	૯	થક..	થકી
૨૮૯	૫	વગર ઇજાવાલાં....	ઇજા દેનારાં
૨૮૯	૬	તેને	તે વગર કારણે
૨૯૩	૪	[મારજીનમાં આપેલા ૮, ૯, ૧૦, ૧૧ ને બદલે	[૯, ૧૦, ૧૧, ૧૨ વાંચવા]
૨૯૫	૧૧	કીનો ....•	ઉલટી રીતનો કીનો
૨૯૭	સેવટથી ૩ જી	હકુમતે....	હકુમતને
૨૯૮	૧૭	શાગેરદોન	શાગેરદોનાં
૨૯૮	૧૯	આતશ	વરધીના કરનાર આતશ
૨૯૯	૪	આરધના	આરાધના
૨૯૯	૧૧	.....	[મારજીનમાં ૧૧) નો આંક જોઇએ]
૩૦૩	૧૩	નોકસાન વગરનું	નોકસાન ભરેલું

પાને.	પંતર.	અસુદ્ધ.	સુદ્ધ.
૩૦૪	૧૯	ઓદાચ્એતાલાતેના પેગામ	ઓદાચ્એતાલાનો પેગામ પોહ-ચાડવામાં આવેલોછે તે
૩૦૭	૧૬	જણુચ્એ તો..	જણાચ્એ તો
૩૧૦	૨૦	(ગેતીને લગતી	(મીનોને લગતી....
૩૧૧	૨૧	જે આદમી છે	જે પક્ષવાલું આદમી છે
૩૧૧	૨૧	મોતવાલી પક્ષવાલું..	મોતવાલું
૩૧૪	૨૬	છ પદવીચ્ઓને માટે.... થવા વીસેની છે	સાત પદવીચ્ઓમાં આદમીચ્એ માટે સરવેથી સરસ છે.
૩૧૫	૨૧	જે આચ્એશવાલું	જેઆચ્એશવાલું
૩૧૬	૨૬	અભીમાંન	અભીમાની
૩૧૭	૨૭	સવાગત	સવાગતા
૩૧૮	૨૩	પેવસ થાચ્એછે. અને તેને લીધે..	પેવસ થાચ્એછે તેને લીધેછે. અને
૩૧૯	૧	પોંહચ્વું	હમેશાં પોંહચ્વું
૩૧૯	૩	સજ્જને....	બુરા ખ્વાસવાલા સજ્જને
૩૧૯	૧૨	ઓદાના બંદા તરીકે રેહવું..	મોહટું મન રાખ્વું
૩૨૦	૬	.....	[મારજીનમાં ૩ નો આંકડો જોઇયે]
૩૨૦	૮	.....	[મારજીનમાં ૩ ને બદલે ૪ જોઇયે]
૩૨૦	૨૦	કશીકન્તને લગતા સ્પેનામી-નોથી ઘનામીનોને દરએક કામથી.....	સ્પેનામીનોથી ઘનામીનોને કશી-કન્તને લગતાં દરએક કામથી ....
૩૨૦	૨૬	રેહવાચ્એછે.	રેહવાચ્એછે,
૩૨૦	૨૯	.....	[મારજીનમાં ૩ નો આંક. નહીં જોઇયે]

THE ENGLISH TRANSLATION,

BY

DARAB DASTUR PESHOTAN SANJANA, B.A.

OBSERVATIONS.

1. This English translation is rendered for the first time strictly from the Pahlavi text as prepared by the Author, and in close conformity with his Gujarati version. It is almost literal; a free rendering has been given only in cases where a passage has been found obscure or ambiguous, and its literal translation scarcely readable or perhaps impossible.

2. Italics are used for transliteration of proper names, and chiefly for such Pahlavi words as are inserted in parenthesis in the body of the work or in the notes, to throw light on the particular interpretation put upon them in the Gujarati version.

3. Explanatory words, phrases or sentences are given in parenthesis explicative sometimes of the English word for word rendering, or of a difficult Pahlavi idiom.

4. Brackets are employed to distinguish the notes by the English translator, or the insertion of an English literal meaning from the free rendering, of a word or idiom, in the Gujarati.

D. D. P. S.

CONTENTS.

PAGE.

The six ways of expiating the punishment for the *margarjān* sin ... 271
The good qualities of Hōzvaban Tēhmāsp, his miraculous spiritual power 273
The keeping of oneself and of one's fellowmen from all injurious propensities of man's nature, and the doing of good by oneself to others 275
The hope man has from this life after the soul has departed from the body 277
Exposition regarding the best kings 279
The manner in which man ought to improve himself, and save his soul from hell 280
The injustice done to a deserving person by a gift being given to the undeserving one 281
What things are the most beneficial to men in this world? 282
Men ought to banish pollution from this world 283
The origin, the end, the exposition, and the power of moderate and immoderate thinking, the thoughts suggested from them, and the advantages of the former, and the injury from the latter.. 285
The unfitness of Ahriman to rule over the race of good creatures. The powerful sway of Ahuramazd over the finite and the infinite. 288
The actions acceptable to man, and to the Creator Ahuramazd ... 289
The careful keeping of the fire and water in one's own possession ... 290
The ways by which a Zoroastrian ought to regulate his conduct in good and evil times 291
Steadfastness in the religion, and the thought of detraction from it... 292
The respective appellations of the good and bad religions, and the conditions of their followers 292
Ahuramazd is the Creator of the good creations 294
The counterbalancing, in finite time, of two kinds of evil-doers by two kinds of powerful men designed by Ahuramazd 296
The duration of the soul is infinite as well as finite 301

PAGE.

The movement of the animate body is due to its vital power... ... 301
The ten excellent monitions of the Holy Zartosht 303
The ten contradictory sayings of Akht Jādu 305
The ten monitions of the Holy Dāyūn regarding the laws of the *Mazdayasnān* religion 308
The ten contradictory sayings of Rashnē-Rīsh... 311
The ten monitions of Atrepāt, son of Mārespand 314
The ten contradictory sayings of Mānī... 315
The ten monitions of Khūsrō, the son of Kōbād 318
The ten contradictory sayings of Gūrgī 320
On the origin, course, medium, and the cause of goodness and evil, the impressions produced by meditations upon them, and the upholders of goodness and of evil at the beginning, the middle, and the end of the world 322
The devoted students of the Avesta and the Commentary upon it ... 326
The recognition of the extent of relationship or non-relationship to the Mazdayanān religion among men 327
Ahuramazd is the Self-existent One; from Him are manifested the spiritual and material creations; and the other one (Ahriman) is different from Him. 328
It is inappropriate to blend together whatever is worthy with the perverse object 329
The wisdom, will, work and period of Ahuramazd 331
Man is the sharer of the nature of his original ancestor 333
On the attainment of foresight by man.. 337
Regarding the idea that good success is attainable by man by means of the seven grades leading to the most exalted rank pertaining to mankind 338
The origin of good or evil power in man; the cause of his exaltation or deterioration 339
The cause of the self-deterioration of a person from the condition of being exalted 343

PAGE.

The extensive propagation of the good religion, its power and its achievements 345

Regarding man being acceptable for the purpose of communion with God, or for righteous actions, by means of his connection with the good creatures, and his forbearance from the avaricious creatures 346

The source of unrighteousness; the path of rectitude, and the means of restoring the unrighteous one 348

Regarding that which is good for the world, for the body and the soul, good among mankind, good for action and decision ... 351

(۱۷۹) **(Exposition in the good religion) regarding the following six ways of expiating the punishment for the margarjan* sin.** 1

Be it known that, the six kinds of expiation of the punishment for the *margarjān* sin, are as follows:— 2

When the orders of rulers are† violated, one (kind of expiation) is (by performing righteous acts) by means of riches, or by sincere penitence for that sin, according to the precept of the highpriest of the religion.— 3

One (the second kind of expiation) is by the penitent confession of the (*margarjān*) sin before the highpriest of the religion, whereby the final or best remedy is known for the relief of the soul (from hell), and of the body from imprisonment (in this world); provided that, while fighting with unsubmissive people (*anaīr*), the sinful one shall have slain his enemy or rival in battle at the imminent risk of his life [*lit.* life-devotingly]. 4

One (the third) is, when one, by whom the *(margarjān)* sin of confounding idolatry has been committed, shall, in satisfaction for the sin, rightly and willingly abide† wherever in pursuance of the decree of his king, they may direct his imprisonment for ten years; since the final (effective) reparation for his sin (of idolatry), known (in the religion), is his condign imprisonment for ten years.— 5

One (the fourth) is, when a person who has become liable to *margarjān* punishment by disobeying the commands of his masters or lords, is saved (from the punishment of hell) by obtaining his masters' forgiveness of his sin.— 6

---

* For the explanation and meaning of what is called the *margarjān* sin, *vide* Vol. II. p. 100 note.

† *Mādhevaryāh mānashnē: khūrsandyāh.*

7 One (the fifth) is, when a woman has become liable to the *margarjān* punishment by disrespect towards her husband, (her sin), it is declared, (may be cancelled) by her hus-
8 band's forgiveness.—One (the sixth) is, when any kind of sin, which may have been committed in one's (daily) avocations, is remitted by repenting of that sin with due observance of the directions of the highpriests of the religion as (affording) the best decision.—And the final means or mode of averting from the soul (of the deceased) the effects of its sinfulness, is (by meritorious actions, or by making vows to perform them) during the three days and nights following death (*i. e.* immediately after the soul has parted from the body).*

---

* That the last remedy for averting from the soul the effects of its sinfulness, is known to be by meritorious actions, or by making solemn promises to perform them, might be further explained by observing that, in conformity with the precept of our sacred religion, if a Zoroastrian were to die making a confession of his sins and repenting of them, at the same time enjoining his relatives (or descendants) after his death to perform various acts of religious merit on his behalf; and if, in persuance of his wishes, the relatives perform those actions within three days after death, or make vows to perform them in the presence of the high-priest and the congregation assembled to participate in the *pādrōz* (or the third day) ceremony, this is believed to be the last and best means of preventing the sins from outweighing the good deeds of the deceased person. This is attested by the Dastur-e-Dasturān Adarbād Mārāspand in his formularies of confession called the *Patet-ī-Pashimānih*, wherein the Dastur Adarbāt says on the authority of the *Mazdayasnān* religion:—

* ... "I have composed this *Patet* (or penetential prayer for sins committed) in the firm hope of its meritoriousness, on account of the great danger of hell,

(۱۷۹) **Exposition in the good religion regarding the good qualities of Hozvaban Tehmasp,* his great or holy miraculous spiritual power (put forth) in annihilating evil practices, which was made manifest by virtue of his chieftainship, and by which miraculous spiritual power he was enabled to restore the districts of Iran by expelling different infidel and demon-worshipping peoples from the kingdom of Iran, and to enforce therein the supremacy and the laws of the royal descendants of Erach.** 1

Be it known that, it is manifest from the good religion 2 that the exceedingly miraculous spiritual power of Hozvaban Tehmāsp, was manifested in this world by virtue of his chieftainship in overpowering, destroying and

---

and for the religious merit of the soul; and with the thought that whatever meritorious deeds have been performed by me to the present moment, and will be performed by me hereafter, may in their entirety last for ever, that my sins may be extirpated and my soul liberated from hell. If any sin of mine might have remained (unexpiated by the surplus of good deeds), that is a sin from which there could be no relief (or which remains to be atoned for), I must rest contented with it, and acquiesce in the punishment for it during the three days (after my death). And I direct that good deeds of righteousness be performed, and penetential prayers for my sins be offered at the time of my death or after my death. Accordingly, I unite my intentions with those of such of my co-religionists as may, after my departure from this life, perform acts on my behalf in satisfaction for and expiation of my sins, or such as during the (three days and nights) after my death, direct the performance of the rite of *Getikharid* (*lit.* deeds of righteousness in this world)."

It is written in the first *fargard* of the Avesta *Hādokht Nask*, that: The merit of an *Ashem* (a prayer in praise of piety) is worth the most excellent *Keshwar* of *Khōnerasbāmi*, when it is recited by a person at the time of his passing from this world, praising good thoughts, good words and good deeds, and contemning evil thoughts, evil words and evil deeds. (The Ashem prayer here referred to, is the one recited at the close of the final confession of sins made by a person at the time of death, whereby he declares his approbation of piety).

* King Hozvaban succeeded King Nōzar on the throne of Irān. To Majmeul Tavārikh مجمع التواريخ he is known as the grandson of King Minōchehr. In the epic of Firdōsi and in other historical works, this King

annihilating evil practices wherever they appeared under his sovereignty. And, likewise, by means of his holy spiritual miraculous power, he had revealed to the infidel (*anaīr*) and demon-worshipping peoples (of his time), and to many of their brave commanders,* the prophetic intelligence that Gushtāsp would convert to his (*Mazdayasnān*) religion the (then) king of Turkistān, the men of the Arab tribes with dishevelled hair, and the kingly tribes† called the Kalisiāi and the Rūmî. And that Hozvaban King drove out of the districts of Irān those persons who corrupted (the people) with many enormities,—he ruined or suppressed them, and caused them to disappear; and he readjusted the sovereignty and the laws of the Kingdom

---

Hozvaban is called زو Zō, while he is named زاب Zāb in Majmeul. Although King Nōzar had left two sons, still after his death Zō was elected king of Irān by the unanimous assent of the mighty hero Zāl and all the Iranian nobles. King Zō ascended the throne of Irān at the age of 80, and died at 86. This *yazdānparast* king had spent the whole of his life in the worship of God by austerities, devotions and prayers. He was gifted with the glorious privilege of receiving communications of future events from angelic powers, in addition to which he possessed an intuitive knowledge of future events. The memory of this pious king is preserved in the *Afrine-Ardāfravash* and in the *Farvardin Yasht* para. 131. The marvellous ability which this King attained to by his strict religious seclusion is described in the *Shāhnameh* by Firdosi in the following lines :—

بشاهي بر او آفرين خواند زال — نشست از برتخت زو پنج سال
کهن بود در سال هشيار مرد — بداد و بخوبي جهان تازه کرد
سپه را ز کار بدي باز داشت — که با پاک يزدان يکي راز داشت
گرفتن نياراست و کشتن کسي — و ز انپس ندیدند کشته بسي

Zāl pronounced royal blessings upon him as King. Zō reigned for five years. He was venerable for age, and prudent. He made the world fresh by justice and goodness. He restrained his army from evil doings, since he knew the secrets of providence. He did not suffer anybody to be seized and massacred, and general massacres were thereafter never witnessed."

* *Sēpāh-asbār-i-afzārī.*

† *Bāland-pēshē.*

of Irān. And thereafter he foretold the cessation or disappearance of idolatry, misery and demon-worship, as well as all sorts of pernicious pollution, decay and ruin from water, fire, earth and other good things of creation, from the districts of Irān, and the prevalence therein of renewed courage and victory for the religion of Ahuramazd in the millennium of Zaratusht; and that, finally (*i.e.* at the time of the resurrection), in accordance with the will and decree of the Almighty, the holy lord of Chasrū-madinā,* the son of Gushtāsp, who is otherwise called Peshōtan, with his 150 disciples, will be powerful (enough to bring about the final renovation above mentioned.)

---

(٧٧) **Exposition in the good religion concerning the keeping of one's self and of one's fellowmen from all the evil or mischievous propensities of man's nature, the moment they are perceived (to be injurious); also concerning the doing of good by one's self to others of the same (one's own) race or religion.** 1

Be it known that, every manifestation of affection in man is towards himself or his own offspring. Hence it is befitting that a man and his offspring should do good 2

---

* 𐬎𐬭𐬀𐬯 𐬎𐬌𐬥𐬀𐬌𐬥 *Chasrū-madīnā* is the designation of Kangdez, where there is the abode of Peshōtan the immortal son of King Gushtāsp. *Chasrū-madīnā* may literally mean "a city which is under (the divine) shelter or favour." This name afterwards came to be applied to the river surrounding that city, which is hence also called *Chasrū-madīnā* in the Bundehesh. In the Dādastāne-dīnī the name occurs in the form 𐬎𐬭𐬀𐬯 𐬎𐬌𐬥𐬀𐬌𐬥 *Chiterū-mādinē*; in the Bundehesh 𐬎𐬌𐬥 𐬎𐬌𐬥 *Chiterū-madīnō*. These two forms of the name are read by the learned Dr. West, *Chītrōk-mādhanō* (or *māyānō*) and *Chītrō-māōnō* respectively; which readings are also admissible on account of the similar shape of several Pahlavi characters.

and not evil (towards each other). Man ought, (therefore), to feel affection for himself and for his own children; and the rearing of children and (so to say) the reproduction* of one's self, is owing to the love of one's own race or family. It is necessary that the relations between man and man should be governed by a pure affection, in order that they may be capable of virtue, and that their inclinations may be turned from evil. All men are as one's own person and children. For this reason every man should be greatly averse to evil, and be very eager to advance in goodness; since every man is a participator (in the goodness or evil) of this world. No man, therefore, should deliberately cause injury to others, or take pleasure in the injury that may befall them. He in whose soul virtue dwells, is well disposed towards others, and desires or is pleased with the happiness of others; thereby he becomes capable of preventing mutual injuries among men, and of promoting the union of virtue among them. And, accordingly, such a man counteracts or destroys that power in men, which troubles the world and abets the *drujas*. And, thus, the *drujas* are tormented by the *yazads*; and the world-aiding *yazads* themselves drive away completely from the world the infamous *drujas* and the mischief (emanating from them); and (thus) by means of the *yazads* goodness is increased in this world.

3 Accordingly, these two kinds of evil exist in this world. One proceeds from a human creature of this world on account of the devilish power (acquired by him); the other emanates from the invisible *drujas* because of their own (inherent) power. (Both of these evils) ought to be

* *Vakhshīnīdan.*

expelled from the world.—But there are two kinds of 4
goodness. Of these one originates from man (a creature) of this world, the other comes on the world from the invisible *yazads*.* It is revealed by the good religion that in the 5
final seven and fifty years perfect goodness unnalloyed with evil, shall prevail in the world through *Soshyōs*,† and just before the resurrection all men for their fidelity to the *Mazdayasnān* religion, shall be rennovated by means of their good-natured or virtuous deeds, and shall in their conduct obey the precepts of the Gāthās.

---

(۱۷۸) Exposition in the good religion regarding the hope man has from this life, and (his) fear of damnation, and the departure or return of the one (object, viz. the soul) from the other (viz. the body). 1

Be it known that, it is owing to the divine glory (of 2
Ahuramazd) that man from the beginning has in life the knowledge of his Creator's desires; but (it is) by not remembering Him, and by being drawn towards the immoral (sinful) splendour (or attractions) of the Blemish-giver (Ahriman), that by his life (in this world) he

* Good and evil exist respectively on account of angelic and devilish power of man. The meaning is that it is the demons that produce evil in this world, and it is by them and by men who possess their evil nature, that that evil is accomplished in this world. Of these the devils are the authors of evil, while demon-worshipping men are as it were the tools by which the demons work out their ends.—In like manner the *yazads* are authors of goodness in this world; while their active instruments are those *yazdānparast* people, who have the power and attributes of angels to destroy the evil and to enlarge the good in this world.

† *Vide* the note regarding them in Vol. I. pp. 30-31.

brings on himself damnation for eternity in the next.* As long as man is in inward communion with the *yazads*, by sincere worship of the Diety, and by (means of the active influence of) angelic powers, he is capable of procreating offspring, he acquires great ability or talent for other works (varied actions), as well as dignified wisdom [*lit.* an increase of wisdom]. And by following the immoral splendour of the wicked (Ahriman), his expectations of the future are filled with fear of damnation during his passage to the Chinvat Bridge (*i.e.* at that moment he has lost all hope of obtaining the final reward, and is instead tortured with the fear of damnation in hell). He, whose life has been devoted to the remembrance of the Highest (*i. e.* the Almighty), is not (troubled) with any foreboding of painful suffering (to come hereafter). And should disgrace or reproach come on that man of angelic strength, through any good deed of his, his fear of damnation in hell is moderated or destroyed by the power of the divine glory that aids him, and the hope he derives from a life spent in communion with heavenly beings; and because of the absence in him of any of the unrighteous splendour of the Blemish-giver (Ahriman), his future life is exempted from affliction.—When man cannot adore the Deity, it is derogatory to the divine wisdom (in or familiar to him), by reason of the great diminution of his share in the divine glory. Consequently, that man who is of a perverse disposition, and without God's religion which

* That is to say, if a person instead of doing his duty in this life by conducting himself according to the will of the Almighty, and of acquiring as a reward happiness in the next world, obeys Ahriman, and does acts worthy of him (Satan), he loses the felicity of the next world, and becomes liable to suffer imprisonment in hell.

teaches the hope of a future life and forewarns of the punishment of hell, is deprived of the knowledge of both (*viz.* the hope of an eternally happy life and the fear of the pains of hell.) On account of this perverse inclination (arising) from the unrighteous splendour of the Blemish-giver (Ahriman), and by reason of forgetfulness of the future life (in heaven), man gradually reaches a condition [*lit.* knowledge] which is deserving of damnation. Moreover, when men are no longer capable of procreating children or able to maintain them, and are on this account grieved with despair, their souls are (directly) disunited (from their bodies) by (the decree of) *Astōvidhāt* or Fate, and they are then overwhelmed with deep despair both on account of the future (which life they have forfeited), and the damnation (in hell, which they have merited); and having neglected the Deity during life, they remember Him the more at the moment of death. Because it is declared concerning those who fall into hell, that from the severity of their punishment in hell, their life which in this world they deemed to be proper (or free from blame), appears to them in hell so unfit or stained with sin [*lit.* so changed into unfitness], that they eagerly express the wish: "Would that we had never been born, or that we had not lived to follow the faith of the sinful." On account of which (penalty) they also exclaim that (it would have been) better if they had never been born.

(IV9). Exposition in the good religion regarding the best kings. 1

Be it known that, the kings (who are) like Jamshed and Vishtāsp in dignity, are the best kings. That king 2

is like Jamshed in dignity, who like Jamshed is most prominent (or conspicuous) among men like the sun, and who is well-disposed towards all those among the good creatures, who are submissive to the Deity. That king is like Vishtāsp in dignity, who like King Vishtāsp is known as the most friendly towards, the most sincere accepter, the most faithful adherent, and the most zealous propagator, of the Mazdayasnăn religion (in this world).

---

1 (۱۸۰) **Exposition in the good religion regarding the manner in which man alone among the Creator's creations, ought to improve himself and save his soul from hell.**

---

2 Be it known that, of all God's creatures man may improve himself and save his soul from hell by the following six (means). Three (of these) are chiefly for the preservation of the soul (from sin); and three chiefly for
3 the improvement of one's self.—(1) One (means) of (preserving) the soul is each man's own conscience, which is the essential means in man of avoiding sin, of making relief unnecessary, of escaping penal imprisonment, and
4 of effectually keeping the soul out of hell.—(2) One is the religious teacher in this world, who by training men in the *Mazdayasnăn* religion, and in the knowledge of the means of preserving their souls through their meritorious actions and of punishment for sins, relieves (or confirms) those who are good, and enables them to
5 reach a high degree of religious merit.—(3) One is the Rashn-e-Rāst and other spiritual lords, (angels and

archangels), who, when a man has already repented of his sins in this world, made satisfaction for the sins committed by him, and cast away those sins from him, purify that person from the penalty due to such sins, at the time of reckoning on the third night after death, and send him by the Chinvat Bridge into the abode of Paradise.*—The three (means) particularly adapted for the 6
improvement of one's self (are as follows).—(1) One is a 7
well-conducted (friend) who lends a helping hand in distress, who communicates to his fellowmen the influence of his own good disposition.—(2) One is the path of 8
mithra (*i. e.*, of truth and honesty)† which when a man's soul has been endowed with it, preserves his life and person in persevering union with the *yazads*.—(3) One 9
is the world-protecting king who is a refuge unto mankind in this life from every pernicious object (sin), and who cherishes and liberates them.

---

(١٨١) Exposition in the good religion regarding the injustice (done) to a rightful‡ person by a gift (being given) to an unrightful§ one. 1

Be it known that, the injustice to a rightful person 2
by gift being made to an unrightful one, arises in the

---

* In the 12th Chapter of the Pahlavi work entitled Dādastāne-Dīnī, we are told that the angels *Mehr (Mithra)*, *Srosh* and *Rashne* weigh the meritorious and sinful deeds of every man on the dawn of the fourth day after death, and after scoring off his sins against his good acts, in proportion to the residue of merit, send the soul to the appropriate stage of happiness in Paradise.

† By the path of *Mehr* or *Mithra* is to be understood the habit of conducting one's self in this world with honesty and truth.

‡ [Deserving.] § [Undeserving.]

following manner. It is necessary (for a religious person) to make a gift, joyfully and unasked, to a proper person who is deserving of it (i.e. of that gift), since if he does not bestow it (upon that worthy man), he commits a sin
3 [*lit.* there will be sin]. And if the giver does not bestow it on one who is unrightful and has not asked for it,
4 he does not incur any sin at all. But if being requested (by a deserving man) and being rich, he refuses to grant it, he is called in the Gāthās the *Drūjō*, "of the creation of the *Drūj* (*Angrōmainyu*) himself." Regarding this the exposition is as follows:—Whosoever does not bestow a gift on the man who comes to him with a desire (to have something), is the creature of the *Druj*, that is he has acted like a creature of the *Druj*, and thus (it is proper that) he be called publicly [*lit.* by the voice of the kingdom], one of the nature of Ahriman [*lit.* as one of the evil creations of Ahriman].

---

1 (۱۸۲) **Exposition in the good religion as to what things are the more beneficial to men in this world.**

---

2 Be it known that, the following six things are the
3 more beneficial to men:—(1) One is to confess openly one's sins, that they may be legally punished in this world in the presence of the leader of the Bākhdhī
4 community *(hanjaman)*.—(2) One is that men should have a constant *(ham-bastē)* reverence for whatever has been done by the previous leaders of religion (*poryōtkaēshān*).—
5 (3) One is the zealous exertions of the talented *Āthravas*

to establish institutions for religious instruction.—(4) One is that the disciple should acknowledge the habits (or follow in the footsteps) of his worthy teacher, and secure himself from punishment by (the bond of) association with him and by meditations on the *Mazdayasnān* religion.—(5) One is the humble submission to the deservingly pre-eminent high-priest of the *Mazdayasnān* religion, (as a final or best resource) for the faithful followers of the *dīn* (religion) of Ahuramazd to advance in the good religion.—(6) One is the concord of the subjects of the Sovereign of the World with the just and supreme king of a continent, for the proper advancement of the people. 6 7 8

---

(١٨٣) Exposition in the good religion (on the subject) that men should as much as possible banish from the world the visible portion of pollution or all kinds of (filth, that no harm may accrue unto them.) 1

Be it known that, the only best means of giving perfect health is the *Mazdayasnān* religion; since this is manifest from it, that men ought to clear away from fertile land, or as much as possible keep aloof from, all dead matter, bodily refuse or pollution of any kind, and to destroy two-thirds of such putrid matter from amongst the population. Accordingly, they are to abstain from burning it (*i. e.* putrid matter) in fire, and from pouring water over it; and they ought to preserve those (elements) from pollution. By the continued shining of the fires (*i. e.* by the heat of the sun, moon and other fires), two-thirds of 2 3

the pernicious matter (or poisonous atmosphere) in the world is destroyed. It is also manifest that the entrance of the contamination of putrefying substances unto men is owing to the Blemish-giver (Ahriman), and there result from it corruption and stench which produce poisonous exhalations infecting men (with diseases). The visible form and figure of the body on earth are due to (or dependent on) air and fire; and it is they that nourish the vital parts in the physical structure of man. Consequently, it is the precept of the good religion to preserve them (from
4 corruption). By bringing contamination or putrefaction into these substances (viz: fire, air and water), disease is produced; (so) by preserving them, and by removing pollution and stink, salubrity and health may be secured for men and cattle. Pure water is the means by which man preserves his body from defilement (or infection). And on account of their fidelity to the *Mazdayasnān* faith, our ancestors used to respect and put in practice the precepts of the *Mazdayasnān* religion, given by the high-priest of the good religion, as well as the mandates issued by the sovereign professing the good religion. The sovereignty of the *Mazdayasna* prince was accepted as their own supremacy by men of the good religion; and thus it came about that men acted in accordance with his orders. On that account a blessing was (pronounced) on the people of the world by the accomplished doctor or high-priest of the *Mazdayasnān* religion, for the increase of piety, beauty and gloriousness in mankind. Victory, greatness and deep adoration (of men) in this world, are the result of the innumerable pious actions (undertaken) to strengthen

their own happiness in the next. They who abandoning the teaching (or precepts) of the accomplished high-priest, have fallen into pamperedness or luxury owing to (their association with) a priest who teaches impiety to mankind, and who is deceitful and leads them into evil ways, turn away, in the decay of their soul and body, from the knowledge thereof; and in consequence complete (grievous) distress is seen in this world. And such is the exposition in the *Mazdayasnān* religion, that all men should adopt means for the health and well-being of the world by accepting the precepts of the accomplished high-priest of the religion, and that they should always act in union with that accomplished high-priest who is a guide in the exalted path. And that accomplished high-priest should at the same time inculcate the maintaining of mutual peace (or friendship) and charity towards one another, so that all (men) may remain free from corruption, decay, old age or mortality, and that all men in the good creations (of the world) may become entirely happy.

---

(۱۸۴) Exposition in the good religion regarding the origin of moderate thinking and of immoderate thinking, their outcome, and the explanation and power thereof, the thoughts suggested therefrom, and the relation between the advantages of moderate thinking and the injury from immoderate thinking.

Be it known that, the original power of moderate thinking is the gift of the Moderate Thinker, Who is Ahuramazd; and it may be described as having the mind

(occupied) in collecting a store of merits for the soul.
3 The strength (or degree) of a man's improvement depends on it (viz. moderate thinking). So long as the intuitive wisdom of *Vōhuman* subsists in man, his judgment leads him to think about that good quality and good power for himself. His prosperous existence is the result of his contentment and of Ahuramazd's preserving care; and his whole thought is therefore directed to the virtuous qualities and power of the *yazads*, whereby man attains to the great angelic blessing of being free from envy; he lives thereby free from disease, and free from any grievance against, and contention with the good people. Again, whosoever is protected by Ahuramazd, shares in a more complete manner the virtuous qualities and power of the *yazads;* and thus he is well fitted to support his fellow-creatures in virtue, thereby acquiring joy and power (or solid holiness) for himself. Again, every one who expressed his praiseworthy ideas (or belief regarding (the benefits of) union with the *Mazdayasnān* religion, was its expounder (*māddē*) only on account of it (*i. e.* moderate thinking)*: Such was Hōshang among the Peshdādians, Zōhāk among the tormentors, Patsrōban among the fortunate, Kāus among the enlightened (or the wise), Sām among the valiant, Zoroaster among the bright, Isfandiār among the abstaining. Such were also beings of angelic qualities and knowledge in the forms of the canine and boar species.† Likewise, it is manifest from

* [It was the gift of moderate thinking that enable many men to expound the blessings of the *Mazdayasnān* religion.]

† [This probably refers to the different shapes (one of which is that of a boar) in which the *yazad* Verethraghna appears in the Behrām Yasht, paras. 15, 19.]

the good religion in the following words of Zaratusht—whose *Frōhar* is worthy of glorification—(uttered) unto the dignified Kaë Vishtāsp: "Thou shalt not hate whosoever serves thee with good mind, because he will be worse by that training (or example) of thine."

Thus, the advantage of moderate thinking lies in 4
constant meditation on whatever stands in relation (to the Deity) in this good religion. Concerning this the conference of (the Holy) Zaratusht with Vishtāsp, declares thus:—"So long as thou shalt act thus (i.e. according to the dictates of the good religion), thy courage shall be so, and so also thy victory."

Immoderate (or unbridled) thinking is a defect in 5
man originating from the Blemish-giver (Ahriman); and such a thought may be described as the abandonment of the acquisitions of merit (*sāmān*) for the (happy) life in the next world, by reason of the (evil) power of perverseness and avarice; and for this reason the thought (of man) does not turn towards the virtues and stability (necessary for him). On the contrary he feels an aversion to Ahuramazd's preserving care, to the pious qualities and power of the *yazads*, he is ill-inclined and feels a hatred of divine gifts; thence follow hinderance to one's own good health, an immoral struggling (with his conscience), and an ever growing thought of (disposition towards) perfect evil. There is (therefore) a diminution of that spiritual power of his soul, which is apt to (gain) eternal happiness, and a hatred against whatever pre-eminent qualities and strength of the *yazads* he himself is capable of. Thus such a one possesses the (wicked) 6

strength of the rebellious devils; hence (it is fitting) that harm should be caused to his spiritual life [*lit.* life pertaining to the soul], just as it is declared (in the Avesta) regarding the most famous (*lit.* the manly-minded, the great-souled) hero Keresāsp of Sām, for quickly despatching [*lit.* making invisible] the *druj* Snāvidhak *.

---

1 (١٨٩) **On the basis of an exposition in the good religion it is declared by the (primitive) religious leaders, that the powerless one (Angromainyu) is not, was not, and will never be fit (to rule) over the race of good creatures; but that the Creator Ahuramazd will ever be powerful (to rule) over the finite and the infinite.**

---

2 Be it known that, the Father and the Procreator or Origin of all the good (*yazads*), is the Omniscient, the Omnipotent and the All-Ruling Creator Ahuramazd. Over that good-intentioned and righteous One, the powerless

---

* The killing of the monster Snāvidhak and his boastful conceit are described in the following passage of the *Jamjād Yasht*, 43 and 44:—

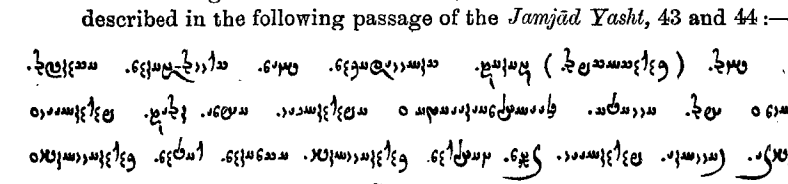

"Who (Keresāsp) killed Snāvidhaka, him who was killing (Ahuramazd's creatures) by his hard hoofs and strong hands. This boastful thought he conceived 'I am still immature, I am not of full age; if I grow to full age, and if the mighty hero Keresāspa should not kill me, I shall make the

one (Angrōmainyu) had not, has not and will never have sway. Also it is known regarding Him, that His power 3
is manifested in every deserving person, and His union subsists in all those (creatures of Spentōmainyu), who are by origin related to Him. And (as to) the overpowering influence of the evil-religioned (Angrōmaniyu) among men, it is owing to the prevalence of his bad faith in men in the limited time. Also in that unlimited time which is beyond the influence of the stars (*i. e.* in the period of the resurrection, beyond the time appointed for Ahriman) the limit of Ahriman's power will end in this world, though his existence will be infinite in time.

---

(۱۸۹) Exposition in the good religion regarding the actions which are acceptable to the Creator (Dadar vajin), whereby man approves himself to Him, and regarding the actions acceptable to man (mardum vajin), whereby the Creator becomes the object of man's choice. 1

Be it known that, by means of the knowledge 2
regarding the soul, derived from the good religion, man can perform actions calculated to improve himself. Thus

---

firmament my chariot and the earth (its) wheel; I shall bring down *Spentōmainyu* from the bright *Garō-nmāna*, and I shall cause *Angrōmainyu* to ascend from stinking hell, and *Spentōmainyu* and *Angrōmainyu* shall be yoked to my chariot.'—The mighty hero Keresāspa killed him, so that his life was brought to an end, and his soul vanished."

This description of the giant *Snāvidhaka* may be compared to some extent with the narrative of the Titanic Otus and Ephialtes in Homer's Odyssea. Homer says regarding them :—

'Such were those youths! Had they to manhood grown, Almighty Jove had trembled on his throne," (Pope) (*Vide* Darmesteter. S. B. E.)

by his actions, which are acceptable to the Creator, man approves himself to Him. So also it may truly be said that that person is acceptable to Him (God), who being guided by the true wisdom (or conscience), performs actions which are agreeable and appropriate.

3 Again, the Creator renders man victorious by (revealing to him) all sorts of wisdom (calculated to benefit) his soul. Thus, on account of His intelligent foresight, His understanding and actions are acceptable to man.

---

1 (1 AV) **Exposition in the good religion regarding the careful keeping, and exposure to light from darkness, of the fire and water in one's power or possession, inconformity with the good religion.**

---

2 Be it known that, everything in this world constantly tends to return to its own original abode (source)
3–4 The original source of fire is the Essence of Fire. The
5 original source of water is the ocean on the Earth. The
6 powerful blaze of the fire is due to the wind. The varied arrangement of the water under the earth is also due to
7 it. The movements of the sea also are caused by the wind; and it is the wind that warms and refreshes. And the birth and improvement of man in his corporeal existence here, as also of creatures possessed of bodies in this world, are the result of the beneficient actions of water. By not carefully protecting fire and water from contamination people pollute themselves; and the pollution in the waters of the ocean spreads (or mingles) through the atmosphere, and through the influence of the warmth of the atmosphere it perpetually permeates

the living bodies in this world. The contamination is caused both by heat and moisture. It is by being free from pollution or impurity that the body is cured of any infection (it may have caught), and health is obtained by the people of this world. The cause of uncleanness (in men) is pollution, and this accounts for the prevalence of infection, pain and the many fatal diseases of the human body. And owing to the great dread of these various diseases we are admonished by the good religion to preserve fire and water (from pollution).

Sickness and much mortality among men are brought 8
about by the belief of those whose religion inculcates the practice of polluting fire and water by filthiness and stench; whosoever teaches such a creed, is (as it were) of hostile inclinations towards men (or an enemy of mankind).

---

١٨٨) **Exposition in the good religion of the ways pointed out by the good religion by which the followers of this good religion ought to regulate his conduct in (good and evil) times.** 1

Be it known that, it is the precept of the good 2
religion that the epoch of the exaltation of men of the good religion, can be reached only when they oppose the degrading condition (of their nature) by superior wisdom, good qualities, strict morals, efforts to attain a higher position by public or national spirit, energetic action, and noble enterprise [*lit.* exalted banners]; and that they who resist their condition of exaltation are those low and grovelling people who turn away from learning and wisdom, and who conduct themselves in such a manner

as to subvert the courage, humility (*aīrīh*), contentment
3 and grandeur of the good people. Hereof an illustration is manifest from the precept of the good religion in the movements of flying birds and *khrafstras* (pernicious creatures), that when night falls, creatures that go about in darkness, begin to move about, while the birds that go about in the light (of day), will not issue out of their nests; and by the confinement of the birds of light, the (wicked) creatures of darkness are free to wander about (in the world). And at the dawn of the light of day when the birds of light are again seen moving about in the open air, the noxious stygian birds of night and the evil pernicious *khrafstras* of darkness disappear.

---

1 (۱۸۹) **Exposition in the good religion regarding steadfastness in the religion and the thought of detraction from it.**

---

2 Be it known that, the idea concerning steadfastness in the good religion is expressed above in the chapter
3 bearing upon it. But there are two ways in which (men)
4 contemplate to detract from the good religion. 1. To deny the existence of the next world like an *āshmōg*.
5 2. To regard the good religion as bad like one of an evil faith.

---

1 (۱۹۰) **Exposition in the good religion regarding the respective appellations of the good and bad religions, and the condition of those who are in them.**

---

2 Be it known that, the good religion is one that is in correspondence with the (divine) intuitive reason; it

possesses every degree of embellished wisdom, it is the interpreter of superior knowledge, dignified by its communication with the spiritual existences, possessing (inculcating) the noblest system of morals, all manner of felicity in eternal existence, liberality, and preservation; and its object is to make its professor an extoller of the Deity, to keep him in obedience (to Him), in union with the Original (Being), and possessed of the original thought. It is the very abode of piety and the source of graceful authority. And the faithful thereby (*i. e.* by the medium of the religion) are enabled to reform their natural habits and to strengthen their own common sense and to propagate the glory (of the religion). That supremacy or rule is graceful (or blessed), which is acquired by the aid of that religion. And the fidelity of the mass of the people to that religion, is the precursor of a time of happiness. It suppresses in this world unrighteousness and the Blemish-giver (Ahriman), and saves the people (from hell). Herein exist the institutions of the priest, the warrior, the farmer and the artizan, the worship of Ahuramazd, piety, and other good qualities, righteousness and virtue.

Again, the bad religion is imbued with the wickedness (or perverse doctrine) of (Ahriman), is an opponent of providence, possesses a store of false sayings for the sake of avarice, keeps (men) in distress through the evil spirits, glorifies the demons by means of sorcery, leads to the worship of the *druj* by giving her the appellation of God, inculcates immoral habits in the name of morality; it is the mother of *frehbūt* and *aibitūt*, and the creed of 3

falsehood. With such a religion tyrrany is seemly (becoming), and its adherents are corrupt in their habits; they pervert or destroy their wisdom or common sense, and forfeit their fame. To lend his evil help to it is worthy of its tyrant-adherent. The mass of its followers through fraud are subjected to many calamities, for they bestow (let loose) on the world their vicious help (vices) and the (sinful) strength of the Blemish-giver (Ahriman), and they cause distress to the good creatures. Herein (*i. e.* in the bad religion) are found such vices, as disturbance of piety, tyrrany, wickedness, deceit, lewdness, demon-worship, degeneration, and of other defects and
4 sins and evil-doings.—The bad religion is also coupled with selfishness; it is the enemy of prudence, the opponent of intelligence, the disturber of the belief in the spiritual world, and the approver of the law of non-existence; herein are scepticism, habits of infidelity, and sorcery.

---

1 (191) **Exposition in the good religion regarding (the fact that) Ahuramazd is the creator of the good creations.**

---

2 Be it known that, *birth* is a term applied to the first (appearance) in the spiritual world of living creatures. The origin and source of the spiritual (existence) is
3 manifested by the action of force in this world. The invisible soul that has entered into the body, is just like the gold (necessary) for (making) a diadem, the silver for a goblet or a vessel, the iron for a hoe or spade, the wood for a door or a door-case, the root of a tree for its fruit,

and the procreator for the offspring. Other spiritual 4
substances which are in the body exist through the gift
of this soul's power.—*Creation* is a term employed to 5
ascribe the advent of the heavenly soul into this wordly
existence. The living body exists through the soul that 6
supports it (*i.e.* the material constitution of man owes its
living principle to the soul). Just as a woolen thread 7
is made of wool, a diadem is made of gold, a vessel of
silver, a door of wood, just as the fruit is produced by
means of the root, and the offspring by the begetter, so
also other physical substances subsist by means of their
original soul. This original soul is regarded as the support 8
of the (material) constitution. The bodily existences of 9
this world have developed out of their original semen,
just as trees of like nature have grown from a seed. In
the religious writings they are called living organisms.
The living organism subsists by means of the soul, and by 10
the power of fire and water in it. The essences that
constitute the strength (of a body), are called bodily
existences. Again, the semen of the bodily embryo in
this world, is of the nature of fluid. The body is called
in this religion a moving or active existence; the embryo
being gradually matured by means of the soul into a
human organism. The pair by whose connection the
body is begotten are reckoned as the father and mother;
and the person himself is called their son. If he is of
a good race (lineage), benefit accrues from him to the
living world; and (further) from the existence of a man
of such good name many other men become well-inclined
towards the actions of Providence (*i.e.* they are drawn to
acquiesce willingly in the dispensations of Providence).

1 (۱۹۴) **Exposition in the good religion regarding the counterbalancing, in finite time,* of two kinds of evil-doers by two kinds of powerful men, (designed) by the Provident Creator Ahuramazd, Who is the Causer (Author) of Destiny.**

---

2 Be it known that, the Provident Creator Ahuramazd, Who is the Causer of Destiny, has in the limited time (appointed for Ahriman), counterbalanced two kinds of evil-doers by means of two kinds of powerful men. It is by continuing in the idea (*i.e.* by steadfastly holding the idea) of the great supremacy of God, that man will come to dislike (the use of) his own power to do evil; he does evil because of his power to deceive. His approval of actions (good or bad), is in accordance with his (good or evil) mental propensities. Man, therefore, in that limited period of six thousand years, ought to refrain and curb every tendency towards devilish actions, and (in his life) exhibit to his fellow-creatures, till the end of this world's existence, deeds that are worthy of the soul.

3 One (of the two kinds of powerful men above-mentioned, and designed) for (human) guidance, is the holy and pure person of the *Athōrnān* who possesses in himself the strength of Spenāmīnō, and who contributes to save from sin, in the short span of life allotted to them,

---

* The finite time here referred to is the limited period of the existence of this world, *viz.* 12000 years, of which the last 6000 years are assigned to the period extending from the age of Zoroaster to the time of the Resurrection. This finite time is denoted in the Avesta by .xʷaŋʰaŋʰa. .ɣaiθya. .xʷaŋʰa.

those that adhere to him, by communicating to them his own desires (in this life); he thereby acquires victory in the end, entirely baffling and repelling from his fellow-creatures the power of the Blemish-giver (Ahriman). Such a pious person is said to be in correspondence with Spenāmīnō, because Ahuramazd dwells in him. His garment is white. He is very much advanced (deeply versed) in mystic thoughts by the aid of Behman and the Māthraspenta. He himself most dignified and illustri- 4
ous, is guided by his inward *yazads of light*. In the human body there dwell spiritual faculties that impart good sense for the guidance of the soul, and convey to man virtue through moral perception, contentment through obedience, and in his habits (*i. e.* an habitual use
of) words of truth through intuitive wisdom. In the 5
four estates of men in this world, a holy man is regarded as one of the leaders of the priesthood; the religious and secular lord (*Zarathushtrōtema*) being considered as the greatest (chief) among all the people of the world. Of 6
all human clothing, the white garment is (most suitable)
for such an enlightened person.—They are the well-doing 7
righteous ones, who (live only to) exalt or promote the good, and strike down the wicked.

Again, of those who lead (men to evil), one is the 8
bad and impious person (priest), who inculcates the (wicked) faith of the Demon, and who on account of the evil lustre of Ahriman in him, brings those who are subject to him, under evil influences, by imparting to them his own (evil) inclinations. Consequently, he cuts them off from their redemption (from hell). And whosoever (priest) loves such a (false) splendour of Ganā-

9 mīnō, is blindly ignorant of the final condition (*farjāmīh*). Such a person is styled Ganāminō's self, because the latter predominates in him; and his conformity (with Ahriman) contributes to promote the perverse thought respecting the evil faith (*i. e.* it avails to bind him in perverse adherence to the evil faith), and likewise conduces to the abiding in him of hurtful and refractory demons. The free-handed liberal ones unto him are those hurtful northern planets, whereof one is called by the astronomers the Evil Saturn, which will destroy the constellation named Dōl (*Aquarius*) in the religious writings, and which will work harm to mankind by reason
10 of their evil understanding. And such a (priest) will imbue men with (a spirit of) disobedence to God and discontent, and will bring falsehood into their faith through
11 their low-mindedness. The sinful ones who will be (born) to be priests or rulers among the people of this world, will descend from those wicked leaders of wicked tribes who teach the evil religion; and the (highest) chieftain of the wicked ones in this world, is he who is destined for the worst religion and for the worst abode (hell).
12 And in garments, his clothing resembles that of one who
13 is a slave to the Demon. And among the evil doers his business is to injure the good, and help on the wicked.

14 Again, one is that heroic person who shapes his conduct by his (constant) association with the pious ones, and who has a mind to encourage and support the *Athōrnāns* who bring forward pious knowledge, as well as (to encourage) the work of well-conducting (good guidance) in a (wisely) regulated manner and by means of refined ideas (high ideals); and (who has a mind) to

obtain religious decisions from those who are high-minded in their nature, and to offer beneficial aid to those people who are subject to him. Such a one will, in the appointed time of his life, be capable of saving himself from hell, and of obtaining a final reward. Likewise, such a well-born (hero) will to the end possess heavenly felicity (in himself) in both worlds. The exalted act of such an heroic- 15
souled person has regard to his own virtuous self [*lit.* garb]; and his knowledge is imbued with the glory of the Good Spirit because of the abode in him of the good angels. He is actually called the philanthrophic hero among the brave ones. Also he proves himself to be one 16
who shines forth in the great manly feats of the valiant. And such a one imbibes sublime religious opinions, and preserves through his righteous wishes, good-naturedness in himself, and performs actions sublimely conceived. Among the people of this world those who are strong and 17
of a warlike person [in the (four) professions], belong to the warrior class. Among these the valiant commanders-in-chief are the leaders. In point of garments, their uniform is red in colour and of stout material, and is adorned with gold and silver, and inlaid with shining jewels; such a uniform is bright and brilliant too.—In (civil) transac- 18
tions their business is to administer superior justice to the world, and to promote and punish the good and the bad respectively.

Again, for the purpose of leading men into sinfulness 19
[*lit.* sinful blending], one is the person of the selfish (warrior) who is (doomed) to be an associate of the prison (of hell), because of his evil-minded conduct (in this world), and who is deprived of [*lit.* throws off] his dignity

and greatness (as a rational being) by conducting men into that hostile impiousness and vice which are characteristic of a teacher of the evil doctrines (or knowledge) of the Hinderer (Ahriman), and who eagerly performs actions calculated to (give effect to) his sinful desires, to disturb peace, and to overthrow righteousness. And during the finite period he causes those who are subject to him, to conduct themselves like the wicked *Barātrūtē* * by means of the power of the evil planetary influence. His meet recompense at the end (*i. e.* after death), is the appearance (in bodily form) in front of him of all the desires of that (evil) doer. Such a person himself is the *druja* of perverse sense [*lit.* lustful]. In him there is a liking for the most confounding demons, and the fitting predominance of the wicked *Aēshma*. The liberal donor unto him is one of the evil northern planets, which the astronomers call Mars, and which religion designates 'the evil and immoral.' It is the obstinate one among the
20 evil planets. It brings to him (viz. to the wicked warrior) fruitless misery, on account of which his disposition becomes inclined to perverse desires as well as to the selfish religion calculated to destroy his final (happiness).
21 And such a one will in this world be (born) among such
22 rulers as are selfish and perverse fighters. And in the class of impious priests who are adversaries (of the *Mazdayasna*), he is the head of the wicked ones, an unworthy ruler and an infidel judge who is possessed of
23 (mischievous) wisdom. And his own selfish person is a garment suitable for him.

---

* See Vol. I. p. 19 note.

(۱۹۳) **Exposition in the good religion regarding (the idea that) the duration of the soul is infinite as well as finite.** 1

Be it known that, the duration of the soul is everlasting; also it is limited. And the powerful (spiritual) substances that work with the soul for (the support of the animal) existence, are likewise eternal. And because of this strength the living organism is finite in this world. Again, the movement (of the animate body) in this world, is owing to the inward breath of life for thanks-giving (unto God). Also the bright soul or the respiratory power of the soul dwells in the navel (or the centre of every animate object.) And hence the flowing of the waters and the growing of the trees. It is on account of this inward breath of life that all animate objects work so multifariously. Hence it is (manifest) that the rational animate being will exist for ever. 2

---

(۱۹۴) **Exposition to be found in the religious writings of the Avesta, regarding (the fact that) the movement of the animate body in this world is due to its vital power, and that it subsists because of the life (in it.)** 1

Be it known that, the continuity of the species of animate creatures of this earthly frame, resembles that of all animate objects. The appearance (or growth) of offspring is owing to the seed that begets it. Again, air is the restorative of the body, and the mutual combination of the (physical) elements (in it), is the result of its soul power; on account of this soul power the creature is 2

18243

animate. Just as the workmanship of a goldsmith is judged of from the shape of a crown or throne made by
3 him of the ore of gold; just as the ingenuity of a silversmith is made known to us by the vessels or stools
4 manufactured by him from the ore of silver; just as the knowledge which the blacksmith has of his art is shown by the shape of an iron spade &c, made by him;
5 just as the carpenter's skill is understood from the fashion of the chairs, benches and doors made by him
6 from (unpolished) wood; so is the Lord of Existence known to us as the 'Cause of all Causes.' The origin of the world was owing to that vital lustre (the soul); as it is said in the religion, that all inanimate objects have come into being from that vital power. The birth of a moving body is owing to the life pervading the original seed; also it is from the internal vital substance in the mother, that the embryo received its form (of a child). Again the elementary substances in an offspring serve to maintain by means of digestion the consciousness of its sources of intelligence. Just as a crown, a glass or a goblet is formed from gold or silver metal by the ingenuity
7 of a goldsmith or a silversmith; just as a hoe or a spade, a bench or a door-case, is made of iron metal or wood by the skill of the blacksmith or carpenter; so is a physical body caused to move by means of the life *(yēhvīnashnē)* in it, so are the forms of seeds and the plants germinating from them by means of their animating essences. Again, it is said in the religion, that what is inanimate is made to move by means of life, and that life subsists (in this world) on account of the person wherein it is embodied. The advent of this superior vital power in the seed, is ex-

plained to be like that of a person in the midst of some object, or like the form of a child in the womb of its begetter (mother). Also it is on account of the ingenious operations of the soul power, that a child is formed from a male seed conceived by its mother. Just as the mineral ore is purified by being melted in heat, just as wood is polished by cutting and scraping, so are the living bodies. Again, it is said in the religion regarding beings (that are) active on account of the life in them, that the very abode of life is constituted by means of this moving vital substance. The formation of all physical existences 8
in this world is by One Alone (the Creator). Just as from an object its nature (becomes manifest), or from a person his habits, so does the complete formation of the face of an offspring in the mother's womb, from the power of the soul (in it). Just as the ingenuity of a goldsmith forms of gold various sorts of crowns, glasses or goblets, just as the skill of a carpenter makes of wood chairs, benches and doors of various shapes, so is this material body 9
organized by means of the soul. Without this powerful vital principle the world would never have existed. There are multifarious objects and persons (in this world). Regarding the functions of these objects and persons it is said in the religion that they will do righteous or evil actions in proportion to their correspondence with the two invisible spirits *(viz: Spentōmainyu* and *Angrōmainyu)*.

(192) Exposition in the good religion regarding the ten excellent monitions of the Holy Zartosht unto men. 1

Be it known that, these are the ten best monitions 2
by the Holy Zartosht: (1) One is that man should improve 3

himself in order to render obedience unto God; he should remain with firm confidence in the Creator Ahuramazd as His faithful (creature); and that the subjects of the people-protecting and righteous sovereign of this world, should place loyal trust in his rule (*i. e.* in the rule of such a
4 sovereign).—(2) One is that man ought to believe in the good religion which is the source of piety, that he may
5 exalt himself through righteousness.—(3) One is that for the purpose of ameliorating (the lot of the people) in this world, they should be guided by the opinions of this religion, with the support [strength] of the authority of
6 the head *dastur* or ruler.—(4) One is that every man should become capable of doing good to every other man, and of benefitting every one without doing harm to any
7 body.—(5) One is that man should thoroughly defeat and keep off the *druj* from his person, and improve his nature
8 for (the advent of) the *yazads* into him.— (6) One is that man should perform actions which are known to be good to one who is improved in his nature (by his belief in the religion), and avoid or condemn those which are not so
9 recognized by him.—(7) One is that man in order to be pure (or freed) from his sins and be adorned with meritoriousness, should keep at a distance from all kinds of evil pertaining to the bad, but associate with the good
10 in all manner of goodness.—(8) One concerns the practice of *Khvêtûk-das*,* for the purpose of terrifying away the

* *Khvêtûk-das* (Av. *Qaêtvadatha*) means "to form relationship, to ally by kindred or connection." This relationship is of two kinds. One pertains to religion, the other to the sexes. The relationship pertaining to religion, is alluded to about the end of the 12th chapter of the *Yasna*, while that between the sexes is in the 3rd para of the *Visparad* and in the *Aêwisruthrem Gâh*. As these serve to make men righteous or moral, such unions afford gratification to the angels and archangels, and cause terror to the demons and the *drujas*.

demons from one's person, and of securing for one's self the blessing of the pious *(yazads* or *frohars).*—(9) One is 11
that a just high-priest should be maintained for the purpose of purifying one's self from sin, and of opening the wide path to obtain the recompense for pious merit.*—(10) One concerns the thanksgivings unto God for the 12
attainment of the worthy object (of one's desire), and the glorification, extollings and adoration of the Creator *Ahuramazd*, the *ameshaspands* and the *yazads* (in gratitude) for any fresh goodness.

---

(۱۹۹) **Exposition in the good religion regarding the ten (evil) admonitions enunciated by the ill-informed (or evil-inspired) Akht-Jadu to the vicious and immorally-inclined people, against the ten (sacred) monitions of the luminous-minded, the invisible-perceving and the Mathra-uttering Holy Zartosht who had brought mankind into the [peaceful] Mazdayasnan religion relating to Ahuramazd.** 1

Be it known that, against the monition of the Holy 2
Zartosht, that man should improve himself by rendering obedience unto God, and by having firm confidence in the supremacy of that preserving Ruler of the Universe—the evil-inspired, vicious Akht† proclaimed the disturbance

---

* *Vide Yasna* XIII. 3; *Dinkard*, vol. IV., pp. 253 *seq.*

† Akht Jādū was one of those profane rulers who disliked the Zoroastrian religion, and were hostile towards it. He flourished about the period when Zoroaster promulgated throughout the world the *Mazdayasnān* Faith with the aid of King Vishtāsp. The story of this wicked ruler occurs in the Pahlavi essay entitled *Mādigāne-Gōsht Fryān.* Ninety-nine enigmas were put to *Gōsht-Fryān* by Akht-Jādū, and solved by the former. In the *Abān Yasht* (81-83) we find *Yōishtō Fryāna* asking Ahuramazd to bestow on him the power to answer the questions of Akht-Jādū, through the intermediary of the *yazad Ardvī-Sūra.* Likewise, the pious *frohar* of *Yōishtō-Fryāna* is remembered in the *Farvardin Yasht* (120).

(cessation) of fidelity unto God, or disobidience towards
3 Him.—(2) One, against the monition of the Holy Zartosht, that man ought to have a firm faith in the good religion, in order that he may be enabled to exalt himself through righteousness,—the evil-conscienced, vicious Akht proclaimed that for the purpose of annihilating the good religion, the evil practices of sorcery should be made
4 current.—(3) One, against the monition of the Holy Zartosht, that for the sake of the prosperity and advancement of the people, justice should be embellished (regulated) in this world,—the evil-knowing, wicked Akht proclaimed that justice should be administered in this world irrespective of the authority of a ruler (*ahūih*), and
5 (likewise) without any discrimination.—(4) One, against the monition of the Holy Zartosht, that no injury should be inflicted by anybody on any person,—the dark-conscienced (black-hearted), sorcerous and vicious Akht, on account of his sorcerous practices and his enmity toward men, proclaimed that no good should be done to any person, but that every person should be rendered capable
6 of doing evil (to others).—(5) One, Against the monition of the Holy Zartosht, that man should improve his nature, in order to be able to repel the *druj* from his person, and to cause the entrance of the *yazads* into him,—the dark-conscienced, vicious Akht, on account of his enmity to men, proclaimed that human nature should be corrupted so that the *yazads* might not enter into the body, but
7 that the demons might abide in the body.—(6) One, against the monition of the Holy Zartosht, that man should embellish (perfect) his nature (and be qualified) for pious actions, that he should perform whatever action

he knows to be virtuous, and inquire about, and learn from the learned, whatever he does not know or understand,—the vicious sorcerer Akht, on account of his enmity to mankind, proclaimed that man should abstain from performing any action that is known to be virtuous, he should neither inquire about, nor learn from the learned, what he does not know or comprehend.—(7) One, against 8
the monition of the Holy Zartosht, that man in order to keep himself pure from sin, and to adorn his soul with the works of merit, should keep far from all the evil ways of the wicked, and that he should associate with the good,—the vicious sorcerer Akht prompted by his wicked heart [*lit.* dark-conciencedly], proclaimed that for the purpose of creating an inclination towards corruption through (the spread of) sin among the people of this world, and thereby effecting great destruction in this world through sorcery, men should associate with the bad in evil doing, while he should keep aloof from the good in all manner of goodness.—(8) One, against the monition of 9
the Holy Zartosht, that *khvētūk-dasīh* ought to be practised for the purpose of greatly tormenting the demons, (and thus driving them) out of one's self, and of being enriched with the blessings of the good spirits,—the vicious sorcerer Akht, on account of his malignity towards the good people, proclaimed that *khvētūk-dasīh* which a good person ought to practise, should not be practised, and that man should lead a distressed (wretched) life (without performing it). *—(9) One, against the monition 10

* [*Lit.* The vicious sorcerer Akht on account of his malignity to the pious people, proclaimed that *Khvētūk-das* ought not to be practised, since whosoever practises *Kvētūk-das*, leads a life of confusion or distress. *E. Tr.*]

of the Holy Zartosht, that a sapient *dastur* should be appointed for (the purpose of pointing out the means of) the purification of one's sins, and for opening to men the wide path of (gaining) the recompense for meritorious acts,—the evil-inspired, wicked Akht proclaimed the non-observance of obedience or submission to the authority of the *dastur*, and asserted that the recompense for meritorious actions was of no avail, and that there could be no relief (of the soul) from the penalty (penitence) for sins
11 (committed).—(10) One, against the monition of the Holy Zartosht, that man to be worthy of what is attained by him, should offer thanks unto God, and that he should glorify, extol, and worship the Creator *Ahuramazd* and the *ameshaspands* and the *yazads*, for every fresh benefit (or boon coming) from the divine beings,—the evil-hearted, vicious sorcerer Akht proclaimed enmity to the divine beings, affection to the demons, the abandonment of the adoration of the divine beings, and the practice of every manner of demon-worship.

1 (۱۹۷) **On the ten monitions of the Holy Dayun * regarding the justice (laws) of the Mazdayasnan religion.**

2 Be it known that, (the following are) the ten monitions of the Holy Dāyūn regarding the justice of the

* Dāyūn is the name of a *dastur-e-dasturān* who flourished in the time of the Kayānian king Behman Isfandyār. In the prophecies revealed to Zartosht by Ahuramazd in the Sacred Avesta, we find the following regarding this venerable high-priest :—

ꝺ ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ (ꝺꝺ) ꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺ ꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ

Mazdayasnān religion.—(1) One is that with a view to 3
the improvement of the harmless (people) in this world, one should punish, and thereby expiate the guilt of, those who unlawfully injure others.—(2) One is that in order 4
that he should remain honest one ought not to keep as his own (property, what does not belong to him), nor to retain for himself the wealth which is not given to him by its owner; but that he should return another's wealth to its proper owner, and cause whosoever appropriates the wealth (that is not his own), to be duly punished according to justice; thus he should expiate his crime.—(3) In order that 5
perfect justice may reach unto those who have a desire for it (*viz.*, justice to themselves), one is that the deciding judge should form his judgment from true evidence and from the essential knowledge (principles of justice) laid down in the good religion; and thus he should lead to the improvement of the people.—(4) One is that the just ruler 6
or priest should defend (from profanation) the (religious writings of) *Hātē Māthrē*, the *Gāthās*, and the *Dātē*; they should glorify them and regard them as divine revelations, in order that the good people may (thereby) the more believe in the purity (of their religion).—(5) One is 7
that that king should be exalted who by means of his

---

one hundred years shall have passed over the religion, Dāyūn will be born, and when two hundred years have elapsed he will depart from this world; and the religion will remain current on this earth through the hundred disciples made by Dāyūn, the chief high-priest of the Mazdayasnān religion during the hundred years (of his life)."

The form 𐭣𐭩𐭥𐭥 *dāyūn* in this Pahlavi passage, may be identified to a great extent with the Avesta word 𐬛𐬁𐬌𐬌𐬀𐬥, which occurs in the names 𐬛𐬁𐬌𐬌𐬀𐬥-𐬵𐬀𐬎𐬀𐬥 and 𐬛𐬁𐬌𐬌𐬀𐬥-𐬌𐬀𐬎𐬀𐬥 of persons whose *frohars* are remembered in the 116th para. of the *Farvardin Yasht*. Hence it might be assumed that the 𐭣𐭩𐭥𐭥 here alluded to may be identical with one of these two Avesta names.

sovereignty will ameliorate the people of the world, and who is most faithful to the *Mazdayasnān* religion.—
8 (6) One (of the monitions) uttered by him was that as the doctrine of the *Mazdayasnān* religion is (fitted) to make the world prosperous, and the laws of the Jewish faith are (calculated) to devastate the world, (it is, therefore, meet that) the kings who are to administer justice in accordance with pure precepts, and to profess the good doctrine of the *Mazdayasnān* religion, should keep aloof from the Jewish creed, and lead their lives according to
9 the commandments of the Deity.—(7) One (of the monitions) uttered by him was that [in point of decisions] that ruler or prince is of high merit, who possesses the religious supremacy in this world; that such a king should, therefore, be actually considered as the best of all just kings, and that his subjects should live in complete
10 submission to his justice (equitable rule).—(8) A monition uttered by him was that if among those who follow the evil religions, there should perhaps be kings (intuitively) possessed of the superior justice pertaining to the final conditions, the justice of such rulers should be accepted, and their people should regard them as (they would do) *Mazdayasnān* rulers; they should praise and obey them, and should entertain worthy opinions about them (*i. e.*
11 respect then in their thoughts and hearts).—(9) A monition uttered by him was that the religion of the *Dādār* is calculated to obscure (to bring into disrepute) and imperceptibly to destroy the evil ways of the Blemish-
12 giver.—(10) A monition uttered by him was that, through the power (influence) of the *Dādār's* doctrine, perfect failure in the end would overtake all the irreligious,

creatures of the destroyer, as well as the Blemish-giver himself.

(۱۹۸) The ten sayings of the justice-destroying and deceitful Rashne-Rish * against the monitions of the justice-embellishing Holy Dayun. 1

Be it known that, (the following are) the ten sayings 2
uttered by the justice-destroying, deceitful Rashn-ê-Rîsh, who resembled in eternal appearance the (priest) *Akvān* † of the (King) *Karisāk*, against the justice-embellishing Holy Dāyūn.—(1) [One,] against the monition of the 3
Holy Dāyūn that, for the sake of the improvement of the harmless (people) in this world, one should punish, and thus expiate the guilt of, those who unlawfully oppress others—the deceitful Rashn-ê-Rîsh proclaimed that men should cause the innocent to be injured, should punish them severely by the weight of their authority, and

* Rashn-ê-Rîsh Âshmôg was a Rūmī apostate ruler and priest, who flourished after Alexander, *i.e.* about 400 years after the spread of Zoroastrism in the world. The prophecy regarding this Rashn-ê-Rîsh, which was revealed unto Zoroaster by Ahuramazd, is given by the Dinkard as follows :—

"When 400 years shall have passed over the *Mazdayasnān* religion, there will come on it trouble or corruption from those of the evil faith. During that period those who remain steadfast and true (in this world), will be afflicted by the tormentor Rashn-ê-Rîsh-Ashmōg; and the (high-priest) *Arezvāk* together with his three colleagues , , and , *vide* Farvardin Yasht, para. 115) will confirm the fidelity of all who are the creatures of *Spēnā-mīnō*."

† Akvan was the religious guide of the apostate ruler Karisāk

bestow proportionate rewards on those who are guilty of
4 striking others unlawfully.—(2) [One,] against the monition of the Holy Dāyūn, that men, in order to be trustworthy, should retain in their possession only that wealth which is lawfully their own (property); but that they should return *(frāj)* that wealth which has not been given up (to them) by its rightful possessor *(dātār)*, and justly punish and cause to be expiated the sin of, whosoever appropriates (what does not belong to him)—the deceitful Rashn-ê-Rîsh proclaimed that men should regard what is unlawful to be lawful (morally good), and transfer to the immoral and sinful the wealth and property of the
5 innocent, the rightful possessors.—(3) [One,] against the monition of the Holy Dāyūn, that men should base their decisions on such evidence as might be deemed reliable by an upright judge, as well as on the authority or religion—the deceitful Rashn-ê-Rîsh proclaimed that men should cast out from the world every upright judge or
6 reliable witness.—(4) [One,] against this monition of the Holy Dāyūn, that the divine justice be extolled, believed in, and glorified by the preservation of secular justice by a just king or priest—the deceitful Rashn-ê-Rîsh proclaimed that true justice in this world contributes
7 to the disturbance of justice in the next.—(5) [One,] against the monition of the Holy Dāyūn, that it (justice) be commended as the support of sovereignty and the medium of defence of the *(Mazdayasnān)* faith, for the people of this world—the deceitful Rashn-ê-Rîsh proclaimed to the world, that it should do nothing good, but should disturb the *(Mazdayasnān)* faith and sovereignty by promoting in this world the creed and virtues of the infidels and the

Jews, as well as by such administration as strengthens perverseness and evil.—(6) [One,] against the monition of 8
the Holy Dâyûn, that men should extol that justice which is calculated to render the world prosperous, that they should love the just sovereign of the people, help the progress of the world, and keep aloof from such kings as bring about the deterioration of the people, contemn justice, and produce much misery in the world—the deceitful Rashn-ê-Rîsh directed (people) to commend such administrations as cause the deterioration of the people, to love such kings, to subject the people (through such systems), to contemn the justice that brings prosperity into the world, to withdraw from upright kings, to degrade them in the world, and to make them inglorious or obscure.—(7) [One,] against the monition of the Holy 9
Dâyûn that just kings (*lit.* kings of high power of discernment) should be regarded as the most excellent rulers (one could have) over oneself, and that one should keep himself in perfect allegiance to their laws—the deceitful Rashn-ê-Rîsh proclaimed that sin is the adornment of the world, and a sinful king is its adorner.—(8) [One,] against 10
the monition of the Holy Dâyûn, that some of the decisions even of (kings of) the evil religion, should be accepted (if they were as upright) as the ultimate justice (in heaven), and should be relied upon, and that those professing the *Mazdayasnân* religion should submit to, and recommend them,—the deceitful Rashn-ê-Rîsh proclaimed that the justice pertaining to the religion which is calculated to harmonize the world, is antagonistic to the wishes of the Creator and of the faith of existence (*i. e.* the faith contributing to prolong existence).—

11 (9) [One,] against the assertion of the Holy Dâyûn that robbery, infamy and immorality, the original acts of the Destroyer, are real miseries—the deceitful Rashn-ê-Rîsh on account of his having been (an adherent) of the Destroyer Ahriman, proclaimed that these (vices) are the ways that lead to the advancement of the world.—
12 (10) [One,] against the assertion of the Holy Dâyûn that by the last judgment all the miserable creatures (*mûstê*) of the blemish-giving Destroyer will be confounded, and that the Blemish-giver himself will be over-thrown and revealed in all his infamy (*anâvtan*)—the deceitful Rashn-ê-Rîsh proclaimed the approaching of destruction by the Creator of the people of this world, of their final complete destruction and annihilation.

---

1 (199) **On the ten monitions of the piously-reared Atrepat, son of Marespand, and of other heads of the religion of the Holy Zartosht, from the exposition in the good religion.**

---

2 Be it known that, these are the ten monitions of the piously-reared Âtarepât son of Mârespand, and of
3 other heads of the religion of the Holy Zartosht.—(1) Do not nourish in the mind any unlawful spite, in order
4 that a potent enemy may not over-power you.*—(2) Do not hoard up riches avariciously, that the time of penury
5 may not come soon on you.—(3) Be a welcomer of the good [ones] (*i. e.* be hospitable towards your guests), that in the next world they (*i. e.* the divine beings) may
6 welcome you as good (righteous) ones.—(4) Marry a

---

* Lest a potent enemy may over-power you.

well-born woman that your progeny may walk in the path of rectitude.—(5) Deliver your true decision in the case of a plaintiff and a defendant, that you may be the more saved at the last judgment (in the next world).—(6) Abstain from unlawfully (needlessly) slaughtering cows, sheep or goats, that no distress may happen unto you thereby at the (final reckoning). Do not consider this world as your permanent dwelling-place, for you will not long remain (in it).—(7) Expend the wealth of this world for the sake of God, and employ it on actions pertaining to Him, and trust always in the Almighty, for He will be with you in such wise that you will become thereby the best in the body and the soul (mind).—(8) Exert yourself to store (pious)wealth (merit) for yourself in the next world, because only by the good which you do yourself, will you become a sharer in all the good deeds of the whole world.—(9) Make the *yazads* dwellers (guests) in your person, because if you cause them to dwell in your body, you will be welcomed throughout the whole world.—(10) Improve yourself by means of the good doctrine, that you may be regarded throughout the world as one reformed.

---

(۲۰۰) The ten sayings of the incarnate druj Mani* against the monitions of the piety-adorner, Atarepat-e-Marespand.

(1) [One], against the monition of Âtarepât-(e-Mârespand), the adorner of piety, that no unlawful spite ought to be cherished in the mind—the incarnate *druj*, Mânî,

* *Vide* Vol. IV. p. 211 note.

proclaimed that men should approve of rancor and other
3 evil passions (*druj*) in themselves.—(2) [One], against the monition of Âtarepāt, the adorner of piety, that riches should not be hoarded up avariciously—the incarnate *druj*, Mānī, proclaimed that men should cultivate avarice, consume, appropriate and waste all the unlawfully hoarded wealth of mankind, and amass riches avariciously for (the benefit of) those who possess devilish inclinations
4 to injure the people of this world.—(3) [One], against the monition of Âtarepāt, the adorner of piety, to welcome the good [people] to be one's guests—the incarnate *druj*, Mānī, proclaimed that men should be hospitable
5 towards the indolent.—(4) [One], against the monition of Âtarepāt, the adorner of piety that one should marry a well-born woman—the incarnate *druj*, Mānī, proclaimed that men should unite in relationship (matrimony) with ill-born women, and regard their deceit as sinless acts.—
6 (5) [One], against the monition of Âtarepāt, the adorner of piety that one ought to be guided by a true judgment in the case of a plaintiff and a defendant—the incarnate *druj*, Mānī, proclaimed that the just decision of a judge
7 should be spurned or cursed out of this world.—(6) [One], against the monition of Âtarepāt, the adorner of piety, that men should abstain from unlawfully slaughtering cows, sheep or goats—the incarnate *druj*, Mānī, proclaimed that men should in this world habitually rob the property or well-favoured (*hūāvtan*) cattle of every body,
8 and thereby ruin mankind.—(7) [One], against the monition of Âtarepāt, the adorner of piety, that men should regard this life as the time for continuing one's race (*i. e.*, as the means of procreation)—the incarnate *druj*,

Mānī, proclaimed that by this act of procreation men would be led to commit the sin of *kūnmarz* (sodomy).—(8) [One], against the monition of Âtarepāt, the adorner of piety, that the wealth of this world ought to be expended in (doing pious actions relating to) God—the incarnate *druj*, Mānī, proclaimed that the wealth of this world fitly belonged to him who committed sin by its means, and to him who bestowed it on the sinful.—(9) [One], against the monition of Âtarepāt, the adorner of piety, that the wealth of the next world should be acquired for the sake of one's (soul)—the incarnate *druj*, Mānī, proclaimed that the wealth of the invisible world could be obtained, and men could well hope to be saved from hell, by embellishing (or diligent cultivation of) sinfulness in oneself (*i. e.* by giving a free rein to one's evil inclinations and passions).—(10) [One], against the monition of Âtarepāt, the adorner of piety, that the *drūj* (evil inclinations) ought to be banished from one's own person—the incarnate *druj*, Mānī, proclaimed that the *druj* should be cherished in man's body.—(11) [One], against the monition of Âtarepāt, the adorner of piety, that the *yazads* should be caused to reside in one's own person as guests, the incarnate *druj*, Mānī, proclaimed that the *yazads* should not reside as guests in one's person, rather they should be excluded [from it.]—(12) [One], against the monition of Âtarepāt, the adorner of piety, that one should improve himself and the world (*i. e.* his fellow creatures) by means of the good religion—the incarnate *druj*, Mānī, proclaimed that the world should never be improved, rather it should be destroyed by the constant blaze of the fire (of hell).

9 10 11 12 13

1 (۴۰۱) **On the ten monitions of the immortal-souled Khusro,* the King of Kings, the son of Kavat, to the leaders of the Iranian Hanjaman, for the authorizing of the religion of Ahuramazd, (that his subjects might act according to its precepts).**

---

2 One is that the best ruler in this world is actually that priest who expounds (to men) the mystic thoughts (*mīnashnē-varchīn* of the good religion), because such a priest inculcates on a religious sovereign ideas regarding the next world, in order that he may be united in pure (sacred) friendship with the Dādār Ahuramazd, the Supreme Ruler of the invincible world. By the impression of the thought (revealed to the king) through his Righteous Friend, he (the ruler) will be identified (incorporated) with the pure friendship (of the good spirits),

---

* Shāhānshāh Khūsrō Kōbād was the name of the great Sasanian monarch Noshirwān the Just. He is said to have encouraged the spread of Zoroastrianism throughout his realm, and caused several works on it to be written by the learned *dasturs* of his time in the Pahlavi, Pazand and Persian languages. It was this king who discovered and unmasked the impostures of Mazdak who had set up for a prophet, and who was put to death by order of the king. The memory of the *frōhar* of this equitable king is preserved by the high-priests in the Afrinē-Panjt, in which he is classed with the good spirits of distinguished upright judges, of religious monarchs who preserved the purity of their faith, and were an honour to their dominion. From the passage in the Pazand Prayer referred to it appears that Khūsrō Kōbād had during his reign devised measures to establish his kingdom as well as to restore the primitive glory of his religion. The passage runs as follows :—

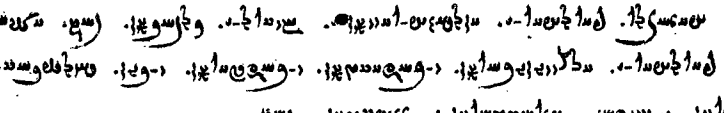

"May the strength of this prayer be (reach) unto the immortal-souled *frōhar* of Khūsrō Kōbād, and also unto those of all the glorious and honest judges, and of all the *Mazdayasna* who restored the purity of their religion and embellished their sovereignty."

and will be possessed of the (knowledge of the) perfect wisdom of the Highest Ruler, of the zeal to speak and act (on His behalf), and of the perfect goodness which will help him in both worlds.—(2) One is that people should extol the good religion for (the purpose of drawing themselves into) communion with Ahuramazd; (they should extol) truthful thought for (*i. e.* to acquire the habit of) speaking with good-sense; and (praise) liberality for (the performance of) those actions which are best and most acceptable (to God and man).—(3) One is that just as certain (*darvēstē*) pecuniary grants (*pūhl*) are obtained (from Government) by the leaders of the Mazdayasnān religion, so such grants be made by every means to the orthodox people (*vāvrigān*) (by the king's subjects).—(4) One is that the impostors who taught a vile doctrine, should be sternly tormented and diminished (banished) from Irān.—(5) One is that in order to be grounded (*kardē*) in the attributes of the Deity and in the ways of the *yazads*, one ought to learn (*chāshashnē kardan*) the Māthras and the Yasna of the religion with the help of (*min*) the teachings and writings (*kardē*) of the disciples of Atarepāt-e-Mārespand, who was from (*i. e.* an inhabitant of) the city of Gilān.—(6) One is that the pious people who carefully tend the propitious fire, and who perform the functions of the *yaoshdāsregar* with the good (consecrated) waters, should be reverenced and not diminished from the cities of Irān.—(7) One is that the knowledge of the Mazdayasnān religion, which is the gift of (producing) goodness in the thought (workings) of conscience (*minashnē-ahū*), should be exemplified by perfect endeavours, and that persons of orthodox habits be guided towards the means of

3 4 5 6 7 8

(acquiring) happiness (in the next world), and be strongly
9 fortified, and guarded against evil impostors.—(8) One is that the performers of the *yazashne* of the Deity, be aggrandized in the cities of Irān, whereby the evil connection with demons be destroyed, the idol-temples
10 broken, and the infidel idolators thrown out.—(9) One is that one should yield up (his) body and soul to keep our (Zoroastrian) religion current (in the world), and to spread in the world the thoughts and rites contributing to happiness (*farādīn*).—(10) One is,—"Let your vigour be employed in helping on your own relations (co-religionists), and let your own spite towards your enemy be dismissed from yourself (*i.e.* from your heart.)

---

1 (۴۰۴) **On the ten (sayings) of Gurgi, who with the object of destroying the Iranian cities that professed the good religion, stimulated the citizens (of Iran) to hostile (varde) enterprises, led souls to (acts worthy of) imprisonment (in Hell), and deliberately tormented the vital principle; who was a wicked tyrant* with the authority of the evil religion.**

---

2 (1) [One], the impostor, the *āshmōg Gūrgī*, who had a fluent tongue, a heart permeated with boundless avarice, and who was of a disreputable person and descent, proclaimed that for much satisfaction to oneself the greatness of the authority and wealth of this world should be
3 concealed from (*i. e.* deprecated in) the public.—(2) [One], the same Gūrgī, the impostor, asked for the aid of a royal garment, dignity and splendour, a throne and a crown
4 for his inglorious person.—(3) [One], he demanded that he himself should be nominated the premier of those who

* According to the Dinkard, Book VII, and the Shāh-nāmeh, Gūrgī was an impostor, and had set up for a priest and promulgator of the Mazdakian creed.

made the religion of Ahuramàzd current (in the world), and that the Irānian people should fight for his (recognition as the) secular and spiritual lord of the whole material world, and (moreover, he asserted) that the naked Gūfgī tribe, the devils with dishevelled hair, thus imposed upon, should gather themselves together, and come forward, and push themselves into the provinces of Irān, as a marauding, besieging, and warring (*vardē-tōkhshashnî*) army.—(4) [One], he proclaimed that the (sacred) fire 5
should be extinguished, struck or injured, that the earth should be defiled or contaminated, and the *gospands* slaughtered without number or discrimination, that such actions be performed as were calculated to keep men separate from each other and in discord, and (thus) the creatures of Ahuramazd be diminished (banished from this world).—(5), [One], he proclaimed (that his 6
adherents) should cause the people to be seduced by any mode of preaching or (other) action, from extolling their religion.—(6) [One], he proclaimed that men should 7
reduce [*lit.* make lean] in the cities of Irān the authority of the spiritual and secular lordship of the (Zoroastrian) religion.—(7) [One], he proclaimed that the human 8
existences on the soil of Irān should be rendered sinful and strengthened in their (evil) habits, and that the men of that country be turned from the religion of Ahuramazd to the evil nature, to the habits and (wicked) glamour of the Demon, and be allowed to fall into enmity against good knowledge, into listening to what is evil, and into shameful and dishonest (breach of) promise; also that mankind should be injured [wounded] by the hopes belonging to evil worship, and should be given the evil

practices of sodomy and of other vices, in order to aid
9 the destructive power of Ahriman.—(8) [One], he proclaimed that vile people should be exalted, and the
10 great overthrown.—(9) [One], he proclaimed that men should be trained up to frustrate the (ends of) prosperity-producing liberality, and to lead their lives (under
11 forms of belief) blended with damaging sins.—(10) [One], he proclaimed that men be taught to be hostile to [the] profitable creatures, and to form wicked friendship with men wolvish and pernicious in (their)
12 nature.—(11) [One], he proclaimed that imprisonment for sins and the fear of being burnt in hell should be
13 regard as trivial.—(12) [One], these were the ten world-defrauding, wicked sayings (of Gūrgi), which encouraged every evil (perverse) religion, (and which were issued) against the ten monitions of him *(Khūsrō-e-Kavādān)* who had advanced the people of this world for preventing the illness (*i. e.* evil) of all others of the true religion.

---

1 (۲۰۳) Exposition in the good religion regarding goodness, and the origin of goodness, and the course of goodness, and (regarding) a person on the side of goodness, and the medium of goodness, and the cause of goodness, and the impressions produced by meditations upon it, and (regarding) the upholder of goodness (at the beginning, the middle and the end of the world); and (regarding) evil, and the origin of evil, and the course of evil, and one on the side of evil, and the method of evil, and the cause of evil, and the impressions produced by meditations upon it, and (regarding) the upholder of evil (at the beginning, the middle and the end of the world.)

---

2 Be it known that, the goodness of virtuous
3 people is (arises) from the Spenâmīnō. The origin of

goodness is the oneness with the good religion, which exalts every man to a high position, and ministers benefit to him. And the course of goodness is due to the 4
instrumentality of that good friend (of the religion), who in his life is identified *(hamnīmvand)* with one that conducts himself in conformity with its wisdom, and who lays aside the perverse knowledge (of evil creeds), and whose desires, ability, and talents (occupation) may, likewise, be on the side of the good religion; who is well-known as the promoter of goodness in that and in this world, and from whom would originate *(dēhēshnē)* the most powerful advancement of the first (most excellent degree of) goodness. The conception of the divine wisdom is due to the divine light (accorded to men). Whatever men perceive or conceive in this world regarding the good religion, is to be ascribed to it; and it is by the craving for goodness (virtue) that men are adapted for the power of doing good, for ingenuity, industry, and courage; and whosoever has this power of doing good, can perform thereby righteous actions in this world.

He is on the side of goodness who is cognizant of the 5
final (future) condition of the soul, and who is not without (that knowledge of) its final state; since, while in his life, he is worthy and laudable in himself, and keeps off from himself illness, decay, languor, sinfulness, and the delusions of his soul, which render one's life ignoble and blameworthy.

The medium of goodness in men is the natural gift 6
of virtue from the Creator Ahuramazd, the Father and Lord of the Creation.—The cause of it (goodness) is the 7

reaching forth of benefits to his fellow-creatures from the person who has a craving desire for it, and for the (consequent) growth of virtue amongst the people of this
8 world.—The honest impression (idea) about goodness, is the religion which has sprung up for (the purpose of propagating) it (*i. e.* goodness). Its offspring are as follows: wisdom, and a good nature, and modesty, and love, and liberality, and truth, and thankfulness, as well as other good qualities. On account of it (virtue) the Ameshaspands and all other invisible *yazads* themselves unite to render human life (passed in virtue) healthy, and to advance it by means of prosperity, authority, religious philosophy, meritorious piety, and by various other kinds of felicities pertaining to the good creatures of this
9 world. In the beginning virtue was made current (in this world) by the Creator and Upholder of the Universe, Who by means of their relation (to the Prophet), will restore His creatures, and avert evil (from them) in the middle ages (*myānē*) of this world; while towards its end He will completely overpower (annihilate) the Blemish-giver, and endow His creatures with deliverance (from hellish penalties), purity, eternal felicity and brightness.
10 The people of evil take their existence from (*i. e.* owe their evil vices to) the ill-informed Ganāmīnō himself.
11 The source of evil is that (Ganāmīnō), who is the embodiment of evil, and who conducts mankind to
12 grievous (*madam*) harm. The prevalence of evil is the result of Ganāmīnō's thrusting (into this world) such mischievous practices as false declaration, bewilderment [darkness], and faithless breach of promise. The craving, power, occupation (exertion), skill, ideas, and

discrimination *(nĭmāne)* of one on the side of evil, are made known (to us) by those evil-doers who keep themselves absorbed in evil actions. Whosoever teaches or meditates upon the bewilderment and promise-breaking of the most evil (Ahriman), will be sure to crave for the power, (wicked) occupation, skill, discrimination and ideas, which pertain to that most evil one, and by means of which people perpetrate evil deeds in this world.—Whosoever is on the side of evil is debarred from any 13
thought of his own final condition. How can he remain without (avoid) damnation to himself in that final condition? He is proved thereby unworthy and devoid of commendation; since the desert and commendableness of men are owing to their life being free from illness, decay, decline, misery, and the evil pain of damnation. The 14
medium of evil in this and in the next world, as well as the origin of all evil, is Ganāmīnō, the imparter of blemish to mankind. The cause of the approach of evil 15
to created beings, is the craving of the wicked Blemish-giver for injury, by doing harm and imparting blemish to the creatures of Spenāmīnō; such a craving belongs to all that constitute the source and means of evil impelling him to perpetrate all kinds of injury.—The evil-minded 16
ones are the *farēhībude* and the *aĭbĭbude*, and the whelp (*khun-nōshe*, *lit.* the young one of a wolf, tiger or lion) of evil is vice, and the offspring of vice are avarice, wrath, spite, envy, lying, sinfulness, niggardliness, ingratitude, and other defects. Hence proceeds the evil-sway of the demons and the *drujas*, and hence proceeds in regard to men the tyranny, imposture, spiritual illness, penury, knowledge of evil, sinfulness, deceitful training, and

distress and distruction unto all other creatures of this
17 world.—In the beginning the progress of evil was owing to the Blemisher of the world; in the middle ages it was owing to the warring and tumult among the associates of Ahriman; but in the final period (of this world) it will be banished by the good *Spēnāminō* by means of his wise
18 (prudent) advancement of virtue.—There are priests *(kēsh-yārān)* who belong to the Original One, and their religion pertains to the Source of *Spēnāminō (i. e.* Ahuramazd); and it is good and praiseworthy; and in it the (faith of the) evil Ganāminō, is called the condemned or accursed (*nekhitē*).

---

1 (۲۰۴) **Exposition in the good religion regarding those who are devoted to (the knowledge of) the Avesta and the Commentary upon it.**

---

2 Be it known that, the mystical knowledge relating to the wisdom of the Lord, is acquired by the *yazads* by means of their conference with Him; and they convey the knowledge unto mankind in the form of divine *(madam)* prophetic intelligence *(vakhsh)*. So whatever sublime prophecies from God, are foretold to people innumerable by the *yazads*, are conveyed to men who are by nature and by birth good (Mazdayasna), by mutual oral conversations. Of all those who are devoted to (the knowledge of) the Avesta, firstly the good-natured (righteous) persons acquire the knowledge of the *Mazdayasnān* religion by vocal intercourse with the *(yazads)*; and secondly they perceive (understand) the contents (of the Avesta) by meditating upon every word; and they

teach those who have a craving for comprehending it literally, by inserting a useful commentary between two different sentences.

---

(۲۰۵) **Exposition in the good religion regarding the recognition therein of the extent of relationship or non-relationship to the Mazdayasnan religion among men.** 1

Be it known that, men who are allied (to the religion), and love it, (are of the following description); and their love (for the religion) is exhibited by two different modes of thinking. (There are some), who display in their thoughts their love of the *Mazdayasnân* religion, and are not attached to demon worship. (There are some), who hold friendly ideas towards divine and towards demon worship. But their alliance to divine worship is greater, and their alliance to demon worship less. Again (there are some), whose object it is to love both the demon and the divine worship; (but among them) the attachment to demon worship is greater, and the relation to divine worship is less. Again, (there are some), whose object it is to be intimate with (*i. e.* to attach themselves to) demon worship, and who display their total alliance with demon worship, and their holding aloof from divine worship. One should accordingly *(nûmâide)* recognize the merits of a man of the religion, and with the knowledge acquired from time (experience), estimate the dignity of every preceptor according to the extent to which he is in communion with the pure religion. 2 3 4 5 6

1 (۲-۹) **Exposition in the good religion regarding (the fact that) Ahuramazd is the Self-existent One, from Him are manifested the spiritual and material creations, and the other one (i. e. Ahriman) is different from Him.**

---

2 Be it known that, Ahuramazd Himself is the Beneficent Spirit, and is all powerful in goodness and glory [*lit.* light]. He himself is pure, and is the Creator of all the good creatures of this world and the next. He is the Giver unto the soul of the power of beholding both worlds, and of doing actions pertaining to both. Whosoever is endowed with good [substance] *(i. e.* whosoever is so enabled to perform righteous actions), meditates upon the spirit of eternity *(Spentōmanyu)*, and the spirit of darkness *(Angrōmanyu)*.

3 He (*i. e.* God) bestows on man a soul endowed with conscience in this world, that he may discern what is good, (and what is evil in this world and the next), and may, therefore, accomplish good deeds pertaining to both. Among all the good and evil people of this world, whosoever performs good actions, appertains to the Good Lord, and whosoever perpetrates evil, appertains to Dark-
4 ness. He also endows the spirit of man in this world with the power of perceiving and performing good actions relating to both (the worlds). Good is always through the (good) invisible powers; and the virtue (of man) itself is owing to the divine spirits. The spiritually good condition of man himself is owing to his pious communion with the Spenāmīnō of Ahuramazd, the *yazads*, and other good spirits. His aspect as being him-

self of (the nature of) the other perverse one (Ahriman), is owing to the constant imparting unto him of the evil power by the dispenser of the wicked glamour. He that is the bestower of this wicked glamour, is himself impure. Every dispenser of (good or evil) power dispenses (his good or evil influences), in order to render man like himself. That dispensation of the (good) power, (which is) from Ahuramazd, renders man *(aobash)* adapted for pure or holy communion *(ham-pasije)* with Himself. Those creatures that are useful and related to Ganāmīnō the Destroyer, or to the demons, and *drujas*, and their other tormenting confederates, are manifested by their own gifts of (evil) power *(i. e.* by the evil influence imparted to them by Ganāmīnō and his wicked companions).—The religion of the priests *(kēsh-yārān)* whose creed is evil and without any moral goodness, should be mentioned as that of Ganāmīnō, and it must not be referred to [*lit.* spoken of] as pertaining to Spenāmīnō.

(۲۰۷) **Exposition in the good religion regarding (the fact) that it is inappropriate to blend together whatever is worthy with the perverse object.**

Be it known that, the perverse object could not be blended with the one that is deserving; for every (deserving object) itself in order to be worthy of its Creator, causes noble actions; while every (perverse object) tends to destroy every thing for the sake of the Destroyer (Ahriman). The one pertains to the Farsighted One (*i. e.* God), the other to the accursed one (Ahriman). How can they be related to one another? From

the respective ruler over each of these, there result unto men wisdom or evil knowledge, truth or falsehood, complacency or arrogance, liberty or niggardliness, benignity or cruelty, light or darkness, etc. Of these the one that is endowed with wisdom, and is also handsome, is deserving of praise; the one that is possessed of evil knowledge, and is hideous (in appearance), is contemned. So if a union with perverse one (Ahriman), be manifested in man, the existence of similar (evil) designs in him, is owing to the admixture in him of the element pertaining to Ahriman. And (such a person) feels no good reverence for the One Knowing (Creator); and without (imbibing) the knowledge of that One Knowing Lord, he cannot see his own shortcomings and his contemptible ugliness. He is, therefore, unfit to be (associated) with all beautiful (*i. e.* virtuous) and praiseworthy people. How was it possible then that the One, Who saw with (the eye of) wisdom, would blend together the perverse thing (with) what was worthy (or righte-
3 ous?)—Again, the planting and the pruning (of a tree) are not (acts) different from one another, but they correspond (one with the other); they rather improve one another; because the tree that is planted, is rendered suitable (for growth) by pruning it, and because the pruning is the cause of its perfect symmetry. So to call death the cause of life (in this world), is (warrantable) for this reason that through death life is to be rendered worthy (of happiness in the next world), or that death is the cause of the perfection of (human) life (by means of
4 virtue).—How is it possible for the priests [*lit.* the friends of religion], who are in correspondence with the Creator,

to suffer themselves to be in unison with the Destroyer and with other perverse people? One who is gifted with the eyes of wisdom, could not be in concord with one who is without any religion. The religion of those priests is the sublime (*Mazdayasnăn*) doctrine. How can the wisdom of the Creator be (reconciled with) the evil faith of the Destroyer?—Since (the faith founded) in truth is laudable, and that in falsehood is abhorrent. Likewise, he who is complacent (*bandē-mīnashnē*), is deserving of praise, and he who is arrogant, is fit to be contemptible. Likewise, whosoever is liberal, is praiseworthy; and whosoever is niggardly, despicable. Likewise whosoever exists in light, is said to be of good aspect; and whosoever exists in darkness, of ugly appearance.—Again, the sky 5
and the earth, which appertain to the Creator, are not different from one another, (but they also correspond one with the other), and both (these creations) are to be extolled. So also the sun, moon and stars; and so also water and plants; and so also mankind and *gospands*; and so also religion and sovereignty; and so also intellect, reason and sense; and so also the soul and the body; and so also modesty and affection; and so also gratitude and integrity; and all such things are different from one another; but they are all advantageous (creations), and deserve to be extolled.

---

(۲۰۸) **Exposition in the good religion regarding the wisdom, will, work, and period of Ahuramazd.** 1

Be it known that, Ahuramazd by means of His omniscient wisdom, fulfils every deliberate object of His 2

desire pertaining to the work in the finite period. The consummation of that work in the finite period, will extend from the beginning (of this world) to its end. That work having been accomplished, men will at last be rendered worthy of the dawning period of (paradisiacal) felicity. Then shall begin the infinite time (of happiness), and then shall happen the final renovation, the impoverishment [annihilation] of the *druja*, the resurrection of the dead, and the attainment of the final body, and the redemption (from hell) of the people of this world; and hence mankind shall live in eternal felicity, and in splendour, and with immutable wisdom, will, action, and (endless) time.—And whatever desire may then happen to be meditated upon by men, that meditation will be an appropriate one. And in order that the final renovation may be propagated in that period, every creature shall be guided by its connection with the *Mazdayasnān* religion; and (in that period) every creature with a pious soul shall attain to the dignity (proclaimed by) the *Mazdayasnān* religion, that it may be identified with the final reformation; that the wishes and acts of mankind may accord with the precepts of the *Mazdayasnān* religion; that every one may attain the final benefit from Ahuramazd; and that he who attempted to destroy this world may ever remain in misery. In that (infinite) time those stubborn ones who are unceasingly destructive, shall be finally destroyed, while those who have been deluded by the wicked one (Angrōmainyu) in this world, shall then be rendered (by means of punishment) capable of benefit from Ahuramazd. And hence (it proves that) Ahuramazd's wisdom, will, and object, are

beneficial unto all creatures, and are worthy of being immuted.

The priests, who every day (strive to) withdraw men 3
by means of their preaching (*sakhûnī*) from the will of Ahuramazd, are such preachers of this world as actually serve to fill the region of hell with men. They who regard belief of such priests as the divine religion, are those people, who entertain a desire for non-existence (in the next world), and who multiply the demons.—The race of such mischievous priests serves to represent Ganăminō in this world.

---

(۴۰۹) **Exposition in the good religion regarding man being the sharer of (the nature of) his original ancestor.** 1

Be it known that, man is the sharer of (the nature 2
of) his original ancestor, and that in two ways:—The one appertains to the spiritual existence (alone), the other to the spirituo-corporeal existence. Whosoever is devoted 3
to the spirit (alone) is on the side of the Creator, and does not turn away (from Him). Whosoever is devoted 4
to the spirit in association with the body, turns (to the side of goodness or evil) according to the change of his actions. Whosoever is devoted to the spirit in association with the body, restores himself to his Creator by means of his own (guiding) spirit. That living men move about or act for the benefit of the soul, or for the performance of deeds pertaining to it, is on account of the soul being in a bodily frame. Men themselves incline to two different sides (good or evil); either to the side of the

spiritual (happy) existence, or to that of this worldly existence.—The ruler of the former one, is the soul. Thus, if a person is in correspondence with the Amesha-spands, and sides with them, he is (naturally) on the side of his ruler (*i. e.* he attains the spiritual happy existence). But if a person in this worldly body is not in accord with the soul (or conscience), he resembles the *gospands* and other animals having bodily organism; that is to say, that person becomes devoid of (real) human existence. Under the sovereignty of Ahuramazd, human life is dignified with immortality, because of the (good) actions which it is capable of by means of the (righteous) activity of this animate organic existence of this world. Man is considered to be worthy of this world on account of his righteous actions. The animate organic human being becomes himself an adherent of the Creator *(avash-nīm-vand)* owing to his being not united with the Blemish-giver. This animate material man will thereby attain immortality, just as Gayômard did before the Blemish-giver, and as all men will do at the epoch of the *Tanê-pasîn*; which immortality will be of a different kind from that of the *gospands*, seeing that these animate material gospands are not endowed with intellect. Although these are also animate organisms, still they are without that dignified immortal existence (which chiefly subsists in communion with the good spirits). On account of (the attainment of) that dignified immortal existence, man is never devoid of his (spiritual) personality. For that reason every man who lives in purity in this worldly life, is on the side of immortality; while he who during this material life, is united with the Blemish-giver, is

worthy of damnation (in the next world). Accordingly, every living man who is on the side of his own soul (or conscience), is so from his original ancestor (Gayōmard). Again, when man in this animate organic frame is actually on the side of his own soul, he is immortal in purity in this worldly life, whereas he who in this animate organism is in connection with the Blemish-giver, is liable to damnation (in the next world). Every man who is on the side (either of good or evil), is endowed with life and speech, and is mortal. The soul wherewith he was originally constituted, when blended with (*i.e.* affected by the nature of) the Blemish-giver in this animate, organic or bodily existence, shall live in damnation (in hell). And as to the spirit (of man) that speaks (righteously), it (*i.e.* the speaking righteously) is due to the power of conscience within, and its utterances of wisdom are the result of its union with the angelic power of consciousness.

Again, the departure of such a spirit from the organic power of Gayōmard, was due to the entrance of the Blemish-giver into it. Moreover it was on account of the exit of the soul from the body that the power of (animal) life and speech died away (from him). So long as the animate organic person of Gayōmard lived in purity, his power of life and speech existed. 5

Whosoever is endowed with a soul, and is like unto man (in this body), reveres and obeys (God) like his original ancestor, (reveres and obeys) the One Creator Who is the source of religion and justice, he accordingly resembles his fore-fathers up to the primitive man (Mashya); and for this reason, because the interpre- 6

tation of the name Mashya would be "the male being that reveres and is endowed with speech," while the interpretation of the name Mashyāni would be "the female being that reveres and is endowed with
7 speech." And they are as it were the original ancestors, the cause of the continuity of the beneficial human creation to the time of the *Frashōkērētē*. Accordingly, those who are connected with the period of the *Frashōkērētē* through the good religion, will by that means bestow on mankind the benefit of the *Frashōkērētē*.—Such men (as are destined to renovate the world) will particularly descend (from primitive ancestors) as for instance from Syāmak and Fravāk. Again, the names of Syāmak and Fravāk are translated "whosoever holds forward the chain of future advantages." The thought (*i.e.* the object) of these (two) was (to be the ancestors of) a perfect race of mankind at the time of the final beneficial renovation.

8 They were also from the beginning the cause—the ancestors who protected the world, guided the world, and advanced the improvement of the people of the world. The protection of the world is only possible through those who guide the world. He (*i.e.* the king) who directed the world, for the purpose of being united in the work of the *Frashōkērētē*, contributed to the final protection and improvement of mankind by protecting and improving this world. The first ancestors who were concerned in that (righteous work), were for instance Asritē and Hōshang. Again the interpretation of the name Asritē would be "one who practises tillage," and the interpretation of the name Hōshang would be

"one who aims at kingship"; the latter also was himself a worshipper of Ahuramazd, and had thoroughly improved mankind (by virtue of his religion).

Again, mankind had (originally) attained to this 9
knowledge (of the Mazdayasnān religion) through these five ancestors. For instance faithfulness to the wisdom 10
of the religion from *Gayōmarēthan*, obedience to God from Mashī and Mashyānī, the attainment of union with 11
the Beneficent (*Sōshyōs*) from Syāmak and Fravāk, the ways of protecting the world and of guiding it from 12
Asritē and Hōshang. It is through them that men are enabled to improve and guide themselves in this world, to propagate with vigour their own race for the time of the final renovation, to drive away the *druj* and to bestow on the whole world the benefits pertaining to the period of the final reformation.

---

(۲۱۰) **Exposition in the good religion regarding the attainment of foresight (i. e. knowledge of the future) by man.** 1

Be it known that, in the corporeal man the power 2
of *akhō* (*i.e.* the power of the spiritual apprehension of good and evil) is itself pure vision; and as long as that spiritual vision subsists together with the acquirement of wisdom, the attainment of foresight by man is possible. The man (that has attained to foresight) ever inculcates on the living the thought conducive to their happiness (in the next world); he is the imparter of the wisdom acquired (from the *vōhuman*), and is more triumphant

(in life) through that forethought, and through that all-ornamented (sublime) forethought, of the *Mazdayasnān* religion. The thought of future happiness is a power of perception in the *akhō*, which always serves to keep (man) free from sin. The thought that is conducive to happiness (in the next world), leads to meritoriousness, and keeps man aloof from the *ǎruj*, consequently from avarice, spite, immoral thought, disgrace, vengeance, and such other corrupting causes of sin, and it bestows on him free-
3 dom from evil passions. And hence *Vŏhuman* and other *Yazads* who are the media of righteousness, impel him to righteous actions, as long as the man is in conformity with their thoughts.

---

1 **(۲۱۱) Exposition in the good religion regarding (the idea) that the auspicious union with the acquirement of good success, is attainable by man in order that he may become worthy (in this World) by means of the seven grades (leading) to the most exalted rank (pertaining to mankind.)**

---

2 Be it known that, the auspicious union with the acquirement of good success, is attainable by man in order that he may become worthy (in this world) by means of the following seven grades (leading) to the most exalted
3 rank or ways manifested for him by the religion.—The first (of these) concerns the purity of the soul which is attained by performing actions in accordance with the will of the Almighty, and with the sublime ways of the good religion, which (act) is the outcome of the fortunate

source of worthiness in man. In order that man should be meritorious, the second grade concerns his healthy movement or career, by which a suitable life is possible. The third concerns the long life belonging to the soul, whereby permanency (*i. e.* an unending existence) is possible through a healthy career. The fourth concerns the courageous wealth whereby man can achieve actions and taste the sweets pertaining to both the worlds. The fifth is the overpowering (of one's enemy), and the obtaining of victory (over him), which enables a man to protect his wealth and himself from his enemies. The sixth concerns the foreknowledge of the resources to overpower one's enemies, whereby one can obtain victory over them. And that which is the seventh in these seven is the highest of these seven grades which pertain to man, whereby he would be more exalted in greatness or good fortune than other individuals.

---

(٢١٢) **Exposition in the good religion regarding the reason why, in a person who is by nature good, there exists the power of goodness that leads him to (the path of) exaltation, and why in an evil-natured person, there exists the power of evil that leads him to a low condition; and why, by the retraction of the power of exaltation, man is manifested as growing worse in his nature, and why (by the retraction of) depravity he is manifested as being better in his nature.**

Be it known that, men are good or evil-natured because of the good qualities or evil infirmities (in them). The good qualities are due to their union with the divine

glory, whereas the evil qualities are due to their correspondence with the evil shadow (*i. e.* the influence of Ahriman). The divine glory emanates from the Spenāminō, and hence the intentions of men are adapted to a good nature; while the evil shadow is from the Ganāminō; and hence the intentions of men are con-
3 ducive to an evil nature. The more glorious one (Spenāminō) accumulates the better qualities in a good-natured person, and consequently the latter is a creature of the good principle [*lit.* origin.] In a man of the good principle exist most excellent attributes of the most glorious one (Spenāminō): intuitive good sense, thought of obedience (unto God), liberality, truth, and other good qualities; and hence his person is graceful, and he is free from the anxiety to alleviate his debt (*i.e.* sin, in order
4 to save himself from hell.)—In an evil-natured person the pouring in of this evil nature is on account of the evil shadow (of Ahriman). Whosoever has been under that evil shadow, embellishes (or perfects) evil habits, and is a creature of the evil principle; and by reason of the dwelling of the one (Ahriman) who is devoid of greatness, in one of the evil principle, there exist in him such evil qualities as by their growth produce corruption in men: (*viz.*) perverse thought, avarice, arrogance, wrath, niggardliness, sin, (elements of) damnation, (moral) blindness, and other adverse practices which pertain to the
5 contemptible crimes of evil religions.—By the admixture of the divine influense of Spenāminō in a human creature, the latter prospers and is the origin of good qualities. By the connection with the evil shadow of Ganāminō, man is liable to suffer imprisonment and is the origin of

evil qualities. The highest welfare in man is owing to his union with exalted virtues; and his being impure and corrupted through evil qualities, is due to his predisposition towards those defects.—From good qualities 6
there is no ruin (unto man), but immense welfare. (In a man by nature good subsist) good sense, complacent thought, liberality, truth, and all other good qualities of the Spenāminō himself, that lead him to a high position. Thus, he shines (in this world) on account of his high rank, teeming prosperity, and brilliant complexion. Whosoever is in correspondence with Ganāminō, the Blemish-giver, remains in a base condition by not remedying his evil defects, he does not become known (to the world) by reason of his base and adverse condition. On account of the low power of guidance in him, his high qualities are eclipsed, and hence his incurable defects predominate in him. And in order to macerate him there come on him lowness and misery, (an idea of the) greatness of the vices that are blended with the Blemish-giver, and the apparent glamour of the vices that are incurable.
Whosoever is evil-natured and ill-born, in him pre- 7
dominate (*afrājē*) such sin-advancing (defects) as perverse (immoral) thought, avarice, wrath, arrogance, niggardliness, falsehood, (moral) blindness and deafness, and other personal evil qualities; hence he is alienated from his family-gatherings. And [notwithstanding his slight good qualities], the lowness of his defects casts him into wretchedness. On account of his inward evil inclinations (prompted) by his evil qualities, he approaches obscurity. The oppressive defects that lead him to degradation keep his soul without the light of religion, on account of its

degraded condition, and imparts to it the glamour of evil defects; and hence through the depravity resulting from his inward evil habits he is devoid of the brilliance (of virtue). Good qualities lead man to greatness, and therefore to good resources. Good qualities lead his person into notoriety.

8 It is the doctrine of the (*Mazdayasnān*) religion, that the *yazads* pray for the welfare and happiness of the good, who further the praise and worship of the Almighty, and for distress and misery unto the bad. Besides, from them (*i. e.* the *yazads*) comes also unto the pious the
9 exposition of (what) sin (is). Of the pious who are to obtain (freedom from hell), the first (*i. e.* the best) pious man is he who attains to happiness, celebrity, and goodness of the soul by choosing for himself the masters (*i. e.* the *Ameshaspands*) who possess brilliant and shining
10 persons, and by accepting them as his associates.—The second is (he who grows pious) by bestowing happiness on others, by reverential bearing towards those to whom respect is due, by protecting the female sex as its lord, and by causing his colleagues or associates to perform good actions through effecting their own union with the
11 *yazads*.—The third one is that king of the world, who encourages pious people by dint of his worldly authority, exalts the *Mazdayasnān* religion, and debases the evil faith; who welcomes good government, and bestows (increased) power on good rulers; who spreads justice in the world, extends prosperity and felicity among mankind by fertilization (of the soil), good administration,
12 and a good aspect (of affairs).—The first (*i. e.* the worst) prisoner (of hell), by reason of the evil shadow (of the

demons) over him, and by his choice for himself of the *evil master* (Ahriman), is manifested as unworthy and afflicted, infamous and of evil soul.—The second one is so on account of his being a distresser of others, of his hatred of people to whom respect is due, discourtesy towards women, and by not rendering his associates virtuous, through the evil influence (over him).—The third one is that king of the world who encourages the sinful by dint of his authority in this world, deprecates the *Mazdayasnān* religion, and exalts the evil faith; who welcomes evil rulers, creates those persons rulers, that issue evil orders; in order that misery, sterility or barrenness, and evil influence may prevail in the world, and embarrassment and affliction happen unto mankind.

(۲۱۳) Exposition in the good religion regarding the retrogression of exalted people, that is (regarding) deterioration from exaltation, or the self-deterioration of one from the condition of being exalted.

Be it known that, the cause of the exaltation of exalted people, is owing to their connection with the best lineage that is related to the original virtuous one; hence, man is possessed of the means of exaltation. That the person of such a man is rendered of a good nature and of a pious character, is due to his union with that good lineage; and (hence) the pious one of a good nature is saved (from hell). The cause of the deterioration of low people is due to the influence of the corrupting

original one, which pervades men; and hence their
5 tendency to deterioration. And the person of such a man is, on account of his union with evil descent, rendered of an evil nature, of a character deserving punishment, [and of a conduct associated with vice]; hence he is
6 liable to meet with punishment (in hell). Because in the good age *(dyen shapîraobâm)* pious people of a good nature, being devoid of meanness, stealth *(nehôftagî)*, and obscurity *(apaetâkî)*, shall ever *(aṁargânîh)* attain to sovereignty *(ahûpatakî)*, greatness and notoriety; whereas the sinful, that are liable to punishment, and devoid of authority, greatness, and notoriety, shall come to stealth,
7 meanness, and obscurity. And in the evil age the evil-natured sinful men that are liable to punishment, shall attain to sovereignty, greatness, and notoriety, on account of their stealth, meanness, and obscurity, and the pious people of a good nature, shall turn stealthy, mean and
8 obscure. Accordingly, the exaltation (or retrogression) of men is foreshadowed by the essential causes wherewith they are surrounded *(levatman)* in life. The evil age or its close, and the good age or the work relating to it, are respectively evidenced by the retrogression of high people, and by the exaltation (through virtue) of the low.
9 Again, in the evil age there might (also) occur from one, who has attained a high position, protection, kindliness, noble-mindedness, moral bearing, liberality and other good qualities (manifested) towards his virtuous relations. Likewise, from a deteriorated condition there might issue truthfulness and exaltation. By the *Mazdayasnân* religion there is exaltation (unto men) from their own base condition, since people innumerable do, by means of its

doctrine, attain to felicity in evil ages, and the low become thereby exalted.—Whosoever through his evil mind, accepts the evil succour (of the demons), has evil designs, a mischievous person, and is very spiteful and afflicted (by his own vicious passions).

---

(۲۱۴) Exposition in the good religion regarding the extensive propagation constant in the world, of the good religion, its power and its achievements. 1

Be it known that, the manifestation in this world of 2
the good religion is by its constant extensive propagation; since by means of its propagation by all orthodox people, there will occur among men, through the good religion, remembrance of the *yazads*, and praise of truth and goodness, and hatred of falsehood and evil, and of whatever is embarrassing on account of an evil faith. The religion of the Dādār is (ordained) for the performance of good actions by all pious and religious people, whereas the evil faith is for the performance of evil actions. Sovereignty, devotion, protection of the poor, keeping cattle at liberty, and many other truly meritorious actions as well as the gifts pertaining thereto, are the results of the good religion, whereby the people, who are obedient unto God, are said to be of the good ways (*i. e.* principles).—In those people whose creed comprehends 3
falsehood and sinning, there is but little power of doing the following really meritorious deeds.—The power of 4
the good religion restrains [*lit.* improves] mankind from treading in the path of impurity; its sovereignty leads to

the extension of their race (*patvandashnē*); its guidance of the people of this world to purity, curtails (the power of) the Blemish-giver.—The cleansing of the people of this world from failings and corruption of all kinds, prepares them for the everlasting (region of) full resplendence, and in such wise that a single motive of one's advance into impurity being known, he shall (essay to) promote goodness, and curb evil, and guide himself by those sublime meditations that tend to destroy all devilish propensities within. By means of firm reliance on it (*i. e.* the religion) by men, the people of this world shall be altogether improved through goodness; and as a consequence Ganāmīnō shall be severely afflicted. By virtue of the good religion, Ganāmīnō shall be severed by Spenāmīnō from every object and action pertaining to the *Frashōkērēte*, while the spread of the *Frashōkērēte* (*i. e.* final reformation) shall follow the propagation (in this world) of the gōod conceptions in the *Mazdayasnān* religion.

---

1 (۲۱۰) **Exposition in the good religion regarding man being acceptable for the purpose of his communion (with God), or for (righteous) actions, by means of his connection with the good creatures, and his forbearance from the avaricious creatures.**

---

2 Be it known that, the specification of the grades of men from the highest one to the lowest, is according to these six ways. The first and highest (man) is he, who lives *(hustigān)* through virtue. and is devoid of evil.—

3 The second is he, who lives for the sake of good, (and)

does not live for the sake of evil.—The third is he who 4
lives for the sake of both good and evil.—The fourth is he 5
who lives for the sake of evil, but does not live through
virtue.—The fifth is he who neither lives [both] through 6
goodness nor through evil.—The sixth and lowest is he 7
who by leading (his) life in evil, destroys what is good.—
Whosoever leads a life in virtue, and (a life) devoid of 8
evil, is the highest one among men, and preferable for
friendship (with God) and for (righteous) actions.—And 9
whosoever is in union with the good creation (*i.e.* the
yazads and the *ameshaspands*), always refrains from the
evil-doing avaricious nature.—Whosoever subverts good- 10
ness by leading (his) life in evil, is cut off from accept-
ance for the highest communion and for (righteous)
actions; whereas whosoever is united with the good
creation, always abstains from the evil-doing avaricious
nature. (Men following) these two ways, are included 11
among the four (kinds mentioned) in the middle (of this
section.)—Whosoever leads his life in virtue, and does
not live through evil, is near unto the highest grade by
his choice of high friendship, (of great) actions, of a
union with good lineage, and of a high religion, and by
refraining from avarice and not thinking (of it).—Who- 12
soever lives both in virtue and evil, is blessed by the
Good (*Spenāminō*) with happiness, through his conducting
himself with prudence, and refraining from (another's)
distress and evil.—Whosoever lives through evil, and 13
does not live through virtue, maligns through the avari-
cious nature a union with the good creation, and ap-
proves of clandestine deeds in his life-time.—Whosoever 14
does not live both in good and evil, has no desire for the

evil (existence in hell,) by reason of his avoiding both deceitful and meritorious actions during his life.

---

1 (۲۱۹) **Exposition in the good religion regarding the unrighteous source, and (the path of) rectitude, and the means of restoring the unrighteous one.**

---

2 Be it known that, the unrighteous one himself is so because of his own perverse mind. Whosoever leads an immoral life, his thought (leads him to) acquire whatever thing he does not need; and his actions thereby (*i.e.* through that immoral thought) are of the nature of a *frehībūt*. And by entertaining in his conscience the mode of his life that is his (*i.e.* of a *frehībūt*), and by acquiring the thing that he does not need, and by doing deeds that do not concern him, he (*i.e.* an immoral person) turns [therefor] to be of the nature of an *aībībūt*. The natures of both these *frēhībūt* and *aībībūt*, are devilish in their ways and wicked in thoughts. Whosesoever mind is inclined to the ways of good existence, he always turns himself to acquire whatever thing is requisite for him, and to perform the actions that pertain to him, and he does not (wish to) acquire the thing that he needs not,
3 nor perform actions that are not due from him. Hence he becomes of the nature of righteous *yazads*.—An immoral (person) is himself (i.e. represents) the immoral being of the *frēhībūt* and the *aībībūt*. The source of that evil knowledge, and [the source] of every other evil, is *Ganāmīnō*, just as the source of that righteous thought pertaining to the (divine) wisdom, and [the source] of every other good, is *Spenā mīnō*. Accordingly whatever

(sinful) actions are performed by the unrighteous towards one another, are owing to the approach of the immoral influence of that unrighteous source, *Ganāmīnō*. For 4
that reason unrighteous people do (the deeds that pertain) to *Ganāmīnō*, the source of evil knowledge, just as religious people do every deed through the wisdom of *Spenāmīnō*, (who is himself) the source of wisdom.—And 5
the means of transforming an immoral one into a moral being *(mūstīh val amūstē)*, is the moral power of the good religion; and accordingly that means is to be employed in two ways by the sovereign professing the good religion: First, by preserving his own good temper from immorality the good temper of people innumerable may be preserved from immorality and towards paradise (*i.e.* in order that they may be capable of paradise).—Secondly, by bestowing moral courage on his people through the precepts of the good religion, and by appointing persons who could turn them away and protect them from sin and the (consequent) punishment (in hell), he endows them with complete strength, so that people innumerable may hold themselves aloof from any immoral action or speech.—And it is by this that the 6
righteous [king] and the unrighteous king, are to be manifested—The righteous (king) that is equitable to- 7
wards the immoral, is he who possesses wisdom worthy of a sovereign, and personally conducts the administration (of his dominion) by means of that wisdom. And if he has enough fortitude to protect every great soul (from affliction in hell), in proportion to the good virtues in that sovereign, there would remain no unrighteous men (among his subjects); and no (righteous) man would be

discouraged under his sovereignty in improving all immoral people (*mūstē-madam*) on the behalf of the king.
8 The proper functions of (such a) king are as follows: To search out every unrighteous person, to recognize him through the deplorable grievance regarding him, to cause him to be exposed (to penalty) by those who possess the faculty of wisdom, and who (thereby) redeem immoral people; and the king who has intuitive wisdom, the monarch that is righteous, thus proves the complete purifier of immoral people from distress by dint of his royal mandates. And on the complaints regarding the immoral one having reached (that king), his affliction is averted (*vadhāryaēt*) by him (*i.e.* the king) so powerfully through dint of his preventive authority (*padhīrān-khvēshkārīh*), that he (*i.e.* the immoral one) thereby turns virtuous, and the monarch (himself) is saved from the sin (*i.e.* from the sin of encouraging immoral practices in his do-
9 minion). Through such kind of (moral) administration the immoral ideas of the unrighteous, by their being kept back from the people, may be extirpated (from the world).
10 Of the impious priests he who greatly promotes the immoral through immorality, is the deluded one by the (evil) faith and principles of the ill-informed *āshmōg*, [and] by such an immoral (priest) those of the people that have attained unto the Great Supporter by means of their religious wishes and acts, are perverted to the side of the mean [*lit.* little, insignificant] supporter (Ahriman). Hence the impostor of evil speech and deceiver of the true faith (endeavours) to persuade (mankind) to his false doctrine by the two ways (of designating it, *viz*) (1) the wisdom of the (good) religion and (2) the doctrine of

spenāminō; whereas the evil knowledge and the evil law of Gaṅāminō, (or his) demonism, are emphatically declared (by him).

(ꝛ IV) **Exposition in the good religion regarding that which is good for the World, [and that which is (good)] for the body, and [that which is (good)] for the soul, and [that which is (good)] among mankind, and [that which is good] for actions and decision.** 1

Be it known that, it is the saying of the good religion, that a virtuous sovereign is good for the world, and wisdom for the person of man, and liberality for the soul, and truth among mankind, and endeavour coupled with perfect meditation in all actions and decisions. 2

દીનકર્દ કેતાબનાં પાંચમાં દફ્તરના અગતજોગ લોગતોની શબ્દકોષ.

GLOSSARY OF SELECT TERMS.

—

ખરાબ=ખરાબ વી. ઉલટી ચાલ-ચલણ વાલું, ખરાબ રીતભાતનું. (અવ૦ ખરાબ, way). *adj.* Of perverse character, of evil habits.

ખુશ્યાલ=ખુશ્યાલ વી. ઉમેદવાલું, ઉમેદવાર, આશાવન્ત. (જુવો દફ્તર ૧ લાંની શબ્દ કોષને સફે ૪૭ મે.) *adj.* Hopeful, sanguine. (*Vide* vol. I. Glossary, *s. v.* p. 47.)

ઇરાન શહેર=ઇરાન શહેર ના. ઇરાનનો દેશ, ઇરાન શેહર. *pr. n.* The country of Irān, the city of Irān.

ઇબારત=ઇબારત ના. બોલ, શબ્દ. ૨. નાંમ. ૩. બોલાસો, વરણુત. (અવ૦ عبارة, ફા૦ عبارت અથવા عبارة). *n.* Word. 2. Name, designation. 3. Explanation, description.

ઉભરાવું=ઉભરાવું ક્રિ. ઉપર નીકલી આવવું, ઉનચે આવવું, જોસ્સાભર નીકલવું. *p. pr.* Swelling, rising up, surging (as parts of the surface of water.)

બુતપરસ્તી=બુતપરસ્તી ના. બુત-પ્રસ્તી, મૂર્તિપુજા, પુતલાંની માંનના. ૨. બુતખાંનાને લગતું કાંમ. (અવ૦ بت پرستی a graven image, an idol). *n.* Idolatry, idol-worship, idolism. 2. Any act in connection with an idol-temple.

બદલાબદલી=બદલાબદલી વી. અરસ-પરસનું; એક બીજાને લગતું. *adj.* Mutual, reciprocal.

ઇજ્જત=ઇજ્જત ના. જીનદગી, હયાતી. ૨. સાહવધશકતી, સાહવચેતી. ૩. હુશી-આરી. (અવ૦ عجت existence). *n.* Life, existence. 2. Far-sight, precaution. 3. Intelligence.

બેઇજ્જતી=બેઇજ્જતી ક્રિ. વગર ઇજ્જતે રેહવું, ઇજ્જ વગર રેહવું. (અવ૦ عجت to strike). *p. pr.* The state of living without giving or receiving any hurt or injury.

ભુંડ=ભુંડ ના. ભુણ, ભુક, ભુંડ. ૨. ડુક્કર, સ્વમર. (Hib. خنزير

a swine, a boar. Syr. خزيرو a saw. Arab. خنزير a hog). *n.* A hog, a boar.

ક્રિ. વગર હયાતીનું કરવું, હસ્તી વગરનું બનાવવું. ૨. ટોડવું, ભાંજવું. ૩. જુઠું અથવા ખોટું કરવું. (અવ૦ ... + ... ઉપરથી). *v.* To make lifeless, to deprive of existence. 2. To break, to dissever, to avert. 3. To falsify, to disprove.

ક્રિ. તેજ વગરનું કરવું, જાંખું કરવું. ૨. વગર તેજનું બનવું, જાંખું થવું. ૩. બરાબ કરવું, હાંણી પોંહચાડવી. (અવ૦ ... + ... ઉપરથી). *p. pr.* To deprive of lustre, to obscure. 2. To be dim, to be deprived of lustre. 3. To cause evil, to hurt, to injure.

વિ. અનીતીવાલું, બેકાબેદે, ગેરસરેશતેનું. (અવ૦ ... + ... ઉપરથી). *adj.* Immoral, irregular, improper.

વિ. આંધર, અન્ધાપાવાલું, નાખીના. (અવ૦ ... + ..., ફા૦ ...). *adj.* Blind, dark, sightless, visionless.

ના. અપ્રમાણીક વીચારવું. ૨. વિ. અપ્રમાણીક વીચારવાલું. (અવ૦ ... + ... + ... to measure, ... to grasp, to comprihend). *n.* Immoderate thinking. 2. *adj.* Of immoderate thought.

ના. મોહટાઈ, બુલંદી, ચહડતો દરજો, બુજોરગી. (અવ૦ ... ઉપરથી). *n.* Greatness, preeminence, high position, venerableness.

વિ. પ્રમાણ વગરનું, અપ્રમાંણીક, વગર નીતીનું. (અવ૦ ... + ... ઉપરથી). *adj.* Exceeding moderation, immoderate, intemperate, immoral.

વી. પ્રમાંણીક, નીતીવાંન. (અવ૦ ... + ..., Skr. મુષ, robbery). *adj.* Honest, virtuous, moral.

ના. આએપત, હાંસેલ, યાફત. (અવ૦ ..., ફા૦ ... અથવા ...). *n.* Proceeds, gain, earnings, recompense.

ના. ચલાવનાર. (અવ૦ ...). *n.* A guide, leader, conductor.

વિ. લાએક, યોગીય. ૨. દોલતવાન. (અવ૦ ... value, ફા૦ ...). *adj.* Fit, appropriate. 2. Wealthy, opulent.

ના. કીમતી બદલો, ચહડતે દરજ્જેનો અવેજ. *adj.* A valuable retribution, great recompense.

ગઢવી=ગઢ+વી ના. પેહલવાંન. ૨. વી. કદાવર, ઉનચું. (અવ૦ ગઢ+વી). *n.* A hero, warrior. 2. *adj.* Stalwart, tall.

તાજવી=તાજ+વી ના. તાજ. (અવ૦ તાજ+વી, ફા૦ تاج). *n.* A crown.

કાપકૂપ અથવા કાપકૂપ કરવું ક્રિ. દેરવ કરવું, ઝાડને કાપકૂપ કરીને શુધારવું. (Talmud. קפד, n. p. קפדנות). *v.* To trim a tree, to clip, to make right by cutting.

ચમત્કારવાલું=ચમત્કાર+વાલું વી. મોજેજા ભરેલું, એજમતી સકતીવાલું. ૨. ગેબી વાત કેહનાર, ભવીષ કેહનાર, બનવાનો બનાવ કેહનાર. (જુઓ ઇબ્રી બીજાં દફતરની શબ્દ કોષને ચોથે સફે). *adj.* Miraculous, of miraculous powers. 2. One who expounds what is mystical or unknown, a prophet, a foreteller, one who predicts future events. (*Vide* vol. II., Glossary, *s. v.* ઇબ્રી).

છેવટ=છેવ+વટ ના. સેવટ, છેડો. ૨. વી. સેવટનું, છેલ્લું. ૩. ક્રિ. વી. સેવટે, છેલ્લે. (અવ૦ છેવટ; ફા૦ چوٹ). *n.* End, termination. 2. *adj.* Final; last. 3. *adv.* Lastly, finally.

પાદશાહી=પાદશાહ+વી ના. પાદશાહી તખત, ખુરસી, બેઠક. (ફા૦ تاج). *n.* A royal throne, a chair, a seat.

ચહડતે દરજ્જો=ચહડતે+દરજ્જો ના. ચહડતે દરજ્જેનો મારગ. ૨. રીત, તરેહ. (અવ૦ ચહડતે+દરજ્જો ઉપરથી, ફા૦ درجہ). *n.* a dignified or sublime path. 2. Manner, sort, kind.

પરજો=પરજા+વો અથવા પરજાવો ના. વડીઅલો, નીઆકઝો, અસલના વડીઅલો. (અવ૦ પરજા+પરજા ઉપરથી). *n.* Ancestors, original ascendants, fore-fathers.

અમાપ=અ+માપ વી. બેહદ, હદ વગરનું. ૨. ઘણું જ, અતીસ્ય. (અવ૦ અ+માપ). *adj.* Infinite, unlimited. 2. Much, excessive.

નાફરમાન=નાફર+માન વી. નાંફરમાન. (અવ૦ નાફરમાન 'નાંફરમાની' disobedience). *adj.* Disobedient.

મલકુલમવત=મલક+ઉલ+મવત ના. મનજલનો મુખ્ય, મોતનો દેવ, હયાતી ખતમ થવાનું બાંહનું, જમ. (અવ૦ –ઇબ્રી મલ્ખમાવેથ, પા૦ اسفکوان). *n.* The causer or demon of death, Fate.

ઈમાન રાખવો=ઈમાન+રાખવો ક્રિ. એતેકાદ રાખવો, ઇમાન રાખવું. (અવ૦ ઇમાનદાર ઉપરથી). *inf.* To exercise faith in, to believe in.

અહરિમન=અહરિમન્ના નાં. એહરેમન. ૨. વી. પજ્ઞમઝદીવાલું. (Sas. اَخرمن, ફા૦ اَهرمن). *pr. n. Ahriman.* 2. *adj.* Of perverse intellect, imprudent.

અહુરવ=અહુરવન્ના વી. અશો, પરહેજગાર, દોજખથી છુટકારો પામેલું. (અવ૦ અહુરુ, ફા૦ اَوَرا). *adj.* Holy, pious, one that is saved from hell.

આઓગઉબ=આઓગઉબન્ના નાં. સંબંધ, મેલાપ, મલતા વીશેકપણું. *n.* Connection, union, acqaintance, correspondence.

આઓઘ્રીત=આઓઘ્રીતન્ના ભા. નાં. કેળવણી, તરબીઅત. (અવ૦ ઘ્રીત+પ્રત્ય, ફા૦ آموزش). *n.* Instruction, edification, training.

આપ=આપન્ના નાં. પાંણી. ૨. આબરૂ, ઇજ્જત. ૩. જનમ, હયાતી, આતમા.. ૪. તેજ, આબ, નુર. ૫. ચળકાટ, રોશની. ૬. પ્રતાપ, સાયો. (અવ૦ આપ અને અપ ઉપરથી, ફા૦ آب). *n.* Water. 2. Honour, respect. 3. Birth, existence, soul. 4. Lustre, glory, splendour. 5. Brilliance, light. 6. Grandeur, the divine shadow.

આપઓઉ=આપઓઉન્ના વી. પ્રતાપી, નુરવાલું, તેજદાર.. *adj.* Majestic, resplendent, brilliant.

આપઓઘ્રી=આપઓઘ્રીન્ના વી. આબાદીવાલું, વસ્તીવાલું. ૨. સુખી, સારી હાલતવાલું. (અવ૦ આપ+પ્રત્ય, ફા૦ آباد). *adj.* Prosperous, populated. 2. Happy, well-conditioned, well off.

આપઓઘ્રીઅ=આપઓઘ્રીઅન્ના નાં. જનમ, હયાતી. (અવ૦ આપ+પ્રત્ય; ફા૦ آفرش). *n.* Birth, existence.

આપઓઘ્રીઅ=આપઓઘ્રીઅન્ના વી. તેજ આપનાર, નુર બખ્શનાર. *adj.* A bestower of splendour, a giver of glory or lustre.

આયઓ=આયઓન્ના અથવા આયઓ નાં. લોહડું. (અવ૦ અયઓ, ફા૦ آهن). *n.* Iron.

આયઓકર=આયઓકરન્ના નાં. લોહાર. (ફા૦ آهنگر). *n.* A blacksmith.

આયઓઘ્રુ=આયઓઘ્રુન્ના નાં. રૂપું. (અવ૦ અયઓ, ફા૦ سيم અથવા سيم). *n.* Silver.

આયઓઘ્રુકર=આયઓઘ્રુકરન્ના નાં. રૂપગર, રૂપાની જનસ તથા વાસણ બનાવનાર. *n.* A silversmith.

આરમ=આરમન્ના નાં. સુખ, આરામ. (અવ૦ રમ, ફા૦ آسودن 'આરામ લેવો,' to repose). *n.* Happiness, comfort.

આરમઓઘ્રીઅ=આરમઓઘ્રીઅન્ના ભા. નાં. સુખીઆરામપણું, સુખી હાલત, આરામી. (અવ૦ રેમઓઘ્રીઅ, ફા૦ آسودگي). *abs. n.* Felicity, well-being, ease, *sans souci.*

𐬀𐬭𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀=𐬀𐬭𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀 ના. પેશદાદીઆન વખતની અંદર થઈ ગએલો આદમીઓની પ્રવરશી કરનારો 'આસ્રીત.' (અવ૦ 𐬀𐬭𐬀𐬎𐬀𐬎𐬀, નામનો એક માહ પુરૂષ, જુઓ વંદીદાદની ૨૦ મી પ્રગરદ, ફકરો બીજો.) *pr. n.* The Āsrīt (Av. *Thrita.* Vend. XX. 2,) who nourished and protected mankind in the Peshdādiān period.

𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵=𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵 વી. એબ આપનાર, એબીઅલ કરનાર. (અવ૦ 𐬀+𐬵𐬀𐬵, ફા૦). *adj.* The Blemish-giver (Ahriman), a corrupter.

૭—૭

𐬀𐬵𐬀=𐬀𐬵𐬀 અથવા 𐬀𐬵𐬀 કે. પ્ર. અફસોસ! (ફા૦ અથવા). *interj.* Alas!

𐬀𐬵𐬀𐬵=𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵 ના. લડાઈ, મારામારી. (એ બોલ અવ૦ 𐬀+𐬵𐬀𐬵 'ઇમાને તલવારને લગતું કામ' the wielding of a sword, તે ઉપરથી નીકલેલો ધારેઆમાં આવેછે. ફા૦). *n.* A battle, conflict, struggle.

𐬀𐬵𐬀=𐬀𐬵𐬀 અથવા 𐬀𐬵𐬀= ના. સહમજ સકતી. ૨. આતમા. ૩. કારીગરી, હીકમત. (Hib. , Arab. to percive, to be wonderful. ફા૦). *n.* Sense, understanding. 2. The principle of life. 3. Workmanship, skill.

𐬀𐬵𐬀=𐬀𐬵𐬀 વી. ના. શનીસચર. (Syr. , Hib. , ફા૦). *pr. n.* Saturn.

𐬀𐬵𐬀=𐬀𐬵𐬀 વી. નીચ, હલકું. ૨. નાંખલું, ઉતરતું. (ફા૦). *adj.* Mean, low. 2. Small, inferior, low.

𐬀𐬵=𐬀𐬵 ના. જહવેર, હીરો, જહવેરાત. (Hibr. or something light or shining.) *n.* A jewel, a diamond, gems.

𐬀𐬵 𐬀𐬵=𐬀𐬵-𐬀𐬵 ક્રિ. વી. હમેશાં, દર વખતે. *adv.* Always, constantly, at all times.

૮—૮

𐬀𐬵-𐬀𐬵=𐬀𐬵-𐬀𐬵 વી. ઘાતકી હથીયારવાલો, ઘાતકી. (અવ૦). *adj.* Bearing mortal weapons, wicked.

𐬀𐬵=𐬀𐬵 ના. ચળકાટ, રોશની. (અવ૦). *n.* Brilliance, light.

𐬀𐬵=𐬀𐬵 ના. સુરજ, ખોરશેદ. (અવ૦ , ફા૦). *n.* The sun.

𐬀-𐬀=𐬀 અથવા 𐬀-𐬀 ના. (વેહશી જનવરનું) કુધ્યમલ બચ્ચું. *n.* A young one of a wild, noxious beast, a cub.

૯—૯—૭

𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 = 𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 ના. યજદીપ્રતાપ, ઐરેહ, નુર. ૨. આતમા. ૩. કીરતી. (Hib., Chald. ܐ, Syr. ܐ, Ar.). *n.* Angelic or divine grandeur, glory, lustre. 2. The soul. 3. Fame, renown.

𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 = 𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 ના. ઐરેહ, નુર. (જુઓ ૧૯ ખોલ). *n.* Glory, lustre.

𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 = 𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 ક્રિ. શોક રાખ્યો, પેઆર કરવો, ચાહવું. (અવ૦ 𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀, ફા૦). *v.* To like, to be fond of, to incline to, to have affection for, to love.

𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 = 𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 ક્રિ. જીનદગી આપવી, હયાતી બક્ષવી. *v.* To give life to, to enliven, to furnish with the vital principle.

𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 = 𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 ના. તખત, બાજત, કોચ. ૨. જગો. ૩. વખત. *n.* A Throne, a bench, a coach. 2. Place. 3. Time.

𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 = 𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 ના. પાપ, ગુનાહ. ૨. વી. પાપી, ગુનેહગાર. *n.* Sin, crime, guilt. 2. *adj.* Sinful, criminal.

𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 = 𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 ના. જાત. ૨. બવાસ. *n.* Person, self, kind. 2. Nature, essence.

𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 = 𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 વી. વરૂને લગતું, વરૂના બવાસનું. ૨. મજદકના જાએનશીનનું નામ. *adj.* Wolfish, having the qualities of a wolf. 2. The name of a *locumtenens* or successor of Mazdak.

𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 = 𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 ના. સાખ્શી, ગવાહી, શાહેદી. *n.* Evidence, witness, attestation.

૭—૨

𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 = 𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 વી. ના. ગીલાનનું શેહર. *pr. n.* The city of Gilān.

૯—૮

𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 = 𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 ના. પ્રતાપ, યજદનો સાયો. *n.* Divine glory, divine shelter, protection, favour.

𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 = 𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 ક્રિ. ફરહર કરવી, ચાલવું. (અવ૦). *v.* To move to and fro, to tread, to walk.

𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 = 𐬀𐬞𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬀𐬌𐬀𐬎𐬀 વી. ના. ફંગદેજનું નામ. (જુઓ સદે ૨૬૦ ની નોટ.) *pr. n.* An appellation

of Kangdez. (*Vide* note to Section 174).

𐬀𐬎𐬀𐬌=𐬀𐬎𐬀𐬌 ના.. ઉપાએ, એલાજ. ૨. સકતી, તવાનાઈ. *n.* Remedy, means, cure. 2. Power, strength, capability.

𐬀𐬎𐬀𐬌=𐬀𐬎𐬀𐬌 ક્રિ. વી. જેમ બને તેમ. *adv.* As much as possible, as one can.

𐬀𐬎𐬀𐬌=𐬀𐬎𐬀𐬌 ના. ફતવો, હોકમ. *n.* Precept, order.

𐬀𐬎𐬀𐬌=𐬀𐬎𐬀𐬌 ભા. ના. સહમજ, ઓલાસો. *abs. n.* Knowledge, understanding, explanation, exposition, teaching.

𐬀𐬎𐬀𐬌=𐬀𐬎𐬀𐬌 વિ. ના. ચીનવતપુલ, પુલે શુરાત. *pr. n.* The Chinvat Bridge.

𐬀𐬎𐬀𐬌=𐬀𐬎𐬀𐬌 ના. ઉલટથી કામ કરનાર. ૨. કામ કરવામાં ફતેહ મેળવનાર. *n.* One who acts with zeal and energy. 2. One who obtains success in what is attempted or intended.

ک—ک

𐬀𐬎𐬀𐬌=𐬀𐬎𐬀𐬌 ભા. ના. (સીતારાઓની) હીલચાલ, (ગ્રહોનું) ફરહર કરવું. *abs. n.* The motion or influence of the stars, the revolution of the planets.

𐬀𐬎𐬀𐬌=𐬀𐬎𐬀𐬌 ના. ગુનાહ, પાપ, બદકારી. *n.* Guilt, sin, lewdness.

𐬀𐬎𐬀𐬌=𐬀𐬎𐬀𐬌 ના. વીષ, જેહર, શોમલ. (ફા० زهر). *n.* Poison, virus, venom.

𐬀𐬎𐬀𐬌 અ० 𐬀𐬎𐬀𐬌=𐬀𐬎𐬀𐬌 અ० 𐬀𐬎𐬀𐬌 ભા. ના. હીમત. ૨. ક્રિ. હીમત કરવી, ગરદન ઉચકવી. *abs. n.* Courage. 2. *v.* To venture, (lit.) to erect one's neck.

ک—ک

𐬀𐬎𐬀𐬌=𐬀𐬎𐬀𐬌 ના. પુરૂષ, નર. *n.* A male being, a male person.

𐬀𐬎𐬀𐬌=𐬀𐬎𐬀𐬌 ભા. ના. માર, ઈજા, નોકસાન. (અવ० 𐬀𐬎𐬀𐬌). *abs. n.* A beating, striking blows, injury, damage.

𐬀𐬎𐬀𐬌=𐬀𐬎𐬀𐬌 ના. અરથ, માંએની, સહમજ. ૨. શરેહ, ઓલાસો. (અવ० 𐬀𐬎𐬀𐬌). *abs. n* Signification, meaning, comment. 2. Commentary, explanation, interpretation.

સોનાર=સોનાર ના. શોની, શુનાનું ઘરેહનું બનાવનાર. (ફા० زرگر). *n.* A goldsmith, one who manufactures ornaments of gold.

ઘડપણ=ઘડપણ ના. જરઠ્શી, બુઢાપો, પીરી. (અવ० બુઢાપો). *n.* Old age, senility.

માગણી=માગણી ભા. ના. માંગણી, ખાહેશ, આરજુ. (અવ० માગવું). *abs. n.* Solicitation, craving, wish, desire.

કદરૂપું=કદરૂપું વી. બદસુરત, બદશેકલ. (ફા० زشت). *adj.* Ugly, ill-looking.

માગવું=માગવું ક્રિ. માંગવું, ખાહેશ કરવી, ઇચ્છા બતલાવવી. (અવ० માગવું). *v.* To ask for, to beg, to wish for, to desire.

તેજ=તેજ ના. ઓરેહ, નુર. *n.* Glory, lustre, essence.

ઇચ્છા=ઇચ્છા ભા. ના. ખાહેશ, ઇચ્છા, શોક. *abs. n.* Desire, wish, liking.

વચન તોડવું=વચન તોડવું ક્રિ. કોલ તોડવો, વચનને ઓટો પાડવો. *v.* To violate a promise, to falsify one's promise.

૯—૯

પહેલવાન=પહેલવાન ના. પેહલવાન, બાહદુર, શુરવીર. *n.* A hero, a brave or valiant person, a champion.

હીલચાલ=હીલચાલ ભા. ના. હીલચાલ, ચાલણુ. ૨. ક્રિ. વેહવું, ચાલવું, પીગળવું. (અવ० ચાલ ઉપરથી). *abs. n.* Motion, movement. 2. *v.* To flow, to tread, to melt.

ઝગમગતું=ઝગમગતું વી. ભભુકદાર, જહુલકાટભરેલું, ચળકતું. *adj.* Sparkling, glittering, bright.

ઝાડ=ઝાડ ના. જાડ, રોપો, દરખ્ત. *n.* A tree, a plant or shrub.

જેમ તેમ=જેમ-તેમ ક્રિ. વી. જેમ બને તેમ, બની સકે એવી રીતે. *adv.* As much as possible, as one can.

દોલતમંદ=દોલતમંદ વી. દોલતમંદ, લક્ષ્મીવાન, ૨. સકતીવાન, બલવન્ત. *adj.* Wealthy, opulent. 2. Strong, capable, powerful, mighty.

અંધકાર=અંધકાર વી. અંધકાર, તારીક, ગુમરાહ. (અવ० અંધારું). *adj.* Dark, gloomy, bewildered.

પાપની તોબ્રશ કરવી=પાપની તોબ્રશ કરવી ક્રિ. પાપની તોબ્રશ કરવી, ગુનાહનું નીવારણ કરવું. (અવ० પાપ ધટાડવું). *v.* To be penitent, to expiate sins.

ડ—ડ

ડખોડવું=ડખોડવું ક્રિ. ઈજા કરવી, નોકસાન કરવું. ૨. ઈજા થવી, નોકસાન થવું. (અવ૦ ડખ્ખ). *v.* To hurt, to injure. 2. To be hurt, to be injured.

ડાયડાપો=ડાયડાપો વી. ચોકસ, બરોબર. (ફા૦ دُرُست). *adj.* Special, particular, wholesome, regular.

ડાંડેરવું=ડાંડેરવું ક્રિ. (બુરાં ઇનસાંનનું) કેહવું, બોલવું. *v.* To declare, to speak, to shout (used in the case of an evil person or spirit.)

ડાંડો=ડાંડો ના. લાકડું. (અવ૦ ડાંડો, ફા૦ دار). *n.* Wood, timber.

ડાણપણ=ડાણપણ ભા. ના. જાણ, બબર. ૨. વી. જાણઇતું, દેખાઇતું. (અવ૦ ડક્ષ to see, ફા૦ دانش). *abs. n.* Knowledge, cognisance. 2. *adj.* Known, apparent.

ડાણપણ થવું=ડાણપણ થવું ક્રિ. જાણ થવી, જણાવું, જાણઇતું થવું. *v.* To become known, to be known, to be made cognisant.

ડાંડો ધરમ=ડાંડો ધરમ ના. દીનની દલીલ, ધરમને લગતી શાબ્શી. *n.* The testimony or authority of religion.

ડાંડો સાંભલણું=ડાંડો સાંભલણું ભા. ના. બુરું સાંભલણું. ૨. ક્રિ. બુરું સાંભલવું. (અવ૦ ડક્ષ+ડાંડો to hear, પ્રત્ય ડાંડો ઉપરથી, ફા૦ شنوار). *abs. n.* The hearing of what is evil. 2. *v.* To listen to evil sayings.

ડાંડો ડખો=ડાંડો ડખો ના. બુરો સાયો, બુરો પ્રતાપ, બુરી સાહેતા. (અવ૦ ડક્ષ+ડાંડો wing, પાંખ, ફા૦ پر). *n.* Evil shelter, evil favour, evil protection.

ડાંડેરવું=ડાંડેરવું ક્રિ. (બુરાં ઇનસાંનનું) કેહવું અથવા બોલવું. (અવ૦ ડાંડો to shout ઉપરથી). *v.* To declare, to speak (used in the case of an evil person.)

ડાંપો=ડાંપો વી. નીચ, હલકું, કમીનું. (Arab. ذلّ). *adj.* Mean, low, tiny, trivial.

ડાંબરપણ=ડાંબરપણ ના. ખાનદાન, કુટંબ. (ફા૦ خاندان, અથવા دودمان). *n.* A race, a family.

ડાંડો=ડાંડો ના. હદ, મુદત. ૨. વી. હદવાલું, મુદતવાલું. (અવ૦ ડાંડો, ફા૦ درنگ). *n.* A limit, a certain point of time. 2. *adj.* Limited, finite (in time.)

ડાંડવું=ડાંડવું ક્રિ. ધાસ્તી આપવી, બીહક દેખાડવી. *v.* To intimidate, to threaten, to menace.

ડાંડાઇ=ડાંડાઇ ના. મીજલસ, કચેરી, મંડલી. (અવ૦ ડાંડાઇ). *n.* An

assembly, a royal council, a committee.

وِرُوپ=وِرُوپ ના. આકાર. રૂપ, શુરત. ૨. દેહ, કાયા; બદન. ૩. બનાવટ. *n.* A form, shape, feature, appearance. 2. Constitution, structure, body. 3. Make, formation.

وِرُوپ-وِرُوپ=وِرُوپ-وِرُوپ ના. જોડ, જોડું. ૨. આતમા અને બદનને લગતું જોડાણ, આતમા અને બદન સાથની કાયા. (અવ૦ وِرُوپ, ફા૦ جفت). *n.* A couple, a fellow. 2. The union of the body and the soul, a vital body.

وِرُوپ-دِرُوج=وِرُوپ-دِرُوج ના. દ્રુજની જાત, દ્રુજની કાયા. ૨. વિ. દ્રુજની જાતવાલું, દ્રુજની કાયાવાલું. (અવ૦ وِرُوپ+دِرُوج). *n.* The person or body of a *druj*. 2. *adj.* Of the nature or body of a *druj*.

وِرُوپ=وِرُوپ ના. કુંભ રાસી. (Syr دول, Chald. דלו, Arab. دلو, ફા૦ دول). *pr. n.* Aquarius, the Water-bearer (one of the signs in the zodiac).

وِسوا અથવા وِسوا=وِسوا અથવા وِسوا ના. સુથાર, લાકડકામ બનાવનાર, લાકડાંની જણસો ઘડનાર. (અવ૦ وِسو અથવા وِسو લાકડું, તે ઉપરથી.) *n.* A carpenter, a joiner, one that manufactures wooden objects.

।—।

وِسوا=وِسوا ના. માદા, સ્ત્રીજાત. ૨. સ્ત્રી. (જુઓ દફ્તર બીજાંની શબ્દ કોષને સફે ૧૧ મે.) *n.* A female, the female sex. 2. A woman (*vide* Vol. II. *s. v.*)

وِسوا=وِسوا ભા. ના. લખાણ. ૨. ખોલાસો. (જુઓ દફ્તર બીજાંની શબ્દ કોષને સફે ૧૧ મે.) *abs. n.* A text, writings. 2. Explanation, exposition.

وِسوا=وِسوا ના. કારીગરી, હીકમત. ૨. સહમજ સકતી. (જુઓ وِسوا બોલ દફ્તર પેહલાંની શબ્દ કોષને ૨૪ મે સફે.) *n.* Workmanship, skill. 2. Understanding, sense, intellect (*vide* Vol. I. *s. v.* وِسوا).

وِسوا=وِسوا અથવા وِسوا ના. વખત, વેલા, કાલ, સમય. (Hib., Chald., Syr. ܙܒܢ, અથવા ܙܒܢ time, period; Arab. زمان). *n.* Time, period, occasion.

وِسوا=وِسوا ભા. ના. બ્યાલિસી, સોજાઈ. ૨. વી. બ્યાલિસ, નીરમલ, શોજ્જુ. ૩. ક્રિ. ગાલીને બ્યાલિસ બનાવવું, સોજ્જું કરવું. *abs. n.* Purity, neatness. 2. *adj.* Pure,

clean, neat. 3. *v.* To clean out by straining or sifting, to purify.

ઘટાડવું=ઘટાડવું ક્રિ. ઘટાડો કરવો, ઓછું કરવું, ઘટાડવું, કમ કરવું. *v.* To decrease, to diminish, to lessen.

ઘાટ=ઘાટ ના. દેખાવ. (અવ૰ ઘા+ટ 'એક સરખો માપ,' ફા૰). *n.* Appearance, aspect, feature.

ઘાટીલું=ઘાટીલું વી. દેખાડતું. ૨. દેખાડનાર. *adj.* Apparent, manifest. 2. One that shows or guides.

ઘોર=ઘોર ના. નીચ હાલત, કંગાલીઅત. ૨. નીચાણ. (ફા૰). *n.* Low condition, wretchedness, misery. 2. Declivity.

ઘાતક=ઘાતક વી. નાસકારક, નાસ કરનાર. (અવ૰ ઘા, ફા૰). *adj.* Destructive, pernicious.

ઘૂંટી=ઘૂંટી ના. ડુંટી, નાભ. (અવ૰ , ફા૰). *n.* Navel.

ઘાસચારો=ઘાસચારો વી. પશ્વાલું, તરફેનવાલું. ૨. તમીજ, ધ્યાન. (અવ૰ , ફા૰ ; તરફ, પક્ષ. ૨. ફા૰). *adj.* Of the side of, adhering to a party. 2. Discrimination, attention.

ઘરાક=ઘરાક ના. તરેહવાર કામ કરનાર, તરેહ તરેહનું બનાવનાર, નવું નવું કરનાર. (અવ૰ +ક, ફા૰). *n.* One who does varied business, one who manufactures new objects of various descriptions.

ચીતરામણ=ચીતરામણ ન. ચીતાર, નકશ, નકશો. ૨. ચીતારકામ. (ફા૰). *n.* A drawing, a sketch, a map. 2. The art of drawing or engraving.

ચોરીચપાટ=ચોરીચપાટ ના. ચોરી. ૨. પાપ, ગુનાહ. (અવ૰ ચ+ અથવા +, ફા૰). *n.* Theft, robbery. 2. Sin, crime.

ચોતરફચોતરફથી=ચોતરફચોતરફથી ક્રિ. વી. તરેહવાર રીતે, જુદી જુદી તરેહથી. (અવ૰ +++ ઉપરથી). *adv.* In multifarious ways, in various forms.

છ—છ

છબી=છબી ના. સુરત, મુરતી, ચેહરો. (અવ૰ -, ફા૰). *n.* The aspect, face, countenance, visage.

છેડાછેડી=છેડાછેડી ક્રિ લડાઈ કરવી, જુધ કરવી. ૨. ધરમની તકરાર કરવી. (અવ૰ +ઈ 'સાંહમણેનું કામ,' 'આડે આવવાનું કામ' ઉપ-

રથી. ફા૦ پیکار). *v.* To fight, to struggle, to contend. 2. To carry on a religious controversy.

મધ્યમ મધ્યમ = મધ્યમ મધ્યમ ભા. ના. પ્રમાણિક વીચાર. (અવ૦ મધ્યમ + મધ્યમ, અને મધ્યમ ઉપરથી.) *abs. n.* Moderate thinking.

મધ્યમ = મધ્યમ ના. પોશાક, કપડાં, રજ્જ. (અવ૦ મધ્યમ to wear.) *n.* Dress, garments, clothings, furniture.

મધ્યમ = મધ્યમ ના. ફતેહ, જય. (Chald. מפתח an opening. Ar. فتح). *n.* Victory, triumph.

મધ્યમ = મધ્યમ ના. પસ્તાવો. (અવ૦ મધ્યમ + મધ્યમ ઉપરથી. ફા૦ پشیمان). *n.* Penitence, repentance.

મધ્યમ = મધ્યમ ના. ઉન, પશમ. (ફા૦ پشم). *n.* Wool.

મધ્યમ = મધ્યમ વી. પાહલવેલું, મોહટું થએલું. (જુવો ફા૦ بالوپ, અવ૦ મધ્યમ). *adj.* Developed, grown.

મધ્યમ = મધ્યમ ના. રૂપીઆ, નાણું. (ફા૦ پول, Ar. فلوس). *n.* Rupees, coined money.

મધ્યમ મધ્યમ = મધ્યમ વી. જબાનદરાજ, બોલવાની સરસતીવાલું. (અવ૦ મધ્યમ + મધ્યમ ઉપરથી). *adj.* Flippant, having a voluble tongue, fluent.

મધ્યમ = મધ્યમ ના. સંકટ, ટંગાસ. (Hib. פנים, a thing covered, concealed.) *n.* Embarrassment, distress.

મધ્યમ મધ્યમ = મધ્યમ ક્રિ. સાહામણે થવું. આડે આવવું. (અવ૦ મધ્યમ + મધ્યમ ઉપરથી. ફા૦ پیشمالي). *v.* To oppose, to hinder.

મધ્યમ મધ્યમ = મધ્યમ વી. લાએક દરજાવાલું, ઘટતી જુજોરગીવાલું. (અવ૦ મધ્યમ + મધ્યમ અને મધ્યમ ઉપરથી. ફા૦ سزاي). *adj.* Holding a suitable position, of deserving dignity.

૭—ઽ

મધ્યમ મધ્યમ = મધ્યમ વી. હકદાર, મુસ્તેહક. ૨. લાએક, યોગીય. (જુઓ દફતર ખીજાંની શબ્દ કોષને સફે ૧૫ મે). *adj.* Rightful, legitimate. 2. Fit, proper, suitable.

મધ્યમ = મધ્યમ ના. સુખ, સુખાકારી. (અવ૦ મધ્યમ, ફા૦ فراخي). *n.* Happiness, felicity.

મધ્યમ = મધ્યમ ના. બનાવટી, ભાએગશાલીપણું. (ફા૦ فرخ અ-

થવા فوز). *n.* Good fortune, fortunateness, luckiness.

ના. આતમા, જીવ. (અવ० + ફા० نفس). *n.* The soul, life, animation.

વી. પોંહચાડનાર. ૨. ચલાવનાર. (અવ० + ઉપરથી. ફા० رواز અથવા پرواز). *adj.* One that causes to approach, conducting, conveying. 2. A guide, a leader.

ના. બખ્શીશ કરનાર. (અવ० અથવા ઉપરથી). *n.* The Munificent Giver (God), a donor.

વી. ચળકતું, ચળકાટવાલું. (જુઓ પેહેલાં દફ્તરની શબ્દ કોષને ૩૩ મે સફે ઓલ). *adj.* Bright, brilliant *(vide* Vol. I. *s. v.*).

વી. પાપી, ગુનેહગાર. (જુઓ પેહેલાં દફ્તરની શબ્દ કોષને સફે ૩૩ મે ઓલ.) *adj.* Sinful, guilty *(vide* Vol. I. *s. v.)*

ના. ભપકો, દબદબો. ૨. રોશની, પ્રતાપ. ૩. આતમા. (જુઓ પેહેલાં દફ્તરની શબ્દ કોષને ૩૩ મે સફે). *n.* Awe, grandeur, pomp. 2. Lustre, majesty, splendour. 3. The soul.

વી. આતમા સાથનું, આતમાવાલું. ૨. ના. કાયા, બદન. ૩. જાત. (Chald., Heb. to create, to produce. ને અવ० લાગીને.) *adj.* Animated with the soul, souled. 2. Mortal structure, body. 3. Person, self.

ના. નોકસાન, ખરાખી. (Heb., Chald. swallowing.) *n.* Injury, hurt, damage, calamity.

ના. બારણું, દરવાજો. ૨. બરશાખ. (જુઓ બીજાં દફ્તરની શબ્દ કોષને ૧૫ મે સફે). *n.* A door, a gate. 2. A door-frame. (See vol. II. *s. v.*)

ના. બખ્શીશ. ૨. બદલો. ૩. હીસ્સો, ભાગ. (અવ० ઉપરથી. ફા०). *n.* Gift. 2. Reward, recompense. 3. Share, portion.

વી. આસમાંની દોરને બનાવનાર, આસમાંની ઘરેહોની ચાલને બનાવનાર. *adj.* The Creator of Destiny, the Causer of the revolution of heavenly planets.

જીવાડવું=دِلاوُن વી. આતમા-વાલું, આતમાને લગતું. *adj.* Souled, relating to the soul.

જીવડો=دِلاوُ ના. બલખ શે-હેર. (અવ૦ دِلاوُ, ફા૦ بَلخ). *pr. n.* Balkh (name of a city.)

દીવડો=دِيوُ ના. ચાંચવો, ફાવરો. (ફા૦ بيل). *n.* A hoe, a spade.

છોડાવણો=چُهَاوَنُ વી. છુટકારો આપનાર, છુટાપણું આપનાર. (અવ૦ છો) to release ઉપરથી). *adj.* Redeemer, saviour.

છોડામણ=چُهَامَنُ ભા. ના. છુટ-કારો, છુટાપણું. ૨. વાજ્ય. ૩. ભાગ. (અવ૦ છો) to release તથા છુ) to distribute. સં૦ भज to give ઉપ-રથી). *n.* Relief, freedom, redemption. 2. A sentence. 3. A part, a portion.

જીવણહાર=دِلاوَنهَارُ ના. જનમ આપનાર. (અવ૦ જી) an origin, a beginning; ફા૦ دِلاوَر). *n.* A begetter, a procreator.

જીવ જાણ=دِلجَانُ ના. અસલ મથક, અસલ મકાન. *n.* The original place or primitive abode.

જીવડો=دِلاوُ ના. આતમા, જીવ. ૨. ખોદાએતાલા. ૩. ખુદ, પોતે. *n.* The animal soul or life. 2. God, The self-existent One. 3. Self, one's self.

૬—૬

ધણીપણું-ધણીવટ=دَهَنِيپُنُ-دَهَنِيوَٹُ વી. દોલતમંદ, તવંગર, પઈ-સાવાલું. *adj.* Rich, opulent, wealthy.

મરદાનગી=مَردَانَگِيُ ના. મરદાનગી, જવાંમરદી, બાહુબુરી. (ફા૦ مردانگي). *n.* Manliness, intrepidity, heroism, boldness, bravery.

મહમજ અથવા મેમજ=مَهمَجُ ભા. ના. મહમજ, દાનાઈ. વી. મહમજ આપ-નાર, દાનાઈવાલું (અવ૦ જી to think ઉપરથી બનેલા مهمج શબ્દ ઉપરથી). ૨. અસલ (ફા૦ مهم). ૩. આતમા, હયાતી. ૪. પાચણ શકતી, હોજરી, માદ્દો (Ar. معدة). ૫. ધાતુ અથવા ધાતુની ખાન; (Ar. معدن a mineral, a mine). ૬. પાદશાહી તાજ અથવા માથાનું તાજ. ૭. દરજ્જો, પદવી, પ્રમાન, હદ (અવ૦ મા to measure.) ૮. માતા-માએ, માવતર (અવ૦ મહમા, સં૦ माता, ફા૦ مادر). *abs. n.* Understanding, wisdom, knowledge *adj.* One who inculcates wisdom, knowing, wise. 2. Source, origin, foundation. 3. The principle of life, soul, existence. 4. Digestive power, stomach.

the principal organ of digestion. 5. Metal, a quarry, a mine. 6. A royal crown, a diadem, an ornamental covering worn on the head, a skull. 7. Rank, position, measure, proportion, degree, limit. 8. Mother.

૫૫૬=૫૩૭૩૬ વી. બળવન્ત, જોરાવર. ૨. જોર આપનાર, કઉમત આપનાર. (Hib. power, strength.) *adj.* Strong, powerful, stout, durable. 2. Strengthening, invigorating.

૭૫૫૬ =૭૫૩૩૬ ના. વસીલો. ૨. અવસ્તાનું મુખ્ય લખાણ, અસલ લખાણ. ૩. મીસલ, એકમલતું. (ફા૦ ,). *n.* A medium, a means, an intermediary. 2. The principal Avesta writings, the original text. 3. Simile, identity, similitude.

૬૫૬=૫૬૫૩૬ ના. ગલાસ, પેઆલું, તમલર. ૨. કાંસીઓ, પુલીઉ, વાટી. (Hib. a vessel, a utensil, Targ , Syr.). *n.* A glass, a cup, a tumbler. 2. A brass or copper cup, a small metal cup.

૭૩૫૬=૬૩૫૬ અથવા ૬૩૫૬ ના. ભણતર, બંદગી અથવા સ્તુતી કરવાના અવસ્તા. (અવ૦ અથવા , મન્ત્ર). *n.* Sacred formulæ, the Avesta prayers for the praise and worship of the Deity.

૫૫૬=૬૭૩૬ ના. કોલ, વચન. ૨. બંદોબસ્ત, કરાર. (અવ૦ , ફા૦). *n.* A promise, a word. 2. A contract, an agreement.

૫૫૭ ૫૫૬=૫૭૬૭-૬૬૫૩૬ ના. આએ દુનીઆમાં મીનોને લગતી કાયાવાલું, મીનોને લગતી જાત, જે માણસની અંદર મીનો યજદોનો સંબંધ અથવા સોહેતા હોએ તે. *n.* Of angelic existence in this world, a spiritual or angelic person. He who is guarded by, or is in correspondence with, the celestial beings or angels.

૫૬૭ ૫૫૭૬=૬૭૬૫૫-૬૫૭૫૬૩૬ ના. મીનોઈ દુનીઆને લગતો વીચાર. આવતી દુનીઆને લગતી સમજ. (અવ૦ to think, અને , રોશનીવાલું અથવા પ્રકાશવન્ત ઉપરથી; પા૦ નુર, રોશની.) *n.* A conception regarding the invisible world, a knowledge of the next world.

૭૬=૬૬૬ ના. પાંણીનો મોજો, દરીઆનો મોજો. (Ar. a wave.) *n.* A moving swell of water, a wave, a billow, a surge.

૭૭૭૭ ૭૬=૫૫૭૭૭૭૬-૬૬૬ ના. પાંણીનો મોજો મારવો, દરીઆનાં પાણીમાં જોશ આવીને હીલચાલ થવી. *n.* A waving motion, the violent

elevation and depression of the parts of the surface of an ocean.

ગયબ=ફયબત વી. અપ્રમાણિક, વગર નીતીનું, અનીતીવાન. (અવ૦ ફેબ a thief, સં૦ મુષ to steal ઉપરથી.) *adj.* Dishonest, immoral, vicious, intemperate.

બલ બબ=બબલ-ડડડત ના. ભાષાણુકરતા, ભાષાણુ કરનાર, વાગ્મજ કરનાર. (જુઓ બબ બોલ દફતર પેહેલાંની શબ્દ કોષને ૩૮ મે સફે.) *n.* A lecturer, a preacher (see vol. I. *s. v.* બબ).

ગમબબ=ફામડડત ના. વસીલો, વચે કામ કરનાર. (ફા૦ ميانه અથવા ميانجي). *n.* A medium, an intermediary.

ડ—મ

૧૧૧૧૯૭=૧બ૧૭૭મબ ક્રિ. આવવું, પોહચવું. (Hib. נגע, Chald. אתא, Syr. ܐܬܐ, Ar. أتى). *v.* To come, to approach, to reach.

ગલબ=ફલકમબ ના. આએપત, આવક. (અવ૦ ببببب, ફા૦ يافت). *n.* An income, revenue, earnings, result, return.

١—١

ડડલ=લડડડડ૧ ના. નુર, ચળકાટ, રોશની. (અવ૦ ૧૧ અથવા ૧૧૧, ફા૦ نور). *n.* Lustre, brightness, light, splendour.

١બ૧૭-ડડલ=١બ૭૭-લડડડ૧ ના. નુરમંદ ચેહેરો, ચળકતો દેખાવ. વી. રોશન ચેહેરાવાલું, ચળકાટ ભરેલા દેખાવવાલું. *n.* A bright face, a brilliant aspect. *adj.* Of a brilliant countenance or appearance.

ગ૧૭١ અથવા ગ૧૭ડ=ફ૭બડ૧ અથવા ફ૭બફ૧ ના. તત્વ, ઉનસર. (અવ૦ ببببب૧ સારચું, તે ઉપરથી). *n.* An element, a component part.

૧૧૭૭૭١=١બ૭૭૭૭ ક્રિ. ઉધારવું, ઉગારવું. (અવ૦ ૭૭૧ to grow. ફા૦ رستن). *v.* To nourish, to foster, to grow.

૧૭١=١બ૭૭૭ વી. લુટનાર, લુટ કરનાર. (અવ૦ ૭૧ લુટવું; સં૦ લુપ; ફા૦ روفتن, ربودن to seize, to ravish.) *adj.* A plunderer, a robber.

૧૭૭ડ=૭૭૭૭૧ ના. ઉગણી. ૨. ક્રિ. ઉગવું. *n.* Growth, sprouting, germination, development. 2. *v.* To grow, growing.

૧—ઙ

ઙ૧૧૧=ઙ૧૧૧ ના. પેગામ, સંદેસો. *n.* A prophetic message, tidings, intelligence; (અવ૦ ૧૧૧ ઉપરથી.) ૨. ઓરેહ, નુર, રોશની. *n.* Glory, lustre, light, splendour; (અવ૦ ૧૧૧ વધવું, પ્રકાશવું.)

ઙ૧૧૧=ઙ૧૧૧ ના. વખત, વેળા, કાળ, સમય. (Hib., Chald., Samer. 𒀀𒈾 time, opportunity. Syr. ܥܕܢ or ܥܕ̈ܢ time, period; Ar. عدان). *n.* Time, period, season, occasion.

ઙ૧૧૧=ઙ૧૧૧ ના. નીવારણ, પાપનું પશ્ચાતાપ. ૨. દુખનું નીવારણ. *n.* Expiation, penitence. 2. The removing or averting of any pain or distress.

ઙ૧૧૧=ઙ૧૧૧ વી. નોકસાન કરનાર, ઈજાદેનાર, દુઃખ દેનાર. (ફા૦ آزار). *adj.* Injurious, hurtful, distressing, harrassing.

ઙ૧૧૧=ઙ૧૧૧ વી. છુટું, વીખરાએલું, ઓલ્લું રાખેલું. (અવ૦ ઙ+૧૧૧ ઉપરથી; ફા૦ كشاد). *adj.* Free, scattered, dishevelled, kept open or uncovered.

ઙ૧૧૧=ઙ૧૧૧ ભા. ના. પાપનું નીવારણ, પાપ ફેરવવું, પસ્તાવો. *abs. n.* Expiation or satisfaction for sin, the removal of sin, penitence.

ઙ૧૧૧=ઙ૧૧૧ ભા. ના. બુરી આરાધણા, બુરી ભગતી, બુરી યાદ. *abs. n.* Evil worship or adoration, evil remembrance.

ઙ૧૧૧=ઙ૧૧૧ ના. લસ્કરનો ઘેહરો. ૨. લડાઈ. (અવ૦ ૧૧૧). *n.* A siege, blockading. 2. A battle, a conflict.

ઙ૧૧૧=ઙ૧૧૧ ના. બંદીખાનું, કેદખાનું. ૨. દોજખ. (અવ૦ ૧૧૧ ઉપરથી.) *n.* A prison, a jail, imprisonment. 2. Hell.

ઙ૧૧૧=ઙ૧૧૧ ક્રિ. બરાબ કરવું, હાણી પોહચાડવી. (અવ૦ ઙ+૧૧૧ ઉપરથી.) *v.* To corrupt, to vitiate, to injure, to hurt, to destroy.

ઙ૧૧૧=ઙ૧૧૧ ના. પવન, વાયુ. ૨. દમ, સહવાસ, આતમાની દમ લેવાની સકતી. (અવ૦ ૧૧૧, સં૦ वायु). *n.* Wind, atmosphere. 2. Breath, breathing, the power of respiration in the vital instinct.

ઙ૧૧૧=ઙ૧૧૧ ના. સબુત, બોલ, વચન. (અવ૦ ૧૧૧ ઉપરથી.) *n.* A word, a promise, a saying.

ઙ૧૧૧=ઙ૧૧૧ ના. મંગલ. (ફા૦ بهرام, અવ૦ ૧૧૧). *n.* The Planet Mars.

ચશ્મ=ચશ્મ ના. આંખ, બીનાઈ, ચશ્મ. (અવ૦ ચશ્મ; ફા૦ چشم). *n.* The organ of vision, the eye-sight.

ચશ્મ=ચશ્મ ના. કુનમરજી, ગોલા-મબારગીનું કામ. (અવ૦ ચશ્મ). *n.* Unnatural carnal intercourse, sodomy.

૦—૦

ચહ્ય=ચહ્યય ભા. ના. રોશની. (અવ૦ ચહ્ય). *abs. n.* Light, splendour.

ચહ્ય=ચહ્યય ના. ડાંમ, ડાંભો. ૨. મજબુતી. (અવ૦ ચહ્યય, ફા૦ ستون). *n.* A pillar, a column. 2. Strength, stability.

ચ૦=ચ૦ ના. વડો, સરદાર. (અવ૦ ચ૦, ફા૦ سر head.) *n.* The head or leader.

ચહ્ય=ચહ્યય ના. સીતારો, તારો, ધરેહ. (અવ૦ ચહ્યય, ફા૦ ستارہ). *n.* A star, a planet.

ચહ્યચ૦ ચહ્ય=ચહ્યચ૦ ના. સેતારા વરતનાર, નજુમી, જોશી. (અવ૦ ચહ્યય+ચહ્યચ૦ ઉપરથી. ફા૦ ستارہ شمر). *n.* An astrologer, a foreteller of future events by computing the different aspects of stars.

ચહ્યચ્ય=ચહ્યચ્યય ક્રિ. અ. ખોલાસાવાર, વીગતે. *adv.* In detail, in particular, extensively.

ચચ્ચચ્ય=ચચ્ચચ્યય ના. એક ત્રતીઆઉંસ, તરીજો ભાગ. (અવ૦ ચચ્ચ૦ ચચ્ચ). *n.* One-third, a third part of anything.

ચચ્ચચ્ચચ્ય=ચચ્ચચ્યય ના. રક્ષણ કરનાર, પાલનાર, પાલણ કરનાર. (અવ૦ ચ૦ પાલણ કરવું.) *n.* Preserver, nourisher, maintainer, supporter.

ચચ્ચચ્ચચ્ય=ચચ્ચચ્યય ના. દેવની દીનની કેળવણી આપનાર, બુરી દીનનો ધરમગુરૂ. (અવ૦ ચચ્ચચ્યય). *n.* One who teaches a devilish or evil religion, a priest of a mischievous faith.

ચચ્ચચ્ય=ચચ્યચ્ચ ના. દુઃખના વખત ઉપર મદદ કરનાર, દુઃખનો સાથી. (અવ૦ ચચ્યચ્ચ, ફા૦ چشم અથવા چشمہ). *n.* One who aids in distress, a companion in need.

ચ્ય=ચચ્ય ના. રૂપું, કનચણ. (ફા૦ چشم). *n.* Silver.

ચચ્ય=ચચ્યય વી. રાતું, રતાસવાલું, કેરમજી. (અવ૦ ચ૦, ફા૦ سرخ). *adj.* Red, reddish, crimson.

ચચ્ચચ્ય=ચચ્ચચ્યય ના. માણસને ગુજરવા પછીની તરણ રાત. *n.* The

three nights following the death of a person.

સપહસાલાર=સપહ્સાલાર ના. લશકરનો સરદાર, સપેહસાલાર, સેનાપતી. *n.* The commander or commander-in-chief of an army.

સપહ-સાલાર=સપહ્-સાલાર ના. સપેહસાલાર, લશકરનો વડો, સેનાપતી. (અવ૦ સપહ+સાલાર, ફા૦ سپہ سالار). *n.* The head or commander-in-chief of an army.

સપુરું કરવું=સપુરું કરવું ક્રિ. પુરું કરવું, તમામ કરવું. *v.* To finish, to end, to accomplish.

સપોહસાલાર=સપહ્સાલાર ના. (પાદશાહ ગુસ્તાસપનો છોકરો અને બેહમન પાદશાહનો બાપ) અસફંદીઆર. (અવ૦ સપહ્સાલાર, ફા૦ اسفندیار). *pr. n.* Isfandyār, the son of Gushtāsp and father of King Behman.

સમજવું=સમજવું ક્રિ. હલકું ગણવું, નજીવું શરમજવું. (ફા૦ سبک). *v.* To regard any object or person as low or inconsiderable, to debase, to deprecate.

સવાલ=સવાલ ના. આવાજ, સાદ, સરોદ. (અવ૦ સબ્દ, ફા૦ سرود). *n.* Articulation, voice, tone.

સ—સ

સરહ=સરહ ના. શરેહ, ખોલાસો, તાવીલ, વરણુન. (Hib. سرح to spread, to extend, سرح extension. Ar. شرح). *n.* Commentary, explanation, interpretation, details, description.

સરસ=સરસ અથવા સરસ ભા. ના. આશીરવાદ, નેક દુઆ. ૨. ખુશી, મોબારકબાદી. (અવ૦ સબ્દ). *abs. n.* Blessings, benediction. 2. Rejoicings, congratulation.

સરસ-સ=સરસ ભા. ના. રોશની, ચલકાટ, નુર. (જુઓ દફ્તર પેહેલાંની શબ્દ કોષને સફે ૪૭ મે.) *abs. n.* Light, brightness, splendour (see vol. I., *s. v.*)

સ—સ

સપહસાલાર=સપહ્સાલાર ના. ધરમની કેળવણી આપનાર, ઉસ્તાદ, શીખશાગુરૂ. (જુઓ દફ્તર ૫ લાંની શબ્દ કોષને સફે ૪૯.) *n.* A religious teacher,

સપોહસાલાર=સપહ્સાલાર ક્રિ. એંચીને બાહેર કાહડવું, બાહેર કાહડવું. (ફા૦ آخذن). *v.* To turn or draw out by force, to drive out, to snatch out, to get rid of.

an instructor, a tutor, a preceptor *(vide* vol. I. *s. v.)*

દીનદારીપણું=દીનદારીપણું વી. વગર કરારનું, એકરારીવાલુ, ચેન વગરનું. *adj.* Uneasy, uncomfortable, disturbed.

દીનદારીપણું=દીનદારીપણું ના. ધરમની કેળવણી આપવાની મદરેસા, ધરમ ગણેમાંણુ શીખવનારી સ્કુલ. *n.* A religious institution for imparting sacred knowledge.

દીનમજ્ઞાન=દીનમજ્ઞાન ક્રિ. આતશની જાલવણી અથવા સંભાલ કરવો. (અવ૦ દયન્હેઓ). *v.* To take care of, or tend the sacred fire.

દીનમજ્ઞાન=દીનમજ્ઞાન ભા. ના. સહમજ, ગણેમાંણુ, દાનાઈ. *abs. n.* Understanding, reason, knowledge, wisdom.

દીનદારીપણું=દીનદારીપણું વી. એકીનદાર, એતેકાદવાલું, દીન ચુસ્ત. *adj.* Faithful, orthodox, religious, devout.

દીનમજ્ઞાન=દીનમજ્ઞાન ના. પેશદાદી પેહેલો પાદશાહ હોશંગ. (અવ૦ દયસ્પુહ્મ, ફા૦ هوشنگ). *pr. n.* The Pĕshdādian King Hōshang.

દીનમજ્ઞાન=દીનમજ્ઞાન ના. મીજલસ, સભા, મંડલી. (અવ૦ દયસ્પુહ્મ, ફા૦ انجمن). *n.* An assembly, a congregation, a meeting.

દીનમજ્ઞાન=દીનમજ્ઞાન વી. હમદીન, એક દીનવાલું, એક જાતનું. *adj.* Of the same religion, of the same race.

દીનમજ્ઞાન=દીનમજ્ઞાન ના. ભાગીદાર. એક સરખો ભાગ ધરાવનાર. (ફા૦ انباز). *n.* A sharer, a partner.

દીનમજ્ઞાન=દીનમજ્ઞાન ના. બંદીવાન, બંદીખાંનાનો સાથી, બંદીખાંના સાથે સંબંધ ધરાવનારૂં. (જુઓ દફ્તર પેહેલાંની શબ્દ કોષને સફે ૪૬ મે.) *n.* A prisoner, an associate of prison.

આપે પુસ્તક પાંચમાંને છપાતાં થએલી ભુલને લગતું

જંદ શુદ્ધિ પત્રક.

પૃષ્ઠ.	પંક્તિ.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૨૫૫	૧૪	[illegible]	[illegible]
૨૫૬	૮-૧૯	[illegible]	[illegible]
૨૫૮	૫	[illegible]	[illegible]
૨૫૮	૧૭	[illegible]	[illegible]
૨૫૮	૧૮	[illegible]	[illegible]
૨૫૯	૧૯	[illegible]	[illegible]
૨૬૦	૭	[illegible]	[illegible]
૨૬૦	૧૧	[illegible]	[illegible]
૨૬૧	૪	[illegible]	[illegible]
૨૬૧	૮	[illegible]	[illegible]
૨૬૨	૧૩	[illegible]	[illegible]
૨૬૪	૮	[illegible]	[illegible]
૨૬૬	૮	[illegible]	[illegible]
૨૬૬	૧૧	[illegible]	[illegible]
૨૬૬	૧૪	[illegible]	[illegible]
૨૬૬	૧૪	[illegible]	[illegible]
૨૬૮	૯	[illegible]	[illegible]
૨૭૧	૬	[illegible]	[illegible]
૨૭૧	૨૧	[illegible]	[illegible]
૨૭૧	૨૨	[illegible]	[illegible]
૨૭૧	૨૨	[illegible]	[illegible]
૨૭૨	૧૭	[illegible]	[illegible]
૨૭૨	૧૭	[illegible]	[illegible]
૨૭૩	૧૭	[illegible]	[illegible]
૨૭૩	૧૮	[illegible]	[illegible]
૨૭૫	૧૭	[illegible]	[illegible]
૨૭૬	૧૧	[illegible]	[illegible]
૨૭૬	૧૮	[illegible]	[illegible]
૨૭૭	૭	[illegible]	[illegible]
૨૭૭	૮	[illegible]	[illegible]

મુક્તિ.	અમુક્ત.	સત્ર.	સફો.
૧૫૬	૧૫૭	૧૫	૨૭૬
૧૫૭	૧૫૮	૧૫	૨૭૬
૧૫૮	૧૫૯	૧૫	૨૭૬
૧૫૯	૧૬૦	૧૫	૨૭૬

અક્ષે.	અવર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૩૨૬	૧૬	ભગવાનની પ્રતિમાને.	ભગવાનની પ્રતિમાને.
૩૨૬	૧૦	તીર્થંકરની પ્રતિમા.	તીર્થંકરની પ્રતિમા.
૩૨૪	૮	દિગંબર.	દિગંબર.
૩૨૦	૧૫	બોલવાની ભાષા.	બોલવાની ભાષા.
૩૧૮	૨૪	ઉપદેશ.	ઉપદેશ.
૩૧૭	૧૩	ગુરુ-૦ ઉપદેશ.	ગુરુ-૦ ઉપદેશ.
૩૧૫	૧૨	ભગવાનની પ્રતિમા.	ભગવાનની પ્રતિમા.
૩૧૪	૧૪	પ્રતિષ્ઠા.	પ્રતિષ્ઠા.
૩૧૪	૧૦	દેવ.	દેવ.
૩૧૩	૪	ભગવંતની.	ભગવંતની.
૩૧૩	૩	ઠેકાણે.	ઠેકાણે.
૩૧૨	૧૦	તીર્થસ્થાનો.	તીર્થસ્થાનો.
૩૦૮	૪	ઉપદેશ.	ઉપદેશ.
૩૦૮	૧૪	બોલવાની.	બોલવાની.
૩૦૭	૧૫	ઉપદેશ.	ઉપદેશ.
૩૦૭	૪	તીર્થંકર.	તીર્થંકર.
૩૦૬	૭	ઉપદેશ.	ઉપદેશ.
૩૦૬	૪	પ્રતિમા.	પ્રતિમા.
૩૦૫	૧૯	તીર્થંકર.	તીર્થંકર.
૩૦૫	૧૪	પ્રતિષ્ઠા.	પ્રતિષ્ઠા.
૩૦૫	૧૨	ગુરુ.	ગુરુ.
૩૦૫	૭	પ્રતિમા.	પ્રતિમા.
૩૦૫	૫	તીર્થંકર-ભગવાન.	તીર્થંકર-ભગવાન.
૩૦૫	૫	ઉપદેશ.	ઉપદેશ.
૩૦૫	૫	તીર્થ.	તીર્થ.
૩૦૫	૪	તીર્થંકર.	તીર્થંકર.
૩૦૪	૨૦	દેવ-ત્રણવડ.	દેવ-ત્રણવડ.
૩૦૪	૧૮	ભગવંતની.	ભગવંતની.
૩૦૪	૯	તીર્થંકર.	તીર્થંકર.
૩૦૪	૯	ગુરુની.	ગુરુની.
૩૦૪	૫	ભગવાનની.	ભગવાનની.

આપેલ પુસ્તક પાંચમાંને છપાતાં થએલી ભુલને લગતું

જંદ સુદ્ધિ પત્રક.

સફો.	સતર.	અસુદ્ધ.	સુદ્ધ.
૨૫૫	૧૪	.....	.....
૨૫૬	૮-૧૬	.....	.....
૨૫૮	૫	.....	.....
૨૫૮	૧૭	.....	.....
૨૫૮	૧૮	.....	.....
૨૫૯	૧૬	.....	.....
૨૬૦	૭	.....	.....
૨૬૦	૧૧	.....	.....
૨૬૧	૪	.....	.....
૨૬૧	૮	.....	.....
૨૬૨	૧૩	.....	.....
૨૬૪	૮	.....	.....
૨૬૬	૮	.....	.....
૨૬૬	૧૧	.....	.....
૨૬૬	૧૪	.....	.....
૨૬૬	૧૪	.....	.....
૨૬૮	૬	.....	.....
૨૭૧	૬	.....	.....
૨૭૧	૨૧	.....	.....
૨૭૧	૨૨	.....	.....
૨૭૧	૨૨	.....	.....
૨૭૨	૧૭	.....	.....
૨૭૨	૧૭	.....	.....
૨૭૩	૧૭	.....	.....
૨૭૩	૧૮	.....	.....
૨૭૫	૧૭	.....	.....
૨૭૬	૧૧	.....	.....
૨૭૬	૧૮	.....	.....
૨૭૭	૭	.....	.....
૨૭૭	૮	.....	.....

{1 ૧} ૐ નમો અરિહંતાણં નમો સિદ્ધાણં નમો આયરિયાણં નમો
{2 ૨} ઉવજ્ઝાયાણં નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચનમુક્કારો
{3 ૩} સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં પઢમં હવઇ
{4 ૪} મંગલં ૐ નમો ભગવઓ અરહઓ મહઇ મહાવીરસ્સ
{5 ૫} સિદ્ધિગઇનામધેયસ્સ ઠાણસંપત્તસ્સ જો મે ગુરુ
{6 ૬} ધમ્મોવએસગો તસ્સ સવ્વસ્સ ધમ્મસ્સ નમો કરેમિ
{7 ૭} ભંતે સામાયિકં સાવજ્જં જોગં પચ્ચક્ખામિ જાવ
{8 ૮} નિયમં પજ્જુવાસામિ દુવિહં તિવિહેણં મણેણં
{9 ૯} વાયાએ કાએણં ન કરેમિ ન કારવેમિ તસ્સ ભંતે
પડિક્કમામિ નિંદામિ ગરિહામિ અપ્પાણં વોસિરામિ
ચત્તારિ મંગલં અરિહંતા મંગલં સિદ્ધા મંગલં સાહૂ
મંગલં કેવલિપન્નત્તો ધમ્મો મંગલં ચત્તારિ લોગુત્તમા
અરિહંતા લોગુત્તમા સિદ્ધા લોગુત્તમા સાહૂ લોગુત્તમા
કેવલિપન્નત્તો ધમ્મો લોગુત્તમા ચત્તારિ સરણં પવજ્જામિ
અરિહંતે સરણં પવજ્જામિ સિદ્ધે સરણં પવજ્જામિ
સાહૂ સરણં પવજ્જામિ કેવલિપન્નત્તં ધમ્મં સરણં
પવજ્જામિ ૐ સર્વ મંગલ માંગલ્યં સર્વ કલ્યાણ કારણં
પ્રધાનં સર્વ ધર્માણાં જૈનં જયતિ શાસનં ૐ

---

૧. ૧) સઘળી નકલમાં ૐ છે. ૨) આપ્યે એટલી સઘળી નકલમાં મળતી નથી તે નજર ચુકથી નીકળી ગેહલીછે.

૩. ૧) સઘળી નકલમાં ગાલ્યમ છે.

૪. ૧) સઘળી નકલમાં ૐનમોલોએ છે.

{ ૧ (૧૧૬) ઞૅ માર્ ૪ મરુસ્થલ્ ૨ ખાઞ્જરાખા કર મદ્યા ઞ્રદ્યા કાર્ય
ભવ-ભય-ક્ષય-કારણ ગા ખાદ્યા ભવ-ક્ષય ૪ કર ખ્યા ભવ-ક્ષય
ભવ

૭ ગોવિંદ ગોપાલ ભાવે ગોવિંદ ગોપાલ ભાવે ગોવિંદ ગોપાલ ભાવે

ઇલ્હે શા મમ્ત વપ્ર ઇપ્યો ઇપ્યા જ ઝેપ્યો જ્યોપ્યજ્ઞ ઘોલ્યોજ્ઞ-લ્ય ઘોલ્યોજ્ઞ-લ્ય ઘોલ્યોજ્ઞ-લ્ય

ગરકાવ ન-થવું જો
બોલનાર કે મારી વૃદ્ધિમાં મદદ આ એ આ મારી સ્ત્રીએ બીજા
મારા ઘરમાં બોલાવેલ કેળવણી મારા ઉપર આ મારા ઉપર
ભલીવાર બનાવવામાં કેળવણી મારા વેતન આ આ મારા
ભલામણ કરવામાં જ વ્યાપાર દિવસોવ્યાપી. ઘણી કેળવણી
ઘરમાં સ્ત્રીએ કારણ બોલાવ વેતન વધારવામાં આ
ઘરમાં કારણ મારા બોલાવેલ કેળવણી ઘરે જ ઘરમાં ઘરમાં
આ કરવામાં ઘરમાં કેળવણી ઘરે જ ઘરમાં ઘરમાં ઘરમાં
ઘરમાં ઘરમાં ઘરમાં ઘરમાં ઘરમાં

{૧
૬} (૬૧) ૐ ભગવતી મહામાયા જ્ઞાનપ્રસૂતિ જગદ્ધાત્રી સંસારપાશવિનાશિની ત્વં નમો નમઃ ॥

{૧
૨} ૐ નમો ભગવતી મહામાયા જ્ઞાનપ્રસૂતિ જગદ્ધાત્રી સંસારપાશવિનાશિની ત્વં નમો નમઃ ॥

{૩
૪} (૬૨) ૐ ભગવતી મહામાયા જ્ઞાનપ્રસૂતિ જગદ્ધાત્રી સંસારપાશવિનાશિની ત્વં નમો નમઃ ॥

{૫
૬} ૐ ભગવતી મહામાયા જ્ઞાનપ્રસૂતિ જગદ્ધાત્રી સંસારપાશવિનાશિની ત્વં નમો નમઃ ॥

{૧
૨} ૐ નમો ભગવતી મહામાયા જ્ઞાનપ્રસૂતિ જગદ્ધાત્રી સંસારપાશવિનાશિની ત્વં નમો નમઃ ॥

{૩
૪} (૬૩) ૐ ભગવતી મહામાયા જ્ઞાનપ્રસૂતિ જગદ્ધાત્રી સંસારપાશવિનાશિની ત્વં નમો નમઃ ॥

{૫
૬} ૐ ભગવતી મહામાયા જ્ઞાનપ્રસૂતિ જગદ્ધાત્રી સંસારપાશવિનાશિની ત્વં નમો નમઃ ॥

{૧
૨} ૐ નમો ભગવતી મહામાયા જ્ઞાનપ્રસૂતિ જગદ્ધાત્રી સંસારપાશવિનાશિની ત્વં નમો નમઃ ॥

{૩
૪} (૬૪) ૐ ભગવતી મહામાયા જ્ઞાનપ્રસૂતિ જગદ્ધાત્રી સંસારપાશવિનાશિની ત્વં નમો નમઃ ॥

{૫
૬} ૐ ભગવતી મહામાયા જ્ઞાનપ્રસૂતિ જગદ્ધાત્રી સંસારપાશવિનાશિની ત્વં નમો નમઃ ॥

{૧
૨} ૐ નમો ભગવતી મહામાયા જ્ઞાનપ્રસૂતિ જગદ્ધાત્રી સંસારપાશવિનાશિની ત્વં નમો નમઃ ॥

{૩
૪} (૬૫) ૐ ભગવતી મહામાયા જ્ઞાનપ્રસૂતિ જગદ્ધાત્રી સંસારપાશવિનાશિની ત્વં નમો નમઃ ॥

{૫
૬} ૐ ભગવતી મહામાયા જ્ઞાનપ્રસૂતિ જગદ્ધાત્રી સંસારપાશવિનાશિની ત્વં નમો નમઃ ॥

---

૨. ૧) ૬. ચ. વાળી નકલમાં ગમગમ છે.
૩. ૧) સાથની નકલમાં ઘાસ્ય ભગવતિ છે.
૫. ૧) સાથની નકલમાં ગ્રહ્ય છે.

ઉપરના ૩૧૫૨ સ્તો ૧૯૦ ૬૮ ૫૬૪ ૭૬૦ ૬૮૦ ૬૮૦ ૬૮

{1 (૧૮૨) ૐ નમઃસમસ્ત વસ્તુ પ્રકાશક કેવલજ્ઞાન ને
1 નમસ્કાર હો. ૐ

{2 ચરમ તીર્થંકર શ્રી વર્ધમાનસ્વામીને નમસ્કાર કરીને
2 ૐ નમઃ સિદ્ધેભ્યઃ આદિ પદોથી મંગલ કરીને

{1 (૧૮૩) ૐ ઇત્યાદિ જે બોલવા જોઇએ તેવો પ્રબોધ
1 આપનાર જે વચન

પ્રબોધસૂત્ર કહેવાય છે. ૐ

{7 સમ્યક્ પ્રકારે જે ધર્મ કરવો જોઇએ તે ધર્મ
8 સમ્યક્ પ્રકારે જે ધર્મ કરવો જોઇએ તે ધર્મ

{6 પ્રકારે કરવો જોઇએ તે પ્રકારે જે ધર્મ કરવો જોઇએ
7 તે પ્રકારે જે ધર્મ કરવો જોઇએ તે ધર્મ

{9 ધર્મ કરવાનો સમય પણ જે ધર્મ કરવો જોઇએ તે
9 ધર્મ કરવાનો સમય પણ જે ધર્મ કરવો જોઇએ તે

{5 ધર્મ કરવાનું જે પ્રયોજન છે તે પ્રયોજન
5 ધર્મ કરવાનું જે પ્રયોજન છે તે પ્રયોજન

{4 વર્તમાનકાલ સંબંધી જે ધર્મ કરવાનો છે તે
4 વર્તમાનકાલ સંબંધી જે ધર્મ કરવાનો છે તે

{3-2 ભવિષ્યકાલ સંબંધી ધર્મ કરવાનો છે તે
3-2 ભવિષ્યકાલ સંબંધી ધર્મ કરવાનો છે તે

{1 (૧૮૨) ૐ નમઃસમસ્ત વસ્તુ પ્રકાશક કેવલજ્ઞાન
1 ને નમસ્કાર હો. ૐ

---

૧. ૧) સુરતવાલી નકલમાં ગાથા **દશાતુર** તે. ની નકલમાં ૧૮૪ છે. ૨) સંઘવી નકલમાં ૧૦૬ પછી (૧૦૭ ૧૦૮ ૧૦૯ ૧૧૦ ૧૧૧ ૧૧૨ ૧૧૩) એટલી ગાથાઓ નજર ચુકથી લખાઇછે.

૨. ૧) સંઘવી નકલમાં ૧૭૯૭૯ છે. ૨) હીરાંથી ૧૧૯૭૯૭૯૭૯ સુધીની ગાથાઓ **દ. તે.** ની નકલમાં લખાએલી નથી.

ઉભયમાં જણાવેલ ૐ ક્રમે પોતાના નામના અને પોતાના ગુરૂના નામના પહેલા અક્ષરો સાથે ૐ ઉમેરીને ૐ ગુરૂ ૐ શિષ્ય એ પ્રમાણે ગુરૂ શિષ્યના નામ

ﻭﻣﺮﺳﻢ ﻫﺎﻯ ﻛﻪ ﻛﻮﻥ ﺩﻧﺪﻩ ﺑﺎﺷﺪ ﻣﻦ-ﻣﻦ ﻫﺎﻯ ﻫﺮ-
ﺍﺭﺽ ﺳﻼﻥ-ﻣﻦ ﺩﻫﺪ ﻛﻪ ﺑﺎﺷﺪ ﻫﻤﻪ ﺑﺎﺯ ﺩﻫﺪ ﺍﻣﺎ-
ﻣﻪ ﺑﺎ ﻛﻮﺩﻙ ﻫﺎﻯ ﻫﺮ-ﻳﻜﻰ ﻛﻪ ﺑﺎﺷﺪ ﻫﻤﻪ ﻣﻌﺎﻣﻠﻪ
ﻫﺎ ﺑﺎ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺑﺎﺷﺪ ﻛﻪ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺭﺍ ﺑﺎ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﻛﺎﺭ
ﻧﺒﺎﺷﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺭﺍ ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺩﺳﺖ ﻧﺒﺎﺷﺪ ﻭ
ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺩﺭ ﻫﻴﭻ ﻛﺎﺭ ﻣﺪﺍﺧﻠﺖ ﻧﺒﺎﺷﺪ ﻭ ﻫﻴﭻ
ﻛﺲ ﺭﺍ ﺑﺮ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺣﻜﻢ ﻧﺒﺎﺷﺪ ﻭ ﻫﺮ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺩﺭ
ﻣﻠﻚ ﻣﻦ ﺑﺎﺷﺪ ﺍﺯ ﻫﺮ ﻗﻮﻡ ﻭ ﻫﺮ ﻣﺬﻫﺒﻰ ﻛﻪ ﺑﺎﺷﺪ
ﺑﺎﻳﺪ ﻛﻪ ﺑﺎ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﻧﻴﻜﻰ ﻛﻨﺪ ﻭ ﺑﺎ ﻫﻴﭻ ﻛﺲ ﺑﺪﻯ
ﻧﻜﻨﺪ ﻭ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ ﺩﺭ ﻫﻴﭻ ﻛﺎﺭ ﻣﺪﺍﺧﻠﺖ ﻧﻜﻨﻨﺪ ﻭ
ﻣﺮﺩﻣﺎﻥ ﺭﺍ ﺑﺎ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﻛﺎﺭ ﻧﺒﺎﺷﺪ ﻭ ﺍﻳﺸﺎﻥ ﺭﺍ
ﺑﺮ ﻣﺮﺩﻣﺎﻥ ﺣﻜﻢ ﻧﺒﺎﺷﺪ ﻭ ﻫﺮ ﻛﺲ ﻛﻪ ﺩﺭ ﻣﻠﻚ

ધનવાનોના સહવાસ ૐ

મનુષ્ય જેવો કેવો હોય તેવો જ તેનો સંસર્ગ કરવાનો સ્વભાવ હોય છે. તેથી જ ધનવાનોનો સંસર્ગ કરવાથી ધનવાન થવાય છે. એમ સમજીને ધનવાનો પોતાનો સંસર્ગ કરવા માટે ઘણા ઉત્સુક હોય છે. એ કારણથી ધનવાનોનો સંસર્ગ કરવાથી ધનવાન થવાય છે. એમ સમજીને ઘણા માણસો ધનવાનોનો સંસર્ગ કરવા ઉત્સુક હોય છે. પરંતુ ધનવાનોનો સંસર્ગ કરવાથી ધનવાન થવાય છે. એ વાત ખોટી છે. ધનવાનોનો સંસર્ગ કરવાથી ધનવાન થવાતું નથી. પરંતુ ધનવાનોનો સંસર્ગ કરવાથી ધનવાનોનો સ્વભાવ જાણવા મળે છે. ધનવાનોનો સ્વભાવ જાણવાથી ધનવાન થવાની ઇચ્છા મરી જાય છે. ધનવાનોનો સ્વભાવ જાણવાથી ધનવાન થવાની ઇચ્છા મરી જાય છે. એ કારણથી ધનવાનોનો સંસર્ગ કરવાથી ધનવાન થવાય છે. એમ સમજીને ઘણા માણસો ધનવાનોનો સંસર્ગ કરવા ઉત્સુક હોય છે. પરંતુ ધનવાનોનો સંસર્ગ કરવાથી ધનવાન થવાતું નથી. પરંતુ ધનવાનોનો સંસર્ગ કરવાથી ધનવાનોનો સ્વભાવ જાણવા મળે

ઘોષા દશમ્ ઉદા. ॐ

{૩ ૩} દશમ્ ઉદાત્તમ્ ઉદાત્તાદ્ અનુદાત્તાદ્ સ્વરિતમ્ સ્વરિતાદ્ અનુદાત્તમ્ અનુદાત્તાદ્ સ્વરિતમ્ સ્વરિતાદ્ ઉદાત્તમ્ ઉદાત્તાદ્ સ્વરિતમ્ સ્વરિતાદ્ ઉદાત્તમ્ ઉદાત્તાદ્ અનુદાત્તમ્ અનુદાત્તાદ્ સ્વરિતમ્ સ્વરિતાદ્ અનુદાત્તમ્ અનુદાત્તાદ્ ઉદાત્તમ્ ઉદાત્ત

(૧૮૭) ૐ ૐ ૐ

۞ ولما ان ذكر الله تعالى ما ذكره من امر الخلق
وابتدائه ۞ ذكر ما يتعلق بذلك من امر البعث
والجزاء ۞ فقال

{٤-٥} ان الذين كفروا سواء عليهم ءانذرتهم ام لم تنذرهم لا يؤمنون

{٦-٧} ختم الله على قلوبهم وعلى سمعهم وعلى ابصارهم غشاوة ولهم
عذاب عظيم

{٨-٩} ومن الناس من يقول ءامنا بالله وباليوم الاخر وما هم بمؤمنين
يخادعون الله والذين ءامنوا وما يخدعون الا انفسهم وما يشعرون

{١٠} في قلوبهم مرض فزادهم الله مرضا ولهم عذاب اليم بما كانوا
يكذبون

{١١-١٢} واذا قيل لهم لا تفسدوا في الارض قالوا انما نحن مصلحون
الا انهم هم المفسدون ولكن لا يشعرون

{١٣} واذا قيل لهم ءامنوا كما ءامن الناس قالوا انؤمن كما ءامن
السفهاء الا انهم هم السفهاء ولكن لا يعلمون

{١٤} واذا لقوا الذين ءامنوا قالوا ءامنا واذا خلوا الى شياطينهم
قالوا انا معكم انما نحن مستهزءون

{١٥} الله يستهزئ بهم ويمدهم في طغيانهم يعمهون

{١٦} اولئك الذين اشتروا الضلالة بالهدى فما ربحت تجارتهم وما
كانوا مهتدين

{١٧-١٨} مثلهم كمثل الذي استوقد نارا فلما اضاءت ما حوله ذهب الله
بنورهم وتركهم في ظلمات لا يبصرون صم بكم عمي فهم لا يرجعون

{١٩-٢٠} او كصيب من السماء فيه ظلمات ورعد وبرق يجعلون اصابعهم
في اذانهم من الصواعق حذر الموت والله محيط بالكافرين يكاد البرق

(۱۹۰) ۶۴ ام ۸۰ ۱۰۰ ۶۴ ۱ ۹۹ { 1 / 2 }

۞ ۱۲۵-۸۰ ۶۵ ۱۵۱۰ ۱۵-۸۱ ۵۱۰۰

۱ ۳۵۱۱۰ ۱۰۰۱۰ ۱۵۱۰۱۵۱۰ ۵۱ ۵۱۰۱۵۱۰ ۱۵۱۰۱۵۱۰ ۱۵۱۰۱۵۱۰ ۱

ઉપર જે ઉપાયો દર્શાવ્યા તેમાંનું એકાદ કરવાથી તમે જે
ધારો તે થઈ શકે છે. પરંતુ તે માટે તમારે ત્રીજા
ભાગમાં આપેલા ગુણ-ભાગાકાર વગેરે કરતાં શીખવું
જોઈએ.

૧૦ } ઉદાહરણ તરીકે ૧૦૦૦૦ ને ૧૦૦૦ વડે ભાગવા
૧૧ } હોય તો ૧૦૦૦૦ માં ૧૦૦૦ કેટલી વાર છે તે
જોવું જોઈએ. ૧૦૦૦ ને ૧૦ વડે ગુણતાં ૧૦૦૦૦
થાય છે માટે ૧૦૦૦ ને ૧૦ વાર લેવાથી ૧૦૦૦૦
થાય છે.

૧૨ } ૧૦૦૦૦ ને ૧૦૦૦ વડે ભાગવાથી ૧૦ આવે છે.

૧૩ } ૧૦૦૦૦ ને ૧૦૦૦ વડે ભાગવાથી ૧૦ આવે છે.
૧૪ } ૧૦૦૦૦ ને ૧૦૦૦ વડે ભાગવાથી ૧૦ આવે છે.
૧૫ } ૧૦૦૦૦ ને ૧૦૦૦ વડે ભાગવાથી ૧૦ આવે છે.
૧૬ } ૧૦૦૦૦ ને ૧૦૦૦ વડે ભાગવાથી ૧૦ આવે છે.
૧૭ } ૧૦૦૦૦ ને ૧૦૦૦ વડે ભાગવાથી ૧૦ આવે છે.
૧૮ } ૧૦૦૦૦ ને ૧૦૦૦ વડે ભાગવાથી ૧૦ આવે છે.
૧૯ } ૧૦૦૦૦ ને ૧૦૦૦ વડે ભાગવાથી ૧૦ આવે છે.
૨૦ } ૧૦૦૦૦ ને ૧૦૦૦ વડે ભાગવાથી ૧૦ આવે છે.

ભાગાકાર (૨)

૧ } (૧૯૧) જો ૧૨૦૦૦ ને ૧૨૦૦ વડે ભાગવા
૨ } હોય તો ૧૨૦૦૦ માં ૧૨૦૦ કેટલી વાર છે તે

૧. ૧) સાથળી નકલમાં ભાગાકાર જુદે.

ઉપરોક્ત ઉતારાઓમાં જે ઘણીવાર ઉપર નિર્દેશ કરેલા ચિહ્નોનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે તે ચિહ્નોનો ખુલાસો નીચે પ્રમાણે સમજવો.

૧ ૧) પહેલી નકલમાં ૦ મળે છે.

૨ ૧) પહેલી નકલમાં ૦ મળે છે. ૨) પહેલી નકલની અંદર એ બેબારત નકલ કરનારની ભુલથી નીકળી ગએલીછે. ૩) પહેલી નકલમાં ૦૩૫૨ ૧૯૫૭ મળેછે.

ترجمہ تم پر اور تمہارے پہلے باپ دادوں پر ۞ وہ
جو تمہارا رب ہے پورب اور پچھم اور جو کچھ
ان کے بیچ میں ہے اگر تم سمجھ رکھتے ہو ۞ اور
وہ جو ہے کہ ہم نے اپنے بندے پر اتارا فیصلہ
کا دن جس دن بھڑ گئے دونوں فوجیں اور اللہ
ہر چیز پر قادر ہے ۞ جب تم تھے ندی کے
اس کنارے پر اور وہ اس پرلے کنارے پر اور
قافلہ تم سے نیچے تھا اور اگر تم آپس میں
وعدہ کرتے تو وعدہ میں ضرور فرق پڑتا
لیکن جو کام ہونا تھا اللہ نے کر دکھایا تاکہ
جو ہلاک ہو وہ ہلاک ہو دلیل سے اور جو
جیتا رہے وہ جیتا رہے دلیل سے اور بیشک
اللہ سننے والا جاننے والا ہے ۞ جب
دکھایا تجھ کو اللہ نے تیرے خواب میں
انہیں تھوڑے اور اگر دکھاتا تجھ کو وہ
بہت تو تم ہمت ہارتے اور جھگڑا کرتے
کام میں لیکن اللہ نے بچا لیا بیشک وہ
جانتا ہے جو دلوں میں ہے ۞ اور جب
دکھایا تم کو جب بھڑے وہ تمہاری آنکھ
میں تھوڑے اور تمہیں کم دکھائے ان کی
آنکھ میں تاکہ کر دے اللہ جو کام ہونا تھا
اور اللہ کی طرف پھرتے ہیں سب کام ۞
اے ایمان والو جب بھڑو کسی فوج سے
تو ثابت رہو اور یاد کرو اللہ کو بہت تاکہ
تم کو مراد ملے ۞ اور حکم مانو اللہ کا
اور اس کے رسول کا اور آپس میں جھگڑا
نہ کرو کہ پھر ہمت ہار جاؤ اور اکھڑ جائے
تمہاری ہوا اور صبر کرو بیشک اللہ ساتھ
ہے صبر والوں کے ۞ اور نہ ہو جاؤ ان

કેમ વિનોદમાં જ વિતે તે-મમ કથન
અમારાં. અન્યથા જીવન-જ્યોત જો મારી વિશે થા થાકુમારાં
અમારાં- અન્યાયી જ-થાન અન્યાય-વિનોદમાં વિનોદમાં તન-મન-
ધન-સમાન- કેવળમાત્ર કેવળમાત્ર મહાલય
તનમન- જો કેમ મનોમંદર તન- કેવળમાત્ર જ-વિતે સમાન-
થા- ન-જ વિનોદમાં- ન-થા- ન-થા- વિનોદમાં- ન-થા- ન-થા- વિનોદમાં- ન-થા- ન-થા-

ત્યારે અર્જુનને બોલાવી કૃષ્ણે કહ્યું કે તમે ઝટપટ આવો અને ઉત્તમ પ્રકારનું ધનુષ્ય લઈ તમારા રથમાં બેસો. આપણે દ્રૌપદીનું હરણ કરનાર જયદ્રથની પાછળ ઝડપથી રથ હાંકી મૂકો. આ સાંભળતાં જ અર્જુને ધનુષ્ય લઈ રથમાં બેસી રથને ઝડપથી હાંકી મૂક્યો. ૧૯. ૧) સાથેની નકલમાં ચોપાઈ મળે છે.

૧. ૧) સાથેની નકલમાં કડી નથી.

૨. ૧) સાથેની નકલમાં બીજા ચાર દુહા મળે છે.

૨ { ૨ } પછી અર્જુને પોતાના રથમાં ઉત્તમ પ્રકારનાં શસ્ત્રો ભરી લીધાં અને રથને ઝડપથી હાંકી મૂક્યો.

૧ { ૧ } (૧૯૧) જ્યારે જયદ્રથે દ્રૌપદીનું હરણ કર્યું ત્યારે પાંડવો ઘરમાં નહોતા. તેઓ શિકારે ગયા હતા. તેમણે પોતાના રથ જોડ્યા અને ધનુષ્ય-બાણ લઈ તેમની પાછળ દોડ્યા.

૨૩ { ૨૩ } ૧ અમર ઃ ૧ કે જ્યારે પાંડવો ઘર બહાર ગયા ત્યારે દ્રૌપદીનું હરણ કરવા

૨૨ { ૨૨ } સારુ કપટી જયદ્રથ ઃ કે દ્રૌપદીનું હરણ કરવા સારુ જયદ્રથ

૨૧ { ૨૧ } પોતાના રથ ઃ ૧ કે લઈ ભાગ્યો ઃ

૨૦ { ૨૦ } ૧ કે પાંડવો ઘર બહાર ગયા કે તરત જ ઃ આવો લાગ ૧ કે જોઈ ૧ ઘરમાં

(૧૯૪) ૐ નમઃ સિદ્ધેભ્યઃ । નમોઽસ્તુ વર્દ્ધમાનાય સ્પર્દ્ધમાનાય કર્મણા । તજ્જયાવાપ્તમોક્ષાય પરોક્ષાયાનન્તસાક્ષિણે ॥ ૧ ॥ નમોઽસ્તુ વર્દ્ધમાનાય સ્પર્દ્ધમાનાય કર્મણા । તજ્જયાવાપ્તમોક્ષાય પરોક્ષાયાનન્તસાક્ષિણે ॥ ૨ ॥ ૐ નમો વીતરાગાય સર્વજ્ઞાય મહાત્મને । ત્રૈલોક્યામરમાણિક્યમુકુટાભ્યર્ચિતાઙ્ઘ્રયે ॥ ૧ ॥ ૐ નમો વીતરાગાય સર્વજ્ઞાય મહાત્મને । ત્રૈલોક્યામરમાણિક્યમુકુટાભ્યર્ચિતાઙ્ઘ્રયે ॥ ૨ ॥ ૐ નમો વીતરાગાય સર્વજ્ઞાય મહાત્મને । ત્રૈલોક્યામરમાણિક્યમુકુટાભ્યર્ચિતાઙ્ઘ્રયે ॥ ૩ ॥ ૐ નમો વીતરાગાય સર્વજ્ઞાય મહાત્મને । ત્રૈલોક્યામરમાણિક્યમુકુટાભ્યર્ચિતાઙ્ઘ્રયે ॥ ૪ ॥ ૐ નમો વીતરાગાય સર્વજ્ઞાય મહાત્મને । ત્રૈલોક્યામરમાણિક્યમુકુટાભ્યર્ચિતાઙ્ઘ્રયે ॥ ૫ ॥ ૐ નમો વીતરાગાય સર્વજ્ઞાય મહાત્મને । ત્રૈલોક્યામરમાણિક્યમુકુટાભ્યર્ચિતાઙ્ઘ્રયે ॥ ૬ ॥ ૐ નમો વીતરાગાય સર્વજ્ઞાય મહાત્મને । ત્રૈલોક્યામરમાણિક્યમુકુટાભ્યર્ચિતાઙ્ઘ્રયે ॥ ૭ ॥ ૐ નમો વીતરાગાય સર્વજ્ઞાય મહાત્મને । ત્રૈલોક્યામરમાણિક્યમુકુટાભ્યર્ચિતાઙ્ઘ્રયે ॥ ૮ ॥ ૐ નમો વીતરાગાય સર્વજ્ઞાય મહાત્મને । ત્રૈલોક્યામરમાણિક્યમુકુટાભ્યર્ચિતાઙ્ઘ્રયે ॥ ૯ ॥ ૐ નમો વીતરાગાય સર્વજ્ઞાય મહાત્મને । ત્રૈલોક્યામરમાણિક્યમુકુટાભ્યર્ચિતાઙ્ઘ્રયે ॥ ૧૦ ॥

૫ ૫ } અને જે પરમેશ્વર તમ સહિત અમારા સમસ્ત ન્યાય
સ્વભાવના અમારામાં પ્રગટ કર્યા તે વાત તો અમે
૪ ૪ } જાણીએ છીએ ને પવિત્ર આત્મા જે અમને આપ્યો
૩ ૩ } તે અમારામાં વસે છે એ પણ અમે જાણીએ છીએ
૨ ૨ } પુત્રને પિતાએ જગતના તારણહાર કરીને મોકલ્યો
૧ ૧ } (૧૯૬) છે એ પણ અમે જોયું ને સાક્ષી આપીએ છીએ
—

૧૫ જે કોઈ ઈસુ એ ઈશ્વરનો પુત્ર છે તો ઈશ્વર તેનામાં
રહે છે ને તે ઈશ્વરમાં રહે છે. ૧૬ અને આપણા
પ્રત્યે ઈશ્વરને જે પ્રેમ છે તે આપણે જાણ્યો છે ને
૧૬ } માન્યો છે. ઈશ્વર પ્રેમ છે ને જે પ્રેમમાં રહે છે તે
ઈશ્વરમાં રહે છે ને ઈશ્વર તેનામાં રહે છે. ૧૭ આ
પ્રેમ આપણામાં સંપૂર્ણ થયો છે એ માટે કે ન્યાયના
૧૭ } દિવસે આપણને હિંમત રહે; કેમ કે જેવો તે છે
તેવા આપણે આ જગતમાં છીએ. ૧૮ પ્રેમમાં ભય
નથી; પણ સંપૂર્ણ પ્રેમ ભયને કાઢી મૂકે છે; કેમ કે
ભયમાં શિક્ષા સમાયેલી છે ને જે ભય રાખે છે તે
પ્રેમમાં સંપૂર્ણ થયો નથી.

૮. ૧) મૂળની નકલમાં ૫મી મળે છે.

ત્રિ સ્વરૂપાનંદજી ત્રિ કહ્યું કે ત્રિ સ્વરૂપાનંદજી ત્રિ

ચાલ્યા તેવામાં ૩ કોસ દૂર જતાં ચારણો ચાલ્યા ૩ કોસ ચારણોને જોઈ ૩ ગાઉ ચારણોનો ચાલ્યો ત્યાંથી ૩ કોસ

૩. ૧) સાથેની નકલમાં ૨ પ્રમાણે છે.

૩ અને ઇન્દ્રાણીએ પણ તેમના સ્નેહ પ્રમાણે
૨ સમજીને તેમનું સ્વાગત કર્યું અને તેમને ઉચ્ચ આસન આપ્યું. ૨
૧ (૧૯૭) પછી જ્યારે તેમનું ભોજન પૂરું થયું ત્યારે ૧

ઇન્દ્રાણી જ્યારે તેમને પોતાના ઘરની અંદર લઈ જવા માટે તૈયાર થઈ ત્યારે તેમણે કહ્યું કે, "હે દેવી, અમારે ઘરની અંદર આવવું નથી. અમારે તો તમારા પતિ ઇન્દ્રને મળવું છે. તેથી તમે તેમને અમારી પાસે મોકલો." ત્યારે ઇન્દ્રાણીએ કહ્યું કે, "તેમને તો અત્યારે મળવું મુશ્કેલ છે. તેમની પાસે અત્યારે ઘણા માણસો બેઠા છે. તેથી તમારે તેમને મળવા માટે બીજો કોઈ સમય પસંદ કરવો જોઈએ." ત્યારે તેમણે કહ્યું કે, "અમારે તો તેમને અત્યારે જ મળવું છે. તેથી તમે તેમને અમારી પાસે મોકલો." ત્યારે ઇન્દ્રાણીએ કહ્યું કે, "તમારે તેમને મળવું હોય તો તમારે તેમની પાસે જવું જોઈએ. તેમને અહીં બોલાવવા નહિ." ત્યારે તેમણે કહ્યું કે, "અમારે તો તેમને અહીં જ બોલાવવા છે. તેથી તમે તેમને અહીં બોલાવો." ત્યારે ઇન્દ્રાણીએ કહ્યું કે, "તેમને અહીં બોલાવવા તે યોગ્ય નથી. તેથી તમારે તેમની પાસે જવું જોઈએ

ઃ ઉદ્યોતનસૂરિ વિરચિત કુવલયમાલા કથા ઃ

{12 12} બોધિલાભ નિમિત્તે ગુરુ પાસે ધર્મ સાંભળવાનો પ્રશ્ન કરવો જોઈએ ઃ ૧૨ ઃ

{11 11} ગુરુપાસે વિધિપૂર્વક ધર્મ સાંભળવો ઃ ૧૧ ઃ

{10 10} ધર્મ ગુરુને વિષે બહુમાન ઃ ૧૦ ઃ

{9 9} ધર્મ ઉપર કરેલ ઉપકાર ઃ ૯ ઃ

{8 8} ધર્મગુરુ ઉપરનો ભક્તિરાગ ઃ ૮ ઃ

{7 7} ધર્મગુરુ ઃ ૭ ઃ

{6 6} ધર્મકથા ઃ ૬ ઃ

{5 5} ધર્મનો ત્યાગ ન કરવો ઃ ૫ ઃ

{4 4} ધર્મ પાળવાનો પ્રારંભ કરવો ઃ ૪ ઃ

{3 3} ધર્મ ઉપર દૃઢ વિશ્વાસ ઃ ૩ ઃ

{2 2} ધર્મ ઉપર પ્રીતિ ઃ ૨ ઃ

{1 1} ધર્મ ઉપર રુચિ ઃ ૧ ઃ

૫. ૧) સાથેની નકલમાં ગાથા મળતી નથી.

(૧૯૮) ૧ઽદલી ૬ ઽદલા ાલા ાલા-ાદ૬ ૨૮૬૫ ૨૮૬૫૬ ૧
૨ ૨૮૬૫ ૨૮૬૫૬ ૨૮૬૫૬ ૨૮૬૫૬

ترجمہ:- اور ہم نے ان کو ایک بڑی جماعت کی طرف رسول بھیجا تھا ۞ پھر جب ان کے پاس ہمارا عذاب آیا تو انہوں نے عاجزی کیوں نہ کی لیکن ان کے دل سخت ہو گئے تھے اور شیطان نے ان کے کام ان کو بھلے کر دکھائے تھے ۞ پھر جب انہوں نے اس نصیحت کو جو ان کو کی گئی تھی بھلا دیا تو ہم نے ان پر ہر چیز کے دروازے کھول دیئے یہاں تک کہ جو کچھ انہیں دیا گیا تھا اس سے وہ خوش ہو بیٹھے تو ہم نے ان کو اچانک پکڑ لیا تو وہ ناامید ہو کر رہ گئے ۞ پس ظالم لوگوں کی جڑ کاٹ دی گئی اور سب تعریف اللہ ہی کے لئے ہے جو سارے جہان کا پروردگار ہے ۞ کہہ دیجئے کہ بھلا دیکھو تو اگر اللہ تعالیٰ تمہارے کان اور آنکھیں لے لے اور تمہارے دلوں پر مہر کر دے تو اللہ کے سوا کون معبود ہے جو تمہیں یہ چیزیں واپس لا دے دیکھو ہم کس طرح اپنی آیتوں کو طرح طرح سے بیان کرتے ہیں پھر بھی یہ لوگ اعراض کرتے ہیں ۞ کہہ دیجئے کہ بھلا دیکھو تو اگر اللہ کا عذاب تم پر اچانک یا ظاہر طور پر آ جائے تو ظالم لوگوں کے سوا اور کون ہلاک کیا جائے گا ۞ اور ہم رسولوں کو نہیں بھیجتے مگر خوشخبری دینے والے اور ڈر سنانے والے پس جو شخص ایمان لائے اور اپنی اصلاح کر لے تو ایسے لوگوں پر نہ تو کچھ خوف ہے اور نہ وہ غمگین ہوں گے ۞ اور جو لوگ ہماری آیتوں کو جھٹلائیں گے ان کو نافرمانی کی وجہ سے عذاب پہنچے گا ۞ کہہ دیجئے کہ میں تم سے نہیں کہتا کہ میرے پاس اللہ کے خزانے ہیں اور نہ میں غیب کا جانتا ہوں اور نہ تم سے کہتا ہوں کہ میں فرشتہ ہوں میں تو صرف اس وحی کی پیروی کرتا ہوں جو میری طرف بھیجی جاتی ہے کہہ دیجئے کہ بھلا اندھا اور بینا برابر ہو سکتے ہیں پھر کیا تم غور نہیں کرتے ۞ اور اس وحی کے ذریعہ سے ان لوگوں کو ڈر سنا دو جو اس بات سے ڈرتے ہیں کہ اپنے پروردگار کے سامنے جمع کئے جائیں گے اس حال میں کہ اللہ کے سوا نہ تو ان کا کوئی حمایتی ہوگا اور نہ سفارشی شاید کہ وہ پرہیزگار بن جائیں ۞ اور جو لوگ صبح و شام اپنے پروردگار کو پکارتے ہیں اس کی ذات کا قصد کرتے ہیں تم ان کو اپنے پاس سے نہ نکالو ان کے حساب کی ذمہ داری تم پر کچھ نہیں اور تمہارے حساب کی ذمہ داری ان پر کچھ نہیں پس اگر تم ایسا کرو گے تو ظالموں میں سے ہو جاؤ گے ۞ اور اسی طرح ہم نے بعض لوگوں کو بعض کے ذریعہ سے آزمایا ہے تاکہ وہ کہیں کہ کیا ہم میں سے یہ لوگ ہیں جن پر اللہ نے ہمارے درمیان احسان کیا ہے کیا اللہ شکر کرنے والوں کو خوب نہیں جانتا ۞ اور جب تمہارے پاس وہ لوگ آئیں جو ہماری آیتوں پر ایمان لاتے ہیں تو ان سے کہو کہ تم پر سلامتی ہو تمہارے پروردگار نے رحمت کو اپنے ذمہ لازم کر لیا ہے کہ تم میں سے جو شخص نادانی سے کوئی برائی کر بیٹھے پھر اس کے بعد توبہ کر لے اور اصلاح کر لے تو اللہ بخشنے والا مہربان ہے ۞ اور اسی طرح ہم آیتوں کو کھول کھول کر بیان کرتے ہیں اور تاکہ گنہگاروں کی راہ ظاہر ہو جائے ۞ کہہ دیجئے کہ مجھے منع کیا گیا ہے کہ تم اللہ کے سوا جن کو پکارتے ہو ان کی عبادت کروں کہہ دیجئے کہ میں تمہاری خواہشوں کی پیروی نہیں کرتا اگر میں ایسا کروں تو گمراہ ہو جاؤں اور راہ یافتہ لوگوں میں سے نہ رہوں ۞ کہہ دیجئے کہ میں اپنے پروردگار کی طرف سے ایک روشن دلیل پر ہوں اور تم نے اس کو جھٹلایا ہے جس چیز کی تم جلدی مچا رہے ہو وہ میرے پاس نہیں ہے حکم صرف اللہ ہی کا ہے وہ حق بیان کرتا ہے اور وہ بہتر فیصلہ کرنے والا ہے ۞ کہہ دیجئے کہ اگر وہ چیز جس کی تم جلدی مچا رہے ہو میرے پاس ہوتی تو میرا اور تمہارا معاملہ کبھی کا طے ہو چکا ہوتا اور اللہ ظالموں کو خوب جانتا ہے ۞ اور اسی کے پاس غیب کی کنجیاں ہیں جن کو اس کے سوا کوئی نہیں جانتا اور جو کچھ خشکی اور تری میں ہے وہ اس سے واقف ہے اور کوئی پتہ نہیں گرتا مگر وہ اس کو جانتا ہے اور نہ کوئی دانہ زمین کی تاریکیوں میں گرتا ہے اور نہ کوئی تر اور خشک چیز ہے مگر وہ کتاب مبین میں لکھی ہوئی ہے ۞ اور وہی ہے جو رات کو تمہاری روحیں قبض کر لیتا ہے اور جو کچھ تم دن میں کرتے ہو اس سے واقف ہے پھر تمہیں دن میں اٹھا کھڑا کرتا ہے تاکہ مقررہ مدت پوری کی جائے پھر اسی کی طرف تمہارا لوٹنا ہے پھر وہ تمہیں بتا دے گا جو کچھ تم کرتے تھے ۞ اور وہی اپنے بندوں پر غالب ہے اور تم پر نگہبان بھیجتا ہے یہاں تک کہ جب تم میں سے کسی کی موت آ جاتی ہے تو ہمارے بھیجے ہوئے فرشتے اس کی روح قبض کر لیتے ہیں اور وہ کوتاہی نہیں کرتے ۞ پھر سب کے سب اپنے سچے مالک اللہ کی طرف لوٹائے جاتے ہیں سن لو حکم اسی کا ہے اور وہ بہت جلد حساب لینے والا ہے ۞ کہہ دیجئے کہ کون تمہیں خشکی اور تری کی تاریکیوں سے نجات دیتا ہے جب تم اس کو عاجزی سے اور چپکے چپکے پکارتے ہو کہ اگر اللہ ہم کو اس سے نجات دے تو ہم شکر گزار بن جائیں ۞ کہہ دیجئے کہ اللہ ہی تمہیں اس سے اور ہر تکلیف سے نجات دیتا ہے پھر بھی تم شرک کرتے ہو ۞ کہہ دیجئے کہ وہ اس پر قادر ہے کہ تم پر کوئی عذاب اوپر سے بھیجے یا تمہارے پاؤں کے نیچے سے یا تمہیں گروہوں میں بانٹ دے اور ایک گروہ کو دوسرے گروہ کی لڑائی کا مزہ چکھائے دیکھو ہم کس طرح اپنی آیتوں کو طرح طرح سے بیان کرتے ہیں تاکہ وہ سمجھ جائیں ۞ اور تمہاری قوم نے اس کو جھٹلایا ہے حالانکہ وہ حق ہے کہہ دیجئے کہ میں تم پر داروغہ نہیں ہوں ۞ ہر خبر کے ظہور کا ایک وقت مقرر ہے اور تم عنقریب جان لو گے ۞ اور جب تم ان لوگوں کو دیکھو جو ہماری آیتوں میں عیب نکالتے ہیں تو ان سے الگ ہو جاؤ یہاں تک کہ وہ کسی اور بات میں لگ جائیں اور اگر شیطان تمہیں بھلا دے تو یاد آنے کے بعد ظالم لوگوں کے ساتھ نہ بیٹھو ۞ اور جو لوگ پرہیزگار ہیں ان پر ان کے حساب کی کچھ ذمہ داری نہیں ہاں نصیحت کرنا ان کا فرض ہے تاکہ وہ بھی پرہیزگار بن جائیں ۞ اور جن لوگوں نے اپنے دین کو کھیل تماشا بنا لیا ہے اور دنیا کی زندگی نے ان کو دھوکہ میں ڈال رکھا ہے ان کو چھوڑ دو اور قرآن کے ذریعہ سے نصیحت کرتے رہو تاکہ کوئی شخص اپنے کئے کے وبال میں گرفتار ہو جائے اس حال میں کہ اللہ کے سوا نہ تو اس کا کوئی حمایتی ہوگا اور نہ سفارشی اور اگر وہ ہر ممکن فدیہ بھی دے تو وہ اس سے قبول نہ کیا جائے گا یہ لوگ ہیں جو اپنے کئے کے وبال میں گرفتار ہوئے ان کے لئے کھولتا ہوا پانی پینے کو ہوگا اور دردناک عذاب ہوگا ان کے کفر کی وجہ سے ۞ کہہ دیجئے کہ کیا ہم اللہ کے سوا ایسی چیز کو پکاریں جو نہ ہمارا بھلا کر سکتی ہے اور نہ برا اور کیا ہم الٹے پاؤں پھر جائیں بعد اس کے کہ اللہ نے ہم کو ہدایت بخشی ہے اس شخص کی طرح جس کو شیاطین نے زمین میں بھٹکا دیا ہو اس حال میں کہ وہ حیران ہو اس کے ساتھی اس کو ہدایت کی طرف بلا رہے ہوں کہ ہمارے پاس آ جاؤ کہہ دیجئے کہ اللہ کی ہدایت ہی ہدایت ہے اور ہمیں حکم دیا گیا ہے کہ ہم رب العالمین کے فرمانبردار بنیں ۞ اور یہ کہ نماز قائم کرو اور اس سے ڈرتے رہو اور وہی ہے جس کے پاس تم سب جمع کئے جاؤ گے ۞ اور اسی نے آسمانوں اور زمین کو حق کے ساتھ پیدا کیا ہے اور جس دن وہ کہے گا کہ ہو جا تو وہ ہو جائے گا اس کا کہنا سچ ہے اور جس دن صور پھونکا جائے گا اس دن بادشاہت اسی کی ہوگی وہ ہر پوشیدہ اور ظاہر کا جاننے والا ہے اور وہ بڑی حکمت والا خبردار ہے ۞ اور جب ابراہیم نے اپنے باپ آزر سے کہا کہ کیا تم بتوں کو معبود بناتے ہو میں تو تم کو اور تمہاری قوم کو کھلی گمراہی میں دیکھتا ہوں ۞ اور اسی طرح ہم ابراہیم کو آسمانوں اور زمین کی بادشاہت دکھاتے تھے اور تاکہ وہ یقین کرنے والوں میں سے ہو جائے ۞ پھر جب رات کی تاریکی نے ان پر سایہ کیا تو ایک ستارہ دیکھا کہنے لگے کہ یہ میرا رب ہے پھر جب وہ ڈوب گیا تو کہنے لگے کہ میں ڈوبنے والوں کو پسند نہیں کرتا ۞ پھر جب چاند کو چمکتا دیکھا تو کہنے لگے کہ یہ میرا رب ہے پھر جب وہ بھی ڈوب گیا تو کہنے لگے کہ اگر میرا رب مجھ کو راہ نہ دکھاتا رہے تو میں ضرور گمراہ لوگوں میں سے ہو جاؤں ۞ پھر جب سورج کو چمکتا دیکھا تو کہنے لگے کہ یہ میرا رب ہے یہ سب سے بڑا ہے پھر جب وہ بھی ڈوب گیا تو کہنے لگے کہ اے میری قوم کے لوگو میں تمہارے شرک سے بیزار ہوں ۞ میں نے تو اپنا رخ یکسو ہو کر اس کی طرف کر لیا ہے جس نے آسمانوں اور زمین کو پیدا کیا ہے اور میں مشرکوں میں سے نہیں ہوں ۞ اور ان سے ان کی قوم نے بحث کی تو کہنے لگے کہ کیا تم اللہ کے بارے میں ہم سے بحث کرتے ہو حالانکہ اس نے مجھ کو راہ دکھائی ہے اور میں تمہارے ٹھہرائے ہوئے شریکوں سے نہیں ڈرتا ہاں اگر میرا رب کچھ چاہے تو اور بات ہے میرا رب ہر چیز کو اپنے علم میں لئے ہوئے ہے کیا تم غور نہیں کرتے ۞ اور میں تمہارے ٹھہرائے ہوئے شریکوں سے کیونکر ڈروں حالانکہ تم اس بات سے نہیں ڈرتے کہ تم نے اللہ کے ساتھ ایسی چیزوں کو شریک ٹھہرایا ہے جن کی اس نے تم پر کوئی سند نہیں اتاری پس دونوں فریقوں میں سے امن کا زیادہ مستحق کون ہے اگر تم کو علم ہے ۞ جو لوگ ایمان لائے اور انہوں نے اپنے ایمان کو ظلم سے آلودہ نہیں کیا ان ہی کے لئے امن ہے اور وہی راہ یافتہ ہیں ۞ اور یہ ہماری دلیل تھی جو ہم نے ابراہیم کو اس کی قوم کے مقابلہ میں عطا کی تھی ہم جس کے چاہتے ہیں درجے بلند کر دیتے ہیں بیشک تمہارا رب حکمت والا علم والا ہے ۞ اور ہم نے ان کو اسحاق اور یعقوب عطا کئے ہر ایک کو ہم نے راہ دکھائی اور نوح کو بھی ہم نے پہلے راہ دکھائی تھی اور ان کی اولاد میں سے داؤد اور سلیمان اور ایوب اور یوسف اور موسیٰ اور ہارون کو بھی ہم نے راہ دکھائی تھی اور اسی طرح ہم نیکوکاروں کو بدلہ دیتے ہیں ۞ اور زکریا اور یحییٰ اور عیسیٰ اور الیاس کو بھی ہم نے راہ دکھائی تھی یہ سب کے سب نیکوکاروں میں سے تھے ۞ اور اسماعیل اور الیسع اور یونس اور لوط کو بھی ہم نے راہ دکھائی تھی اور ان سب کو ہم نے دنیا کے لوگوں پر فضیلت دی تھی ۞ اور ان کے باپ دادا اور ان کی اولاد اور ان کے بھائیوں میں سے بھی بعض کو ہم نے راہ دکھائی تھی اور ان کو ہم نے چن لیا تھا اور سیدھی راہ پر چلایا تھا ۞ یہ اللہ کی ہدایت ہے وہ اپنے بندوں میں سے جس کو چاہتا ہے اس کے ذریعہ سے راہ دکھاتا ہے اور اگر وہ شرک کرتے تو ان کا کیا کرایا سب اکارت ہو جاتا ۞ یہ وہ لوگ ہیں جن کو ہم نے کتاب اور حکم اور نبوت عطا کی تھی پھر اگر یہ لوگ ان باتوں کا انکار کریں تو ہم نے ان پر ایسے لوگ مقرر کر دیئے ہیں جو ان کا انکار نہیں کرتے ۞ یہ وہ لوگ ہیں جن کو اللہ نے راہ دکھائی تھی پس تم بھی ان کی راہ پر چلو کہہ دیجئے کہ میں تم سے اس کا کوئی معاوضہ نہیں مانگتا یہ تو سارے جہان کے لوگوں کے لئے نصیحت ہے ۞ اور انہوں نے اللہ کی قدر نہیں پہچانی جیسا کہ اس کی قدر پہچاننے کا حق ہے جب انہوں نے کہا کہ اللہ نے کسی انسان پر کچھ نہیں اتارا کہہ دیجئے کہ پھر کس نے اتارا وہ کتاب جو موسیٰ لائے تھے جو روشنی اور لوگوں کے لئے ہدایت تھی جس کو تم نے ورق ورق کر رکھا ہے کچھ تو ظاہر کرتے ہو اور بہت کچھ چھپا جاتے ہو اور تم کو وہ باتیں سکھائی گئیں جن کو نہ تم جانتے تھے اور نہ تمہارے باپ دادا کہہ دیجئے کہ اللہ نے اتارا پھر ان کو چھوڑ دو کہ اپنی بیہودہ باتوں میں کھیلتے رہیں ۞ اور یہ بابرکت کتاب ہے جو ہم نے اتاری ہے جو اپنے سے پہلی کتابوں کی تصدیق کرنے والی ہے تاکہ تم مکہ اور اس کے آس پاس کے لوگوں کو ڈر سناؤ اور جو لوگ آخرت پر ایمان رکھتے ہیں وہ اس پر ایمان لاتے ہیں اور وہ اپنی نماز کی پابندی کرتے ہیں ۞ اور اس شخص سے بڑھ کر ظالم کون ہوگا جو اللہ پر جھوٹا بہتان باندھے یا کہے کہ مجھ پر وحی آتی ہے حالانکہ اس پر کوئی وحی نہیں آتی اور جو کہے کہ میں بھی ویسی ہی چیز اتار لاؤں گا جیسی اللہ نے اتاری ہے اور اگر تم دیکھو جب ظالم لوگ موت کی سختیوں میں ہوں گے اور فرشتے ہاتھ بڑھا رہے ہوں گے کہ نکالو اپنی جانوں کو آج تم کو ذلت کا عذاب دیا جائے گا اس کی وجہ سے کہ تم اللہ پر ناحق باتیں کہتے تھے اور تم اس کی آیتوں سے تکبر کرتے تھے ۞ اور تم ہمارے پاس اکیلے اکیلے آئے ہو جیسا کہ ہم نے تم کو پہلی بار پیدا کیا تھا اور جو کچھ ہم نے تم کو دیا تھا اس کو تم پیچھے چھوڑ آئے ہو اور ہم تمہارے ساتھ تمہارے ان سفارشیوں کو بھی نہیں دیکھتے جن کے بارے میں تم دعویٰ کرتے تھے کہ وہ تمہارے کام بنانے میں اللہ کے شریک ہیں اب تمہارا آپس کا رشتہ ٹوٹ گیا اور جو کچھ تم دعویٰ کرتے تھے وہ سب تم سے گم ہو گئے ۞ بیشک اللہ ہی دانہ اور گٹھلی کو پھاڑ کر اگانے والا ہے وہ جاندار کو بے جان سے نکالتا ہے اور وہ بے جان کو جاندار سے نکالنے والا ہے یہ ہے اللہ تو تم کہاں الٹے چلے جا رہے ہو ۞ وہ صبح کی روشنی کا پیدا کرنے والا ہے اور اس نے رات کو آرام کی چیز بنایا ہے اور سورج اور چاند کو حساب کا ذریعہ بنایا ہے یہ سب زبردست علم والے کا مقرر کیا ہوا اندازہ ہے ۞ اور وہی ہے جس نے تمہارے لئے ستارے بنائے تاکہ تم ان کے ذریعہ سے خشکی اور تری کی تاریکیوں میں راہ معلوم کرو ہم نے نشانیاں کھول کھول کر بیان کر دی ہیں ان لوگوں کے لئے جو علم رکھتے ہیں ۞ اور وہی ہے جس نے تم کو ایک جان سے پیدا کیا پھر تمہارے لئے ایک ٹھکانا اور ایک سپرد کی جگہ ہے ہم نے نشانیاں کھول کھول کر بیان کر دی ہیں ان لوگوں کے لئے جو سمجھ رکھتے ہیں ۞ اور وہی ہے جس نے آسمان سے پانی برسایا پھر ہم نے اس کے ذریعہ سے ہر قسم کی نباتات اگائی پھر ہم نے اس سے سبز کونپل نکالی پھر ہم اس سے تہ بہ تہ دانے نکالتے ہیں اور کھجور کے گابھے سے گچھے جھکے ہوئے اور انگور کے باغ اور زیتون اور انار کے ایک دوسرے سے ملتے جلتے بھی اور جدا جدا بھی ہر ایک درخت کے پھل کو دیکھو جب وہ پھلتا ہے اور اس کے پکنے کو دیکھو ان چیزوں میں ایمان لانے والوں کے لئے نشانیاں ہیں ۞ اور لوگوں نے جنوں کو اللہ کا شریک ٹھہرا لیا حالانکہ اللہ ہی نے ان کو پیدا کیا ہے اور انہوں نے بغیر سمجھے بوجھے اللہ کے لئے بیٹے اور بیٹیاں گھڑ لیں وہ پاک ہے اور برتر ہے ان باتوں سے جو یہ لوگ بیان کرتے ہیں ۞ وہ آسمانوں اور زمین کا پیدا کرنے والا ہے اس کے اولاد کیونکر ہو سکتی ہے جبکہ اس کی کوئی بیوی نہیں اور اس نے ہر چیز کو پیدا کیا ہے اور وہ ہر چیز کا جاننے والا ہے ۞ یہ ہے اللہ تمہارا رب اس کے سوا کوئی معبود نہیں ہر چیز کا پیدا کرنے والا ہے پس تم اسی کی عبادت کرو اور وہ ہر چیز کا ذمہ دار ہے ۞ نگاہیں اس کو نہیں پا سکتیں اور وہ نگاہوں کو پا لیتا ہے اور وہ بڑا باریک بین خبردار ہے ۞ تمہارے پاس تمہارے رب کی طرف سے بصیرت کی روشنی آ چکی ہے پس جس نے دیکھ لیا تو اپنا ہی بھلا کیا اور جو اندھا بنا رہا تو اپنا ہی نقصان کیا اور میں تم پر نگہبان نہیں ہوں ۞ اور اسی طرح ہم آیتوں کو طرح طرح سے بیان کرتے ہیں اور تاکہ وہ کہیں کہ تم نے پڑھا ہے اور تاکہ ہم اس کو سمجھنے والوں کے لئے کھول دیں ۞ تم اس کی پیروی کرو جو تمہارے رب کی طرف سے تم پر وحی کیا گیا ہے اس کے سوا کوئی معبود نہیں اور مشرکوں سے اعراض کرو ۞ اور اگر اللہ چاہتا تو وہ شرک نہ کرتے اور ہم نے تم کو ان پر نگہبان نہیں بنایا ہے اور تم ان کے ذمہ دار نہیں ہو ۞ اور تم ان کو برا نہ کہو جن کو یہ لوگ اللہ کے سوا پکارتے ہیں ورنہ وہ لوگ بھی جہالت کی وجہ سے اللہ کو برا کہنے لگیں گے اسی طرح ہم نے ہر گروہ کی نظر میں اس کے عمل کو اچھا بنا دیا ہے پھر ان کو اپنے رب کی طرف لوٹنا ہے پھر وہ ان کو بتا دے گا جو کچھ وہ کرتے تھے ۞ اور انہوں نے اللہ کی قسم کھائی بڑی پکی قسم کہ اگر ان کے پاس کوئی نشانی آ جائے تو وہ ضرور اس پر ایمان لائیں گے کہہ دیجئے کہ نشانیاں تو اللہ کے پاس ہیں اور تم کو کیا خبر کہ جب نشانیاں آ جائیں گی تو یہ لوگ ایمان نہیں لائیں گے ۞ اور ہم ان کے دلوں اور نگاہوں کو پھیر دیں گے جیسا کہ یہ لوگ پہلی بار اس پر ایمان نہیں لائے تھے اور ہم ان کو ان کی سرکشی میں بھٹکتا چھوڑ دیں گے ۞ اور اگر ہم ان کے پاس فرشتے بھیج دیتے اور مردے ان سے باتیں کرتے اور ہم ہر چیز کو ان کے سامنے لا کر جمع کر دیتے تو بھی یہ لوگ ایمان لانے والے نہ تھے مگر یہ کہ اللہ چاہتا لیکن ان میں اکثر لوگ نادانی کی باتیں کرتے ہیں ۞ اور اسی طرح ہم نے ہر نبی کے دشمن بنائے ہیں شیطان آدمیوں میں سے اور جنوں میں سے جو ایک دوسرے کو دھوکہ دینے کی غرض سے چکنی چپڑی باتیں سکھاتے ہیں اور اگر تمہارا رب چاہتا تو وہ ایسا نہ کرتے پس تم ان کو اور ان کی افترا پردازی کو چھوڑ دو ۞ اور تاکہ ان کے دل اس کی طرف مائل ہوں جو آخرت پر ایمان نہیں رکھتے اور تاکہ وہ اس کو پسند کریں اور تاکہ وہ ان برائیوں کو کریں جو وہ کر رہے ہیں ۞ کیا میں اللہ کے سوا کوئی اور منصف تلاش کروں حالانکہ اسی نے تمہاری طرف کتاب اتاری ہے جو بالکل واضح ہے اور جن لوگوں کو ہم نے کتاب دی تھی وہ جانتے ہیں کہ یہ کتاب تمہارے رب کی طرف سے ٹھیک اتاری گئی ہے پس تم شک کرنے والوں میں سے نہ ہو ۞ اور تمہارے رب کی بات سچائی اور انصاف کے لحاظ سے پوری ہو چکی ہے اس کی باتوں کو کوئی بدلنے والا نہیں اور وہ سننے والا جاننے والا ہے ۞ اور اگر تم کہا مانو گے ان لوگوں کا جو روئے زمین پر بستے ہیں تو وہ تم کو اللہ کی راہ سے بھٹکا دیں گے وہ تو صرف اٹکل پر چلتے ہیں اور وہ صرف اٹکل پچو باتیں کرتے ہیں ۞ بیشک تمہارا رب ہی خوب جانتا ہے کہ کون اس کی راہ سے بھٹکا ہوا ہے اور وہ ہدایت پانے والوں کو بھی خوب جانتا ہے ۞ پس تم کھاؤ اس جانور کا گوشت جس پر اللہ کا نام لیا گیا ہو اگر تم اللہ کی آیتوں پر ایمان رکھتے ہو ۞ اور تمہارے لئے کیا وجہ ہے کہ تم اس جانور کا گوشت نہ کھاؤ جس پر اللہ کا نام لیا گیا ہو حالانکہ اللہ نے تم پر حرام کی ہوئی چیزوں کو کھول کھول کر بیان کر دیا ہے مگر جس کے لئے مجبور ہو جاؤ اور بیشک بہت سے لوگ اپنی خواہشوں کی وجہ سے بغیر علم کے لوگوں کو گمراہ کرتے ہیں تمہارا رب حد سے بڑھنے والوں کو خوب جانتا ہے ۞ اور تم ظاہر کے گناہ کو بھی چھوڑ دو اور چھپے کے گناہ کو بھی جو لوگ گناہ کماتے ہیں ان کو ان کی کمائی کا بدلہ ضرور ملے گا ۞ اور تم اس جانور کا گوشت نہ کھاؤ جس پر اللہ کا نام نہ لیا گیا ہو اور بیشک یہ نافرمانی ہے اور بیشک شیطان اپنے ساتھیوں کے دلوں میں وسوسہ ڈالتے ہیں تاکہ وہ تم سے جھگڑا کریں اور اگر تم نے ان کا کہا مانا تو تم بھی مشرک ہو جاؤ گے ۞ کیا وہ شخص جو مردہ تھا پھر ہم نے اس کو زندہ کیا اور اس کو ایک روشنی دی جس کے ذریعہ سے وہ لوگوں میں چلتا پھرتا ہے اس شخص کی طرح ہو سکتا ہے جو اندھیروں میں پڑا ہوا ہو اور وہ ان سے نکل نہ سکتا ہو اسی طرح کافروں کو ان کے کرتوت اچھے دکھائی دیتے ہیں ۞ اور اسی طرح ہم نے ہر بستی میں وہاں کے بڑے بڑے مجرموں کو لگا دیا ہے کہ وہ وہاں مکر و فریب کریں اور وہ اپنے مکر و فریب کا وبال صرف اپنے اوپر لیتے ہیں اور انہیں اس کا شعور نہیں ۞ اور جب ان کے پاس کوئی نشانی آتی ہے تو کہتے ہیں کہ ہم ہرگز ایمان نہ لائیں گے جب تک کہ ہم کو بھی وہی کچھ نہ دیا جائے جو اللہ کے رسولوں کو دیا گیا ہے اللہ ہی خوب جانتا ہے کہ اپنی رسالت کا کام کس سے لے اور کس کو دے ان مجرموں کو اللہ کے ہاں ذلت پہنچے گی اور سخت عذاب ہوگا ان کی مکاری کی وجہ سے ۞ پس جس شخص کو اللہ راہ پر لگانا چاہتا ہے اس کا سینہ اسلام کے لئے کھول دیتا ہے اور جس کو گمراہ کرنا چاہتا ہے اس کا سینہ تنگ کر دیتا ہے جیسے کہ وہ آسمان پر چڑھ رہا ہو اسی طرح اللہ ان لوگوں پر گندگی ڈالتا ہے جو ایمان نہیں لاتے ۞ اور یہ تمہارے رب کا سیدھا راستہ ہے ہم نے نشانیاں کھول کھول کر بیان کر دی ہیں ان لوگوں کے لئے جو نصیحت حاصل کرتے ہیں ۞ ان کے لئے سلامتی کا گھر ہے ان کے رب کے پاس اور وہ ان کے اعمال کی وجہ سے ان کا دوست ہے ۞ اور جس دن اللہ ان سب کو جمع کرے گا کہ اے جنوں کے گروہ تم نے آدمیوں میں سے بہت سوں کو اپنا تابع بنا لیا تھا اور ان کے دوست کہیں گے کہ اے ہمارے رب ہم نے ایک دوسرے سے فائدہ اٹھایا اور ہم اپنے اس وقت کو پہنچ گئے جو تو نے ہمارے لئے مقرر کیا تھا اللہ کہے گا کہ اب تمہارا ٹھکانا آگ ہے تم اس میں ہمیشہ رہو گے مگر جس کو اللہ چاہے بیشک تمہارا رب حکمت والا علم والا ہے ۞ اور اسی طرح ہم ظالموں کو ایک دوسرے کا ساتھی بنا دیتے ہیں ان کے کرتوتوں کی وجہ سے ۞ اے جنوں اور آدمیوں کے گروہ کیا تمہارے پاس تم میں سے رسول نہیں آئے تھے جو تم کو میری آیتیں سناتے تھے اور تم کو اس دن کے پیش آنے سے ڈراتے تھے وہ کہیں گے کہ ہم اپنے خلاف گواہی دیتے ہیں دنیا کی زندگی نے ان کو دھوکہ میں ڈال رکھا تھا اور وہ اپنے خلاف گواہی دیں گے کہ وہ کافر تھے ۞ یہ اس لئے کہ تمہارا رب بستیوں کو ظلم سے ہلاک کرنے والا نہیں جبکہ وہاں کے لوگ بے خبر ہوں ۞ اور ہر ایک کے لئے اس کے کاموں کے مطابق درجے ہیں اور تمہارا رب ان کاموں سے بے خبر نہیں جو وہ کرتے ہیں ۞ اور تمہارا رب بے نیاز ہے رحمت والا ہے اگر وہ چاہے تو تم کو لے جائے اور تمہارے بعد جس کو چاہے تمہاری جگہ لے آئے جیسا کہ اس نے تم کو دوسرے لوگوں کی نسل سے پیدا کیا ہے ۞ بیشک جس چیز کا تم سے وعدہ کیا جا رہا ہے وہ ضرور آنے والی ہے اور تم اللہ کو عاجز نہیں کر سکتے ۞ کہہ دیجئے کہ اے میری قوم کے لوگو تم اپنی جگہ کام کئے جاؤ میں اپنی جگہ کام کئے جاتا ہوں پھر تم کو معلوم ہو جائے گا کہ آخرت کا گھر کس کے لئے ہے بیشک ظالم لوگ فلاح نہیں پائیں گے ۞ اور اللہ نے جو کھیتی اور مویشی پیدا کئے ہیں ان میں سے انہوں نے اللہ کا ایک حصہ مقرر کیا ہے پھر اپنے خیال کے مطابق کہتے ہیں کہ یہ اللہ کا ہے اور یہ ہمارے شریکوں کا ہے پھر جو حصہ ان کے شریکوں کا ہے وہ تو اللہ کو نہیں پہنچتا اور جو حصہ اللہ کا ہے وہ ان کے شریکوں کو پہنچ جاتا ہے کیا برا فیصلہ کرتے ہیں یہ لوگ ۞ اور اسی طرح بہت سے مشرکوں کے لئے ان کے شریکوں نے اپنی اولاد کے قتل کو اچھا بنا دیا ہے تاکہ ان کو ہلاکت میں ڈالیں اور ان پر ان کے دین کو مشتبہ بنا دیں اگر اللہ چاہتا تو وہ ایسا نہ کرتے پس تم ان کو اور ان کی افترا پردازی کو چھوڑ دو ۞ اور انہوں نے کہا کہ یہ جانور اور کھیتی ممنوع ہے اس کو صرف وہی لوگ کھا سکتے ہیں جن کو ہم چاہیں اپنے خیال کے مطابق اور کچھ جانور ایسے ہیں جن پر سواری اور بوجھ لادنا حرام کر دیا گیا ہے اور کچھ جانور ایسے ہیں جن پر وہ اللہ کا نام نہیں لیتے یہ سب اللہ پر افترا ہے وہ ان کو ان کی افترا پردازی کا بدلہ دے گا ۞ اور انہوں نے کہا کہ جو کچھ ان جانوروں کے پیٹ میں ہے وہ خالص ہمارے مردوں کے لئے ہے اور ہماری عورتوں پر حرام ہے اور اگر وہ مردہ ہو تو سب اس میں شریک ہیں وہ ان کو ان کی باتوں کا بدلہ دے گا بیشک وہ حکمت والا علم والا ہے ۞ بیشک خسارہ میں پڑے وہ لوگ جنہوں نے اپنی اولاد کو بیوقوفی سے بغیر علم کے قتل کیا اور اللہ کی دی ہوئی روزی کو اللہ پر افترا کرتے ہوئے حرام ٹھہرا لیا بیشک وہ گمراہ ہو گئے اور راہ یافتہ نہ ہوئے ۞ اور وہی ہے جس نے باغ پیدا کئے جو ٹٹیوں پر چڑھائے ہوئے ہیں اور جو نہیں چڑھائے ہوئے اور کھجور کے درخت اور کھیتی جس کے پھل مختلف ہیں اور زیتون اور انار کے ایک دوسرے سے ملتے جلتے بھی اور جدا جدا بھی تم ان کے پھل کھاؤ جب وہ پھلیں اور ان کا حق ادا کرو جس دن ان کی فصل کاٹو اور بیجا خرچ نہ کرو بیشک اللہ بیجا خرچ کرنے والوں کو پسند نہیں کرتا ۞ اور مویشی میں سے بوجھ اٹھانے والے بھی اور زمین سے لگے ہوئے بھی اللہ کی دی ہوئی روزی میں سے کھاؤ اور شیطان کے قدموں پر نہ چلو بیشک وہ تمہارا کھلا دشمن ہے ۞ آٹھ نر و مادہ ہیں بھیڑ میں سے دو اور بکری میں سے دو کہہ دیجئے کہ کیا اللہ نے دونوں نروں کو حرام کیا ہے یا دونوں ماداؤں کو یا جو بچہ دونوں ماداؤں کے پیٹ میں ہے اگر تم سچے ہو تو علم کی بنا پر مجھ کو بتاؤ ۞ اور اونٹ میں سے دو اور گائے میں سے دو کہہ دیجئے کہ کیا اللہ نے دونوں نروں کو حرام کیا ہے یا دونوں ماداؤں کو یا جو بچہ دونوں ماداؤں کے پیٹ میں ہے کیا تم اس وقت موجود تھے جب اللہ نے تم کو اس کا حکم دیا تھا پھر اس شخص سے بڑھ کر ظالم کون ہوگا جو اللہ پر جھوٹا بہتان باندھے تاکہ لوگوں کو بے علم گمراہ کرے بیشک اللہ ظالم لوگوں کو راہ نہیں دکھاتا ۞ کہہ دیجئے کہ میں نہیں پاتا اس چیز میں جو میرے پاس وحی کی گئی ہے کسی کھانے والے پر کسی کھانے کی چیز کو حرام کرنا مگر یہ کہ وہ مردار ہو یا بہتا ہوا خون ہو یا سور کا گوشت ہو کہ وہ ناپاک ہے یا نافرمانی کا جانور ہو جس پر اللہ کے سوا کسی اور کا نام لیا گیا ہو پھر جو شخص مجبور ہو جائے بغیر اس کے کہ وہ نافرمانی کرنے والا ہو اور نہ حد سے بڑھنے والا ہو تو بیشک تمہارا رب بخشنے والا مہربان ہے ۞ اور یہودیوں پر ہم نے ہر ناخن والا جانور حرام کر دیا تھا اور گائے اور بکری میں سے ان پر ان کی چربی حرام کر دی تھی بجز اس چربی کے جو ان کی پیٹھ پر ہو یا انتڑیوں سے لگی ہو یا ہڈی سے لگی ہو یہ ہم نے ان کو ان کی سرکشی کی سزا دی تھی اور بیشک ہم سچے ہیں ۞ پھر اگر یہ لوگ تم کو جھٹلائیں تو کہہ دو کہ تمہارا رب بڑی وسیع رحمت والا ہے اور مجرم لوگوں سے اس کا عذاب ٹالا نہیں جاتا ۞ مشرک لوگ کہیں گے کہ اگر اللہ چاہتا تو نہ ہم شرک کرتے اور نہ ہمارے باپ دادا اور نہ ہم کسی چیز کو حرام ٹھہراتے اسی طرح ان لوگوں نے جھٹلایا تھا جو ان سے پہلے گزرے ہیں یہاں تک کہ انہوں نے ہمارے عذاب کا مزہ چکھا کہہ دیجئے کہ کیا تمہارے پاس کوئی علم ہے جو ہمارے سامنے پیش کرو تم تو صرف اٹکل پر چلتے ہو اور تم صرف اٹکل پچو باتیں کرتے ہو ۞ کہہ دیجئے کہ اللہ ہی کی حجت پوری ہے پس اگر وہ چاہتا تو تم سب کو راہ دکھا دیتا ۞ کہہ دیجئے کہ اپنے گواہوں ک

ભાઈ ૐ ગણપતયે નમઃ । ૐ ગુરુ ગણેશાય નમઃ ॥ ૐ નમો ભગવતે
વાસુદેવાય ॥ ૐ નમઃ શિવાય ॥ ૐ નમો નારાયણાય ॥ ૐ નમો
ભગવતે વાસુદેવાય ॥ ૐ નમો ભગવતે રુદ્રાય ॥ ૐ નમો ભગવતે
મહાદેવાય ॥ ૐ નમો ભગવતે એકલિંગાય ॥ ૐ નમો ભગવતે
શ્રીમન્મહાગણાધિપતયે નમઃ । નમો ભગવતે શ્રીમદ્ધનુર્ધરાય
નમઃ શ્રીમદ્વીરભદ્રાય નમઃ । ૐ નમો ભગવતે શ્રીમદ્ધનુર્ધરાય
નમઃ । ૐ નમો ભગવતે શ્રીમદ્વીરભદ્રાય નમઃ ॥ ૐ નમો
ભગવતે શ્રીમદ્ધનુર્ધરાય નમઃ । ૐ નમો ભગવતે શ્રીમદ્વીરભદ્રાય
નમઃ ॥ ૐ નમો ભગવતે શ્રીમદ્ધનુર્ધરાય નમઃ । ૐ નમો
ભગવતે શ્રીમદ્વીરભદ્રાય નમઃ ॥

૧૨. ૧) સઘલી નકલમાં ધુબાઅ છે.

૧૩. ૧) સઘલી નકલમાં ... ... ધ્ય મલેછે.

૨. ૧) સઘલી નકલમાં આગ્યે એબારત મલતી નથી. ૨) સઘલી નકલમાં નથી.

૩. ૧) આગ્યે એબારત નકલ કરનારની ચુકથી અસલમાં નહી હોવાથી સઘલી નકલમાં મલતી નથી. ૨) સઘલી નકલમાં ૧૭૭ માં છે.

૮૦ ૧) સઘલી નકલમાં ૫ મલેછે. ૨) સઘલી નકલમાં ।।૯૫ મલેછે.

૧૨ } ૐ નમો અરિહંતાણં ૐ નમો સિદ્ધાણં નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
૧૨ } નમો લોએ સવ્વસાહૂણં ૐ નમો નાણસ્સ નમો દંસણસ્સ નમો ચરિત્તસ્સ
નમો તવસ્સ નમો ગોયમસ્સામિણો અષ્ટાપદ તીર્થાય નમઃ ૐ ૐ ૐ
૧૩ } ૐ નમો ભગવઓ અરહઓ રિસહસ્સ વિ જિયસત્તુણો સયલ તિહુયણ
જણ મણ નયણાણંદયરસ્સ સિરિ અજિયસ્સ પુણો વિ તિહુયણ જણ
મણ નયણાણંદયરસ્સ સિરિ સંભવસ્સ ય તિહુયણ જણ મણ નયણાણંદયરસ્સ
સિરિ અભિનંદણસ્સ ય તિહુયણ જણ મણ નયણાણંદયરસ્સ સિરિ સુમઈસ્સ
૧૪ } ૐ નમો ભગવઓ અરહઓ પઉમપહસ્સ સિરિ સુપાસસ્સ ચંદપહસ્સ
સુવિહિ પુપ્ફદંતસ્સ સીયલસ્સ સિજ્જંસસ્સ વાસુપુજ્જસ્સ વિમલસ્સ
અણંતસ્સ ધમ્મસ્સ સંતિસ્સ કુંથુસ્સ અરસ્સ મલ્લિસ્સ મુણિસુવ્વયસ્સ
નમિસ્સ અરિટ્ઠનેમિસ્સ પાસસ્સ વદ્ધમાણસ્સ ય ૐ ૐ ૐ

સમાપ્તોઽયં મંત્રઃ ૐ

બીજાક્ષર ૧૫ સોળ

(૧૦૨) ૐ ર્હં ૐ નમઃ ૐ ચત્વાર આદિ મંત્રાક્ષર ૐ ૐ ૐ ૐ
૧ } ૧ }

ઇતિ ૐ નમસ્કાર-યંત્ર ૐ

---

૧૩. ૧) સધ્ધલી નકલમાં ૐ ૐ ૐ ૐ ૐ ૐ ૐ મળેછે.
૨. ૧) સધ્ધલી નકલમાં ૧૧૦૪૭૫ મળેછે.
૩. ૧) સધ્ધલી નકલમાં ૪૪૪૪૪૪ છે.

وهذا ما سمعناه وحفظناه وعرفناه من لفظ شيخنا ومولانا
وعمدتنا وسيدنا ومعتمدنا ومفتينا ومرجعنا في زمانه
ومكانه ومن في معناه ومن هو أعلى منه وأسنى
وأجل وأعلى وأسمى وأرفع وأسنى وأعظم وأكبر
وأفخم

૧૧ ૧૧ ૧૦ ૧૦ ૬ ૩ ૪ ૪ ૩ ૩ ૭ ૭ ૮ ૮ ૫ ૫ ૯ ૯

ભાદરવા-વદ ૧ રવિએ સૂર્યોદયથી દક્ષિણ ૧ દક્ષિણસ્પર્શ ૩૫ાદિવા
સવારના ૩૫ાદિવા (૨૯૫૨) ❁ અને ઘણે ભૂંડા ઘણા ક્રોધમાં
૨ ભાદરવા-વદ ૨ સોમે ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા
૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા
૩ ભાદરવા-વદ ૩ મંગળે ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા
૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા
૪ ભાદરવા-વદ ૪ બુધે ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા
૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા
૫ ભાદરવા-વદ ૫ ગુરુવારે ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા
૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા
૬ ભાદરવા-વદ ૬ શુક્રે ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા
૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા
૭ ભાદરવા-વદ ૭ શનિએ ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા
૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા
૮ ભાદરવા-વદ ૮ રવિએ ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા
૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા
૯ ભાદરવા-વદ ૯ સોમે ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા
૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા
૧૦ ભાદરવા-વદ ૧૦ મંગળે ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા
૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા
૧૧ ભાદરવા-વદ ૧૧ બુધે ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા
૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા ૨૯ાદિવા

---

૩. ૧) સાથેની નકલમાં ૧૭૬૬૭૦ છે. ૨) સાથેની નકલમાં ૧૭૬૭૦ છે.
૮. ૧) સાથેની નકલમાં ૪૧૨૬૭૦ છે. ૨) ઇ. ત્રિ. વાળી નકલમાં ૭૬૦૨૭૦૬૦ મળે છે.
૩) સાથેની નકલમાં ૭૬૦૨૭૦ મળે છે.

ભવ-સમાન ૧૪૨૮ ૦-૦ ૦૫ ૦-૦ ૬૫ ૫૧ ભવ-સમાન
મહાદુઃખ સહો અનુક્રમ મરણ-અંત[3] જ દુઃખ ઝાઝ ક્ષણ ૫૧
૦-૦૫ ૦-૦૫ ૧૦૦૦ ૦-૦૫ ૦-૦૫ દુઃખ-સમૂહ

ત્રિલોકનાથ જે કોઈ તત્ત્વોનું ચિંતવન કરે તત્ત્વોનું ચિંતવન કરનારે
ચૈતન્યમય ૬ દ્રવ્યો ૬ દ્રવ્યોના ગુણો ૬ દ્રવ્યોની ૬ અવસ્થા ૬ કાલ
ચક્રના ૬ આરા ૬ કાયના જીવો ૬ લેશ્યાવાળા જીવો ૬ પ્રકારના
ધર્મધ્યાનના ભેદો ૬ પ્રકારના પરિષહો ૬ પ્રકારના બાહ્ય તપનું
૧૨ } વર્ણન કરતાં ૬ તત્ત્વોનું પરિણમન કેમ તત્ત્વોનું નામ
૧૧ } તત્ત્વોનું લક્ષણ કોને કહેવાય તત્ત્વોનું ભેદ ભેદાભેદપણું ઇત્યાદિ
૧૦ } તત્ત્વોનું અતિશયપણું તત્ત્વોનું ભેદ ભેદાભેદપણું તથા કેવલિ
ભગવાન ત્રિકાળ સંબંધી સકલજ્ઞેય વિષયક કેવલજ્ઞાન ૬ દ્રવ્યોના
૬ દ્રવ્યોનું અવિરુદ્ધપણું તથા ૧૬ ભાવો ૬૪ ભાવોના ત્રિકાલ
૬ ગુણોનું અવિરુદ્ધપણું ૬૪ ભાવોનું ૬૪ ભાવોમાં ૬ દ્રવ્યોનું
૬ } વર્તવું ૬ દ્રવ્યોના ૬ ગુણોનું ૬ દ્રવ્યોની ૬ અવસ્થા ૬ કાલ
૭ } ચક્રના ૬ આરા ૬ કાયના જીવો ૬ લેશ્યાવાળા જીવો ૬ પ્રકારના
૮ } ધર્મધ્યાન ૬ પ્રકારના પરિષહ ૬ પ્રકારના બાહ્ય તપ
ભગવાનના ૬૪ ગુણ ૬૪ ગુણના ભેદો ૬૪ ગુણોની ૬૪ અવસ્થા
૬ દ્રવ્યોનું ૬ ગુણ ૬ અવસ્થા ૬ કાલ ૬ કાયના જીવો ૬ લેશ્યા
૫ } વાળા ૬ પ્રકાર ૬ ધર્મધ્યાન ૬ પ્રકારના પરિષહ ૬ પ્રકારના બાહ્ય
૬ } તપ ભગવાનના ૬૪ ગુણ ૬૪ ગુણના ભેદો ૬૪ ગુણોની ૬૪ અવસ્થા
૬ દ્રવ્યોનું ૬ ગુણ ૬ અવસ્થા ૬ કાલ ૬ કાયના જીવો ૬ લેશ્યા
૪ } વાળા ૬ પ્રકાર ૬ ધર્મધ્યાન ૬ પ્રકારના પરિષહ ૬ પ્રકારના બાહ્ય
તપનું વર્ણન કરતાં

૫. ૧) મૂળની નકલમાં ભગવાન છે.
૪. ૪) મૂળની નકલમાં ૬૪ ૧૩ છે.

૧ તેમજ પ્રકારે પ્રભુની સ્તવનાની રીત ૐ

ત્યારપછી ગણધર ગૌતમસ્વામી ઊભા થઈ, હાથ જોડી, ભગવાનની ત્રણ પ્રદક્ષિણા કરી, વંદન-નમસ્કાર કરી, પ્રભુની સન્મુખ બેસી, વિનયપૂર્વક હાથ જોડી, પર્યુપાસના કરતાં કરતાં આ પ્રમાણે સ્તવના કરવા લાગ્યા ૐ

{ 18 } હે ભગવન્ ! આપ જય પામો, આપ જય પામો, આપ જય પામો. હે ભગવન્ ! આપ ત્રણે જગતમાં ધર્મરૂપી પ્રદીપ સમાન છો, આપ ત્રણે જગતના નાથ છો, આપ ત્રણે જગતના હિતકારી છો, આપ ત્રણે જગતના રક્ષક છો, આપ ત્રણે જગતના ચક્ષુ સમાન છો, આપ ત્રણે જગતના માર્ગદર્શક છો, આપ ત્રણે જગતના શરણરૂપ છો, આપ ત્રણે જગતના બંધુ સમાન છો, આપ ત્રણે જગતના ધર્મદાતા છો, આપ ત્રણે જગતના ધર્મોપદેશક છો, આપ ત્રણે જગતના ધર્મરૂપી રથના સારથિ છો, આપ ત્રણે જગતના ધર્મરૂપી ચક્રવર્તી છો, આપ ત્રણે જગતના અપ્રતિહત જ્ઞાન-દર્શનના ધારક છો, આપ ત્રણે જગતના વ્યાવૃત્ત છદ્મસ્થ છો, આપ ત્રણે જગતના જિન છો, આપ ત્રણે જગતના જાપક છો, આપ ત્રણે જગતના તારક છો, આપ ત્રણે જગતના બુદ્ધ છો, આપ ત્રણે જગતના બોધક છો, આપ ત્રણે જગતના મુક્ત છો, આપ ત્રણે જગતના મોચક છો, આપ ત્રણે જગતના સર્વજ્ઞ છો, આપ ત્રણે જગતના સર્વદર્શી છો, આપ ત્રણે જગતના શિવ છો, આપ ત્રણે જગતના અચલ છો, આપ ત્રણે જગતના અરુજ છો, આપ ત્રણે જગતના અનંત છો, આપ ત્રણે જગતના અક્ષય છો, આપ ત્રણે જગતના અવ્યાબાધ છો, આપ ત્રણે જગતના અપુનરાવૃત્તિ રૂપ સિદ્ધિગતિ નામના સ્થાનને પામેલા છો, આપ ત્રણે જગતના ભયને જીતનારા છો, આપ ત્રણે જગતના રાગને જીતનારા છો, આપ ત્રણે જગતના દ્વેષને જીતનારા છો, આપ ત્રણે જગતના મોહને જીતનારા છો, આપ ત્રણે જગતના સર્વ પરીષહોને જીતનારા છો, આપ ત્રણે જગતના સર્વ ઉપસર્ગોને જીતનારા છો, આપ ત્રણે જગતના સર્વ કર્મોને જીતનારા છો, આપ ત્રણે જગતના સર્વ દુઃખોનો નાશ કરનારા છો, આપ ત્રણે જગતના સર્વ સંકલ્પોનો નાશ કરનારા છો, આપ ત્રણે જગતના સર્વ પાપોનો નાશ કરનારા છો, આપ ત્રણે જગતના સર્વ કષાયોનો નાશ કરનારા છો, આપ ત્રણે જગતના સર્વ રાગોનો નાશ કરનારા છો, આપ ત્રણે જગતના સર્વ દ્વેષોનો નાશ કરનારા છો, આપ ત્રણે જગતના સર્વ મોહોનો નાશ કરનારા છો, આપ ત્રણે જગતના સર્વ પરીષહોનો નાશ કરનારા છો, આપ ત્રણે જગતના સર્વ ઉપસર્ગોનો નાશ કરનારા છો, આપ ત્રણે જગતના સર્વ કર્મોનો નાશ કર

{૧
1} (૨૦૪) મૈં મોર કોલાસ્ત્રમોરુ મોરુંમાર્ગ ા કોર કોઈ
મોર ઓલાર ાર મોા ૐ

{૨
2} મોમોલ મોલા ોા ૐ ોાાારુંા મોાાં મોાંાર્ગ મોાર કોલાર ોમાર
ોા ોમોલા મોમાર ાર ોમોલા ાર ૐ કોઈ ોમાર ોા ોમોલા ોમોલાર્ગ
ાર ૐ કોઈ મોલા ાર ોમોલા કોમોલા ાર ૐ કોઈ ોમોલા ાર ૐ કોઈ
ોમોલા ોમોલાર્ગ ા ૐ કોઈ ોમોલા ોમોલાર્ગ ા ૐ કોઈ ોમોલા
ોમોલાર્ગ ા ૐ કોઈ ોમોલા ોમોલાર્ગ ા ૐ કોઈ ોમોલા ોમોલાર્ગ
ા ૐ કોઈ ોમોલા ોમોલાર્ગ ા ૐ કોઈ ોમોલા ોમોલાર્ગ ા

ગોવિંદ લલ્લા કુલ બે સબબ સપ્તમ તથા કાર્ય કરવા બાબત
સબબ ઠરાવ્યા બેઠકમાં ઉપર જે બાબતો જે મતે ઠરાવ કરવામાં આવ્યો
તેવા મતે સર્વાનુમતે ઠરાવ થયો તે બાબત ઉપર લખેલા ઠરાવ
પ્રમાણે કામ કરવા સારૂ આજ તારીખ ૩૦ મી ઓગષ્ટ ૧૮૬૫ ના
રોજ આ ઠરાવ ઉપર સહી કરી આપી. ૧૭

(૨૦૬) ૩૦ મી ઓગષ્ટ ગોવિંદ લક્ષ્મણ બાબર તથા કાર્ય કરતા ૧૬

ઠરાવ નં. ૨૭૬ ૪ થી ઓગષ્ટ ૧૮૬૫ ૪ થી ઓગષ્ટ ૧૮૬૫

ઉપરના ઠરાવ પ્રમાણે કામ કરવા સારૂ આજ તારીખ ૩૦ મી
ઓગષ્ટ ૧૮૬૫ ના રોજ આ ઠરાવ ઉપર સહી કરી આપી. ૧૭

---

(૨૦૭) ૩૦ મી ઓગષ્ટ ગોવિંદ લક્ષ્મણ બાબર તથા કાર્ય કરતા ૧૬

ઠરાવ નં. ૨૭૭ ૪ થી ઓગષ્ટ ૧૮૬૫ ૪ થી ઓગષ્ટ ૧૮૬૫

ગોવિંદ લલ્લા કુલ બે સબબ સપ્તમ તથા કાર્ય કરવા બાબત
સબબ ઠરાવ્યા બેઠકમાં ઉપર જે બાબતો જે મતે ઠરાવ કરવામાં આવ્યો
તેવા મતે સર્વાનુમતે ઠરાવ થયો તે બાબત ઉપર લખેલા ઠરાવ
પ્રમાણે કામ કરવા સારૂ આજ તારીખ ૩૦ મી ઓગષ્ટ ૧૮૬૫ ના
રોજ આ ઠરાવ ઉપર સહી કરી આપી. ૧૭

(૨૦૮) ૩૦ મી ઓગષ્ટ ગોવિંદ લક્ષ્મણ બાબર તથા કાર્ય કરતા ૧૬

ઠરાવ નં. ૨૭૮ ૪ થી ઓગષ્ટ ૧૮૬૫ ૪ થી ઓગષ્ટ ૧૮૬૫

ઉપરના ઠરાવ પ્રમાણે કામ કરવા સારૂ આજ તારીખ ૩૦ મી
ઓગષ્ટ ૧૮૬૫ ના રોજ આ ઠરાવ ઉપર સહી કરી આપી. ૧૭

---

૭. ૧) સાથેની નકલમાં ૧૭ છે.
૨. ૧) સાથેની નકલમાં ૧૭૩૨૮ છે.

{ ٤ / ٥ } ﴿ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴾ يعنى جو كوئى نيك كام كرے اور وہ مسلمان ہو تو نہ اسكو ظلم كا خوف ہے نہ حق تلفى كا

﴿ الحمد لله ﴾

{ ١ / ٦ } (٢٠٧) شروع كرتا ہوں ميں ساتھ نام اللہ كے جو بڑا مہربان نہايت رحم كرنے والا ہے

﴿ الحمد لله ﴾

{ ٢ / ٦ } ساتھ نام اللہ كے جو بڑا مہربان نہايت رحم كرنے والا ہے شروع كرتا ہوں ميں ساتھ نام اللہ كے جو بڑا مہربان نہايت رحم كرنے والا ہے

ઉપરોક્ત ગાથાનો અર્થ જો બરાબર સમજમાં આવી ગયો હોય તો આપણે ફરીથી ૩૩ મી ગાથા વાંચી જઈએ. ૩૩ મી ગાથામાં કહ્યું છે કે જે જીવ પોતાના આત્માને જાણે છે, પોતાના આત્માને દેખે છે, પોતાના આત્માનું શ્રદ્ધાન કરે છે, પોતાના આત્માનું ચારિત્ર પાળે છે, પોતાના આત્માનું સંવરણ કરે છે, પોતાના આત્માનું પચ્ચક્ખાણ કરે છે, પોતાના આત્માનું સામાયિક કરે છે, પોતાના આત્માનું પ્રતિક્રમણ કરે છે, પોતાના આત્માનું કાયોત્સર્ગ કરે છે, પોતાના આત્માનું તપ કરે છે, પોતાના આત્માનું વીર્ય ફોરવે છે, પોતાના આત્માનું સમિતિ પાળે છે, પોતાના આત્માનું ગુપ્તિ પાળે છે, પોતાના આત્માનું સમ્યક્ત્વ પાળે છે, પોતાના આત્માનું જ્ઞાન પાળે છે, પોતાના આત્માનું ચારિત્ર પાળે છે, પોતાના આત્માનું પ્રત્યાખ્યાન કરે છે, પોતાના આત્માનું સંવર કરે છે, પોતાના આત્માનું યોગ પચ્ચક્ખાણ કરે છે, પોતાના આત્માનું અયોગ પચ્ચક્ખાણ કરે છે, પોતાના આત્માનું ક્ષમા ધારણ કરે છે, પોતાના આત્માનું નિર્લોભપણું ધારણ કરે છે, પોતાના આત્માનું સરળપણું ધારણ કરે છે, પોતાના આત્માનું મૃદુતા ધારણ કરે છે, પોતાના આત્માનું લઘુતા ધારણ કરે છે, પોતાના આત્માનું સત્ય ધારણ કરે છે, પોતાના આત્માનું સંયમ ધારણ કરે છે, પોતાના આત્માનું તપ ધારણ કરે છે, પોતાના આત્માનું ત્યાગ ધારણ કરે છે, પોતાના આત્માનું અકિંચનપણું ધારણ કરે છે, પોતાના આત્માનું બ્રહ્મચર્ય ધારણ કરે છે, પોતાના આત્માનું ધ્યાન કરે છે, પોતાના આત્માનું સ્વાધ્યાય કરે છે, પોતાના આત્માનું વિનય કરે છે, પોતાના આત્માનું વૈયાવચ્ચ કરે છે, પોતાના આત્માનું પ્રતિલેખન કરે છે, પોતાના આત્માનું પ્રમાર્જન કરે છે, પોતાના આત્માનું ભાવના ભાવે છે, પોતાના આત્માનું અનુપ્રેક્ષા કરે છે, પોતાના આત્માનું પરિષહ સહન કરે છે, પોતાના આત્માનું ઉપસર્ગ સહન કરે છે, પોતાના આત્માનું ચારિત્ર

{ ૧
૧ } (૨૦૪) ઈતે સ્વાત્ ઉતા ૧ ત્વમ્ મમૈવ ૨ ઇતિવાદિનઃ ૩ ત્વા ૪

{ ૨
૨ } મધ્યમસ્થાસ્ત્વા સ્વયં તત્ર મુક્તા સ્વાત્ મનસોઽન્તરા
ત્વયા નિષ્પાદિતા ચૈવ ત્વદ્ભક્તિર્મમ સંશયઃ ૫

{ ૩
૩ } ભક્તિ ૬ ર્ન-ર્ન-ત્વમ્ ૭ ચ ઉતે ૮ વાદિ ૯ ત્વા ૧૦ ત્વમ્ ૧૧ ન-ત્વા ૧૨ મમ ૧૩ ત્વમ્ ૧૪ ત્વમ્ ૧૫ ત્વમ્ ૧૬ ત્વમ્ ૧૭ ત્વમ્ ૧૮ ત્વમ્ ૧૯ ત્વમ્ ૨૦ ત્વમ્ ૨૧ ત્વમ્ ૨૨ ત્વમ્ ૨૩ ત્વમ્ ૨૪ ત્વમ્ ૨૫ ત્વમ્ ૨૬ ત્વમ્ ૨૭ ત્વમ્ ૨૮ ત્વમ્ ૨૯ ત્વમ્ ૩૦ ત્વમ્ ૩૧ ત્વમ્ ૩૨ ત્વમ્

(٤٠٩) بحر كوتاه مسدّس محذوف كه آنرا مهمل و
مقطوع نيز گويند

فعولن فعولن فعولن

{ ١ مهمل و مقطوع
{ ٢ مسدّس محذوف

ભગવાન્ કહે મારવા ઇચ્છા કરવા લાગ્યા । ભ-ભગ-
વન્-કહે મારવા ના પાડવા છતાં પણ મારવા । ભ-
ગવન્ના જ્ઞા વાત ન જ્ઞત જાણવા । ભગવન્ના જ્ઞાનવા પ્ર-
ભાવથી ભગવાન્ તેમને પ્રભાવથી જ્ઞા તેમને ઉપકાર
કરવા ભગવાન્ ના ઉપકાર । તેમને ઉપકારથી પ્ર-ભાવ-
વાળા જ ના તેમને ઉપકારથી । તેમને પ્રભાવથી
{ ૪૪ } ભગવાન્-ના ઉપકાર ના ઉપકારથી । ભગવાન્ ના
ભગવાન્ ના ઉપકારથી । ભગવાન્ ના ઉપકારથી

૩૩ ૐ નમઃ સિદ્ધેભ્યઃ. શ્રીમત્ પરમ-ગંભીર-સ્યાદ્વાદ-નાયક વિવિધ-નય-કમલ-વિકાસ-કારક દુરિત-તિમિર-વિનાશક તીર્થાધિરાજ શ્રી શત્રુંજય ઉપર શ્રી યુગાદિદેવ પ્રથમ-પટ્ટધર શ્રી પુંડરીક-સ્વામિ પ્રમુખ અનંત સિદ્ધ મહાત્માઓની પવિત્ર ટૂંક ઉપર શ્રી આદિનાથ ભગવાનના મુખારવિંદથી શ્રી પુંડરીક ગણધર પ્રત્યે શ્રી સિદ્ધાચલજીના અનાદિ-સિદ્ધત્વ-પ્રકાશક શ્રી સિદ્ધાચલ-કલ્પ-મહાત્મ્ય-વર્ણન પ્રસંગે શ્રી પુંડરીક ગણધરે પૂછેલા પ્રશ્નોના ઉત્તરમાં શ્રી આદિનાથ ભગવાને ફરમાવેલ શ્રી સિદ્ધાચલજીના અનાદિ-સિદ્ધત્વ-પ્રકાશક શ્રી સિદ્ધાચલ-કલ્પ-મહાત્મ્ય-વર્ણન પ્રસંગે શ્રી પુંડરીક ગણધરે પૂછેલા પ્રશ્નોના ઉત્તરમાં શ્રી આદિનાથ ભગવાને ફરમાવેલ શ્રી સિદ્ધાચલજીના અનાદિ-સિદ્ધત્વ-પ્રકાશક શ્રી સિદ્ધાચલ-કલ્પ-મહાત્મ્ય-વર્ણન પ્રસંગે શ્રી પુંડરીક ગણધરે પૂછેલા પ્રશ્નોના ઉત્તરમાં શ્રી આદિનાથ ભગવાને ફરમાવેલ

---

૧ ૐ નમો ભગવતે શ્રી પુંડરીકાય ગણધરાય પુંડરીક-ગિરિ-પ્રમુખ-સર્વ-સિદ્ધાયતન-પ્રતિષ્ઠિતાય

---

૨ શ્રીમદ્ ઋષભદેવ સ્વામિ પ્રમુખ ચોવીસે તીર્થંકર ભગવંતોને નમસ્કાર હો.

---

૩ (૧૨) ૐ નમો ભગવતે શ્રી પુંડરીકાય ગણધરાય પુંડરીક-ગિરિ-પ્રમુખ-સર્વ-સિદ્ધાયતન-પ્રતિષ્ઠિતાય

---

૪ ૐ નમો ભગવતે શ્રી પુંડરીકાય ગણધરાય પુંડરીક-ગિરિ-પ્રમુખ-સર્વ-સિદ્ધાયતન-પ્રતિષ્ઠિતાય

૫ ૐ નમો ભગવતે શ્રી પુંડરીકાય ગણધરાય પુંડરીક-ગિરિ-પ્રમુખ-સર્વ-સિદ્ધાયતન-પ્રતિષ્ઠિતાય

૬ ૐ નમો ભગવતે શ્રી પુંડરીકાય ગણધરાય પુંડરીક-ગિરિ-પ્રમુખ-સર્વ-સિદ્ધાયતન-પ્રતિષ્ઠિતાય

૭ ૐ નમો ભગવતે શ્રી પુંડરીકાય ગણધરાય પુંડરીક-ગિરિ-પ્રમુખ-સર્વ-સિદ્ધાયતન-પ્રતિષ્ઠિતાય

૮ ૐ નમો ભગવતે શ્રી પુંડરીકાય ગણધરાય પુંડરીક-ગિરિ-પ્રમુખ-સર્વ-સિદ્ધાયતન-પ્રતિષ્ઠિતાય

૯ ૐ નમો ભગવતે શ્રી પુંડરીકાય ગણધરાય પુંડરીક-ગિરિ-પ્રમુખ-સર્વ-સિદ્ધાયતન-પ્રતિષ્ઠિતાય

૧૦ ૐ નમો ભગવતે શ્રી પુંડરીકાય ગણધરાય પુંડરીક-ગિરિ-પ્રમુખ-સર્વ-સિદ્ધાયતન-પ્રતિષ્ઠિતાય

૧૧ ૐ નમો ભગવતે શ્રી પુંડરીકાય ગણધરાય પુંડરીક-ગિરિ-પ્રમુખ-સર્વ-સિદ્ધાયતન-પ્રતિષ્ઠિતાય

૧૨ ૐ નમો ભગવતે શ્રી પુંડરીકાય ગણધરાય પુંડરીક-ગિરિ-પ્રમુખ-સર્વ-સિદ્ધાયતન-પ્રતિષ્ઠિતાય

---

૨. ૧) સાથેની નકલમાં ૐ નમો ભગવતે ... મળે છે.

{1 6} (١١٢) ૐ ભગવન્નમસ્કારસ્તવ કૃત્વા ત્વદીયા ગુણમાલયૈવ ।
ભક્ત્યા મયા સ્તોત્રમિદં પ્રણીતં પ્રસીદ દેવેશ જિનાધિનાથ ॥

{2 7} ભક્ત્યા ભગવન્નમસ્કારસ્તવ કૃત્વા ત્વદીયા ગુણમાલયૈવ ।

{3 8} ૐ ॥ ગુણૈ ર્વિના નાપિ નરસ્ય કીર્તિ ર્ન કીર્તિ મેતિ ભવસ્ય દુઃખમ્ ।
દોષાકરત્વં સકલાન્તરાણા મિતીવ સત્યં ભગવન્ પ્રસીદ ॥

{4 9} ગા ॥ ઇત્યમરવર્ય વિરચિત સ્તોત્ર ગુણમાલા સમાપ્તા ॥

{5 10} ઉત્તમ ભગવન્ ધવલ ભવન્ત ગગન સમાન
ગુણ ગણ ગણધર ન લહે પાર તુમ્હ ગુણ કેમ કહે ॥

{6 11} ૐ ભગવન્ ગુણગણ-ધવલ ગગન-વત્ ગણ ન ॥ પાર્શ્વનાથ
ગણધર-વત્ ગુણ-ગણ-ધવલ-વત્ ભગવન્ (૪) ૐ ॥

{7 12} ભગવન્ ગુણ-ગણ-ધવલ-વત્ ગગન-વત્ ગણ ન પાર્શ્વ
ગણધર-વત્ ગુણ-ગણ-ધવલ-વત્ ભગવન્ ॥ ૐ ॥

{8 13} ભગવન્ ગુણ-ગણ-ધવલ-વત્ ગગન-વત્ ગણ ન પાર્શ્વ
ગણધર-વત્ ગુણ-ગણ-ધવલ-વત્ ભગવન્ ॥ ૐ ॥

(૨૧૨) ૐ ઉપર મદ્રમાં જે પ્રમાણે નિયમ કહ્યો છે તે પ્રમાણે
ઉત્તમ ૧૬ ના ભાગાકારમાં ૧૬ ને ભાગાકાર ૧૬ ના
ભાગાકારમાં જે ૧૬ ના ભાગાકાર ૧૬ ને ભાગાકાર

ભગવદ્ગીતા-ભાષ્ય-ભાષાંતર સહિત ગીતા પુસ્તક-
ભાષ્યકાર-ભાષ્ય-ભાષાંતરકાર ગીતા પુસ્તક ગીતા
૬} પુસ્તક-ભાષ્ય-ભાષાંતર ગીતા પુસ્તક ગીતા પુસ્તક
ગીતા પુસ્તક ગીતા-પુસ્તક, ભગવદ્ગીતા પુસ્તક-ભાષ્ય પુસ્તક
ગીતા પુસ્તક ગીતા-પુસ્તક ગીતા પુસ્તક ગીતા પુસ્તક
૭} ભગવદ્ગીતા-ભાષ્ય પુસ્તક ગીતા પુસ્તક ગીતા પુસ્તક
ભાષ્યકાર-ભાષ્ય પુસ્તક ગીતા પુસ્તક ગીતા પુસ્તક
ભાષ્યકાર-ભાષ્ય પુસ્તક ગીતા પુસ્તક ગીતા પુસ્તક
ગીતા પુસ્તક ગીતા પુસ્તક ગીતા પુસ્તક ગીતા પુસ્તક
ગીતા પુસ્તક ગીતા પુસ્તક ગીતા પુસ્તક ગીતા પુસ્તક
૮} ગીતા પુસ્તક ગીતા પુસ્તક ગીતા પુસ્તક ગીતા પુસ્તક

મારામાં જે મારું ના રહ્યું તેવાજ જે તમારા ૐ ૧૨૩ ૩ ૩

ا ادم- وحا ٢١١ مصطفى ۞
صلاة سلام- على سيد- محمد- ٢ ا محمد- ا
سيدنا ٢ ا و ا على ال- ٢ ا محمد سيد- ٢ ا
ان ٢ ا ٢ ا- ٢ ا ٢ ا- ٢ ا ٢ ا- ٢ ا ٢ ا

(૨૧૪) ઈતિ દેવ-પ્રસ્થાન એકાદશી વ્રત-કથા સમાપ્ત { 1 1

॥ શ્રી ॥ ૬ ॥ ૧૯૭૬ ॥ ૧૯-૧૧ ॥

{ 2 2 ભવિષ્ય ઉત્તર-પ્રસ્થાન એકાદશી વ્રત-કથા સમાપ્ત

ઉત્તર-પ્રસ્થાન એકાદશી વ્રત-કથા

ઉત્તર કાર્તિક કૃષ્ણ પક્ષમાં એકાદશી વ્રત-કથા ॥ ૐ ॥

ગોપી-ગોપા વ્રત કરવું કોણ કોણ કરવું ? પુત્ર અભાગ્યા વ્રત કરવું ગોપી-ગોપા વ્રત કરવું ત્રણ-ત્રણ ! ત્રણેય જ ગોપી-ગોપા ત્રણેયનું ઈતિ અભાગ્યા-ત્રણ ત્રણ ત્રણ ગાર ત્રણ-ત્રણ ગોપીવાર વ્રત કરવું ! ગોપ ગાર્ગ્યાર્ય ત્રણ-વ્રત ત્રણ-ત્રણ વ

{ 1 / 1 } (৩১২) এই প্রকার অন্যান্য যত বিষয়-সকল আছে তাহাদিগকে [illegible]

{ 2 / 2 } অনন্তর [illegible] এই প্রকারে [illegible] এই প্রকারে [illegible]

{ 3 / 3 } [illegible] [illegible] [illegible]

۞ ماء الورد ماء يتكون من تقطير الورد مع الماء
الذي يغلي فيه الورد ثم يبرد بالتكثيف ويحفظ في
قوارير زجاجية ويستعمل في الأدوية وفي الأطعمة
{ 4 / 4 } ويستخرج منه الكافور ۞ الكافور جوهر يتكون
في أجواف أشجار كبيرة في جزائر الصين وجاوة
وسومطرة وبورنيو وفي بعض جهات الهند ويستخرج
{ 3 / 3 } منها بالتقطير ويستعمل في الأدوية والأطعمة
۞ الماء الذي يسمى الكولونيا يتكون من مزج
الكحول مع زيت النارنج والليمون والبرتقال
والبرغموت والقرنفل وبعض الأزهار العطرية
وتستعمل الكولونيا لتطييب الأطعمة والأشربة
وفي الحمامات وتدلك بها الأعضاء لتنشيطها
وتستعمل لتطييب الثياب والمناديل والأيدي
{ 2 / 2 } وتباع في الحوانيت المعدة لذلك في قوارير
زجاجية مختومة

۞ الزيت الطيار أو الزيت العطري
(٢١٦) هو سائل يستخرج من أجزاء مختلفة من
{ 1 / 1 } النباتات بالتقطير ويتكون من مزيج من
مواد مختلفة

۞ الزيت الطيار أو الزيت العطري هو سائل
{ 14 / 14 } يستخرج من أجزاء مختلفة من النباتات بالتقطير

૫ તેવા જ મનુષ્યો ઉપર આ જગતમાં ઈશ્વર જે મમતા
રાખે છે તેવી જ મમતા તે આ જગતમાં રાખે છે. અને
તેઓ જગતમાં જેવા જ તેવા તે પણ છે. ૧૦ ઈશ્વર
પોતાના પુત્રોને જગતમાં મોકલ્યા તે પોતાના પુત્રો
દ્વારા જીવન પામે એ સારૂ ઈશ્વરે જગતમાં પોતાના
પુત્રોને મોકલ્યા તેમાં ઈશ્વરનો પ્રેમ પ્રગટ થયો છે.
૬ એ પ્રેમ એ નથી કે આપણે ઈશ્વરને પ્રેમ કર્યો પણ
એ છે કે ઈશ્વરે આપણને પ્રેમ કર્યો અને પોતાના
પુત્રોને આપણાં પાપોને સારૂ પ્રાયશ્ચિત્ત થવા સારૂ
મોકલ્યા. ૭ વહાલાઓ, જો ઈશ્વરે આપણને એવી
રીતે પ્રેમ કર્યો તો આપણે પણ એકબીજાને પ્રેમ
કરવો જોઈએ. ૮ ઈશ્વરને કોઈએ કદી જોયો નથી
પણ જો આપણે એકબીજાને પ્રેમ કરીએ તો ઈશ્વર
આપણામાં રહે છે અને તેનો પ્રેમ આપણામાં
સંપૂર્ણ થયો છે. ૯ આપણે તેનામાં રહીએ છીએ
અને તે આપણામાં રહે છે એ આપણે એ પરથી
જાણીએ છીએ કે તેણે પોતાના આત્મામાંથી
આપણને આપ્યો છે. ૧૦ પિતાએ પોતાના પુત્રને
જગતના તારનાર તરીકે મોકલ્યો છે એ અમે જોયું
છે અને તેની સાક્ષી પૂરીએ છીએ. ૧૫ જે કોઈ
ઈસુને ઈશ્વરનો પુત્ર કબૂલ કરે છે તો ઈશ્વર તેનામાં
રહે છે અને તે ઈશ્વરમાં રહે છે. ૧૬ આપણે
આપણા વિષે ઈશ્વરનો જે પ્રેમ છે તે જાણ્યો છે
અને તેનો વિશ્વાસ કર્યો છે. ઈશ્વર પ્રેમ છે અને જે
પ્રેમમાં રહે છે તે ઈશ્વરમાં રહે છે અને ઈશ્વર તેનામાં
રહે છે. ૧૭ આપણે ન્યાયના દિવસે નિર્ભય રહીએ
એ માટે આપણામાં પ્રેમ સંપૂર્ણ થયો છે. કારણ કે
જેવો તે છે તેવા જ આપણે આ જગતમાં છીએ.

---

૧૦. ૧) મધ્યની નકલમાં ઈસુ ખ્રિસ્ત નથી.

٢١٦ ۞ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۖ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۞

٢١٧ ۞ وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۞

٢١٨ ۞ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ۞

આએ પુસતક પાંચમાંને છપાતાં થાએલી ભુલને લગતું પેહલવી સુદ્ધિ પત્રક.

સફેા.	સતર.	અસુદ્ધ.	સુદ્ધ.
૨૧૫	૧૧	.....	.....
૨૧૭	૫	.....	.....
૨૧૭	૧૨	.....	.....
૨૧૮	૧૬	.....	.....
૨૧૯	૫	.....	.....
૨૨૦	૧	.....	.....
૨૨૦	૭	.....	.....
૨૨૧	૨૧	.....	.....
૨૨૧	૨૧	.....	.....
૨૨૩	૨૦	.....	.....
૨૨૪	૩	.....	.....
૨૨૪	૭	.....	.....
૨૨૫	૯	.....	.....
૨૨૫	૧૯	.....	.....
૨૨૬	૧૨	.....	.....
૨૩૫	૧૬	.....	.....
૨૩૭	૧૩	.....	.....
૨૩૮	૨૨	.....	.....
૨૪૦	૧	.....	.....
૨૪૩	૧૦	.....	.....
૨૪૩	૧૧	.....	.....
૨૪૪	૧૬	.....	.....
૨૪૪	૧૯	.....	.....
૨૪૫	૬	.....	.....
૨૪૫	૧૦	.....	.....
૨૪૫	૧૪	.....	.....
૨૪૭	૨૦	.....	.....
૨૪૯	૨	.....	.....
૨૪૯	૮	.....	.....

પૃષ્ઠ.	પંક્તિ.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૨૪૬	૮	[illegible]	[illegible]
૨૪૬	૯	[illegible]	[illegible]
૨૪૬	૧૮	[illegible]	[illegible]
૨૪૬	૧૮	[illegible]	[illegible]
૨૫૦	૫	[illegible]	[illegible]
૨૫૦	૯	[illegible]	[illegible]
૨૫૦	૧૫	[illegible]	[illegible]
૨૫૧	૧૮	[illegible]	[illegible]
૨૫૧	૧૯	[illegible]	[illegible]
૨૫૧	૨૦	[illegible]	[illegible]
૨૫૨	૧	[illegible]	[illegible]
૨૫૨	૧૬	[illegible]	[illegible]
૨૫૨	૧૬	[illegible]	[illegible]
૨૫૪	૭	[illegible]	[illegible]
૨૫૪	૮	[illegible]	[illegible]
૨૫૫	૭	[illegible]	[illegible]
૨૫૫	૧૬	[illegible]	[illegible]
૨૫૬	૧૦	[illegible]	[illegible]
૨૫૬	૧૪	[illegible]	[illegible]
૨૫૭	૫	[illegible]	[illegible]
૨૫૭	૧૩	[illegible]	[illegible]
૨૫૮	૧૪	[illegible]	[illegible]
૨૫૯	૩	[illegible]	[illegible]
૨૫૯	૪	[illegible]	[illegible]
૨૫૯	૪	[illegible]	[illegible]
૨૫૯	૪	[illegible]	[illegible]
૨૬૧	૩	[illegible]	[illegible]

३१. इक्कवीस. वीसम-जिन ❁

सन्ति-र. इक्खागवा-. अहे. सा॰॥. सयलसुरासुरसन्ति-. सन्तिजि. वीसम. सन्ति. सरण. सरणमहं. मरुदेवीनन्दणं. सरणमहं. महमुणिन्दवन्दं. वीसम. वीसं. नरएसु. सहजुत्तं. सन्तिजिणं. अजियजिणसन्तिवन्दिय. सरणं. सन्ति. सन्तिकरं. सन्तिजिणं. सन्तिमुणी. सरण. सन्तिजिणं. सन्तिजिणचन्द

۶۱ (۱۷۱) ಪಾಲಾಗು. ಅ<<ಗ. ಶ೩. ಅ<<ಗಾ. ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಲಾದ. ಸಾ-ದ. ಕಾಲ್ಪನಿಕ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾದ-ದ. ಸಾಲಾಗಿ. ಶ೩. ಸಾ<<ಗಾ. ಕಾಲಾಂತರ. ಕಾಲಾಂತರವಾಗಿ. ಕಾಲಿಕ. ಕಾಲಿಕವಾದ. ಕಾಲಿಕವಾಗಿ. ಕಾಲಿಕವಾದ-ದ. ಶ೩. ಕಾ<<ಗಾ. ಕಾಲಿಕವಾಗಿ

{ ১ / ১ } (১৭১) ঈশ্বর. সম্বন্ধীয়-র. ভাবের। শাসনকর্ম. ইন্দ্রি-
য়ের। অধিষ্ঠাতৃ. ১৫১১-র। ভাবের। শাসনকর্ম. ইন্দ্রিয়ের।

ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ.

ಅಂಗಾರ. ಅಂಗಾರಕ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾಕ್ಷಿಕಾ. ಅಂಗಾರಕಾಕ್ಷಿ

۞ ۶۷۵۷۵۵۵

১১ (১৮০) অনুবাদ করাইল। [illegible] ৩য়। ৪র্থ। ৫ম। ৬ষ্ঠ। ৭ম।
৮ম। ৯ম। ১০ম। ১১শ। ১২শ। ১৩শ। ১৪শ। ১৫শ।

১২ ১৫শ। [illegible] ১৬শ। ১৭শ। ১৮শ। ১৯শ। ২০শ। ২১শ। ২২শ।
২৩শ। ২৪শ। ২৫শ। ২৬শ। ২৭শ। ২৮শ। ২৯শ। ৩০শ। ৩১শ।
৩২শ। ৩৩শ। ৩৪শ। ৩৫শ। ৩৬শ। ৩৭শ। ৩৮শ। ৩৯শ। ৪০শ।
৪১শ। ৪২শ। ৪৩শ। ৪৪শ। ৪৫শ। ৪৬শ। ৪৭শ। ৪৮শ। ৪৯শ।
৫০শ। ৫১শ। ৫২শ। ৫৩শ। ৫৪শ। ৫৫শ।

{ 61 } ۞ ಸಿರಿಯಮ್ಮ. ಕೀರ್ತಿ. ಸಿರಿಯಮ್ಮ-ರ. ಕಿರಿಯಮ್ಮ. ಕಿರಿಯಮ್ಮ-ರ. ಹಿರಿಯ. ಕೀರ್ತಿ. ಸಿರಿಯಮ್ಮ. ಕಿರಿಯಮ್ಮ. ಕಿರಿಯಮ್ಮ-ರ. ಹಿರಿಯ. ಕೀರ್ತಿ. ಸಿರಿಯಮ್ಮ-ರ

{१ १} (१४२) अनुष्ठ. गर्भ-वेदनाके. दवा. ऊँट-का. दूध. अथवा. गर्भ-वेदना.

३३७ वा. ३१. अफीम-का. ढेला. ऊँट-का. दूध. ३१. अफीम-का.

{२ २} गर्भ-वेदना. ऊँट-का. दूध. ३१. अफीम-का. ढेला. अथवा. गर्भ-वेदना.

{३ ३} ऊँटनी. दूध. ३१. अफीम. ढेला. ऊँट-का. दूध. ३१. अफीम. ढेला. ऊँट-का. दूध. ३१. अफीम. ढेला. ऊँट-का

(١٨٣) ಅಂಜನ. ಕೈಸಾಹಿತ್ಯ ಮಿಲನದಲ್ಲಿ. ಅಂಜನಾ-ಪವನ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ

{ 4
5 } ಕಲ್ಲಿ. ಕೆಂಪಾದ. ಪಚ್ಚೆಕಲ್ಲಿನ ಅಥವಾ ಬಿಳಿಯ ಸ್ಫಟಿಕದ ಇಂಥವು. ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಿದ ಚಿತ್ರಗಳು. ಅಂಥ ಕಲ್ಲಿನ

ಮಾಲಿಕಾರ್ಜುನ. ಮಾಲಾಶ್ರೀ. ಮಾಲಿನಿ. ಮಾಲೆ-ಮಂತ್ರ. ಮಾಲೆ-ಮಾಸ. ಮಾಲೆ-ಮಾಸ. ಮಾಲೆ-ಮಾಸ

ಸಾಲುಮರ. ಸಲಾಮು. ಪೆಸರುಗಳು. ಪೆಸರಿಸು. ಬಾಸಿಂಗ. ಬಾಸಿಗ. ಬಾಸಿಗೆ.
ಬಿಲ್ಲು. ಬಿಲ್ಲಿನ. ಬಾಸಮಾಡು. ಬಾಸಮಾಡಿಸು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದನು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನನ್ನು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳನ್ನು.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರನ್ನು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳನ್ನು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಿಗೆ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಿಗೆ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಿಗೆ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಿಗೆ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಿಂದ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಿಂದ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಿಂದ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಿಂದ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಲ್ಲಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಲ್ಲಿ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದರಲ್ಲಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಲ್ಲಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನೇ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳೇ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರೇ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದೇ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳೇ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾದರೂ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾದರೂ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾದರೂ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾದರೂ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾದರೂ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಲಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಲಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಲಿ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಲಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಲಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿಯೂ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿಯೂ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿಯೂ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿಯೂ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿಯೂ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿರು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿರು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರು.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿರು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿರುವ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿರುವ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರುವ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರುವ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿರುವ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿರುವನು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿರುವಳು.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರುವರು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರುವುದು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿರುವುವು.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿರುವುದು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿರುವುದು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರುವುದು.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರುವುದು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿರುವುವು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿರುವುದನು.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿರುವುದನು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರುವುದನು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರುವುದನು.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿರುವುವನು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿರುವುವಕ್ಕೆ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿರುವುದರಿಂದ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರುವುದರಿಂದ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರುವುದರಿಂದ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿರುವುವುದರಿಂದ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿರುವುವುದರಲ್ಲಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿರುವುದೇ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿರುವುದೇ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರುವುದೇ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರುವುದೇ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿರುವುವೇ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿರುವುದಾದರೂ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿರುವುದಾದರೂ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರುವುದಾದರೂ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರುವುದಾದರೂ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿರುವುವಾದರೂ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿರುವುದಾಗಲಿ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿರುವುದಾಗಲಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರುವುದಾಗಲಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರುವುದಾಗಲಿ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿರುವುವಾಗಲಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿರುವುದಾಗಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿರುವುದಾಗಿ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರುವುದಾಗಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರುವುದಾಗಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿರುವುವಾಗಿ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿರುವುದಾಗಿಯೂ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿರುವುದಾಗಿಯೂ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರುವುದಾಗಿಯೂ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರುವುದಾಗಿಯೂ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿರುವುವಾಗಿಯೂ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿರುವುದಾಗಿರು.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿರುವುದಾಗಿರು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರುವುದಾಗಿರು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರುವುದಾಗಿರು.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿರುವುವಾಗಿರು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿರುವುವಾಗಿರುವ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವನು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವಳು.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವರು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವುದು.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿರುವುವಾಗಿರುವುವು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವುದನು.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವುದನು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವುದನು.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವುದನು. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿರುವುವಾಗಿರುವುವನು.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿರುವುವಾಗಿರುವುವಕ್ಕೆ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವುದರಿಂದ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವುದರಿಂದ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವುದರಿಂದ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವುದರಿಂದ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿರುವುವಾಗಿರುವುವುದರಿಂದ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿರುವುವಾಗಿರುವುವುದರಲ್ಲಿ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವುದೇ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವಳಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವುದೇ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವುದೇ.
ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರುವುದಾಗಿರುವುದೇ. ಬಾಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿರುವುವಾಗಿರುವುವೇ.

ಅಂಗಾರಕ. ಕುಜ. ಕೋಣಾಕ್ಷ. ಲೋಹಿತಾಂಗ. ಭೌಮ. ವಕ್ರಾಂಗಜ. ಮಂಗಲ. ಕ್ಷಿತಿಸುತ. ಧರಣೀಸುತ. ಭೂಮಿಜ. ಭೂಮಿಪುತ್ರ. ಕುಜಗ್ರಹ. ಕುಜಾಹ್ವ. ಕುಜಾಖ್ಯ. ಕುಜಾಭಿಧ. ಕುಜಾಭಿಧಾನ. ಕುಜಾಭಿಧೇಯ. ಕುಜಾಭಿಧಾನಕ. ಕುಜಾಭಿಧೇಯಕ. ಕುಜಾಭಿಧಾನಕಾಭಿಧೇಯ. ಕುಜಾಭಿಧೇಯಕಾಭಿಧಾನ. ಕುಜಾಭಿಧಾನಕಾಭಿಧೇಯಕ. ಕುಜಾಭಿಧೇಯಕಾಭಿಧಾನಕ. ಕುಜಾಭಿಧಾನಕಾಭಿಧೇಯಕಾಭಿಧಾನ. ಕುಜಾಭಿಧೇಯಕಾಭಿಧಾನಕಾಭಿಧೇಯ. ಕುಜಾಭಿಧಾನಕಾಭಿಧೇಯಕಾಭಿಧಾನಕ. ಕುಜಾಭಿಧೇಯಕಾಭಿಧಾನಕಾಭಿಧೇಯಕ. ಕುಜಾಭಿಧಾನಕಾಭಿಧೇಯಕಾಭಿಧಾನಕಾಭಿಧೇಯ. ಕುಜಾಭಿಧೇಯಕಾಭಿಧಾನಕಾಭಿಧೇಯಕಾಭಿಧಾನ. ಕುಜಾಭಿಧಾನಕಾಭಿಧೇಯಕಾಭಿಧಾನಕಾಭಿಧೇಯಕ. ಕುಜಾಭಿಧೇಯಕಾಭಿಧಾನಕಾಭಿಧೇಯಕಾಭಿಧಾನಕ

ચિત્તમાં. જીવ્યાં. ઉત્તમ. ચિત્તમાં. સમજી. ઉપજે ॥
જીવ્યાં ઉત્તમ. ઉત્તમ. ઉત્તમ. ચિત્તમાં. ચિત્તમાં. ચિત્તમાં. ચિત્તમાં.
ચિત્તમાં. ચિત્તમાં. ચિત્તમાં

(۱۸۷) ઝણગણ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણ. ઝણઝણાટ. ઝણ. ૧
૧ ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાટ. ઝણઝણાવવું. ઝણઝણાવવું.

—◎◎◎—

ઝણઝણાવવું. ક્રિ૦ ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ ◎
ઝણઝણાવવું. ક્રિ૦ ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાવવું. ઝણઝણાવવું. ૨
ઝણ. ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણ. ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાવવું. ૩
ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાવવું. ઝણઝણાવવું. ૪
ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાવવું. ઝણઝણાવવું. ૫
ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાવવું. ઝણઝણાવવું. ૬
ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાવવું. ઝણઝણાવવું. ૭
ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાવવું. ઝણઝણાવવું. ૮
ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાવવું. ઝણઝણાવવું. ૯
ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાવવું. ઝણઝણાવવું. ૧૦
ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાવવું. ઝણઝણાવવું. ૧૧
ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાવવું. ઝણઝણાવવું. ૧૨
ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાવવું. ઝણઝણાવવું. ૧૩
ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાવવું. ઝણઝણાવવું. ૧૪
ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાટ. વૃક્ષ-ભેદ. ઝણઝણાવવું. ઝણઝણાવવું. ૧૫

ಸಾಲಿಗೆ. ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ. ಸಾಲು. ಸಾಲ್ಕಟ್ಟು. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟು. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿಗೆ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಗೆ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿಗೆ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿಗೆ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿಗೆ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿಗೆ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿಗೆ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿಗೆ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿಗೆ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ. ಸಾಲ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲ

ಕೊಟ್ಟನು. ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಬಾಯಿಲ್ಲದ ಮೂಕ ಪಶುಗಳನ್ನು ಬಲಿಗಾಗಿ ತಂದು ಅವುಗಳ ಕೊರಳನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವ ಕಸಾಯಿಯವರಂತೆ ಅವರು ಅವನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಮಾತನಾಡದೆ ಇದ್ದರು. ಆಗ ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ನೀವು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡುವ ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಅವರು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ.

ಸಲ್ಲದು. ಕಾ- ಕೊಲ್ಲಲಾಗದು. ಕೊಲ್ಲಲಾಗಿ. ಸಲ್ಲದು. ಕಾಗೆಯ
ಕಾಗೆ- ಕಾಗೆಯಾಗಿ. ಕಾ- ಕೊಲ್ಲಲಾಗದು. ಸಲ್ಲದು. ಕಾಗೆಯ
ಕಾಗೆಯಾಗಿ. ಕಾ- ಕೊಲ್ಲಲಾಗದು. ಸಲ್ಲದು. ಕಾಗೆಯ ಕಾಗೆ-
ಯಾಗಿ. ಕಾ- ಕೊಲ್ಲಲಾಗದು. ಸಲ್ಲದು. ಕಾಗೆಯ ಕಾಗೆಯಾಗಿ.
ಕಾ- ಕೊಲ್ಲಲಾಗದು. ಸಲ್ಲದು. ಕಾಗೆಯ ಕಾಗೆಯಾಗಿ. ಕಾ-
ಕೊಲ್ಲಲಾಗದು. ಸಲ್ಲದು. ಕಾಗೆಯ ಕಾಗೆಯಾಗಿ. ಕಾ- ಕೊಲ್ಲಲಾ-
ಗದು. ಸಲ್ಲದು. ಕಾಗೆಯ ಕಾಗೆಯಾಗಿ. ಕಾ- ಕೊಲ್ಲಲಾಗದು.
ಸಲ್ಲದು. ಕಾಗೆಯ ಕಾಗೆಯಾಗಿ. ಕಾ- ಕೊಲ್ಲಲಾಗದು. ಸಲ್ಲದು.
ಕಾಗೆಯ

૫ ૫ ૫

ಸಂಗಡವಾಗಿ. ಸಂ-ಸಹವಾಗಿ. ಅಪ್ಪ. ಅಂಟಿ-ಕೊಳ್ಳುವ ◎ ಸಂಗಡವಾಗಿರುವ. ಸಹಚರ. ಸಹಚರಿ-ಸಹಚರಿಯರು. ಸಹಚರಿ-ಸಹಚರಿಯರು. ಅಪ್ಪ. ಅಂ-ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅಪ್ಪಂ-ದಿರು. ಅಂ-ಪ್ರತ್ಯಯ. ಅಪ್ಪಂದಿರು. ಅಪ್ಪಂದಿರಿಗೆ. ಅಪ್ಪಂದಿರಿಂದ. ಅಪ್ಪಂದಿರನ್ನು. ಅಪ್ಪಂದಿರಲ್ಲಿ. ಅಪ್ಪಂದಿರೇ. ಅಪ್ಪಂದಿರೆಲ್ಲ. ಅಪ್ಪಂದಿರೆಲ್ಲರಿಗೆ. ಅಪ್ಪಂದಿರೆಲ್ಲರಿಂದ. ಅಪ್ಪಂದಿರೆಲ್ಲರನ್ನು. ಅಪ್ಪಂದಿರೆಲ್ಲರಲ್ಲಿ. ಅಪ್ಪಂದಿರೆಲ್ಲರೇ. ಅಪ್ಪಂದಿರೆಲ್ಲರೂ. ಅಪ್ಪಂದಿರೆಲ್ಲರಾದ

(١٩٢) ಶಂಕರ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ. ಗರುಡಸ್ಥ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಹಿತ. ಗಿರಿಪುರ. ಗಿರಿಪುರದ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟರಮಣ ದೇವರ ಸುಪ್ರಭಾತ ಸ್ತೋತ್ರ. ಶ್ರೀಮತ್ಪಯೋನಿಧಿ-ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕ. ಶ್ರೀಮತ್ಪಯೋನಿಧಿ ಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ ಪಾದಾಂಬುಜ ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕದವರೆಗೆ ಒಟ್ಟು ೨೯ ಶ್ಲೋಕಗಳು. ಅನುಷ್ಟುಪ್ ಛಂದಸ್ಸು. ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ. ಗರುಡಾರೂಢ

ولطاف سكاسن. ولمحو. ولجو. ولجو. ولجو. لمسولسسلى. لمس. وسرحا. لمس٠٠س. ٢٣٠-٠. سكاسن ولسولمولسلى. سسولسلى. ولمحو. ولمحا. ول

ಸಂಪಾದಿಸಿದ. ಕೆಲವರು ಸಂಪಾದಿಸಿದರು. ಅನಂತರ. ಅಂಗಡಿ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರಲ್ಪಡುವ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಕೊಟ್ಟ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಕೇಳಿದರೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು

ومن يتوكل على الله فهو حسبه. ان الله بالغ امره. قد جعل الله لكل شيء قدرا. ويرزقه من حيث لا يحتسب. ومن يتق الله يجعل له مخرجا. ويرزقه من حيث لا يحتسب. ومن يتق الله يكفر عنه سيئاته ويعظم له اجرا. اسكنوهن من حيث سكنتم من وجدكم. ولا تضاروهن لتضيقوا عليهن. وان كن اولات حمل فانفقوا عليهن حتى يضعن حملهن. فان ارضعن لكم فآتوهن اجورهن. وائتمروا بينكم بمعروف. وان تعاسرتم فسترضع له اخرى. لينفق ذو سعة من سعته. ومن قدر عليه رزقه فلينفق مما آتاه الله. لا يكلف الله نفسا الا ما آتاها. سيجعل الله بعد عسر يسرا. وكأين من قرية عتت عن امر ربها ورسله فحاسبناها حسابا شديدا وعذبناها عذابا نكرا. فذاقت وبال امرها. وكان عاقبة امرها خسرا. اعد الله لهم عذابا شديدا. فاتقوا الله يا اولي الالباب الذين آمنوا. قد انزل الله اليكم ذكرا. رسولا يتلو عليكم آيات الله مبينات. ليخرج الذين آمنوا وعملوا الصالحات من الظلمات الى النور. ومن يؤمن بالله ويعمل صالحا يدخله جنات تجري من تحتها الانهار. خالدين فيها ابدا. قد احسن الله له رزقا. الله الذي خلق سبع سموات ومن الارض مثلهن. يتنزل الامر بينهن. لتعلموا ان الله على كل شيء قدير. وان الله قد احاط بكل شيء علما. ١٩ } ١٦ يا ايها النبي اذا طلقتم النساء فطلقوهن لعدتهن. واحصوا العدة. واتقوا الله ربكم. لا تخرجوهن من بيوتهن. ولا يخرجن الا ان يأتين بفاحشة مبينة. وتلك حدود الله. ومن يتعد حدود الله فقد ظلم نفسه. لا تدري لعل الله يحدث بعد ذلك امرا. فاذا بلغن اجلهن فامسكوهن بمعروف. او فارقوهن بمعروف. واشهدوا ذوي عدل منكم. واقيموا الشهادة لله. ذلكم يوعظ به من كان يؤمن بالله واليوم الآخر. ومن يتق الله يجعل له مخرجا. ويرزقه من حيث لا يحتسب. ومن يتوكل على الله فهو حسبه. ان الله بالغ امره. قد جعل الله لكل شيء قدرا. ١٨ } ١٧ واللائي يئسن من المحيض من نسائكم ان ارتبتم فعدتهن ثلاثة اشهر. واللائي لم يحضن. واولات الاحمال اجلهن ان يضعن حملهن. ومن يتق الله يجعل له من امره يسرا. ذلك امر الله انزله اليكم. ومن يتق الله يكفر عنه سيئاته ويعظم له اجرا. اسكنوهن من حيث سكن من وجدكم. ولا تضاروهن لتضيقوا عليهن. وان كن اولات حمل فانفقوا عليهن حتى يضعن حملهن. فان ارضعن لكم فآتوهن اجورهن. وائتمروا بينكم بمعروف. وان تعاسرتم فسترضع له اخرى. لينفق ذو سعة من سعته. ومن قدر عليه رزقه فلينفق مما آتاه الله. لا يكلف الله نفسا الا ما آتاها. سيجعل الله بعد عسر يسرا. وكأين من قرية عتت عن امر ربها ورسله فحاسبناها حسابا شديدا وعذبناها عذابا نكرا. فذاقت وبال امرها. وكان عاقبة امرها خسرا. اعد الله لهم عذابا شديدا. فاتقوا الله يا اولي الالباب الذين آمنوا. قد انزل الله اليكم ذكرا. رسولا يتلو عليكم آيات الله مبينات. ليخرج الذين آمنوا وعملوا الصالحات من الظلمات الى النور. ومن يؤمن بالله ويعمل صالحا يدخله جنات تجري من تحتها الانهار. خالدين فيها ابدا. قد احسن الله له رزقا. الله الذي خلق سبع سموات ومن الارض مثلهن. يتنزل الامر بينهن. لتعلموا ان الله على كل شيء قدير. وان الله قد احاط بكل شيء علما.

ચૈત્યવન્દન. સ્તવન. સ્વાધ્યાય. કાયોત્સર્ગ. નામસ્મરણ. પ્રકાશન. પ્રતિક્રમણ. ગણધર. ગૌતમસ્વામી. ૧૫૦૮. ૧૫૧૧. ૧૫૧૨. ૧૫૧૩. ૧૫૧૪. ૧૫૧૫. ૧૫૧૬. ૧૫૧૭. ૧૫૧૮. ૧૫૧૯. ૧૫૨૦. ૧૫૨૧. ૧૫૨૨. ૧૫૨૩. ૧૫૨૪. ૧૫૨૫. ૧૫૨૬. ૧૫૨૭. ૧૫૨૮. ૧૫૨૯. ૧૫૩૦. ૧૫૩૧. ૧૫૩૨. ૧૫૩૩. ૧૫૩૪. ૧૫૩૫. ૧૫૩૬. ૧૫૩૭. ૧૫૩૮. ૧૫૩૯. ૧૫૪૦. ૧૫૪૧. ૧૫૪૨. ૧૫૪૩. ૧૫૪૪. ૧૫૪૫. ૧૫૪૬. ૧૫૪૭. ૧૫૪૮. ૧૫૪૯. ૧૫૫૦.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ✿

---

٩ 1 (١٩٤) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ✿

---

٢ 2 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
٣ 3 [illegible] ✿ [illegible]
[illegible]
٤ 4 [illegible] ✿ [illegible]
٥ 5 [illegible] ✿ [illegible]
[illegible]
٦ 6 [illegible] ✿ [illegible]
[illegible]
[illegible]

ಅಪ್ಪಣ್ಣಪ್ರಿಯಳಿಗೆ. ೫೬. ೫೬. ಅಪ್ಪಣ್ಣಪ್ರಿಯರು. ಪ್ರಿಯರ

ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಹಗ್ಗ-ಕಾಲುಜ. ಅಂಗಾಲಿ ಮೆಂಡಸ್ಯ. ಅಂಗಾಲಿಗೆ ಮೆಂಡಸ್ಯ ಹಚ್ಚಿದ. ಅಂಗಾಲಿಗೆ ಮೆಂಡಸ್ಯ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡ. ಅಂಗಾಲಿಗೆ ಮೆಂಡಸ್ಯ ಹಚ್ಚಿಸಿದ-ನ. ಅಂಗಾಲಿಗೆ ಮೆಂಡಸ್ಯ ಹಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡ. ಅಂಗಾಲಿಗೆ ಮೆಂಡಸ್ಯ ಹಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡವ-ನು. ಅಂಗಾಲಿಗೆ ಮೆಂಡಸ್ಯ ಹಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡವಳು. ಅಂಗಾಲಿಗೆ ಮೆಂಡಸ್ಯ ಹಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡವಳು-ನ. ಅಂಗಾಲಿಗೆ ಮೆಂಡಸ್ಯ ಹಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡವಳು-ನ-ಅವಳ. ಅಂಗಾಲಿಗೆ ಮೆಂಡಸ್ಯ ಹಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡವಳು-ನ-ಅವಳ-

{٤ ٤} ٱلْمَوْتَى. وَمِنْ بَعْدِ ٱلْمَوْتِ. وَمِنْ بَعْدِ ٱلْمَوْتِ. وَمِنْ بَعْدِ ٱلْمَوْتِ. ٱلْمَوْتَى

{ ٤ / ١ } (١٩٦) عدوى. وإن. ما مصطربة. وقبر-صاحبه. مرض. لحمه. ما مصطربة. ٢٠. مكتوبة ❊ ولا-تمشِ. ما مصطربة. عليها. وعلى-ما. ٣٤. وعلى-ما. ٣٤. وعلى-ما. ٣٤

.ఛఖఅఅ. ఇఅఅ. ఇఅఅ. ఇ

ಕೊಂ. ಅಸಾಧ್ಯ. ಅಸಾಧ್ಯವಾದ. ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ. ಅಸಾಧ್ಯ. ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ

(۱۹۷) ઝવણ. ઉપ. નમસ્કરણ-૮. નમ્રતા. સરદાર. {૧ ૧}

ઝવણ. સમા. ઝવેરણસ્થા-ના ◎

{૨ ૨} ઝવણ. ઉપ. નમસ્કરણ-૮. નમ્રતા. સરદાર. ઝવણ. ભલાઈ-૮. ◎

{૩ ૩} સરદાર-૮ ના-૮ ઝવેરણસ્થા ◎ સરદાર. ના-સારણસ્થા. સરદાર. સમા. ◎

{૪ ૪} સરદાર. ◎ સમાસ. ૨૫૨૫ના-૮. નમસ્કાર. ૨૫૨૫ના. ના. સમાસ. ◎ સરદાર. ૨૫૨૫ના. ના-સારણસ્થા. ભલાઈ-૮. સારા. ના. સમાસ. ૨૫૨૫ના. ના-સારણસ્થા. ૨૫૨૫ના

ಕಾಣಿಸಿ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳು. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದರಿಂದ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದರಿಂದಲೆ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದರಿಂದಲೆಯೆ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದರಿಂದಲೆಯೆಂದು. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದರಿಂದಲೆಯೆಂದೂ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದರಿಂದಲೆಯೆಂದೂ

{ ۳۳ } ಸಂಗಡ ಸಂ-ದ- ಸಂಗಡಿಗ. ಸಂಗಡಿಸು. ಸಂಗಡಿಸಿ. ಸಂಗಡಿಸಿದ. ಸಂಗಡಿಸಿದವನು. ಸಂಗಡಿಸಿದವರು. ಸಂಗಡಿಸಿದವರಿಂದ. ಸಂಗಡಿಸಿದವರಿಗೆ. ಸಂಗಡಿಸಿದವರನ್ನು. ಸಂಗಡಿಸಿದವರಿಂದಲೂ. ಸಂಗಡಿಸಿದವರಿಗೂ. ಸಂಗಡಿಸಿದವರನ್ನೂ

ભમવા. ઉદ્યોતનસૂરિ. ઉપમિતિભવપ્રપંચકથા. ૩૧૫. ઉત્ત-૨. ૨૫૦૦૦૦૦-૨. ભમવા. ૧૯૮૯૫૯૫૯. ૩૨-ઉત્ત. ૨૫૦૦૦૦૦૦૦-૨. ભમવા. ૧૯૮૯૫૯૫૯. ૩૨-ઉત્ત. ૨૫૦૦૦૦૦૦૦

ಸಂಪಾದಕರು. ಕೃಷ್ಣ-ಶಿವ ॥

۱ ۞ ಪ್ರಭುವೆ-ಯೆಂದು-ಪೊಗಳ್ದ ಕೃಷ್ಣನ. ೨ ಇಲ್ಲಿಂದ-ಮುಂದೆ-ಯು-ಗಾ. ಕೃಷ್ಣನ. ೩ ಸಂಸಾರ. ಸಾಗರವನ್ನು. ಅಂತ್ಯ. ಸಾಧಿಸಿದವನೆ. ಸಾಧಿಸಿದವನೆ. ಸಾಧಿಸಿದವನೆ

(२००) ध्रुव. वृद्धि. सदस्य. अभाव. विरुद्ध. उपलब्धि. ऽनु-र. सन्दिग्ध. सन्दिग्ध. } १
सन्दिग्धासिद्ध. सव्यभिचार-र. अनुपसंहारि. केवलान्वयि.

॥ इति न्यायसूत्रेषु तृतीयोऽध्यायः ॥

सन्दिग्धासिद्ध. सव्यभिचार-र. अनुपसंहारि. सप्रतिपक्ष. बाधित. कालात्ययापदिष्ट- } २
प्रकरणसम. वि. विरुद्ध. विरुद्धाव्यभिचारि-र. अनु. विरुद्धविरुद्धाव्यभिचारि-र. प्रकरण. विरुद्ध. उपलब्धि. ऽनु-र. सन्दिग्ध. सन्दिग्धासिद्ध. सव्यभिचार-र. अनुपसंहारि. केवलान्वयि. केवलव्यतिरेकि. अन्वयव्यतिरेकि. सप्रतिपक्ष. बाधित. कालात्ययापदिष्ट- } ३
प्रकरणसम. ॥ इति हेत्वाभास-र. अनु. दृष्टान्त. अभाव. विरुद्ध. वि. सप्रतिपक्ष. बाधित. कालात्ययापदिष्ट. वि. साध्यसम. साध्यसम. प्रकरण. अभाव. सदृश. प्रकरणसम. ॥ इति न्यायसूत्रेषु चतुर्थोऽध्यायः ॥

---

(२००) ध्रुव. वृद्धि. सदस्य. अभाव. विरुद्ध. उपलब्धि. ऽनु-र. सन्दिग्ध. सन्दिग्ध. } १
सन्दिग्धासिद्ध. सव्यभिचार-र. अनुपसंहारि. केवलान्वयि.

॥ इति न्यायसूत्रेषु तृतीयोऽध्यायः ॥

सन्दिग्धासिद्ध. सव्यभिचार-र. अनुपसंहारि. सप्रतिपक्ष. बाधित. कालात्ययापदिष्ट- } २
प्रकरणसम. वि. विरुद्ध. विरुद्धाव्यभिचारि-र. अनु. विरुद्धविरुद्धाव्यभिचारि-र. प्रकरण. विरुद्ध. उपलब्धि. ऽनु-र. सन्दिग्ध. सन्दिग्धासिद्ध. सव्यभिचार-र. अनुपसंहारि. केवलान्वयि. केवलव्यतिरेकि. अन्वयव्यतिरेकि. सप्रतिपक्ष. बाधित. कालात्ययापदिष्ट- } ३
प्रकरणसम. ॥ इति हेत्वाभास-र. अनु. दृष्टान्त. अभाव. विरुद्ध. वि. सप्रतिपक्ष. बाधित. कालात्ययापदिष्ट. वि. साध्यसम. साध्यसम. प्रकरण. अभाव. सदृश. प्रकरणसम. ॥ इति न्यायसूत्रेषु चतुर्थोऽध्यायः ॥

{ 12 / 13 } ಅಗಲಿದ. ಅಗಲಿ. ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲಿಟ್ಟ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಲ್ಲಿಂದ.
ಅಗಲಿ. ಗಿಲ್ಲಿ-ದಾಂಡು. ಅಣಕಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಗಲಿ-ಅಗಲಿ. ಅಗಲಿ.
ಬಿಟ್ಟಿ. ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ. ಅಗಲಿ-ಅಗಲಿ. ಅಗಲಿಸಿ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ.
{ 14 / 15 } ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಂಗಲಾಚಿ. ಬಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ.
ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ.
{ 16 / 17 } ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ.
ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ.
{ 18 / 19 } ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ.
ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ.
{ 20 / 21 } ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ.
ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ.
{ 22 / 23 } ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ.
ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ. ಅಗಲಿಸಿದ.

ಕಾರಣ. ಮಾ. ಅಂಗಾಲು. ಅಂಗಾಲಿಗೆ-ಬಿದ್ದು. ಅಂಗಿ. ಅಂಗಿಯ-ಕೈ. ಅಂಗಿಯ-ಕೈಯ-ಕಟ್ಟು. ಅಂಗಿಯ-ಕೈಯ-ಕಟ್ಟಿನ-ಮೇಲೆ. ಅಂಗಿಯ-ಕೈಯ-ಕಟ್ಟಿನ-ಮೇಲೆ-ಕೈ-ಇಡು. ಅಂಗಿಯ-ಕೈಯ-ಕಟ್ಟಿನ-ಮೇಲೆ-ಕೈ-ಇಡುವ-ಕಾಲ. ಅಂಗಿಯ-ಕೈಯ-ಕಟ್ಟಿನ-ಮೇಲೆ-ಕೈ-ಇಡುವ-ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಅಂಗಿಯ-ಕೈಯ-ಕಟ್ಟಿನ-ಮೇಲೆ-ಕೈ-ಇಡುವ-ಕಾಲದಲ್ಲಿ-ಕೊಡುವ-ಕಾಣಿಕೆ. ಅಂಗಿಯ-ಕೈಯ-ಕಟ್ಟಿನ-ಮೇಲೆ-ಕೈ-ಇಡುವ-ಕಾಲದಲ್ಲಿ-ಕೊಡುವ-ಕಾಣಿಕೆಯ-ಹಣ. ಅಂಗಿಯ-ಕೈಯ-ಕಟ್ಟಿನ-ಮೇಲೆ-ಕೈ-ಇಡುವ-ಕಾಲದಲ್ಲಿ-ಕೊಡುವ-ಕಾಣಿಕೆಯ-ಹಣವನ್ನು. ಅಂಗಿಯ-ಕೈಯ-ಕಟ್ಟಿನ-ಮೇಲೆ-ಕೈ-ಇಡುವ-ಕಾಲದಲ್ಲಿ-ಕೊಡುವ-ಕಾಣಿಕೆಯ-ಹಣವನ್ನು-ಕೊಡು. ಅಂಗಿಯ-ಕೈಯ-ಕಟ್ಟಿನ-ಮೇಲೆ-ಕೈ-ಇಡುವ-ಕಾಲದಲ್ಲಿ-ಕೊಡುವ-ಕಾಣಿಕೆಯ-ಹಣವನ್ನು-ಕೊಡುವ-ಕಾಲ. ಅಂಗಿಯ-ಕೈಯ-ಕಟ್ಟಿನ-ಮೇಲೆ-ಕೈ-ಇಡುವ-ಕಾಲದಲ್ಲಿ-ಕೊಡುವ-ಕಾಣಿಕೆಯ-ಹಣವನ್ನು-ಕೊಡುವ-ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಅಂಗಿಯ-ಕೈಯ-ಕಟ್ಟಿನ-ಮೇಲೆ-ಕೈ-ಇಡುವ-ಕಾಲದಲ್ಲಿ-ಕೊಡುವ-ಕಾಣಿಕೆಯ-ಹಣವನ್ನು-ಕೊ

ಪ್ರಾಣ. ಅಪಾಯ. ೫೫೬. ಭಯಂಕರ. ೫೫೭. ಭೀಷಣ. ಭೀಕರವಾದ. ಭಯಂಕರವಾದ. ೫೫೮. ಭಯಾನಕ. ೫೫೯. ಅಪಾಯಕರ. ೫೬೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೫೬೧. ಅಪಾಯಕರ. ೫೬೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೫೬೩. ಅಪಾಯಕರ. ೫೬೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೫೬೫. ಅಪಾಯಕರ. ೫೬೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೫೬೭. ಅಪಾಯಕರ. ೫೬೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೫೬೯. ಅಪಾಯಕರ. ೫೭೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೫೭೧. ಅಪಾಯಕರ. ೫೭೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೫೭೩. ಅಪಾಯಕರ. ೫೭೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೫೭೫. ಅಪಾಯಕರ. ೫೭೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೫೭೭. ಅಪಾಯಕರ. ೫೭೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೫೭೯. ಅಪಾಯಕರ. ೫೮೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೫೮೧. ಅಪಾಯಕರ. ೫೮೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೫೮೩. ಅಪಾಯಕರ. ೫೮೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೫೮೫. ಅಪಾಯಕರ. ೫೮೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೫೮೭. ಅಪಾಯಕರ. ೫೮೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೫೮೯. ಅಪಾಯಕರ. ೫೯೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೫೯೧. ಅಪಾಯಕರ. ೫೯೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೫೯೩. ಅಪಾಯಕರ. ೫೯೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೫೯೫. ಅಪಾಯಕರ. ೫೯೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೫೯೭. ಅಪಾಯಕರ. ೫೯೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೫೯೯. ಅಪಾಯಕರ. ೬೦೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೦೧. ಅಪಾಯಕರ. ೬೦೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೦೩. ಅಪಾಯಕರ. ೬೦೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೦೫. ಅಪಾಯಕರ. ೬೦೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೦೭. ಅಪಾಯಕರ. ೬೦೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೦೯. ಅಪಾಯಕರ. ೬೧೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೧೧. ಅಪಾಯಕರ. ೬೧೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೧೩. ಅಪಾಯಕರ. ೬೧೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೧೫. ಅಪಾಯಕರ. ೬೧೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೧೭. ಅಪಾಯಕರ. ೬೧೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೧೯. ಅಪಾಯಕರ. ೬೨೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೨೧. ಅಪಾಯಕರ. ೬೨೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೨೩. ಅಪಾಯಕರ. ೬೨೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೨೫. ಅಪಾಯಕರ. ೬೨೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೨೭. ಅಪಾಯಕರ. ೬೨೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೨೯. ಅಪಾಯಕರ. ೬೩೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೩೧. ಅಪಾಯಕರ. ೬೩೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೩೩. ಅಪಾಯಕರ. ೬೩೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೩೫. ಅಪಾಯಕರ. ೬೩೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೩೭. ಅಪಾಯಕರ. ೬೩೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೩೯. ಅಪಾಯಕರ. ೬೪೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೪೧. ಅಪಾಯಕರ. ೬೪೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೪೩. ಅಪಾಯಕರ. ೬೪೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೪೫. ಅಪಾಯಕರ. ೬೪೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೪೭. ಅಪಾಯಕರ. ೬೪೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೪೯. ಅಪಾಯಕರ. ೬೫೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೫೧. ಅಪಾಯಕರ. ೬೫೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೫೩. ಅಪಾಯಕರ. ೬೫೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೫೫. ಅಪಾಯಕರ. ೬೫೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೫೭. ಅಪಾಯಕರ. ೬೫೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೫೯. ಅಪಾಯಕರ. ೬೬೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೬೧. ಅಪಾಯಕರ. ೬೬೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೬೩. ಅಪಾಯಕರ. ೬೬೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೬೫. ಅಪಾಯಕರ. ೬೬೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೬೭. ಅಪಾಯಕರ. ೬೬೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೬೯. ಅಪಾಯಕರ. ೬೭೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೭೧. ಅಪಾಯಕರ. ೬೭೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೭೩. ಅಪಾಯಕರ. ೬೭೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೭೫. ಅಪಾಯಕರ. ೬೭೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೭೭. ಅಪಾಯಕರ. ೬೭೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೭೯. ಅಪಾಯಕರ. ೬೮೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೮೧. ಅಪಾಯಕರ. ೬೮೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೮೩. ಅಪಾಯಕರ. ೬೮೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೮೫. ಅಪಾಯಕರ. ೬೮೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೮೭. ಅಪಾಯಕರ. ೬೮೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೮೯. ಅಪಾಯಕರ. ೬೯೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೯೧. ಅಪಾಯಕರ. ೬೯೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೯೩. ಅಪಾಯಕರ. ೬೯೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೯೫. ಅಪಾಯಕರ. ೬೯೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೯೭. ಅಪಾಯಕರ. ೬೯೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೬೯೯. ಅಪಾಯಕರ. ೭೦೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೦೧. ಅಪಾಯಕರ. ೭೦೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೦೩. ಅಪಾಯಕರ. ೭೦೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೦೫. ಅಪಾಯಕರ. ೭೦೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೦೭. ಅಪಾಯಕರ. ೭೦೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೦೯. ಅಪಾಯಕರ. ೭೧೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೧೧. ಅಪಾಯಕರ. ೭೧೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೧೩. ಅಪಾಯಕರ. ೭೧೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೧೫. ಅಪಾಯಕರ. ೭೧೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೧೭. ಅಪಾಯಕರ. ೭೧೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೧೯. ಅಪಾಯಕರ. ೭೨೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೨೧. ಅಪಾಯಕರ. ೭೨೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೨೩. ಅಪಾಯಕರ. ೭೨೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೨೫. ಅಪಾಯಕರ. ೭೨೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೨೭. ಅಪಾಯಕರ. ೭೨೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೨೯. ಅಪಾಯಕರ. ೭೩೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೩೧. ಅಪಾಯಕರ. ೭೩೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೩೩. ಅಪಾಯಕರ. ೭೩೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೩೫. ಅಪಾಯಕರ. ೭೩೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೩೭. ಅಪಾಯಕರ. ೭೩೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೩೯. ಅಪಾಯಕರ. ೭೪೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೪೧. ಅಪಾಯಕರ. ೭೪೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೪೩. ಅಪಾಯಕರ. ೭೪೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೪೫. ಅಪಾಯಕರ. ೭೪೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೪೭. ಅಪಾಯಕರ. ೭೪೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೪೯. ಅಪಾಯಕರ. ೭೫೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೫೧. ಅಪಾಯಕರ. ೭೫೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೫೩. ಅಪಾಯಕರ. ೭೫೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೫೫. ಅಪಾಯಕರ. ೭೫೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೫೭. ಅಪಾಯಕರ. ೭೫೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೫೯. ಅಪಾಯಕರ. ೭೬೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೬೧. ಅಪಾಯಕರ. ೭೬೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೬೩. ಅಪಾಯಕರ. ೭೬೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೬೫. ಅಪಾಯಕರ. ೭೬೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೬೭. ಅಪಾಯಕರ. ೭೬೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೬೯. ಅಪಾಯಕರ. ೭೭೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೭೧. ಅಪಾಯಕರ. ೭೭೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೭೩. ಅಪಾಯಕರ. ೭೭೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೭೫. ಅಪಾಯಕರ. ೭೭೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೭೭. ಅಪಾಯಕರ. ೭೭೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೭೯. ಅಪಾಯಕರ. ೭೮೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೮೧. ಅಪಾಯಕರ. ೭೮೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೮೩. ಅಪಾಯಕರ. ೭೮೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೮೫. ಅಪಾಯಕರ. ೭೮೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೮೭. ಅಪಾಯಕರ. ೭೮೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೮೯. ಅಪಾಯಕರ. ೭೯೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೯೧. ಅಪಾಯಕರ. ೭೯೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೯೩. ಅಪಾಯಕರ. ೭೯೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೯೫. ಅಪಾಯಕರ. ೭೯೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೯೭. ಅಪಾಯಕರ. ೭೯೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೭೯೯. ಅಪಾಯಕರ. ೮೦೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೦೧. ಅಪಾಯಕರ. ೮೦೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೦೩. ಅಪಾಯಕರ. ೮೦೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೦೫. ಅಪಾಯಕರ. ೮೦೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೦೭. ಅಪಾಯಕರ. ೮೦೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೦೯. ಅಪಾಯಕರ. ೮೧೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೧೧. ಅಪಾಯಕರ. ೮೧೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೧೩. ಅಪಾಯಕರ. ೮೧೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೧೫. ಅಪಾಯಕರ. ೮೧೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೧೭. ಅಪಾಯಕರ. ೮೧೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೧೯. ಅಪಾಯಕರ. ೮೨೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೨೧. ಅಪಾಯಕರ. ೮೨೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೨೩. ಅಪಾಯಕರ. ೮೨೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೨೫. ಅಪಾಯಕರ. ೮೨೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೨೭. ಅಪಾಯಕರ. ೮೨೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೨೯. ಅಪಾಯಕರ. ೮೩೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೩೧. ಅಪಾಯಕರ. ೮೩೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೩೩. ಅಪಾಯಕರ. ೮೩೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೩೫. ಅಪಾಯಕರ. ೮೩೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೩೭. ಅಪಾಯಕರ. ೮೩೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೩೯. ಅಪಾಯಕರ. ೮೪೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೪೧. ಅಪಾಯಕರ. ೮೪೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೪೩. ಅಪಾಯಕರ. ೮೪೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೪೫. ಅಪಾಯಕರ. ೮೪೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೪೭. ಅಪಾಯಕರ. ೮೪೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೪೯. ಅಪಾಯಕರ. ೮೫೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೫೧. ಅಪಾಯಕರ. ೮೫೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೫೩. ಅಪಾಯಕರ. ೮೫೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೫೫. ಅಪಾಯಕರ. ೮೫೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೫೭. ಅಪಾಯಕರ. ೮೫೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೫೯. ಅಪಾಯಕರ. ೮೬೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೬೧. ಅಪಾಯಕರ. ೮೬೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೬೩. ಅಪಾಯಕರ. ೮೬೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೬೫. ಅಪಾಯಕರ. ೮೬೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೬೭. ಅಪಾಯಕರ. ೮೬೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೬೯. ಅಪಾಯಕರ. ೮೭೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೭೧. ಅಪಾಯಕರ. ೮೭೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೭೩. ಅಪಾಯಕರ. ೮೭೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೭೫. ಅಪಾಯಕರ. ೮೭೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೭೭. ಅಪಾಯಕರ. ೮೭೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೭೯. ಅಪಾಯಕರ. ೮೮೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೮೧. ಅಪಾಯಕರ. ೮೮೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೮೩. ಅಪಾಯಕರ. ೮೮೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೮೫. ಅಪಾಯಕರ. ೮೮೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೮೭. ಅಪಾಯಕರ. ೮೮೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೮೯. ಅಪಾಯಕರ. ೮೯೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೯೧. ಅಪಾಯಕರ. ೮೯೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೯೩. ಅಪಾಯಕರ. ೮೯೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೯೫. ಅಪಾಯಕರ. ೮೯೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೯೭. ಅಪಾಯಕರ. ೮೯೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೮೯೯. ಅಪಾಯಕರ. ೯೦೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೦೧. ಅಪಾಯಕರ. ೯೦೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೦೩. ಅಪಾಯಕರ. ೯೦೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೦೫. ಅಪಾಯಕರ. ೯೦೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೦೭. ಅಪಾಯಕರ. ೯೦೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೦೯. ಅಪಾಯಕರ. ೯೧೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೧೧. ಅಪಾಯಕರ. ೯೧೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೧೩. ಅಪಾಯಕರ. ೯೧೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೧೫. ಅಪಾಯಕರ. ೯೧೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೧೭. ಅಪಾಯಕರ. ೯೧೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೧೯. ಅಪಾಯಕರ. ೯೨೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೨೧. ಅಪಾಯಕರ. ೯೨೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೨೩. ಅಪಾಯಕರ. ೯೨೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೨೫. ಅಪಾಯಕರ. ೯೨೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೨೭. ಅಪಾಯಕರ. ೯೨೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೨೯. ಅಪಾಯಕರ. ೯೩೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೩೧. ಅಪಾಯಕರ. ೯೩೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೩೩. ಅಪಾಯಕರ. ೯೩೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೩೫. ಅಪಾಯಕರ. ೯೩೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೩೭. ಅಪಾಯಕರ. ೯೩೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೩೯. ಅಪಾಯಕರ. ೯೪೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೪೧. ಅಪಾಯಕರ. ೯೪೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೪೩. ಅಪಾಯಕರ. ೯೪೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೪೫. ಅಪಾಯಕರ. ೯೪೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೪೭. ಅಪಾಯಕರ. ೯೪೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೪೯. ಅಪಾಯಕರ. ೯೫೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೫೧. ಅಪಾಯಕರ. ೯೫೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೫೩. ಅಪಾಯಕರ. ೯೫೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೫೫. ಅಪಾಯಕರ. ೯೫೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೫೭. ಅಪಾಯಕರ. ೯೫೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೫೯. ಅಪಾಯಕರ. ೯೬೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೬೧. ಅಪಾಯಕರ. ೯೬೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೬೩. ಅಪಾಯಕರ. ೯೬೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೬೫. ಅಪಾಯಕರ. ೯೬೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೬೭. ಅಪಾಯಕರ. ೯೬೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೬೯. ಅಪಾಯಕರ. ೯೭೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೭೧. ಅಪಾಯಕರ. ೯೭೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೭೩. ಅಪಾಯಕರ. ೯೭೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೭೫. ಅಪಾಯಕರ. ೯೭೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೭೭. ಅಪಾಯಕರ. ೯೭೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೭೯. ಅಪಾಯಕರ. ೯೮೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೮೧. ಅಪಾಯಕರ. ೯೮೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೮೩. ಅಪಾಯಕರ. ೯೮೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೮೫. ಅಪಾಯಕರ. ೯೮೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೮೭. ಅಪಾಯಕರ. ೯೮೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೮೯. ಅಪಾಯಕರ. ೯೯೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೯೧. ಅಪಾಯಕರ. ೯೯೨. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೯೩. ಅಪಾಯಕರ. ೯೯೪. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೯೫. ಅಪಾಯಕರ. ೯೯೬. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೯೭. ಅಪಾಯಕರ. ೯೯೮. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಭಯಂಕರ. ೯೯೯. ಅಪಾಯಕರ. ೧೦೦೦. ಅಪಾಯಕಾರಿ.

ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ. ಕೊಂ. ಕೊಂಡು. ಕೊಟ್ಟು. ಕೊಡಿಸು. ಕೊಡುವವನು. ಕೊಡುವವಳು. ಕೊಡುವವರು. ಕೊಡುವವರು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು. ಕೊಡುವವರು-ಪಡೆಯುವವರು. ಕೊಡುವಾಗ. ಕೊಡುವುದು. ಕೊಡುವುದು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಕೊಡುವುದು-ಪಡೆಯುವುದು. ಕೊಡುವುದೇ. ಕೊಡುವುದೇನು. ಕೊಡುವುದೇನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇನು. ಕೊಡುವುದೇನು-ಪಡೆಯುವುದೇನು. ಕೊಡುವುದೊ. ಕೊಡುವುದೊ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೊ. ಕೊಡುವುದೊ-ಪಡೆಯುವುದೊ. ಕೊಡುವೆ. ಕೊಡುವೆನು. ಕೊಡುವೆನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಕೊಡುವೆನು-ಪಡೆಯುವೆನು. ಕೊಡುವೆವು. ಕೊಡುವೆವು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆವು. ಕೊಡುವೆವು-ಪಡೆಯುವೆವು. ಕೊಡುವೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಯಾ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಯಾ-ಪಡೆಯುವೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಯೇನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಯೇನು-ಪಡೆಯುವೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಯೊ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಯೊ-ಪಡೆಯುವೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆ. ಕೊಡುವೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆವು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆವು-ಪಡೆಯುವೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಯಾ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಯಾ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಯೇನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಯೇನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಯೊ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಯೊ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆವು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆವು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಯಾ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಯಾ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಯೇನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಯೇನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಯೊ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಯೊ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆವು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆವು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಯಾ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಯಾ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಯೊ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಯೊ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೇನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯೊ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆನು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು-ಪಡೆಯುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆವು. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ. ಕೊಡುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಯಾ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹೆಹ

ఆ॥ ఆ॥ ఆ॥

ಅಂಗಾಲಿಗೆ. ಕೆಸರು-ಕೆಸರಾಗಿದ್ದವು. ಅಂಗಾಲಿಗೆ.

४ } ॥ सम्बन्ध. वेदाध्ययन. दर्शन ॥ सम. समाप्त. आरम्-
५ } भणन. सम. वेदाध्ययनान्त. सम. ऽनुज्ञात. सम. वेदाध्ययन.
६ } सम. ऽनुज्ञात. सम. वेदाध्ययनान्त. सम. ऽनुज्ञात. समाप्त.
७ } आर्च. सम. ऋक्सम. समाप्त. सम्बन्ध ॥ सम्बन्ध. ऋग्वेद.
८ } ऽनुज्ञात. समाप्त. ऽनुज्ञात. सम. ऽनुज्ञात. समाप्त. दर्शन.
सम्बन्ध. ऋक्सम्बन्धात्. ऋग्वेद. ऽनुज्ञात. समाप्त. ऋग्वेद.
ऋक्सम्बन्धात्. ऋग्वेद. ऽनुज्ञात. समाप्त. ऋग्वेद. ऋक्सम्बन्धात्.
ऋग्वेद. ऽनुज्ञात. समाप्त. ऋग्वेद. ऋक्सम्बन्धात्. ऋग्वेद.
ऽनुज्ञात. समाप्त. ऋग्वेद. ऋक्सम्बन्धात्. ऋग्वेद. ऽनुज्ञात.
समाप्त. ऋग्वेद. ऋक्सम्बन्धात्. ऋग्वेद. ऽनुज्ञात. समाप्त.
ऋग्वेद

ಅಂಗಡಿಗಳಿ. ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ. ಮಾಡಿ. ಅಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲ

ચાર. ઇન્દ્રાણી. ચાર. ઈશાન. ચૌદ. વરાહ. ૧૪૦૦૦૦૦૦. ઉપર.
ચાર. ૧૪૦૦૦૦૦૦. ૧૪૦૦૦૦૦૦. ચાર. ૧૪૦૦૦૦૦૦. ૧૪૦૦૦૦૦૦

ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ ಪುರಾಣ ಪಾರಾಯಣ

{1 (٥٠٤) عدوى. ف١-ت. عدوكرمة؛. ٣٣«٤٥ر. ق٣. ٣٣٣«٤٥ر.
ف٣«١. عمل. ٣٠٤٥. ٣٠٤٥ر. ٣٣٣«٤٥٣٣٠٤٥٨.

{2 ٥٠٤) ٣٣«٤٥ر. ٣٣٠٤٥ر. ٣٣٣«٤٥٣٣٠٤٥٨. ٣٣٣«٤٥ر. ٣٣٣«٤٥ر.
ق٣. ٣٣٣«٤٥٣٣٠٤٥٨. ٣٣٣«٤٥ر. عمل. ٣٠٤٥. ٣٠٤٥ر. ٣٣٣«٤٥ر.
ق٣. ٣٣٣«٤٥٣٣٠٤٥٨. ٣٣٣«٤٥ر. عمل. ٣٠٤٥. ٣٠٤٥ر. ٣٣٣«٤٥ر.

{3 ٥٠٤) ٣٣«٤٥ر. ٣٣٠٤٥ر. ٣٣٣«٤٥٣٣٠٤٥٨. ٣٣٣«٤٥ر. ٣٣٣«٤٥ر.
ق٣. ٣٣٣«٤٥٣٣٠٤٥٨. ٣٣٣«٤٥ر. عمل. ٣٠٤٥. ٣٠٤٥ر. ٣٣٣«٤٥ر.
ق٣. ٣٣٣«٤٥٣٣٠٤٥٨. ٣٣٣«٤٥ر. عمل. ٣٠٤٥. ٣٠٤٥ر. ٣٣٣«٤٥ر.

{4 ٥٠٤) ٣٣«٤٥ر. ٣٣٠٤٥ر. ٣٣٣«٤٥٣٣٠٤٥٨. ٣٣٣«٤٥ر. ٣٣٣«٤٥ر.
ق٣. ٣٣٣«٤٥٣٣٠٤٥٨. ٣٣٣«٤٥ر. عمل. ٣٠٤٥. ٣٠٤٥ر. ٣٣٣«٤٥ر.
ق٣. ٣٣٣«٤٥٣٣٠٤٥٨. ٣٣٣«٤٥ر. عمل. ٣٠٤٥. ٣٠٤٥ر. ٣٣٣«٤٥ر.

{5 ٥٠٤) ٣٣«٤٥ر. ٣٣٠٤٥ر. ٣٣٣«٤٥٣٣٠٤٥٨. ٣٣٣«٤٥ر. ٣٣٣«٤٥ر.
ق٣. ٣٣٣«٤٥٣٣٠٤٥٨. ٣٣٣«٤٥ر. عمل. ٣٠٤٥. ٣٠٤٥ر. ٣٣٣«٤٥ر.
ق٣. ٣٣٣«٤٥٣٣٠٤٥٨. ٣٣٣«٤٥ر. عمل. ٣٠٤٥. ٣٠٤٥ر. ٣٣٣«٤٥ر.

{6 ٥٠٤) ٣٣«٤٥ر. ٣٣٠٤٥ر. ٣٣٣«٤٥٣٣٠٤٥٨. ٣٣٣«٤٥ر. ٣٣٣«٤٥ر.
ق٣. ٣٣٣«٤٥٣٣٠٤٥٨. ٣٣٣«٤٥ر. عمل. ٣٠٤٥. ٣٠٤٥ر. ٣٣٣«٤٥ر.
ق٣. ٣٣٣«٤٥٣٣٠٤٥٨. ٣٣٣«٤٥ر. عمل. ٣٠٤٥. ٣٠٤٥ر. ٣٣٣«٤٥ر.

{7 ٥٠٤) ٣٣«٤٥ر. ٣٣٠٤٥ر. ٣٣٣«٤٥٣٣٠٤٥٨. ٣٣٣«٤٥ر. ٣٣٣«٤٥ر.
ق٣. ٣٣٣«٤٥٣٣٠٤٥٨. ٣٣٣«٤٥ر. عمل. ٣٠٤٥. ٣٠٤٥ر. ٣٣٣«٤٥ر.
ق٣. ٣٣٣«٤٥٣٣٠٤٥٨. ٣٣٣«٤٥ر. عمل. ٣٠٤٥. ٣٠٤٥ر. ٣٣٣«٤٥ر.

{8 ٥٠٤) ٣٣«٤٥ر. ٣٣٠٤٥ر. ٣٣٣«٤٥٣٣٠٤٥٨. ٣٣٣«٤٥ر. ٣٣٣«٤٥ر.
ق٣. ٣٣٣«٤٥٣٣٠٤٥٨. ٣٣٣«٤٥ر. عمل. ٣٠٤٥. ٣٠٤٥ر. ٣٣٣«٤٥ر.
ق٣. ٣٣٣«٤٥٣٣٠٤٥٨. ٣٣٣«٤٥ر. عمل. ٣٠٤٥. ٣٠٤٥ر. ٣٣٣«٤٥ر.

(٢٠٦) ઇલ્લલ્લા. અલ્લાહુમ્મગ્ફિરલી. અલ્લલ્લલ્લ. અકબર. {1
ઇલ્લલ્લાહ. હ્યા. હલ્લહ. ૧૪૬. લાઇલ્લલ્લલ્લ. હ્યા. ડલ્લલ્લ.

અલ્લલ્લાહ. અકબર. ઇલ્લા. અલ્લલ્લલ્લ-હ. ફિલ્લાહિ. {2
ઇલ્લલ્લાહ. હ્યા. હલ્લહ. ૧૪૬. લાઇલ્લલ્લલ્લ. હ્યા. ડલ્લલ્લ.
અલ્લલ્લાહુ. અલ્લાહુમ્મગ્ફિરલી. અલ્લલ્લલ્લ. ઇલ્લલ્લાહ. હ્યા.
અલ્લલ્લાહ. અકબર. ઇલ્લા. અલ્લલ્લલ્લ-હ. ફિલ્લાહિ. {3
ઇલ્લલ્લાહ. હ્યા. હલ્લહ. ૧૪૬. લાઇલ્લલ્લલ્લ. હ્યા. ડલ્લલ્લ.
અલ્લલ્લાહુ. અલ્લાહુમ્મગ્ફિરલી. અલ્લલ્લલ્લ. ઇલ્લલ્લાહ. હ્યા.
અલ્લલ્લાહ. અકબર. ઇલ્લા. અલ્લલ્લલ્લ-હ. ફિલ્લાહિ. {4
ઇલ્લલ્લાહ. હ્યા. હલ્લહ. ૧૪૬. લાઇલ્લલ્લલ્લ. હ્યા. ડલ્લલ્લ.
અલ્લલ્લાહુ. અલ્લાહુમ્મગ્ફિરલી. અલ્લલ્લલ્લ. ઇલ્લલ્લાહ. હ્યા.
અલ્લલ્લાહ. અકબર. ઇલ્લા. અલ્લલ્લલ્લ-હ. ફિલ્લાહિ. {5
ઇલ્લલ્લાહ. હ્યા. હલ્લહ. ૧૪૬. લાઇલ્લલ્લલ્લ. હ્યા. ડલ્લલ્લ.
અલ્લલ્લાહુ. અલ્લાહુમ્મગ્ફિરલી. અલ્લલ્લલ્લ. ઇલ્લલ્લાહ. હ્યા.

ಸಾಧಿಸಿದ. ಕೆಲವರು. ಅಸಾಧಾರಣವಾದ. ಮಂಡಿಸಿದ. ಸಂಗತಿ. ಸಂಗತಿಗಳು. ಸಂಗತಿಯನ್ನು. ಸಂಗತಿಯಾದ. ಸಂಗತಿಯಾದರೂ. ಸಂಗತಿಯಾಗಿ. ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಸಂಗತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ. ಸಂಗತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುವ. ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುವುದು. ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುವುದೂ. ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುವುದೇ. ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುವುದೇನೂ. ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುವುದೊಂದೇ

ঘনশ্যামদাস। ঘনশ্যাম-সঙ্গীতরত্নাকর। গীত। ঘনশ্যামদাস। ঘনশ্যাম। ঘনশ্যামদাস। ঘনশ্যামদাস। ঘনশ্যামদাস

ಅಪ್ಪಣ್ಣ. ಅಪ್ಪಣ್ಣ. ೧೫೬೬. ಅಪ್ಪಣ್ಣ. ಅಲ್ಲ. ಅಪ್ಪಣ್ಣ. ೨೬. ಲಿಂಗಪ್ಪ

{ ६३ } ॐ ध्यानम्. ध्यायेत्. ध्यानेन. ध्यानात्. ध्यानेभ्यः. ध्यानानाम्. ध्याने. ध्यानयोः. ध्यानेषु. ध्यानम्. ध्याने. ध्यानयोः. ध्यानानि. ध्यानेभ्यः. ध्यानानाम्. ध्यानेषु. ध्यानेन. ध्यानाभ्याम्. ध्यानैः. ध्यानाय. ध्यानाभ्याम्. ध्यानेभ्यः. ध्यानात्. ध्यानाभ्याम्. ध्यानेभ्यः. ध्यानस्य. ध्यानयो

ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಿಂ. ಪುಟ್ಟಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ. ಪೊತ್ತ ಮಾರಜನಕನಂ. ಪೊಗಳ್ದ ಕಾಳಿಂದಿಯಂ. ಪೊಕ್ಕ ಕಾಳಿಂಗನಂ. ಪೊಡೆದ ಕಂಸಾರಿಯಂ. ಪೊಗಳ್ದ

ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಂದ. ನೀನು<<ನಿ. ನಿನ್ನ-ನ. ಇಲ್ಲದ. ಅವರಲ್ಲಿಗೆಲ್ಲ. ಅವರು. ಅವರನ್ನು. ಅವರಿಗೆ. ಅವರಿಂದ<<ನಿ-ನ. ಅವರಲ್ಲಿ. ಅವರಲ್ಲಿಗೆಲ್ಲಿಗೆ. ಅವರು. ನಿನ್ನ-ನ

ಕಾಲಿಕ-ಸಂಸ್ಕೃತಗ್ರಂ-ಲ. ಗ್ರಂ೪. ಲ್ಯಾಸಗ್ರಂಥ. ಗ್ರಂ. ಶ್ಯಾಮ. ಸಂಹಿ-
ತಾ. ೧೮೫. ೬೭. ೬೯೨. ಗಾ.॥ಗ್ರಂಥ. ಗ್ರಂ. ಶಿವಾಗ್ರಂಥ.
ಯಂ.ದ್ದಂ. ಗಾ॥. ಶಿವಗೀತೆ. ಶಿವಗೀತೆಯಂ.ದ್ದಂ. ಶಿವಾಗ್ರಂಥ.
ಗಾ॥. ಶಿವಗೀತೆ. ಶಿವಗೀತೆಯಂ.ದ್ದಂ. ಶಿವಾಗ್ರಂಥ. ಶಿವಗೀತೆ.
ಗ್ರಂ॥ಗಾ. ಶಿವಗೀತೆ. ಶಿವಗೀತೆಯಂ.ದ್ದಂ. ಶಿವಾಗ್ರಂಥ. ಶಿವಗೀತೆ.
ಗ್ರಂಥ. ಗಾ॥ಸಂ.ಗ್ರಂ. ಶಿವಗೀತೆ. ಶಿವಗೀತೆಯಂ.ದ್ದಂ. ಶಿವಾಗ್ರಂಥ.
ಶಿವಗೀತೆಯಂ.ದ್ದಂ. ಗ್ರಂ॥ಸಂಸ್ಕೃತಗ್ರಂ. ಗ್ರಂ. ಶಿವಗೀತೆ. ಶಿವಗೀತೆ.
ಶಿವಗೀತೆಯಂ.ದ್ದಂ. ಗ್ರಂ॥ಸಂಸ್ಕೃತಗ್ರಂ. ಗ್ರಂ. ಶಿವಗೀತೆ. ಶಿವಗೀತೆ. ಗ್ರಂ॥ಸಂ.
ಶಿವಗೀತೆಯಂ.ದ್ದಂ. ಗ್ರಂ॥ಸಂಸ್ಕೃತಗ್ರಂ. ಗ್ರಂ. ಶಿವಗೀತೆ. ಶಿವಗೀತೆ. ಗ್ರಂ॥ಸಂ.
ಶಿವಗೀತೆಯಂ.ದ್ದಂ. ಗ್ರಂ॥ಸಂಸ್ಕೃತಗ್ರಂ. ಗ್ರಂ. ಶಿವಗೀತೆ. ಶಿವಗೀತೆ. ಗ್ರಂ॥ಸಂ.
ಶಿವಗೀತೆಯಂ.ದ್ದಂ. ಗ್ರಂ॥ಸಂಸ್ಕೃತಗ್ರಂ. ಗ್ರಂ. ಶಿವಗೀತೆ. ಶಿವಗೀತೆ. ಗ್ರಂ॥ಸಂ.
ಶಿವಗೀತೆಯಂ.ದ್ದಂ. ಗ್ರಂ॥ಸಂಸ್ಕೃತಗ್ರಂ. ಗ್ರಂ. ಶಿವಗೀತೆ. ಶಿವಗೀತೆ. ಗ್ರಂ॥ಸಂ.
ಶಿವಗೀತೆಯಂ.ದ್ದಂ. ಗ್ರಂ॥ಸಂಸ್ಕೃತಗ್ರಂ. ಗ್ರಂ. ಶಿವಗೀತೆ. ಶಿವಗೀತೆ. ಗ್ರಂ॥ಸಂ.
ಶಿವಗೀತೆಯಂ.ದ್ದಂ. ಗ್ರಂ॥ಸಂಸ್ಕೃತಗ್ರಂ. ಗ್ರಂ. ಶಿವಗೀತೆ. ಶಿವಗೀತೆ. ಗ್ರಂ॥ಸಂ.
ಶಿವಗೀತೆಯಂ.ದ್ದಂ. ಗ್ರಂ॥ಸಂಸ್ಕೃತಗ್ರಂ. ಗ್ರಂ. ಶಿವಗೀತೆ. ಶಿವಗೀತೆ. ಗ್ರಂ॥ಸಂ.

ಕಾಲಮಾನವನ್ನು. ತಿಳಿಸುವ. ಕಾಲ. ಪದವು-ಸಮಯ-ಕ್ಷಣ-ಘಳಿಗೆ-ಗಳಿಗೆ-ಜಾವ-ಪ್ರಹರ-ಯಾಮ-ದಿವಸ-ಪಕ್ಷ-ಮಾಸ-ಋತು-ಅಯನ-ವರ್ಷ-ಯುಗ-ಕಲ್ಪ-ಮಹಾಕಲ್ಪ-ಮನ್ವಂತರ-ಪ್ರಳಯ-ಮೊದಲಾದವು.

ಹಿರಿಯರು. ಮಿಗಿಲಾದ. ಬಿಸಿಲಿನ. ಕಿಸಿದು. ಅಸಹ್ಯವಾದ. ಅಸಾಧ್ಯವಾದ. ಅಸಾಧ್ಯವಾದ. ಅಸಾಧ

ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುವ

ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವಿದ್ದಾರೆ. ಕೀರ್ತಿ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾದ. ಕೀರ್ತಿ. ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಪಾದಿಸಿ. ಪ್ರಸಿದ್ಧವ

ಮಾಡಿಸಿದ. ಕೆಳದಿ. ಸಕ್ಕಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ. ಶಾಸನ. ಮಾ. ಶಿವಪ್ಪನಾಯಕ. ಮಾ. ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ. ಮಾ. ಕೆಳದಿ. ಸಕ್ಕಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ. ಶಾಸನ. ಮಾ. ಶಿವಪ್ಪನಾಯಕ. ಮಾ. ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ

ಸಾಲದೆಂದು. ಬಂದನು. ಇಲ್ಲಿಗೆಬಂದ. ಇಷ್ಟರಿಂದ. ಅವನಿಗಾಗಿ ಬಂದ. ಬಂದ. ಬಂದ.

ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

{ ५ / ५ } ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ नमः कमलनाभाय नमस्ते जलशायिने । नमस्ते केशवानन्त वैकुण्ठ नरकान्तक ॥ १ ॥ वासुदेव जगन्नाथ तथा संकर्षणाच्युत । हयग्रीव महाबाहो पुण्डरीकाक्ष रक्षमाम् ॥ २ ॥ मत्स्य कूर्म वराहेश नृसिंह वामनाव्यय । भार्गवात्मन्नृपश्रेष्ठ रामराम जनार्दन ॥ ३ ॥ वासुदेव हृषीकेश वासुदेव नमोऽस्तु ते । नमस्ते देवकीपुत्र नमस्ते मधुसूदन ॥ ४ ॥ नमस्ते पुण्डरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन । नमस्ते पुरुषाध्यक्ष नमस्ते भक्तवत्सल ॥ ५ ॥ नमस्ते पुरुषाकार नमस्ते सर्वसाक्षिणे । पुरुषोत्तम नमस्तेऽस्तु नमस्ते सात्वतां पते ॥ ६ ॥ नमस्ते वासुदेवाय नमः संकर्षणाय च । प्रद्युम्नायानिरुद्धाय नमस्ते पुरुषोत्तम ॥ ७ ॥ नमस्ते सत्यसंकल्प सत्यसंध त्रिविक्रम । सर्वसत्य सनेत्राय सर्वसत्याय ते नमः ॥ ८ ॥ सर्वभूतात्मभूताय नमस्ते सर्वभूतभृत् । अप्रमेयाय शुद्धाय नमस्ते ज्ञानमूर्तये ॥ ९ ॥ योगाचार्याय योगाय योगानां पतये नमः । नमो वेदान्तवेद्याय गुरवे ब्रह्मरूपिणे ॥ १० ॥ नमस्ते बुद्धरूपाय विष्णवे प्रभविष्णवे । नमस्ते कल्किरूपाय त्रिपुरघ्नाय ते नमः ॥ ११ ॥ हंसाय हंसगुह्याय योगहंसाय ते नमः । नमो नमस्ते सांख्याय कपिलाय महात्मने ॥ १२ ॥ दत्तात्रेयाय योगाय योगिनां पतये नमः । नारायणाय शान्ताय तपोयोगरताय च ॥ १३ ॥ दमाय दमशीलाय गुरवे गुरुरूपिणे । नरनारायणाभ्यां च शान्ताय दमनाय च ॥ १४ ॥ हयशीर्षाय यज्ञाय हरये यज्ञकर्मणे । नमो नमस्ते सत्याय सत्यसंधाय ते नमः ॥ १५ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ १६ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ १७ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ १८ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ १९ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ २० ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ २१ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ २२ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ २३ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ २४ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ २५ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ २६ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ २७ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ २८ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ २९ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ३० ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ३१ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ३२ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ३३ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ३४ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ३५ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ३६ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ३७ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ३८ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ३९ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ४० ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ४१ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ४२ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ४३ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ४४ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ४५ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ४६ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ४७ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ४८ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ४९ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ५० ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ५१ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ५२ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ५३ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ५४ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ५५ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ५६ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ५७ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ५८ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ५९ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ६० ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ६१ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ६२ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ६३ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ६४ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ६५ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ६६ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ६७ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ६८ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ६९ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ७० ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ७१ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ७२ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ७३ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ७४ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ७५ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ७६ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ७७ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ७८ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ७९ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ८० ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ८१ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ८२ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ८३ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ८४ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ८५ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ८६ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ८७ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ८८ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ८९ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ९० ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ९१ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ९२ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ९३ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ९४ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ९५ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ९६ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ९७ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ९८ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ ९९ ॥ नमस्ते सर्वसत्याय सर्वसत्यप्रियाय च । सर्वसत्यप्रियाय नमः सर्वसत्यपराय च ॥ १०० ॥

ततस्तदेवमसौ ॥ तस्य तस्य तस्य

ಅಂಗಾರಕ ಮಂಗಳ ಭೌಮ ಕುಜ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷ ಮಹಾಗ್ರಹ ಕ್ಷಿತಿಸುತ ಭೂಮಿಜ ಭೂಮಿಸುತ ಕುಜ ಮಹೀಸುತ ಭೂಮಿಪುತ್ರ ಭೂಮಿಪುತ್ರಕ ಭೂಮಿಜಾತ ಭೂಮಿಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾತ್ಮಜ ಭೂಮಿಸುತಾತ್ಮಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾತ್ಮಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾನುಜ ಭೂಮಿಸುತಾನುಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾನುಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾನುಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾನುಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕಾಃ ॥

{ ೨ 2 } ಅಂಗಾರಕಾಃ ಮಂಗಳಾಃ ಭೌಮಾಃ ಕುಜಾಃ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷಾಃ ಮಹಾಗ್ರಹಾಃ ಕ್ಷಿತಿಸುತಾಃ ಭೂಮಿಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಃ ಕುಜಾಃ ಮಹೀಸುತಾಃ ಭೂಮಿಪುತ್ರಾಃ ಭೂಮಿಪುತ್ರಕಾಃ ಭೂಮಿಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಜಾತಕಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾತ್ಮಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾತ್ಮಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾತ್ಮಜಾತಕಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾನುಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾನುಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾನುಜಾತಕಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಕಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾನುಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಕಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಕಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಕಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕಾಃ ॥

{ ೧ 1 } (೨೧೨) ಅಂಗಾರಕ ಮಂಗಳ ಭೌಮ ಕುಜ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷ ಮಹಾಗ್ರಹ ಕ್ಷಿತಿಸುತ ಭೂಮಿಜ ಭೂಮಿಸುತ ಕುಜ ಮಹೀಸುತ ಭೂಮಿಪುತ್ರ ಭೂಮಿಪುತ್ರಕ ಭೂಮಿಜಾತ ಭೂಮಿಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾತ್ಮಜ ಭೂಮಿಸುತಾತ್ಮಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾತ್ಮಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾನುಜ ಭೂಮಿಸುತಾನುಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾನುಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾನುಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾನುಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕಾಃ ॥

ಕೃತ್ತಿಕಾವಾಸ. ಗೌರಿ. ಅಪಿ. ಇಂದ್ರಸೇನ. ಕೃತ್ತಿಕಾ-ಸುತ ॥
ಸೇನಾ-ವೃಂದಾರಕ. ಗೌ. ಸಾಮಜಿಕೇಶ. ಸೇನಾ-ವೃಂದಾರಕ. ಗೌ೨.

{ ೨ 2 } ಅಂಗಾರಕಾಃ ಮಂಗಳಾಃ ಭೌಮಾಃ ಕುಜಾಃ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷಾಃ ಮಹಾಗ್ರಹಾಃ ಕ್ಷಿತಿಸುತಾಃ ಭೂಮಿಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಃ ಕುಜಾಃ ಮಹೀಸುತಾಃ ಭೂಮಿಪುತ್ರಾಃ ಭೂಮಿಪುತ್ರಕಾಃ ಭೂಮಿಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಜಾತಕಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾತ್ಮಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾತ್ಮಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾತ್ಮಜಾತಕಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾನುಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾನುಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾನುಜಾತಕಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಕಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾನುಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಕಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಕಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಕಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಾಃ ಭೂಮಿಸುತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾನುಜಾತಾಪತ್ಯಾತ್ಮಜಾತಕಾಃ ॥

ಕೃತ್ತಿಕಾವಾಸ. ಗೌರಿ. ಅಪಿ. ಇಂದ್ರಸೇನ. ಕೃತ್ತಿಕಾ-ಸುತ ॥
ಸೇನಾ-ವೃಂದಾರಕ. ಗೌ. ಸಾಮಜಿಕೇಶ. ಸೇನಾ-ವೃಂದಾರಕ. ಗೌ೨.

{3 3} ચાલ્યા. ચાલ્ય. રાજ્ય. ૩૬. લાગ્યા.લાગ્યાલાગ્યા. ઉપાડીને ચાલ્યા. ચાલ્ય. ચાલ્યા. ૩૬. ચાલ્યા.લાગ્યા. ચાલ્યા. ચાલ્યા. ચાલ

{ 13 / 13 } ततश्च ॥ ११ ॥ तस्मिन्नेव दिने ॥ १२ ॥ ततः ॥ १३ ॥ तस्मिन्नेव दिने ॥ १४ ॥ ततः ॥ १५ ॥ तस्मिन्नेव दिने ॥ १६ ॥ ततः ॥ १७ ॥ तस्मिन्नेव दिने ॥ १८ ॥ ततः ॥

ಕಾಲ. ಕಾಲಾಂತರ. ಸಮಾಧಾನ. ಕಾಲಾಂತರ ಮಾಡು. ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡು. ಕಾಲಹರಣ. ಕಾಲಾಂತರ. ಕಾಲಾಂತರ. ಕಾಲಾಂತರ

ಅಸಾಮಾನ್ಯ. ಅಸಾಧಾರಣ. ಅಸಂ-ವ.

ॐ भगवन्-भक्तवत्सल-करुणा-वरुणालय-पालय माम्. भव-सागर-तारण-कारण-रूप-मुरारि-पुरारि-नुतम्. जय-जय-देव-हरे-जगदीश-जनार्दन-केशव-पाहि-पाहि-मुरारे. ॥ १ ॥

ॐ भक्त-भक्तिप्रद-भक्तवत्सल-भक्तजन-प्रिय-भक्तिगम्य. भक्त-

{1 ૐ ગુરૂભ્યો નમઃ પરમગુરૂભ્યો નમઃ પરાત્પર ગુરૂભ્યો નમઃ

{2 ૐ શ્રી [1]ગણેશાય નમઃ

{3 ૐ [2]નમઃ શિવાય ગુરવે નમઃ સચ્ચિદાનંદ મૂર્તયે નિજભાવ પ્રકાશિને નમઃ નિરાકારાય કાલાય કાલરૂદ્રાય તે નમઃ નમસ્તે પરમેશાન પ્રણતક્લેશનાશન ત્વમેકો જગતાં વ્યાપી વિશ્વરૂપો નમોઽસ્તુ તે ત્વમેવ માતા પિતા ત્વમેવ ત્વમેવ બંધુશ્ચ સખા ત્વમેવ ત્વમેવ વિદ્યા દ્રવિણં ત્વમેવ ત્વમેવ સર્વં મમ દેવદેવ ૐ તત્સદિતિ નિર્દેશો બ્રહ્મણસ્ત્રિવિધઃ સ્મૃતઃ બ્રાહ્મણાસ્તેન વેદાશ્ચ યજ્ઞાશ્ચ વિહિતાઃ પુરા તસ્માદોમિત્યુદાહૃત્ય યજ્ઞદાનતપઃક્રિયાઃ પ્રવર્તન્તે વિધાનોક્તાઃ સતતં બ્રહ્મવાદિનામ્ તદિત્યનભિસંધાય ફલં યજ્ઞતપઃક્રિયાઃ દાનક્રિયાશ્ચ વિવિધાઃ ક્રિયન્તે મોક્ષકાંક્ષિભિઃ સદ્ભાવે સાધુભાવે ચ સદિત્યેતત્પ્રયુજ્યતે પ્રશસ્તે કર્મણિ તથા સચ્છબ્દઃ પાર્થ યુજ્યતે યજ્ઞે તપસિ દાને ચ સ્થિતિઃ સદિતિ ચોચ્યતે કર્મ ચૈવ તદર્થીયં સદિત્યેવાભિધીયતે અશ્રદ્ધયા હુતં દત્તં તપસ્તપ્તં કૃતં ચ યત્ અસદિત્યુચ્યતે પાર્થ ન ચ તત્પ્રેત્ય નો ઇહ ૐ તત્સત્ ઇતિ ગુરૂભ્યો નમઃ

{4 ૐ શ્રી ગણેશાય નમઃ

{5 ૐ નમઃ શિવાય ગુરવે સચ્ચિદાનંદ મૂર્તયે નિજભાવ પ્રકાશિને નમઃ નિરાકારાય કાલાય કાલરૂદ્રાય તે નમઃ નમસ્તે પરમેશાન પ્રણતક્લેશનાશન ત્વમેકો જગતાં વ્યાપી વિશ્વરૂપો નમોઽસ્તુ તે ત્વમેવ માતા પિતા ત્વમેવ ત્વમેવ બંધુશ્ચ સખા ત્વમેવ ત્વમેવ વિદ્યા દ્રવિણં ત્વમેવ ત્વમેવ સર્વં મમ દેવદેવ ૐ તત્સદિતિ નિર્દેશો બ્રહ્મણસ્ત્રિવિધઃ સ્મૃતઃ બ્રાહ્મણાસ્તેન વેદાશ્ચ યજ્ઞાશ્ચ વિહિતાઃ પુરા તસ્માદોમિત્યુદાહૃત્ય યજ્ઞદાનતપઃક્રિયાઃ પ્રવર્તન્તે વિધાનોક્તાઃ સતતં બ્રહ્મવાદિનામ્ તદિત્યનભિસંધાય ફલં યજ્ઞતપઃક્રિયાઃ દાનક્રિયાશ્ચ વિવિધાઃ ક્રિયન્તે મોક્ષકાંક્ષિભિઃ સદ્ભાવે સાધુભાવે ચ સદિત્યેતત્પ્રયુજ્યતે પ્રશસ્તે કર્મણિ તથા સચ્છબ્દઃ પાર્થ યુજ્યતે યજ્ઞે તપસિ દાને ચ સ્થિતિઃ સદિતિ ચોચ્યતે કર્મ ચૈવ તદર્થીયં સદિત્યેવાભિધીયતે અશ્રદ્ધયા હુતં દત્તં તપસ્તપ્તં કૃતં ચ યત્ અસદિત્યુચ્યતે પાર્થ ન ચ તત્પ્રેત્ય નો ઇહ ૐ તત્સત્ ઇતિ ગુરૂભ્યો નમઃ

---

૧. ૧) સઘળી નકલમાં ગણેશ છે. ૨) આટલે એટલો ભાગ સઘળી નકલમાં મળતો નથી તે નજર ચુકથી નીકળી ગયેલો છે.

૩. ૧) સઘળી નકલમાં ગણેશાય છે.

૪. ૧) સઘળી નકલમાં નમઃશિવાય છે.

00048243

Digitized with financial assistance from

Ms.Vaidehi Thakar

on 06 November, 2019